

ஆதியாகமம்

உலகத்தின் தொடக்கம்

முதல் நாள் - வெளிச்சம்

1 துவக்கத்தில் தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தார். 2 பூமியானது வெறுமையாக இருந்தது; தண்ணீரின்மேல் இருள் சூழ்ந்திருந்தது. தேவ ஆவியானவர் அந்தத் தண்ணீரின்மேல் அசைவாடிச் கொண்டிருந்தார்.* 3 அப்பொழுது தேவன், “வெளிச்சம் உண்டாகட்டும்”* என்றார். வெளிச்சம் உண்டாயிற்று. 4 தேவன் வெளிச்சத்தைப் பார்த்தார். அது நல்ல தென்று அறிந்துகொண்டார். பிறகு தேவன் வெளிச்சத்தையும் இருளையும் வெவ்வேறாகப் பிரித்தார். 5 தேவன் வெளிச்சத்துக்குப் “பகல்” என்று பெயரிட்டார். அவர் இருளுக்கு “இரவு” என்று பெயரிட்டார். மாலையும் காலையும் ஏற்பட்டது. இதுவே முதல் நாளாயிற்று.

இரண்டாம் நாள் - வானம்

6 பிறகு தேவன், “இரண்டு பாகமாக தண்ணீர்ப்பகுதி பிரிந்து ஆகாய விரிவு* உண்டாக்கக்கூடாது!” என்றார். 7 தேவன் காற்றின் விரிவை உருவாக்கி, தண்ணீரைத் தனியாகப் பிரித்தார். தண்ணீரில் ஒரு பகுதி காற்றிற்கு மேலேயும், மறுபகுதி காற்றிற்குக் கீழேயும் ஆனது. 8 தேவன் காற்றின் விரிவுக்கு “வானம்” என்று பெயரிட்டார். மாலையும் காலையும் ஏற்பட்டது. இது இரண்டாம் நாள் ஆகும்.

அசைவாடிச் கொண்டிருந்தார் எ பிரெய் மொழியின் அர்த்தம் “உயரப் பறத்தல்” அல்லது “வேகமாக சீழே பறந்து வருதல்” ஆகும். ஒரு பறவை தனது கூட்டிலுள்ள தன் குஞ்சுகளை பாதுகாக்க வேகமாக பறப்பதுபோல ஆகும்.

துவக்கத்தில் ... வெளிச்சம் உண்டாகட்டும் துவக்கத்தில் தேவன் வானத்தையும், பூமியையும் படைத்தார். அப்பொழுது பூமிக்கு தனி உருவம் இல்லாதிருந்தது. தண்ணீரின்மேல் இருள் சூழ்ந்திருந்தது, தேவ ஆவியானவர் தண்ணீரின்மேல் அசைவாடிக்கொண்டு இருந்தார். அப்பொழுது தேவன் “வெளிச்சம் உண்டாக்கக் கூடாது” என்றார்.

ஆகாய விரிவு எ பிரெய் மொழியின் அர்த்தம் “வட்ட வடிவமான தட்டைப் போல” அல்லது “கட்டிடத்தின் உச்சியைப்போல”.

மூன்றாம் நாள் - வறண்ட நிலமும் செடிக்கொடிகளும்.

9 பிறகு தேவன், “வானத்தின் கீழே உள்ள தண்ணீரெல்லாம் ஓரிடத்தில் சேர்வதாக, அதனால் காய்ந்த நிலம் உண்டாகட்டும்” என்று சொன்னார். அது அவ்வாறே ஆயிற்று. 10 தேவன் அந்த காய்ந்த நிலத்துக்கு “பூமி” என்று பெயரிட்டார். ஒன்று சேர்ந்த தண்ணீருக்கு தேவன் “கடல்” என்று பெயரிட்டார். தேவன் இது நல்லது என்று கண்டார்.

11 பிறகு தேவன், “பூமியில் புல்லும் விதைகளைத் தரும் செடிகளும் கனிதருகிற மரங்களும் உருவாகட்டும். கனிமரங்கள் விதைகளை உடைய கனிகளை உருவாக்கட்டும். ஒவ்வொரு செடி கொடிகளும் தங்கள் இனத்ததை உண்டாக்கக்கூடாது. இவை பூமியிலே வளரட்டும்” என்று சொன்னார். அவ்வாறே ஆயிற்று. 12 பூமி புல்லையும் தானியங்களைக் கொடுக்கும் செடிகளையும் முளைப்பித்தது. பூமி விதைகளைக் கொண்ட பழங்களைக் கொடுக்கும் மரங்களை முளைப்பித்தது. ஒவ்வொரு செடியும் தனக்கேயுரிய இனத்தை உருவாக்கியது. தேவன் இது நல்லதென்று கண்டார்.

13 மாலையும் காலையும் ஏற்பட்டது. இது மூன்றாம் நாளாயிற்று.

நான்காவது நாள் - சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள்

14 பிறகு தேவன், “வானத்தில் வெளிச்சம் உண்டாகட்டும், இந்த வெளிச்சமானது பகலையும் இரவையும் பிரிக்கட்டும். இந்த வெளிச்சங்கள் காலங்களையும் நாட்களையும் ஆண்டுகளையும் குறிப்பதாக இருக்கட்டும். 15 இந்த வெளிச்சங்கள் வானத்திலிருந்து பூமிக்கு ஒளி தரட்டும்” என்றார். அது அவ்வாறே ஆயிற்று.

16 தேவன் இரண்டு மகத்தான ஒளிச்சுடர்களை உண்டுபண்ணினார். தேவன் பெரிய ஒளிச்சுடரைப் பகலை ஆண்டுள்ளவையும், சிறிய ஒளிச்சுடரை இரவை ஆண்டுள்ளவையும் செய்தார். நட்சத்திரங்களையும் தேவன் உருவாக்கினார். 17 தேவன் இந்த ஒளிச்சுடர்களைப் பூமிக்கு வெளிச்சம் தரும்படி வானத்தில்

வைத்தார். ¹⁸இரவை யும் பகலையும் ஆள்வதற்கு இந்த ஒளிச்சுடர்களைத் தேவன் வானத்தில் ஏற்படுத்தினார். இவை வெளிச்சத்துக்கும் இருளுக்கும் வேறுபாட்டை உண்டாக்கிற்று. இது நல்லது என்று தேவன் கண்டு கொண்டார்.

¹⁹மாலையும் காலையும் ஏற்பட்டது. இது நான்காம் நாள்.

ஐந்தாம் நாள் - மீன்களும் பறவைகளும்

²⁰பிறகு தேவன், “தண்ணீரானது திரளான உயிரினங்களை தோற்றுவிப்பதாக, பூமியிலும் வானத்திலும் பறப்பதற்காக பறவைகள் உருவாக்கும்” என்றார். ²¹பிறகு தேவன் கடலில் வாழும் பெரிய உயிரினங்களை உருவாக்கினார். கடலுக்குள் அலைந்து திரிகிற ஏராளமான உயிரினங்களைப் படைத்தார். பல்வேறு வகையான கடல் வாழ் உயிர்களையும் படைத்தார். வானத்தில் பறந்து திரிகிறதற்கு பல்வேறுவகைப் பறவைகளையும் படைத்தார். தேவன் இது நல்லது என்று கண்டார்.

²²தேவன் அவைகளை ஆசீர்வதித்து, இனப்பெருக்கம் செய்து, எண்ணிக்கையில் விரும்பியபடி கட்ட தண்ணீரை நிரப்பினார். மேலும் பறவைகள் பூமியில் பெருகட்டும் என்று சொன்னார்.

²³மாலையும் காலையும் ஏற்பட்டது. இது ஐந்தாம் நாள் ஆயிற்று.

ஆறாவது நாள் - மிருகங்களும் மனிதர்களும்

²⁴பிறகு தேவன், “பூமியானது, கால்நடைகள், ஊர்வன, காட்டு மிருகங்கள் முதலியனவற்றை அதனதன் இனத்திற்கு ஏற்ப தோற்றுவிப்பதாக” என்றார். அவை அப்படியே உண்டானது.

²⁵இவ்வாறு, தேவன் எல்லாவகையான மிருகங்களையும் படைத்தார். அவர் காட்டு மிருகங்களையும், வீட்டு மிருகங்களையும், பூமியில் ஊர்ந்து செல்லும் விதவிதமான உயிரினங்களையும் படைத்தார். இவை நல்லதென்று தேவன் கண்டு கொண்டார்.

²⁶அதன் பிறகு தேவன், “நாம் மனுக்குலத்தை* நமது சாயலில் உருவாக்குவோம். மனிதர்கள் நம்மைப்போலவே இருப்பார்கள். அவர்கள் கடலில் உள்ள எல்லா மீன்களையும், வானத்திலுள்ள பறவைகளையும் ஆண்டுகொள்ளட்டும். அவர்கள் பெரிய மிருகங்களையும் தரையில் ஊரும் உயிரினங்களையும் ஆண்டு கொள்ளட்டும்” என்று சொன்னார்.

மனுக்குலம் எபிரெய மொழியின் அர்த்தம் “மனிதன்”. அல்லது “மக்கள்” அல்லது “ஆதாம்” என்கின்ற பெயர் ஆகும். “சிவப்பு மண்” அல்லது “பூமி” என்று சொல்லுவது போல தொடர்புடையது ஆகும்.

²⁷எனவே தேவன் தமது சொந்த சாயலிலேயே மனுக்குலத்தைப் படைத்தார், தேவனுடைய சாயலாகவே அவர்களைப் படைத்தார். தேவன் அவர்களை ஆண்ட என்றும் பெண் என்றும் படைத்தார்.

²⁸தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்தார். அவர்களிடம், “பிள்ளைகளைப் பெற்று விருத்தியடையுங்கள், பூமியை நிரப்பி அதை ஆண்டுகொள்ளுங்கள். கடலில் உள்ள மீன்களையும் வானத்திலுள்ள பறவைகளையும் ஆண்டுகொள்ளுங்கள். பூமியில் அலைந்து திரிகின்ற அனைத்து உயிரினங்களையும் ஆண்டுகொள்ளுங்கள்” என்றார்.

²⁹மேலும் தேவன், “நான் உங்களுக்குத் தானியங்களைத் தரும் அனைத்து வகைப் பயிரினங்களையும், எல்லாவகையான பழமரங்களையும் தருகிறேன். அந்த மரங்கள் விதைகளோடு கூடிய கனிகளைத் தரும். அந்த விதைகளும் கனிகளும் உங்களுக்கு உணவாகும். ³⁰நான் புல் பூண்டுகளை பல்லாமை மிருகங்களுக்காகக் கொடுத்துள்ளேன். புல் பூண்டுகள் அவற்றுக்கு உணவாக இருக்கும். பூமியில் உள்ள அனைத்து மிருகங்களும் வானத்திலுள்ள அனைத்து பறவைகளும், தரையில் ஊர்ச்சிற்ற அனைத்து சிறு உயிரினங்களும் அவற்றை உணவாகக் கொள்ளும்” என்றார். அது அவ்வாறே ஆயிற்று.

³¹தாம் உண்டாக்கிய அனைத்தும் மிக நன்றாக இருப்பதாக தேவன் கண்டார். மாலையும் காலையும் ஏற்பட்டது. இது ஆறாவது நாளாயிற்று.

ஏழாவது நாள் - ஓய்வு

2 பூமியும் வானமும் அவற்றிலுள்ள யாவும் படைக்கப்பட்டு முடிந்தது. ²தேவன் அனைத்து வேலைகளையும் செய்து முடித்தார். ஆகையால் ஏழாவது நாள் அவர் ஓய்வெடுத்தார். ³தேவன் ஏழாவது நாளை ஆசீர்வதித்து அதனைப் பரிசுத்த மாக்கினார். அவர் அன்றைக்குத் தமது படைப்பு வேலைகளையெல்லாம் நிறைவு செய்துவிட்டு ஓய்வெடுத்ததால் அந்த நாள் சிறப்புக்குரியதாயிற்று.

மனித குலத்தின் தொடக்கம்

⁴இதான் பூமி மற்றும் வானம் தோன்றி வரலாறாகும். இதுதான் தேவனாகிய கர்த்தர் வானத்தையும் பூமியையும் படைக்கும்போது, நடந்தவற்றைப் பற்றிக் கூறும் விபரங்களாகும். ⁵பூமியில் எந்தக் தாவரமும் இல்லாமல் இருந்தது. வயலிலும் அதுவரை எதுவும் வளரவில்லை. எந்தப்பகுதியிலும் எந்தச் செடிகொடிகளும் இல்லை. ஏனெனில் தேவனாகிய கர்த்தர் இன்னும் மண்ணில் மழைபெய்யச் செய்யவில்லை. பூமியில் விசுவாசம் செய்ய மனுக்குலம் எதுவும்

இல்லை. ⁶பூமியிலிருந்து தண்ணீர்* எழும்பி நிலத்தை நனைத்தது.

⁷பிறகு தேவனாகிய கர்த்தர் பூமியிலிருந்து மண்ணை எடுத்து மனிதனை உருவாக்கினார். அவன் மூக்கில் தன் உயிர் மூச்சினை தேவனாகிய கர்த்தர் ஊதினார். அதனால் மனிதன் உயிர் பெற்றான். ⁸பிறகு தேவனாகிய கர்த்தர் கிழக்குப் பகுதியில் ஒரு தோட்டத்தை அமைத்து அதற்கு ஏதேன் என்று பெயரிட்டார். தேவனாகிய கர்த்தர் தாம் உருவாக்கிய மனிதனை அக் தோட்டத்தில் வைத்தார். ⁹தேவனாகிய கர்த்தர் எல்லாவகையான அழகான மரங்களையும், உணவுக்கேற்ற கனிதரும் மரங்களையும் தோட்டத்தில் வளரும்படிச் செய்தார். அக் தோட்டத்தின் நடுவில் தேவனாகிய கர்த்தர் ஜீவ மரத்தையும், நன்மை மற்றும் தீமை பற்றி அறிவு தருகிற மரத்தையும் வைத்தார்.

¹⁰ஏதேன் தோட்டத்தில் தண்ணீர் பாய ஒரு ஆற்றையும் படைத்தார். அந்த ஆறு நான்கு சிறு ஆறுகளாகவும் பிரிந்தது.

¹¹அந்த முதல் ஆற்றின் பெயர் பைசோன். அந்த ஆறு ஆவிலா நாடு முழுவதும் ஓடிற்று. ¹²அந்த நாட்டில் தங்கம் இருந்தது. அத்தங்கம் நன்றாக இருந்தது. அங்கு வாசனைப் பொருள்களும்* கோமேதகக் கல்லும்* இருந்தன. ¹³இரண்டாவது ஆற்றின் பெயர் கீகோன். அது எத்தியோப்பியா* நாடு முழுவதும் ஓடிற்று. ¹⁴மூன்றாவது ஆற்றின் பெயர் இதெக்கேல் அது அசீரியாவுக்கு கிழக்கே பாய்ந்தது. நான் காவலு ஆற்றின் பெயர் ஐபிராத்து.

¹⁵தேவனாகிய கர்த்தர் மனிதனை ஏதேன் தோட்டத்தில் வைத்து, அதனைப் பராமரிக்கவும், காக்கவும் செய்தார்.

¹⁶தேவனாகிய கர்த்தர் மனிதனிடம், “இந்த தோட்டத்திலுள்ள எந்த மரத்தின் கனியை வேண்டுமானாலும் நீ உண்ணலாம்.

¹⁷ஆனால் நன்மை தீமை பற்றிய அறிவைக் கொடுக்கக்கூடிய மரத்தின் கனியைமட்டும் உண்ணக்கூடாது. அதனை உண்டால் நீ மரணமடைவாய்” என்றார்.

முதல் பெண்

¹⁸மேலும் தேவனாகிய கர்த்தர், “ஒரு ஆண் தனியாக இருப்பது நல்லதல்ல, எனவே அவனுக்கு உதவியாக அவனைப் போன்று ஒரு துணையை உருவாக்குவேன்” என்றார்.

தண்ணீர் அல்லது மூடுபனி.

வாசனைப் பொருள் விலையுயர்ந்த “பிடோல்” என்னப்பட்ட நறுமணமுள்ள வாசனை திரவியம் **கோமேதகக்கல் நீலம்** அல்லது பழுப்பு நிறத்திலுள்ள, விலை மதிப்பான ஒரு கல்.

எத்தியோப்பியா ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தில் சிவந்த சமுத்திரத்தின் அருகே இருக்கக்கூடிய ஒரு நாடாகும்.

¹⁹தேவனாகிய கர்த்தர் பூமியிலிருந்து மண்ணை எடுத்து காட்டிலுள்ள அனைத்து மிருகங்களையும், வானத்திலுள்ள அனைத்து பறவைகளையும் படைத்து அவைகளை மனிதனிடம் கொண்டு வந்தார். அவன் அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் பெயர் வைத்தான்.

²⁰மனிதன் வீட்டு மிருகங்களுக்கும், வானில் பறக்கும் பறவைகளுக்கும், காட்டிலுள்ள மிருகங்களுக்கும் பெயர் வைத்தான். மனிதன் எல்லா மிருகங்களையும் பறவைகளையும் கண்டான். எனினும் அவனுக்கு ஏற்ற துணை காணவில்லை. ²¹எனவே, தேவனாகிய கர்த்தர் அவனை ஆழ்ந்து தூங்க வைத்தார். அவன் தூங்கும்போது அவர் அவனது சரீரத்திலிருந்து ஒரு விலா எலும்பை எடுத்து, அந்த இடத்தை சதையால் மூடிவிட்டார். ²²தேவனாகிய கர்த்தர் அந்த விலா எலும்பை ஒரு பெண்ணாகப் படைத்து, அந்தப் பெண்ணை மனிதனிடம் அழைத்து வந்தார்.

²³அப்பொழுது அவன்,

“இறுதியில் என்னைப்

தேவலவே ஒருத்தி:

அவளது எலும்பு என்

எலும்பிலிருந்து உருவானவை.

அவளது உடல் எனது

உடலிலிருந்து உருவானது.

அவள் மனிதனிலிருந்து

எடுக்கப்பட்டாள்.

அதனால் அவளை மணுஷி என்று

அழைப்பேன்” என்றான்.

²⁴அதனால்தான் மனிதன் தன் தாயையும் தகப்பனையும் விட்டு மனைவியோடு சேர்ந்து கொள்ளுகிறான். இதனால் இருவரும் ஒரே உடலாகி விடுகின்றனர்.

²⁵மனிதனும் அவன் மனைவியும் நிர்வாணமாக இருந்தாலும் அவர்கள் வெட்கப்படவில்லை.

பாவத்தின் தொடக்கம்

3 தேவனாகிய கர்த்தரால் படைக்கப்பட்ட விலங்குகளிலேயே பாம்பானது மிகவும் தந்திர குணமுள்ளதாயிருந்தது. அது அவளிடம், “பெண்ணே! தேவன் உங்களிடம் இத்தோட்டத்தில் உள்ள மரத்தின் பழங்களை உண்ணக்கூடாது என்று உண்மையில் கூறினாரா?” என்று கேட்டது.

²அந்தப் பெண்ணும் பாம்புக்கு, “இல்லை! தேவன் அவ்வாறு சொல்லவில்லை. நாங்கள் இத்தோட்டத்தில் எல்லா மரங்களின் கனிகளையும் உண்ணலாம். ³ஆனால் ‘இத்தோட்டத்தின் நடுவிலுள்ள மரத்தின் கனியை உண்ணக்கூடாது. அம்மரத்தைத் தொடவும் கூடாது. இதை மீறினால் மரணமடைவீர்கள்’ என்று சொல்லியிருக்கிறார்” எனப் பதில் சொன்னாள்.

⁴ ஆனால் பாம்போ அவளிடம், “நீங்கள் மரிக்கமாட்டீர்கள். ⁵ தேவனுக்குத் தெரியும் நீங்கள் அதன் கனியை உண்டால் உங்கள் கண்கள் திறக்கப்படும், நன்மை கீமை பற்றிய அறிவைப் பெறுவீர்கள். நீங்களும் தேவனைப் போன்று ஆவீர்கள்” என்றது.

⁶ அந்தப் பெண் அந்த மரம் அழகாக இருப்பதைக் கண்டாள். அதன் கனியும் உண்பதற்கு ஏற்றதாக இருப்பதை அறிந்தாள். அப்பழம் தன்னை அறிவாளியாக்கும் என்பதை எண்ணி அவள் பரவச மடைந்தாள். எனவே அவள் அம்மரத்தின் கனியை எடுத்து உண்டாதுடன், அவள் தன் கணவனுக்கும் அதைக் கொடுத்தாள். அவனும் அதை உண்டான்.

⁷ இதனால் அவர்களின் கண்கள் திறந்தன. அவர்கள் தாங்கள் ஆடையில்லாமல் நிர்வாணமாக இருப்பதை அறிந்து கொண்டனர். எனவே அவர்கள் அத்தி மரத்தின் இலைகளை எடுத்து அவற்றைத் தைத்து ஆடையாக அணிந்து கொண்டனர்.

⁸ பசலில் குளிர்ச்சியான வேளையில் தேவனாகிய கர்த்தர் அத்தோட்டத்தில் உலாவிக் கொண்டிருந்தார். மனிதனும், மனுஷியும் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்டுப் பயந்து தோட்டத்திலிருந்த மரங்களுக்கு இடையில் தங்களை மறைத்துக் கொண்டார்கள். ⁹ ஆனால் தேவனாகிய கர்த்தர் மனிதனை அழைத்து, “நீ எங்கே இருக்கிறாய்?” என்று கேட்டார்.

¹⁰ அதற்கு அவன், “நீர் தோட்டத்தில் நடந்து போவதைக் கண்டேன். எனக்குப் பயமாக உள்ளது. நான் நிர்வாணமாக இருப்பதால் மறைந்திருக்கிறேன்” என்றான்.

¹¹ அப்பொழுது தேவனாகிய கர்த்தர் மனிதனிடம், “நீ நிர்வாணமாக இருப்பதாக யார் உனக்குச் சொன்னது? நீ உண்ண வேண்டாம் என்று நான் கூறியிருந்த மரத்தின் கனியை உண்டாயா?” என்று அவனிடம் கேட்டார்.

¹² அதற்கு அவன், “எனக்காக உம்மால் படைக்கப்பட்ட இந்தப் பெண் அந்த மரத்தின் கனியைக் கொடுத்தாள். நான் உண்டுவிட்டேன்” என்றான்.

¹³ பிறகு தேவனாகிய கர்த்தர் பெண்ணிடம், “நீ என்ன காரியத்தைச் செய்தாய்?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவள், “பாம்பு என்னை வஞ்சித்து விட்டது. எனவே நான் பழத்தை உண்டுவிட்டேன்” என்றான்.

¹⁴ எனவே தேவனாகிய கர்த்தர் பாம்பிடம்:

“நீ இந்தக் தீய செயலைச் செய்தபடியால்,

மற்ற எந்த மிருகத்தை விடவும்

நீ மிகவும் துன்பப்படுவாய்.

நீ உன் வயிற்றாலேயே ஊர்ந்து திரிவாய்.

வாழ்நாள் முழுவதும் மண்ணைத் தீன்று உயிர்வாழ்வாய்.

¹⁵ உனக்கும் பெண்ணுக்கும் பகையை உண்டாக்குவேன். அதோடு உன் பிள்ளைகளுக்கும் அவள் பிள்ளைகளுக்கும் பகை உண்டாக்குவேன். அவள் பிள்ளையின் காலை நீ கடிப்பாய், அவர் உன் தலையை நசுக்குவார்” என்று சொன்னார்.

¹⁶ பிறகு தேவனாகிய கர்த்தர் பெண்ணிடம்:

“நீ சுருவுற்றிருக்கும்போது உனது வேதனையை அதிகப்படுத்துவேன். அதுபோல் நீ பிரசவிக்கும்போதும் அதிக வேதனைப்படுவாய். உனது ஆசை உன் கணவன் மேலிருக்கும். அவன் உன்னை ஆள்கை செய்வான்” என்றார்.

¹⁷ பின்பு தேவனாகிய கர்த்தர் ஆணிடம்:

“அந்தமரத்தின் கனியை உண்ணக் கூடாது என்று உனக்கு ஆணையிட்டிருந்தேன். ஆனால் நீ உன் மனைவியின் பேச்சைக் கேட்டு அந்த கனியை உண்டுவிட்டாய்.

ஆகையால் உன்னிமித்தம் இந்தப் பூமி சபிக்கப்பட்டிருக்கும்.*

எனவே நீ உயிரோடு இருக்கும் நாளெல்லாம் மிகுந்த கஷ்டத்துடன் பூமியின் பலனைப் பெறுவாய்.

¹⁸ இந்தப் பூமி உனக்கு முள்ளையும் களையையும் தரும். விளையும் பயிர்களை நீ உண்பாய்.

¹⁹ உனது முகம் வேர்வையால் நிறையும்படி கஷ்டப்பட்டு உழைத்து உனது உணவை உண்பாய்.

மரிக்கும்வரை நீ கஷ்டப்பட்டு உழைப்பாய்.

உன்னை மண்ணால் உருவாக்கினேன்.

நீ மரிக்கும்போது மீண்டும் மண்ணுக்கே திரும்புவாய்” என்றார்.

²⁰ ஆதாம் தன் மனைவிக்கு ஏவார்* என்று பெயரிட்டான். ஏனென்றால் அவள்

சாபம் ஒருவருக்கு கெட்ட காரியங்கள் ஏற்படும்படி கேட்டு கொள்வது.

ஏவார் எபிரேய மொழியில் இந்த பெயரின் அர்த்தம் “வாழ்க்கை” என்பதாகும்.

உயிரோடுள்ள அனைவருக்கும் தாயாக உளங்குபவன்.

²¹தேவனாகிய கர்த்தர் மிருகங்களின் தோலை ஆடையாக்கி அவனுக்கும் அவளுக்கும் அணிந்துகொள்ளக் கொடுத்தார்.

²²பின்பு தேவனாகிய கர்த்தர், “இதோ, நன்மை தீமை அறிந்தவனாக மனிதன் நம்மில் ஒருவரைப்போல் ஆனான். இப் பொழுது மனிதன் ஜீவ மரத்தின் பழத்தை எடுத்து உண்டால் என்றென்றும் உயிருடன் இருப்பான்” என்றார்.

²³ஆகையால் அவர்களை தேவனாகிய கர்த்தர் ஏதேன் தோட்டத்தை விட்டு வெளியேற்றினார். ஆதாம் ஏதேன் தோட்டத்தை விட்டு வெளியேறி தான் இருவாக்கப்பட்ட மண்ணிலேயே உழைக்கும்படி வலியுறுத்தப்பட்டான். ²⁴தேவனாகிய கர்த்தர் அவர்களை ஏதேன் தோட்டத்தை விட்டு துரத்திவிட்டு அதனைப் பாதுகாக்க தோட்டத்தின் நுழைவாசலில் செருபின்களை* வைத்தார். அதோடு தேவனாகிய கர்த்தர் நெருப்பு வாளையும் வைத்தார். அது மின்னிக்கொண்டு, ஜீவ மரத்துக்குச் செல்லும் வழியைச் சுற்றிக் காவல் செய்தது.

முதல் குடும்பம்

4 ஆதாமும் அவன் மனைவியும் பாலின உறவு கொண்டனர். அவள் கர்ப்பமுற்று காயின்* என்ற ஒரு மகனைப் பெற்றெடுத்து, நான், “கர்த்தரின் உதவியால் ஒரு மனிதனைப் பெற்றுள்ளேன்” என்றான்.

²அதன் பிறகு ஏவாள் இன்னொரு மகனைப் பெற்றாள். அவன் காயினின் சகோதரனான ஆபேல். ஆபேல் ஒரு மேய்ப்பனாகவும், காயின் ஒரு விவசாயியாகவும் வளர்ந்தனர்.

முதல் கொலை

³⁻⁴அறுவடைக் காலத்தில் காயின் தன் வயலில் விளைந்த தானியங்களைக் கர்த்தருக்குக் காணிக்கையாகக் கொண்டு போனான். ஆனால் ஆபேல் தன் மந்தையிலிருந்து சில சிறந்த ஆடுகளைக் கொண்டு போனான்.

கர்த்தர் ஆபேலையும், அவன் காணிக்கைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டார். ⁵ஆனால் கர்த்தர் காயினையும் அவன் காணிக்கைகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இதனால் காயின் துக்கமும் கோபமும் கொண்டான். ⁶கர்த்தர் அவனிடம், “ஏன் நீ கோபமாயிருக்கிறாய்? ஏன் உன் முகத்தில் சுவலை தெரிசிறந்து. ⁷நீ நன்மை செய்திருந்தால் எனக்கு

விருப்பமானவனாக இருந்திருப்பாய். நானும் உன்னை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பேன். ஆனால் நீ தீமை செய்தால் பிறகு அந்தப் பாவம் உன் வாழ்வில் இருக்கும். உனது பாவம் உன்னை அடக்கி ஆள விரும்பும். நீயோ உன் பாவத்தை அடக்கி ஆளவேண்டும்”* என்றார்.

⁸காயின் தனது சகோதரன் ஆபேலிடம், “வயலுக்குப் போவோம்” என்றான். அவர்கள் வயலுக்குப் போனார்கள். அங்கே காயின் தன் தம்பியைத் தாக்கிக் கொலை செய்துவிட்டான்.

⁹பிறகு கர்த்தர் காயினிடம், “உனது சகோதரன் ஆபேல் எங்கே” என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவன், “எனக்குத் தெரியாது. என் தம்பியைக் காவல் செய்வது என் வேலையில்லை” என்றான்.

¹⁰அதற்குக் கர்த்தர், “நீ என்ன காரியம் செய்தாய்? நீ உன் சகோதரனைக் கொன்றுவிட்டாய். பூமியிலிருந்து அவனது இரத்தம் என்னைக் கூப்பிடுகிறதே. ¹¹இப் பொழுது அவனது இரத்தத்தை உன் கைகளிலிருந்து வாங்கிக்கொள்ள தன் வாயைத் திறந்த. இரத்தப் பூமியில் நீ சபிக்கப்பட்டிருப்பாய். ¹²கடந்த காலத்தில் நீ பயிர் செய்தவை நன்றாக விளைந்தன. ஆனால் இனிமேல் நீ பயிரிடுபவை விளையாதவாறு இந்தப் பூமி தடை செய்யும். இந்தப் பூமியில் நிலையல்லாமல் ஒவ்வொரு இடமாக அலைந்து கொண்டிருப்பாய்” என்றார்.

¹³பிறகு காயின், “என்னால் தாங்கிக் கொள்ள இயலாதவாறு இந்தத் தண்டனை அதிகமாக இருக்கிறது. ¹⁴எனது பூமியை விட்டுப் போகுமாறு நீர் என்னை வற்புறுத்துகின்றீர். நான் உமது பார்வையிலிருந்து மறைவேன். எனக்கென்று ஒரு வீடு இருக்காது. பூமியில் ஒவ்வொரு இடமாக அலையும்படி நிர்பந்தப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறேன். என்னைப் பார்க்கிறவன் எவனும் என்னைக் கொன்று போடுவானே” என்றான்.

¹⁵பிறகு கர்த்தர் காயினிடம், “அவ்வாறு நடக்குமாறு நான் விடமாட்டேன். எவராவது உன்னைக் கொன்றால் நான் அவர்களை மிகுதியாகத் தண்டிப்பேன்” என்றார். ஆகையால் கர்த்தர் காயின் மீது ஒரு அடையாளம் இட்டார். அதனால் எவரும் அவனைக் கொல்லமாட்டார்கள் என்றார்.

செருபின்கள் தேவனுடைய தனிப்பட்ட தூதர்கள். உடன்படிக்கை பெட்டியின் மேலாக சிலைகளாக வடிவமைக்கப்பட்ட தேவதூதர்கள்.

காயின் எபிரேய மொழியில் “உருவாக்கு” அல்லது “வாங்கு” என்று பொருள்படும்.

நீ ... அடக்கி ஆளவேண்டும் அல்லது, “நீ நன்மை செய்யாதிருந்தால் பாவம் வாசலண்டையே பதுங்கி இருக்கும். பாவம் உன்னை ஆளுகை செய்ய விரும்பும். ஆனால் நீ அதின்மேல் ஆட்சி செய்யவேண்டும்.”

காயீன் குடும்பம்

¹⁶காயீன் கர்த்தரைவிட்டு விலகிப்போய் ஏதேனின் சிழக்கிலிருந்த நோத்* என்னும் தேசத்தில் குடியிருந்தான்.

¹⁷காயீன் தன் மனைவியுடன் பாலின உறவு கொண்டபோது அவள் ஏனோக் என்னும் பெயருள்ள மகனைப் பெற்றாள். காயீன் ஒரு நகரத்தை உருவாக்கி அதற்குத் தன் மகனின் பெயரை வைத்தான்.

¹⁸ஏனோக்குக்கு ஈராத் என்னும் மகன் பிறந்தான். ஈராத்வுக்கு மெசுயவேல் என்ற மகன் பிறந்தான். மெசுயவேலுக்கு மெத்தூசவேல் என்ற மகன் பிறந்தான். மெத்தூசவேலுக்கு லாமேக் என்ற மகன் பிறந்தான்.

¹⁹லாமேக் இரண்டு பெண்களை மணந்து கொண்டான். ஒருத்தியின் பெயர் ஆதாள், இன்னொருத்தியின் பெயர் சில்லாள்.

²⁰ஆதாள் யாபாலைப் பெற்றாள். யாபால் கூடாரத்தில் வாழ்பவர்களுக்கும், மந்தையை மேய்க்கிறவர்களுக்கும் தந்தை ஆனான்.

²¹ஆதாளுக்கு யூபால் என்று இன்னொரு மகன் இருந்தான். அவன் சின்னரக்காரர் நாகசுரக்காரர் போன்றோருக்குத் தந்தை ஆனான். ²²சில்லாள் தூபால்-காயீனைப் பெற்றாள். அவன் பித்தளை, இரும்பு முதலியவற்றின் தொழிலாளர் யாவருக்கும் தந்தை ஆனான். தூபால் காயீனுக்கு, நாமாள் என்ற சகோதரி இருந்தாள்.

²³லாமேக்கு தன் மனைவிகளிடம்,

“ஆகாளே, சில்லாளே
என் பேச்சைக் கேளுங்கள்.
நீங்கள் லாமேக்கின் மனைவியர்.
நான் சொல்வதைக் கவனியுங்கள்.
என்னை ஒருவன் துன்புறுத்தினான்.
அவனை நான் கொன்றேன்.
என்னுடன் இளைஞன் மோதினான்.
எனவே அவனையும் கொன்றேன்.

²⁴ காயீனின் கொலைக்காக கொடுக்கப்பட்ட தண்டனை மிகப்பெரியது.
என்னைக் சொல்வதால் சிடைக்கும் தண்டனையும் மிக அதிகமாகவே இருக்கும்” என்றான்.

ஆதாம் - ஏவாளுக்கு புதிய மகன் பிறந்தது

²⁵ஆதாம் ஏவாளோடு பாலின உறவு கொண்டான். ஏவாள் இன்னொரு மகனைப் பெற்றாள். அவனுக்குச் சேத்* என்று பெயரிட்டனர். ஏவாள், “தேவன் எனக்கு

நோத் இந்த பெயரின் அர்த்தம் “அலைகின்ற” எனப் பொருள்படும்.

சேத் எபிரேய மொழி அர்த்தம் “கொடு” என்பதாகும்.

இன்னொரு மகனைக் கொடுத்திருக்கிறார். காயீன் ஆபேலைக் கொன்றான். ஆனால் நான் சேத்தைப் பெற்றேன்” என்றான். ²⁶சேத்துக்கும் ஒரு மகன் பிறந்தான். அவனுக்கு ஏனோஸ் என்று பெயர் வைத்தான். அப்பொழுது மனிதர்கள் கர்த்தரிடத்தில் நம்பிக்கை வைக்க ஆரம்பிக்கனர்.*

ஆதாமின் குடும்ப வரலாறு

5 இது ஆதாமின் குடும்பத்தைப் பற்றி சுறுகின்ற பகுதி. தேவன் மனிதரைத் தம் சாயலிலேயே படைத்தார். ²தேவன் அவர்களை ஆண் என்றும் பெண் என்றும் படைத்தார். தேவன் அவர்களைப் படைத்த அந்நாளிலேயே அவர்களை ஆசீர்வதித்து அவர்களுக்கு “மனிதர்” என்று பெயரிட்டார்.

³ஆதாமுக்கு 130 வயது ஆன பிறகு இன்னொரு மகன் பிறந்தான். அவன் ஆகாமைப் போலவே இருந்தான். ஆதாம் அவனுக்குச் சேத் என்று பெயர் வைத்தான்.

⁴சேத் பிறந்த பிறகும் ஆதாம் 800 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அக்காலத்தில் ஆதாமுக்கு ஆண் பிள்ளைகளும் பெண் பிள்ளைகளும் பிறந்தனர். ⁵எனவே ஆதாம் மொத்தமாக 930 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து, மரணமடைந்தான்.

⁶சேத்துக்கு 105 வயதானபோது அவனுக்கு ஏனோஸ் என்ற மகன் பிறந்தான்.

⁷ஏனோஸ் பிறந்த பிறகு சேத் 807 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அக்காலத்தில் அவனுக்கு ஆண் பிள்ளைகளும் பெண் பிள்ளைகளும் பிறந்தனர். ⁸சேத் மொத்தம் 912 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து பிறகு மரணமடைந்தான்.

⁹ஏனோசுக்கு 90 வயதானபோது அவனுக்குக் கேனான் என்ற மகன் பிறந்தான். ¹⁰கேனான் பிறந்த பிறகு ஏனோஸ் 815 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அக்காலத்தில் அவனுக்கு ஆண் பிள்ளைகளும் பெண் பிள்ளைகளும் பிறந்தனர். ¹¹ஏனோஸ் 905 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து பின்னர் மரணமடைந்தான்.

¹²கேனாளுக்கு 70 வயதானபோது அவனுக்கு மகலாலே என்ற மகன் பிறந்தான்.

¹³மகலாலே பிறந்த பிறகு கேனான் 840 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அப்போது அவனுக்கு ஆண் பிள்ளைகளும் பெண் பிள்ளைகளும் பிறந்தனர். ¹⁴ஆகவே கேனான் 910 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து மரணமடைந்தான்.

¹⁵மகலாலேயேல் 65 வயதானபோது அவனுக்கு யாரேத் என்ற மகன் பிறந்தான்.

¹⁶யாரேத் பிறந்தபின் மகலாலேயேல் 830 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அக்காலத்தில் அவ

மனிதர்கள் ... ஆரம்பிக்கனர் இலக்கிய வழக்கின்படி, மக்கள் தேவனை யெகோவா என்று அழைக்க ஆரம்பிக்கார்கள்.

னுக்கு ஆண்பிள்ளைகளும் பெண்பிள்ளைகளும் பிறந்தனர். ¹⁷மகலாலெயேல் 895 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து மரணமடைந்தான்.

¹⁸யாரேத் துக்கு 162 வயதானபோது அவனுக்கு ஏனோக் என்ற மகன் பிறந்தான்.

¹⁹ஏனோக் பிறந்த பின் யாரேத் 800 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அக்காலத்தில் அவனுக்கு ஆண்பிள்ளைகளும் பெண்பிள்ளைகளும் பிறந்தனர். ²⁰யாரேத் மொத்தம் 962 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து மரணமடைந்தான்.

²¹ஏனோக்குக்கு 65 வயதானபோது அவனுக்கு மெத்தூசலா என்ற மகன் பிறந்தான். ²²மெத்தூசலா பிறந்தபின் ஏனோக் 300 ஆண்டுகள் தேவனோடு வழிநடந்தான். அக்காலத்தில் அவன் ஆண்பிள்ளைகளையும் பெண்பிள்ளைகளையும் பெற்றெடுத்தான். ²³அவன் மொத்தம் 365 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். ²⁴ஒரு நாள் ஏனோக் தேவனோடு நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே அவன் மறைந்து போனான். தேவன் அவனை எடுத்துக் கொண்டார்.

²⁵மெத்தூசலாவுக்கு 187 வயதானபோது அவனுக்கு வாமேக் என்ற மகன் பிறந்தான்.

²⁶வாமேக் பிறந்தபின் மெத்தூசலா 782 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அக்காலத்தில் அவனுக்கு ஆண்பிள்ளைகளும் பெண்பிள்ளைகளும் பிறந்தனர். ²⁷மெத்தூசலா 969 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து மரணமடைந்தான்.

²⁸வாமேக்கிற்கு 182 வயதானபோது அவனுக்கு ஒரு மகன் பிறந்தான். ²⁹அவனுக்கு நோவா* என்று பெயரிட்டான். அவன், “நாம் விவசாயிகளாக பாடுபடுகிறோம். ஏனென்றால் தேவன் பூமியைச் சபித்திருக்கிறார். ஆனால் நோவா, நமக்கு இளைப்பாறுதலை அளிப்பான்” என்றான்.

³⁰நோவா பிறந்தபின், வாமேக் 595 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அக்காலத்தில் அவன் ஆண்பிள்ளைகளையும் பெண்பிள்ளைகளையும் பெற்றெடுத்தான். ³¹வாமேக் மொத்தம் 777 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து மரணமடைந்தான்.

³²நோவாவுக்கு 500 வயதானபின் அவனுக்கு சேம், சாம், யாப்பேத் என்னும் ஆண்பிள்ளைகள் பிறந்தனர்.

ஜனங்கள் தீயவர்களாக மாறுதல்

6 பூமியில் ஜனங்கள் தொகை பெருக ஆரம்பித்தது. அவர்களுக்குப் பெண்பிள்ளைகள் ஏராளமாகப் பிறந்தனர். ²⁴தேவகுமாரர்கள் மானிடப் பெண்களை அதிக அழுதிள்ளவர்கள் எனக் கண்டு, தாங்கள் விரும்பியபடி பெண்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மணந்து கொண்டனர்.

அப் பெண்களும் பிள்ளைகளைப் பெற்றனர். அந்நாட்களிலும், அதற்குப்

நோவா இளைப்பாறுதல்.

பிறரும் இராட்சதர்கள்* இருந்தார்கள். அவர்கள் பழங்காலத்திலிருந்தே புகழ்பெற்ற வீரர்களாகவும் இருந்தனர்.*

கர்த்தர், “ஜனங்கள் மனிதப்பிறவிகளே, அவர்களால் என்றென்றைக்கும் எனது ஆவி துன்புறும்படி அனுமதிக்காமட்டேன். அவர்கள் 120 ஆண்டுகள் வாழும்படி அனுமதிக்கிறேன்” என்றார்.

⁵பூமியில் உள்ள மனிதர்கள் அனைவரும் பெரும் பாவிகளாக இருப்பதைக் கர்த்தர் அறிந்தார். அவர்கள் எல்லாக் காலத்திலும் பாவ எண்ணங்களை யே கொண்டிருப்பதைக் கர்த்தர் பார்த்தார். ⁶கர்த்தர் மனிதர்களைப் பூமியில் படைத்தற்காக வருத்தப்பட்டார். ⁷எனவே கர்த்தர், “பூமியில் நான் படைத்த அனைத்து மனிதர்களையும், மிருகங்களையும், ஊர்வனவற்றையும், வானத்தில் பறக்கும் பறவைகளையும் அழிக்கப் போகிறேன். ஏனென்றால் நான் இவற்றையெல்லாம் படைத்தற்காக வருத்தப்படுகிறேன்” என்றார்.

⁸ஆனால் கர்த்தருக்கு விருப்பமான வழியில் நடப்பவனாக நோவா என்னும் ஒரே ஒரு மனிதன் மட்டும் இருந்தான்.

நோவாவும் பெருவெள்ளமும்

⁹இது நோவாவின் குடும்பத்தை பற்றிக் கூறுகின்ற பகுதி. நோவா நேர்மையான மனிதனாக இருந்தான். அவன் தன்னைச் சுற்றியுள்ள ஜனங்களில் குற்றமற்றவனாக இருந்தான். அவன் எப்பொழுதும் தேவனைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தான். ¹⁰அவனுக்கு சேம், சாம், யாப்பேத் எனும் மூன்று மகன்கள் இருந்தனர்.

¹¹⁻¹²தேவன் பூமியைப் பார்த்தார். அது மனிதர்களால் கெடுக்கப்பட்டிருப்பதை அறிந்தார். எங்கும் வன்முறை பரவியிருந்தது. ஜனங்கள் பாவிகளாகவும், கொரோமானவர்களாகவும் மாறியிருந்தனர். அவர்கள் பூமியில் தம் வாழ்க்கையையும் கெடுத்திருந்தனர்.

¹³எனவே, தேவன் நோவாவிடம், “எல்லோரும் பூமியில் பாவத்தையும் வன்முறையையும் பரவ வைத்துள்ளனர். எனவே நான் எல்லா உயிர்களையும் அழித்து, அவற்றை பூமியிலிருந்து விஸ்கு

இராட்சதர்கள் எபிரேய மொழியின் அர்த்தம் “விழுந்து போன ஜனங்கள்” என்பதாகும். பிற்காலத்தில் இவர்கள் பெரிய குடும்பங்களாகவும், போர்வீரர்களாகவும் திகழ்ந்தனர்.

அப் பெண்களும் ... இருந்தனர் என்பது, “இராட்சதர்கள் பூமியில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த பொழுது, தேவகுமாரர்கள் மனுஷ குமாரத்திகளை மணந்தனர். அவர்கள் குழந்தைகளை பெற்ற பொழுது, அவர்களும் பலசாலிகளாயிருந்தார்கள், பிற்காலத்தில் சிறந்த போர் வீரர்களாகவும் திகழ்ந்தனர்.

வேன். ¹⁴கோப்பேர் மரத்தைப் பயன்படுத்தி நீயே ஒரு பெரிய கப்பலைச் செய். அதில் பல அறைகளை ஏற்படுத்து. உள்ளும் புறம்புமாகத் தார் பூசிவிடு.

¹⁵கப்பல் 450 அடி நீளமும், 75 அடி அகலமும், 45 அடி உயரமும் இருக்கட்டும். ¹⁶இதில் 18 அங்குலம் சுரையை விட்டு கீழே ஒரு ஜன்னல் இருக்கட்டும். கப்பலின் பக்கவாட்டில் ஒரு கதவு இருக்கட்டும். அதில் மேல்தளம், நடுத்தளம், கீழ்த்தளம் என்று மூன்று தளங்கள் இருக்கட்டும்.

¹⁷நான் உனக்குச் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேள். நான் பூமியில் ஒரு பெரிய வெள்ளப் பெருக்கை ஏற்படுத்துவேன். வானத்துக்குக் கீழேயுள்ள அனைத்து உயிர்களையும் அழிப்பேன். மண்ணிலுள்ள அனைத்தும் மரணமடையும். ¹⁸ஆனால் நான் உன்னோடு ஒரு சிறப்பான உடன் படிக்கையைச் செய்கிறேன். நீயும் உன் மனைவியும் உன் மகன்களும் மகன்களின் மனைவிமார்களும் கப்பலுக்குள் போய் விடுங்கள். ¹⁹பூமியிலுள்ள அனைத்து உயிர்களிலும் ஆண், பெண் என இணையாகத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள். கப்பலில் அவைகள் உயிரோடு இருக்கட்டும். ²⁰ஒவ்வொரு பறவை இனங்களிலும் ஒவ்வொரு ஜோடியும், ஒவ்வொரு மிருக இனங்களிலும் ஒவ்வொரு ஜோடியும், எல்லா ஊர்வனவற்றிலும் ஒவ்வொரு ஜோடியும் கண்டுபிடித்து, அவற்றையும் உனது கப்பலில் உயிரோடு வைத்துக்கொள். ²¹எல்லாவகை உணவுப் பொருட்களையும் கப்பலில் சேமித்து வை. அவ்வுணவு உங்களுக்கும் மற்ற மிருகங்களுக்கும் உதவியாக இருக்கட்டும்” என்றார்.

²²நோவா தேவன் சொன்னபடி எல்லா வற்றையும் சரியாகச் செய்து முடித்தான்.

வெள்ளப் பெருக்கின் தொடக்கம்

7 பிறகு கர்த்தர் நோவாவிடம், “நீ நல்லவன் என்பதை, எல்லோரும் கெட்டுப்போன இக்காலத்திலும் கண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் உனது குடும்பத்தினரை அழைத்துக்கொண்டு கப்பலுக்குள் செல். ²பலிக்குரிய சக்தமான விலங்குகளில்* ஏழு ஜோடிகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள். மற்ற மிருகங்களில் ஒரு ஜோடி போதும். இவற்றையெல்லாம் உனது கப்பலுக்குள் சேர்த்து வை. ³பறவைகளில் ஒவ்வொரு வகையிலும் ஏழு ஜோடிகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள். இதனால் மற்ற இனங்கள் அழிந்தாலும் இவை நிலைத்திருக்கும். ⁴இன்றிலிருந்து ஏழு நாட்களானதும் பூமியில் பெருமழை

பொழியச் செய்வேன். 40 இரவும் 40 பகலுமாக தொடர்ந்து மழைபொழியும். உலகில் வாழும் அனைத்து உயிர்களும் அழிந்துபோகும். என்னால் படைக்கப்பட்ட அனைத்தும் அழியும்” என்றார். ⁵நோவா கர்த்தர் சொன்னபடி எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்தான்.

⁶மழை பெய்தபோது நோவாவுக்கு 600 வயதாயிருந்தது. ⁷நோவாவும் அவனது குடும்பத்தினரும் கப்பலுக்குள் சென்று வெள்ளத்திலிருந்து உயிர் பிழைத்தனர். நோவாவோடு அவனது மனைவியும் அவனது மகன்களும், மகன்களின் மனைவியரும் இருந்தனர். ⁸பலிக்குரிய மிருகங்களும் மற்ற மிருகங்களும் பறவைகளும் ஊர்வனவும், ⁹நோவாவோடு கப்பலுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டன. அவை ஆணும் பெண்ணுமாக ஜோடி ஜோடியாக தேவனுடைய ஆணையின்படியே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தன. ¹⁰ஏழு நாட்களானதும் வெள்ளப் பெருக்கு துவங்கியது. மழை தொடர்ந்து பெய்தது.

¹¹⁻¹³ இரண்டாவது மாதத்தின் பதினேழாவது நாள் பூமிக்கடியில் உள்ள ஊற்றுக்கள் எல்லாம் திறந்து பீறிட்டுக் கிளம்பின. அன்று பெருமழையும் சேர்ந்து கொட்ட ஆரம்பித்தது. அது வானத்தின் ஜன்னல்கள் திறந்துகொண்டது போன்று இருந்தது. நாற்பது நாட்கள் இரவும் பகலுமாக மழை தொடர்ந்து பெய்தது. முதல் நாளை நோவாவும் அவனது மனைவியும் அவன் மகன்களான சேம், காம், யாப்பேத் ஆகியோரும் அவர்களது மனைவியாரும் கப்பலுக்குள் சென்றுவிட்டனர். அப்போது நோவாவுக்கு 600 வயது. ¹⁴அவர்களும் எல்லாவகை மிருகங்களும் கப்பலுக்குள் இருந்தனர். எல்லா வகை மிருகங்களும், எல்லா வகைப் பறவைகளும், எல்லா வகை ஊர்வனவும் கப்பலுக்குள் இருந்தன. ¹⁵இவை எல்லாம் நோவாவோடு கப்பலுக்குள் சென்றன. அவைகள் எல்லா மிருக வகைகளிலிருந்தும் ஜோடி, ஜோடியாக வந்தன. ¹⁶இந்த மிருகங்கள் எல்லாம் இரண்டு இரண்டாக, கப்பலுக்குள் சென்றன. தேவனுடைய ஆணையின்படியே அவை கப்பலுக்குள் சென்றன. பிறகு கர்த்தர் கப்பலின் கதவை அடைத்துவிட்டார். ¹⁷பூமியில் 40 நாட்கள் தொடர்ந்து வெள்ளம் பெருகியது. அவ்வெள்ளம் கப்பலைத் தரையிலிருந்து மேல்நோக்கிக் கிளப்பியது. ¹⁸வெள்ளம் தொடர்ந்து ஏறியது. அதனால் கப்பல் தண்ணீரில் மிக்க ஆரம்பித்தது. ¹⁹உயரமான மலைகளும் மூழ்கும்படி வெள்ளம் உயர்ந்தது. ²⁰வெள்ளம் மலைகளுக்கு மேலும் உயர்ந்தது. அதன் உயரம் மலைகளுக்கு மேல் 20 அடி இருந்தது.

சக்தமான விலங்குகள் தேவனுக்கு பலி செலுத்தும் வகையிலான பறவைகள் மற்றும் விலங்குகள்.

21-22 உலகில் உள்ள அனைத்து உயிர்களும் மரித்தன. எல்லா ஆண்களும் பெண்களும், எல்லாப் பறவைகளும், எல்லா மிருகங்களும், எல்லா ஊர்வனவும் மரித்தன. தரையில் வாழக்கூடிய அனைத்து உயிர்களும் மரித்துப் போயின. ²³இவ்வாறு தேவன் பூமியை அழித்தார். தேவன் பூமியில் உயிருள்ள அனைத்தையும் மனிதன், மிருகம், ஊர்ந்து செல்லும் பிராணிகள், பறவைகள் உட்பட எல்லாவற்றையும் பூமியிலிருந்து முற்றிலுமாய் அழித்தார். நோவாவும் அவனது குடும்பத்தினரும் அவனோடு கப்பலிலிருந்த பறவைகளும், மிருகங்களும் மட்டுமே உயிர் பிழைத்தன. ²⁴வெள்ளமானது தொடர்ந்து 150 நாட்கள் பூமியில் பரவியிருந்தது.

வெள்ளப் பெருக்கின் முடிவு

8 ஆனால் தேவன் நோவாவை மறக்கவில்லை. தேவன் அவனையும் அவனது குடும்பத்தினரையும் அவனோடுள்ள கப்பலிலுள்ள விலங்குகளையும் நினைவுகூர்ந்தார். பூமியின்மீது காற்று வீசுமாறு செய்தார். தண்ணீரெல்லாம் மறையத் தொடங்கியது.

²வானிலிருந்து பெய்த மழை நின்றது. ³⁻⁴பூமியின் மீதிருந்த தண்ணீர் கீழே செல்லத் துவங்கியது. 150 நாட்கள் ஆனதும் மீண்டும் கப்பல் பூமியைத் தொடுகிற அளவிற்குக் குறைந்துபோனது. கப்பல் அரராத் என்ற மலைமீது அமர்ந்தது. அது ஏழாவது மாதத்தின் 17வது நாள். ⁵வெள்ளமானது மேலும் மேலும் கீழே போயிற்று. பத்தாவது மாதத்தின் முதல் நாளில் அனைத்து மலைகளின் மேல்பாகமெல்லாம் தெரிய ஆரம்பித்தது.

⁶நாற்பது நாட்களுக்குப் பிறகு நோவா கப்பலின் ஜன்னலைத் திறந்து, ⁷ஒரு காசுக்கை வெளியே அனுப்பினான். அது பூமியிலுள்ள தண்ணீர் வற்றிப்போகும்வரை போவதும் வருவதுமாக இருந்தது. ⁸நோவா ஒரு புறாவையும் வெளியே அனுப்பினான். அது தான் தங்கீத ஒரு வறண்ட இடத்தைக் கண்டுகொள்ளும் என எண்ணினான். இதன் மூலம் பூமியில் தண்ணீர் வற்றிவிட்டதா என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம் என நினைத்தான்.

⁹ஆனால் தண்ணீர் இன்னும் பூமியில் பரவியிருந்தது. எனவே புறா மீண்டும் கப்பலுக்கே திரும்பிவந்தது. நோவா அதனைத் தன் கையை நீட்டிப் பிடித்து கப்பலுக்குள் சேர்த்துக்கொண்டான்.

¹⁰ஏழு நாட்களானதும் நோவா மீண்டும் புறாவை அனுப்பினான். ¹¹அன்று மாலையில் அப்புறா மீண்டும் திரும்பி வந்தது. அதன் வாயில் ஒலிவமரத்தின் பூயி இலை இருந்தது. இதன் மூலம் அவன் தண்ணீர் வற்றிவிட்டது என்பதை

அறிந்துக்கொண்டான். ¹²மேலும் 7 நாட்கள் ஆனதும் மீண்டும் புறாவை வெளியே அனுப்பினான். ஆனால் அது திரும்பி வரவே இல்லை.

¹³அதன் பிறகு நோவா கப்பலின் சதவைத் திறந்தான். தரை காய்ந்துபோனதை நோவா தெரிந்துக்கொண்டான். இதுதான் அந்த ஆண்டின் முதல் மாதத்தின் முதல் நாளாக ஆயிற்று. நோவா 601 வயதுடையவன் ஆனான். ¹⁴இரண்டாவது மாதத்தின் 27வது நாளில் தரை முழுவதும் நன்றாகக் காய்ந்துவிட்டது.

¹⁵பிறகு தேவன் நோவாவிடம், ¹⁶“நீயும் உன் மனைவியும் உன் மகன்களும் அவர்களின் மனைவியரும் இப்போது கப்பலைவிட்டு வெளியே வாருங்கள். ¹⁷உங்களோடுள்ள அனைத்தையும் வெளியே கொண்டு வாருங்கள். பறவைகள், விலங்குகள், ஊர்வன அனைத்தும் மீண்டும் குட்டிகளும் குஞ்சுகளும் இட்டு பூமியை நிரப்பட்டும்” என்றார்.

¹⁸எனவே நோவா தன் மனைவி, மகன்கள், மருமகன்கள் ஆகியோரோடு வெளியே வந்தான். ¹⁹கப்பலிலுள்ள அனைத்து மிருகங்களும் பறவைகளும் ஊர்வனவும் எல்லா விலங்கினங்களும் கப்பலை விட்டு ஜோடிக்காக வெளியே வந்தன.

²⁰பிறகு நோவா கர்த்தருக்கு ஓர் பலிபீடத்தைக் கட்டினான். அவன் பலிக்கரிய சக்தமான மிருகங்களையும், பறவைகளையும் தேர்ந்தெடுத்து தேவனுக்குப் பலியிட்டான்.

²¹கர்த்தர் அதன் வாசனையை முகர்ந்தார். அது அவருக்கு விருப்பமாக இருந்தது. கர்த்தர் தமக்குள், “மனிதர்களைத் தண்டிக்க நான் மீண்டும் இதுபோன்று பூமியைச் சபிக்கமாட்டேன். ஜனங்கள் இளமை முதலாகவே பாவத்தில் இருக்கிறார்கள். நான் செய்தது போல, மீண்டும் ஒருமுறை உயிர்களை அழிக்கமாட்டேன். ²²பூமி தொடர்ந்து இருக்கும் காலம்வரை நடுவதற்கென்று ஒரு காலமும், அறுவடைக்கென்று ஒரு காலமும் இருக்கும். பூமியில் குளிரும் வெப்பமும், கோடையும் வசந்தமும், இரவும் பகலும் இருக்கும்” என்றார்.

புதிய துவக்கம்

9 தேவன் நோவாவையும் அவனது பிள்ளைகளையும் ஆசீர்வதித்தார். தேவன் அவர்களிடம், “குழந்தைகளைப் பெற்று, ஜனங்களால் இப்பூமியை நிரப்புங்கள். ²பூமியிலுள்ள அனைத்து மிருகங்களும், வானத்திலுள்ள அனைத்துப் பறவைகளும், தண்ணீரிலுள்ள அனைத்து மீன்களும், பிற அனைத்து ஊர்வனவும் உங்களைக்கண்டு அஞ்சும். அவை உங்கள் அதிகாரத்திற்குள்

இருக்கும். ³கடந்த காலத்தில் பச்சையான தாவரங்களை உங்களுக்கு உணவாகக் கொடுத்தேன். இப்போது அனைத்து மிருகங்களும் உங்களுக்கு உணவாகட்டும். உலகிலுள்ள அனைத்தும் உங்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ⁴ஆனால் உங்களுக்கு ஒரு ஆணை இடுகிறேன். இறைச்சியை அதின் உயிராகிய இரத்தத்துடன் உண்ணாதீர்கள். ⁵நான் உங்களது உயிருக்காக உங்களது இரத்தத்தைக் கேட்பேன். அதாவது ஒரு மனிதனைக் கொல்லுகிற விலங்கின் இரத்தத்தைக் கேட்பேன். மேலும் மற்றொரு மனிதனைக் கொல்லுகிற மனிதனின் இரத்தத்தைக் கேட்பேன்.

⁶ “தேவன் மனிதனைத் தமது சாயலாகவேப் படைத்தார். எனவே மற்றவனைக் கொல்லுகிற எவனும் இன்னொருவரால் கொல்லப்படவேண்டும்.

⁷ “நோவா, நீயும் உன் மகன்களும் குழந்தைகளைப் பெற்று, உங்கள் ஐனங்கூலும் பூமியை நிரப்புகள்” என்றார். ⁸பிறகு தேவன் நோவாவிடமும் அவனது பிள்ளைகளிடமும், ⁹“நான் உங்களோடும் உங்களுக்குப் பின்னுள்ள வாரிசுகளோடும், ¹⁰உங்களோடு கப்பலிலே இருந்த பறவைகளோடும் மிருகங்களோடும் ஊர்வன வற்றோடும் பூமியில் உள்ள அனைத்து உயிர்களோடும் எனது உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறேன். ¹¹வெள்ளப் பெருக்கால் பூமியில் உள்ள அனைத்து உயிர்களும் அழிக்கப்பட்டன. ஆனால் மீண்டும் இதுபோல் நடைபெறாது. இன்னொரு வெள்ளப்பெருக்கு பூமியில் உள்ள உயிர்களை அழிக்காது” என்றார்.

¹²மேலும் தேவன், “உங்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிக்கு அடையாளமாக ஒன்றை உங்களுக்குத் தருகிறேன். உன்னோடும் பூமியில் வாழும் ஒவ்வொரு உயிரோடும் நான் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைக்கு அது அத்தாட்சியாக இருக்கும். இந்த உடன்படிக்கை இனி வரும் எல்லாக் காலத்துக்கும் உரியதாக இருக்கும். இதுவே அந்த அத்தாட்சி. ¹³மேகங்களுக்கு இடையே ஒரு வானவில்லை உருவாக்கி உள்ளேன். எனக்கும் பூமிக்குமான உடன்படிக்கைக்கு இதுவே அத்தாட்சி. ¹⁴பூமிக்கு மேலாய் மேகங்களைக் கொண்டு வரும்போதெல்லாம் நீங்கள் அதில் வானவில்லைப் பார்க்கலாம். ¹⁵வானவில்லைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் நான் எனக்கும் உங்களுக்கும் மற்ற உயிர்களுக்கும் இடையில் ஏற்படுத்திக் கொண்ட உடன்படிக்கையை நினைத்துக் கொள்வேன். அந்த உடன்படிக்கை இனி ஒரு வெள்ளப் பெருக்கு உலகில் தோன்றி

இங்குள்ள உயிர்களை அழிக்காது என்று கூறுகிறது. ¹⁶மேகங்களுக்கிடையில் நான் வானவில்லைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் எனக்கும் பூமியின் மீதுள்ள அனைத்து உயிர்களுக்குமிடையிலான நிரந்தரமான உடன்படிக்கையை நினைத்துக்கொள்வேன்.” ¹⁷நான் பூமியில் உள்ள அனைத்து உயிர்களோடும் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைக்கு அத்தாட்சியாக வானவில் விளங்குகிறது” என்றார்.

பிரச்சனைகள் மீண்டும் தோன்றாதல்

¹⁸நோவாவின் மகன்கள் கப்பலைவிட்டு வெளியே வந்தனர். அவர்களின் பெயர் சேம், காம், யாப்பேத் ஆகும். காம், கானானின் தந்தை. ¹⁹இந்த மூன்று பேரும் நோவாவின் மகன்கள். பூமியில் உள்ள அனைத்து ஜனங்களும் அவர்களது வம்சமேயாகும்.

²⁰நோவா ஒரு விவசாயி ஆனான். அவன் ஒரு திராட்சைத் தோட்டத்தைப் பயிர் செய்தான். ²¹நோவா அதில் திராட்சை ரசத்தைச் செய்து குடித்தான். அவன் போதையில் தன் கூடாரத்தில் ஆடையில்லாமல் விழுந்து கிடந்தான். ²²கானானின் தந்தையான காம் ஆடையற்ற தனது தந்தையைப் பார்த்து அதைக் கூடாரத்திற்கு வெளியே இருந்த தன் சகோதரர்களிடம் சொன்னான். ²³சேமும் யாப்பேத்தும் ஒரு ஆடையை எடுத்து தங்கள் முதுகின் மேல் போட்டுக்கொண்டு பின்னால் நடந்து கூடாரத்திற்குள் நுழைந்து அதைத் தங்கள் தகப்பன்மேல் போட்டார்கள். இவ்வாறு தந்தையின் நிர்வானத்தைப் பார்க்காமல் தவிர்க்கார்கள்.

²⁴திராட்சைரசத்தைக் குடித்ததினால் தூங்கிய நோவா எழுந்ததும் தனது இளைய மகனான சேம் செய்தது அவனுக்குத் தெரிய வந்தது. ²⁵எனவே அவன்,

“கானான் சபிக்கப்பட்டவன். அவன் தன் சகோதரர்களுக்கு அடிமையிலும் அடிமையாக இருப்பான்” என்றான்.

²⁶மேலும்,

“சேமுடைய தேவனாகிய கர்த்தர் துதிக்கப்படுவாராக. கானான் சேமுடைய அடிமையாய் இருப்பான்.

²⁷ தேவன் யாப்பேத்துக்கு மேலும் நிலங்களைக் கொடுப்பார். தேவன் சேமுடைய கூடாரத்தில் இருப்பார். இவர்களின் அடிமையாகக் கானான் இருப்பான்” என்றான்.

²⁸வெள்ளப் பெருக்குக்குப் பிறகு நோவா 350 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். ²⁹அவன் மொத்தம் 950 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து மரணமடைந்தான்.

நாடுகளின் வளர்ச்சியும் பரவலும்

10சேம், காம், யாப்பேத் ஆகியோர் நோவாவின் மகன்கள். வெள்ளப் பெருக்குக்குப் பின் இவர்கள் மேலும் பல பிள்ளைகளுக்குத் தந்தை ஆனார்கள். இங்கே அவர்களின் பிள்ளைகள் பற்றிய பட்டியல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

யாப்பேத்தின் சந்ததி

²கோமர், மாகோசு, மாதாய், யாவான், தூபால், மேசேக்கு, தீராஸ் ஆகியோர் யாப்பேத்தின் மகன்கள்.

³அஸ்கினாஸ், ரீப்பாத்து, தொகர்மா ஆகியோர் கோமரின் மகன்கள்.

⁴எலீசா, தர்ஷீஸ், கித்தீம், தொதானீம் ஆகியோர் யாவானின் மகன்கள்.

⁵மத்தியதரைக் கடல் பகுதியில் வாழ்ந்த ஜனங்கள் யாப்பேத்தின் வழி வந்தவர்கள். ஒவ்வொரு மகனும் தனக்குரிய சொந்த நிலத்தைப் பெற்றிருந்தான். ஒவ்வொரு குடும்பமும் பெருகி வெவ்வேறு நாடுகளாயின. ஒவ்வொரு நாடும் தனக்கென்று ஒரு தனிமொழியைப் பெற்றது.

காமியின் சந்ததி

⁶கஷ்,* மிஸ்ராயீம்,* பூத், கானான் ஆகியோர் காமியின் பிள்ளைகள்.

⁷சேபா, ஆவிலா, சப்தா, ராமா, சப்திகா, ஆகியோர் கூஷின் பிள்ளைகள். சேபா, திதான் ஆகியோர் ராமாவின் பிள்ளைகள்.

⁸கஷ் நிம்ரோத்தைப் பெற்றான். நிம்ரோத் பூமியில் மிக வல்லமை மிக்க வீரன் ஆனான். ⁹இவன் கர்த்தருக்கு முன்னால் பெரிய வேட்டைக்காரனாக இருந்தான். இதனால் “கர்த்தருக்கு முன்பாகப் பலத்த வேட்டைக்காரனான நிம்ரோத்தைப்போல” என்ற வழக்குச்சொல் உண்டானது.

¹⁰நிம்ரோத்தின் அரசாட்சி பாபேலிலிருந்து ஏரேக், அக்காத், சிநெயார் நாட்டிலுள்ள கல்னே வரை பரவியிருந்தது. ¹¹நிம்ரோத் அசீரியாவுக்குப் போனான், அங்கு நினிவே, நெகொபோத், காலாகு, ரெசேன் ஆகிய நகரங்களைக் கட்டினான். ¹²ரெசேன் நகரமானது நினிவேக்கும் காலாகுக்கும் இடைப்பட்ட பெரிய நகரம்)

¹³ஆதி, அனாமீ, லெகாபீ, நப்தூகீம், பத்தர்சீம், பெலிஸ்தர், கஸ்லூ, கப்தொர் ஆகியோரின் தந்தை மிஸ்ராயீம்.

¹⁵கானான் சீதோனின் தந்தையானான். இவன் கானானின் மூத்தமகன். கானான்

கேத்துக்கும் தந்தை. கேத் கேத்தியர்களின் தந்தை ஆனான். ¹⁶எபூசியர், எமோரியர், கிர்காசியர், ¹⁷ஈவியர், அர்க்கீரியர், சீநியர், ¹⁸அர்வாதியர், செமாரியர், காமாத்தியர், ஆகியோருக்கும் கானான் தந்தை ஆனான். இவனது சந்ததியினர் உலகின் பல பாகங்களிலும் பரவினர்.

¹⁹கானான் தேசத்தில் இருந்தவர்களுக்கு தம் எல்லையாக சீதோன் முதல் கேரார் வழியாய்க் காசா மட்டும், அது முதல் சோதோம், கொமோரா, அத்மா, செபாயிம் வழியாய் வராசா மட்டும் இருந்தது.

²⁰இவர்கள் அனைவரும் காமுடைய சந்ததியினர்கள். இக்குடும்பத்தினர் அனைவரும் தங்களுக்கென்று சொந்த மொழியும் சொந்த பூமியும் உடையவர்களாய் இருந்தனர். அவர்கள் தனித்தனி நாட்டினராயும் ஆயினர்.

சேமியின் சந்ததி

²¹சேம், யாப்பேத்தின் மூத்த சகோதரன். அவனது சந்ததியில் ஒருவனே ஏபேர். ஏபேரே எபிரெய ஜனங்கள் அனைவருக்கும் தந்தையானான்.*

²²ஏலாம், அகூர், அர்பக்சாத், லூத், ஆராம் ஆகியோர் சேமியின் பிள்ளைகள்.

²³ஊதல், கூல், கேத்தெர், மாஸ் ஆகியோர் ஆராமின் பிள்ளைகள்.

²⁴அர்பக்சாத்தின் மகன் சாலா. சாலாவின் மகன் ஏபேர். ²⁵ஏபேருக்கு இரு மகன்கள். ஒருவன் பேர் பேலேகு.* அவனுடைய நாட்களில்தான் பூமி பகுக்கப்பட்டது. யொக்கான் இன்னொரு மகன்.

²⁶அல்மோதாத், சாலேப், அசர்மாவேத், யேராகை, ²⁷அதோராம், ஊசால், திக்லா, ²⁸ஓபால், அபிமாவேல், சேபா, ²⁹ஓப்பீர், ஆவிலா, யோபா ஆகியோரை யொத்தான் பிள்ளைகளாகப் பெற்றான். ³⁰இவர்களின் பகுதிகள் மோசா துவக்கி, கிழக்கேயுள்ள மலையாகிய செப்பாருக்குப் போகிற வழிமட்டும் இருந்தது.

³¹இவர்கள் அனைவரும் சேமுடைய வாரிசுகள். இவர்கள் அனைவரும் தம் குடும்பங்கள், மொழிகள், நாடுகள், தேசங்கள், வழியாக வரிசைப்படுத்தப்பட்டவர்கள்.

³²நோவாவின் பிள்ளைகளால் உருவான குடும்பப்பட்டியல் இதுதான். இவர்கள் தங்கள் நாடுகளின் படிவரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். வெள்ளப் பெருக்குக்குப் பிறகு இக்குடும்பங்கள் தோன்றி பூமிமுழுவதும் பரவினர்.

அவனது சந்ததியில் ... தந்தையானான் சேமுக்கு பிறந்த ஏபேருடைய மகன்களின் தகப்பன்.

பேலேகு பேலேகு என்றால் “பிரிவு” என்று அர்த்தம்.

கஷ் “எத்தியோப்பியா” வின் மற்றொரு பெயர்.

மிஸ்ராயீம் “எகிப்து” நாட்டின் மற்றொரு பெயர்.

உலகம் பிரிக்கப்பட்டது

11 வெள்ளப் பெருக்குக்குப் பிறகு முழு உலகமும் ஒரே மொழியைப் பேசியது. எல்லா ஜனங்களும் ஒரே விதமாகப் பேசினர். ²ஜனங்கள் கிழக்கே இருந்து பயணம் செய்து சிநேயார் நாட்டில் ஒரு சமவெளியைக் கண்டு அங்கே தங்கினர்.

³ஜனங்கள், “நாம் செங்கற்களைச் செய்து. நெருப்பில் அவற்றைச் சுடுவோம். அது பலமுடையதாகும்” என்றனர். எனவே ஜனங்கள் கற்களைப் பயன்படுத்தாமல் செங்கற்களைப் பயன்படுத்தி வீடு கட்டினர். சாந்துக்கு பதிலாக தாரைப் பயன்படுத்தினர்.

⁴மேலும் ஜனங்கள், “நமக்காக நாம் ஒரு நகரத்தை நிர்மாணிக்க வேண்டும். ஒரு பெரிய கோபுரத்தை வானத்தை எட்டுமளவு கட்ட வேண்டும். நாம் புகழ் பெறுவோம். அது நம்மை ஒன்றுபடுத்தும். பூமி எங்கும் பரவிப் போகாமல் இருக்கலாம்” என்றனர்.

⁵கர்த்தர் பூமிக்கு இறங்கி வந்து அவர்கள் நகரத்தையும் கோபுரத்தையும் கட்டுவதைப் பார்வையிட்டார். ⁶கர்த்தர், “இந்த ஜனங்கள் அனைவரும் ஒரே மொழியையே பேசுகின்றனர். இவர்கள் சேர்ந்து இவ்வேலை யைச் செய்வதை நான் பார்க்கிறேன். இவர்களால் சாதிக்கக் கூடியவற்றின் துவக்கம்தான் இது. இனி இவர்கள் செய்யத்திட்டமிட்டுள்ள எதை வேண்டுமானாலும் செய்யமுடியும். ⁷எனவே, நாம் சீழே போய் அவர்களின் மொழியைக் குழப்பி விடுவோம். பிறகு அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள்” என்று சொன்னார்.

⁸அவ்வாறே, கர்த்தர் ஜனங்களைப் பூமி முழுவதும் சிதறிப் போகும்படி செய்தார். அதனால் அவர்கள் அந்த நகரத்தைக் கட்டி முடிக்க முடியாமல் போயிற்று.

⁹உலகமெங்கும் பேசிய ஒரே மொழியைக் கர்த்தர் குழப்பிவிட்டபடியால் அந்த இடத்தை பாபேல்* என்று அழைத்தனர். கர்த்தர் அவர்களை அவ்விடத்திலிருந்து பூமியெங்கும் பரவிப் போகச்செய்தார்.

சேம் குடும்பத்தின் வரலாறு

¹⁰இது சேமின் குடும்பத்தைப் பற்றி கூறுகின்ற பகுதி: வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சேமுக்கு 100 வயதானபோது அர்ப்ப்சாக் என்னும் மகன் பிறந்தான். ¹¹அதன் பிறகு அவன் 500 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அவனுக்கு வேறு மகன்களும் மகன்களும் இருந்தனர்.

¹²அர்ப்ப்சாத்துக்கு 35 வயதானபோது சாலா என்னும் மகன் பிறந்தான். ¹³சாலா

பிறந்தபின் அர்ப்ப்சாக் 403 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அப்போது அவனுக்கு வேறு மகன்களும் மகன்களும் பிறந்தனர்.

¹⁴சாலாவுக்கு 30 வயதானபோது ஏபேர் பிறந்தான். ¹⁵ஏபேர் பிறந்தபின் சாலா 403 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அப்போது அவனுக்கு வேறு மகன்களும் மகன்களும் பிறந்தனர்.

¹⁶ஏபேருக்கு 34 வயதானபோது பேலேகைப் பெற்றான். ¹⁷பேலேக் பிறந்த பின் ஏபேர் 430 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அப்போது அவனுக்கு வேறு மகன்களும் மகன்களும் பிறந்தனர்.

¹⁸பேலேக்குக்கு 30 வயதானபோது அவனது மகன் ரெசு பிறந்தான். ¹⁹ரெசு பிறந்தபின் பேலேகு 209 ஆண்டுகள் உயிர்வாழ்ந்தான். அப்போது அவனுக்கு வேறு மகன்களும் மகன்களும் பிறந்தனர்.

²⁰ரெசுவுக்கு 32 வயது ஆனதும் அவனது மகன் செரூகைப் பெற்றான். ²¹செரூகு பிறந்தபின் ரெசு 207 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அப்போது அவனுக்கு வேறு மகன்களும் மகன்களும் பிறந்தனர்.

²²செரூகுக்கு 30 வயது ஆனதும் நாகோர் பிறந்தான். ²³நாகோர் பிறந்தபின் செரூகு 200 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அப்போது அவனுக்கு வேறு மகன்களும் மகன்களும் பிறந்தனர்.

²⁴நாகோருக்கு 29 வயது ஆனதும் அவனது மகன் தேராகைப் பெற்றான். ²⁵தேராகு பிறந்ததும் நாகோர் 119 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். அப்போது அவனுக்கு வேறு மகன்களும் மகன்களும் பிறந்தனர்.

²⁶தேராகுக்கு 70 வயதானபோது அவனது மகன்கள் ஆபிராம், நாகோர், ஆரான் பிறந்தார்கள்.

தேராகு குடும்பத்தின் வரலாறு

²⁷இது தேராகு குடும்பத்தின் வரலாறு ஆகும். தேராகு என்பவன் ஆபிராம், நாகோர், ஆரான் ஆகியோரின் தந்தையானவன். ஆரான் லோத்தின் தந்தையானவன். ²⁸ஆரான் தனது பிறந்த நகரமான பாபிலோனியாவில் உள்ள ஊர் என்ற இடத்தில் மரணமடைந்தான். அப்போது அவனது தந்தையான தேராகு உயிரோடு இருந்தான். ²⁹ஆபிராமும் நாகோரும் திருமணம் செய்து கொண்டனர். ஆபிராமின் மனைவியின் பெயர் சாராய். நாகோரின் மனைவியின் பெயர் மில்க்காள். இவள் ஆரானுடைய மகள். ஆரான் மில்க்காளுக்கு இஸ்காளுக்கும் தந்தை. ³⁰சாராய் பிள்ளைகள் இல்லாமல் மலடியாய் இருந்தான்.

³¹தேராகு தனது குடும்பத்தோடு பாபிலோனியாவில் உள்ள ஊர் எனும் இடத்தை விட்டுப் போனான். அவர்கள்

பாபேல் அல்லது “பாபிலோன்.” இங்கு “குழப்பம்” என்று அர்த்தம்.

கானானுக்குப் போகத் திட்டமிட்டனர். தேராகு தனது மகன் ஆபிராமையும் பேரன் லோத்தையும், மருமகன் சாராவையும் தன்னோடு அழைத்துச் சென்றான். அவர்கள் ஆரான் நகரத்துக்குப் போய் அங்கே தங்கிவிட முடிவு செய்தான். ³²தேராகு 205 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து அங்கேயே மரண மடைந்தான்.

12 தேவன் ஆபிராமை அழைக்கிறார்
கர்த்தர் ஆபிராமிடம்,

“நீ உனது ஜனங்களையும், நாட்டையும், தந்தையின் குடும்பத்தையும் விட்டு வெளியேறி நான் காட்டும் நாட்டுக்குப் போ. ² நான் உன் மூலமாக ஒரு பெரிய தேசத்தை உருவாக்குவேன். நான் உன்னை ஆசீர்வதிப்பேன். உனது பெயரைப் புகழ்பெறச் செய்வேன். ஜனங்கள் மற்றவர்களை ஆசீர்வதிக்க உன் பெயரைப் பயன்படுத்துவர். ³ உன்னை ஆசீர்வதிக்கிற ஜனங்களை நான் ஆசீர்வதிப்பேன். உன்னைச் சபிப்பவர்களை நான் சபிப்பேன். நான் உன் மூலம் பூமியிலுள்ள அனைத்து ஜனங்களையும் ஆசீர்வதிப்பேன்” என்றார்.

ஆபிராம் கானானுக்குப் போகிறான்

⁴எனவே, ஆபிராம் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்து ஆரானை விட்டுப் போனான். லோத்து அவனோடு சென்றான். அப்போது ஆபிராமுக்கு 75 வயது. ⁵ஆபிராம் ஆரானை விட்டுப் போகும்போது தன் மனைவி சாராவையும், தன் சகோதரனுடைய மகனான லோத்தையும், எல்லா அடிமைகளையும், ஆரானில் அவனுக்குச் சொந்தமான அனைத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு போனான். அவர்கள் ஆரானை விட்டுக் கானானை நோக்கிப் பயணம் செய்தனர். ⁶ஆபிராம் கானான் தேசத்தின் வழியாகப் பயணம் செய்து சீகேம் நகரம் வழியே மோரேயில் இருக்கும் பெரிய மரங்கள் உள்ள இடத்திற்கு வந்தான். அக்காலத்தில் அங்கு கானானியர் வாழ்ந்தனர்.

⁷கர்த்தர் ஆபிராமுக்குக் காட்சியளித்து, “நான் உன் சந்ததிக்கு இத்தேசத்தைக் கொடுப்பேன்” என்றார்.

கர்த்தர் காட்சியளித்த இடத்தில் ஆபிரகாம் கர்த்தரைத் தொழுகைசெய்ய ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டினான். ⁸பின் ஆபிராம் அந்த இடத்தைவிட்டு பெத்தேலுக்குக் கிழக்கே இருக்கும் மலைக் குப் போனான். அங்கு அவன் கூபாரம் போட்டான்.

பெத்தேல் நகரம் மேற்காக இருந்தது. ஆய் நகரம் அதற்குக் கிழக்கே இருந்தது. அங்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கர்த்தருக்கு அமைத்து கர்த்தரைத் தொழுது கொண்டான். ⁹மீண்டும் ஆபிராம் பயணம் செய்து பாலைவனப் பகுதிக்குச் சென்றான்.

எசிப்தில் ஆபிராம்

¹⁰அந்நாட்களில் பூமியில் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. மழை இல்லாததால் உணவுப் பொருட்களும் விலையாமல் இருந்தது. எனவே ஆபிராம் எசிப்திற்கு பிழைப்பதற்காகப் போனான். ¹¹தன் மனைவி சாராய் மிகவும் அழகாக இருக்கிறார் என்று எண்ணிய அவன், எசிப்தை நெருங்குவதற்கு முன் சாராயிடம், “நீ வெகு அழகான பெண் என்பது எனக்குத் தெரியும். ¹²எசிப்தியர்கள் உன்னைப் பார்க்கும்போது அவர்கள், ‘இவள் இவனுடைய மனைவி என்று பேசுவார்கள்’ பிறகு உன்னை அடைய விரும்பி என்னைக் கொன்று விடுவார்கள். ¹³அதனால் நான் அவர்களிடம் நீ என் சகோதரி என்று கூறுவேன். பிறகு அவர்கள் என்னைக் கொல்ல மாட்டார்கள். நான் உன் சகோதரன் என்பதால் அவர்கள் என் மீது கருணையோடு இருப்பார்கள். இவ்வகையில் நீ என் உயிரைக் காப்பாற்றலாம்” என்றான்.

¹⁴எனவே ஆபிராம் எசிப்துக்குப் போனான். அங்குள்ள ஜனங்கள் சாராய் மிகவும் அழகானவளாக இருப்பதைப் பார்த்தனர். ¹⁵சில எசிப்தின் தலைவர்களும் அவளைப் பார்த்தனர். அவள் மிகவும் அழகான பெண் என்று அவர்கள் பார்வோனிடம் கூறினர். அவர்கள் அவளைப் பார்வோனுடைய வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றனர். ¹⁶ஆபிரமைச் சாராயின் சகோதரனாக எண்ணிப் பார்வோனும் ஆபிராமிடம் அன்பாக இருந்தான். பார்வோன் அவனுக்கு ஆடுகள், மாடுகள், பெண் வேலையாட்கள், கழுதைகள், ஓட்டகங்கள் என்று பலவற்றைக் கொடுத்தான்.

¹⁷பார்வோன் ஆபிராமின் மனைவியை எடுத்துக்கொண்டான். எனவே பார்வோனும் அவனது வீட்டில் உள்ளவர்களும் கொடிய வியாதிபுறமாறு கர்த்தர் சபித்துவிட்டார். ¹⁸எனவே பார்வோன் ஆபிராமை அழைத்தான். அவன், “நீ எனக்கு மிகக் கெட்ட காரியத்தைச் செய்துள்ளாய்! சாராய் உன் மனைவி என்று சொல்வாமல், ¹⁹அவளை உன் சகோதரி என்று ஏன் சொன்னாய்? நான் அவளை எடுத்துக் கொண்டதால் அவள் எனது மனைவியாக இருந்திருப்பாளே. ஆனால் இப்பொழுது உன் மனைவியை உனக்கு நான் திரும்பிக் கொடுக்கிறேன். அவளை அழைத்துக்கொண்டு போய்விடு” என்றான். ²⁰பிறகு, பார்வோன்

தன் வீரர்களிடம், ஆபிராமை நாட்டைவிட்டு வெளியே அனுப்புமாறு கட்டளையிட்டான். எனவே, ஆபிராமும் அவனது மனைவியும் அவர்களுக்குச் சொந்தமானவற்றை எடுத்துக் கொண்டு அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறினர்.

ஆபிராம் காணானுக்குத் திருப்புகல்

13 ஆபிராம் எசிப்பதை விட்டு வெளியேறி, தன் மனைவியோடும் தனக்குரிய பொருட்களோடும் பாலைவனத்தின்* வழியாகப் பயணம் செய்தான். லோத்துவும் அவனோடு சென்றான். ²ஆபிராம் மிகவும் செல்வந்தனாக இருந்தான். அவனிடம் ஏராளமான மிருகங்களும் தங்கமும் வெள்ளியும் இருந்தன.

³ஆபிராம் தொடர்ந்து பயணம் செய்து பாலைவனத்தை விட்டுப் பெத்தேலுக்குச் சென்று, பெத்தேல் நகரத்திற்கும் ஆயி நகரத்திற்கும் இடையில் உள்ள பகுதியில் தங்கினான். அது ஏற்கனவே அவனும அவன் குடும்பத்தாரும் தங்கிய இடமாகும். ⁴இங்குதான் ஆபிராம் பலிபீடம் அமைத்திருந்தான். எனவே, ஆபிராம் கர்த்தரை அந்த இடத்தில் தொழுதுகொண்டான்.

ஆபிராமும் லோத்தும் பிரிசிறார்கள்

⁵இந்த நேரத்தில் லோத்தும் ஆபிராமோடு பயணம் செய்து கொண்டிருந்தான். லோத்துக்கும் நிறைய மிருகங்களும் கூடாரங்களும் இருந்தன. ⁶ஆபிராமிடமும் லோத்திடமும் இருந்த மிருகங்கள் வாழ்சிற அளவிற்கு அந்த நிலம் அவ்வளவு போதுமானதாக இல்லை. ⁷அதோடு காணானியர்களும் பெரிசியரும் அவர்களுடன் அங்கு வாழ்ந்து வந்தனர். ஆபிராமின் மேய்ப்பர்களும் லோத்தின் மேய்ப்பர்களும் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டனர்.

⁸எனவே, ஆபிராம் லோத்திடம், “நம்மிருவருக்கும் இடையில் எவ்வித வாக்குவாதமும் வேண்டாம். உனது ஆட்சிக்கும் எனது ஆட்சிக்கும் இனிமேல் எந்த விரோதமும் வேண்டாம். நாம் சகோதரர்கள். ⁹நாம் பிரிந்து விடுவோம். உனக்கு விருப்பமான எந்த இடத்தையும் நீ தேர்ந்தெடுத்துக்கொள். நீ இடது பக்கமாகப் போனால் நான் வலது பக்கமாகப் போகிறேன். நீ வலது பக்கமாகப் போனால் நான் இடது பக்கமாகப் போகிறேன்” என்றான்.

¹⁰லோத்து யோர்தான் நதிக்கு அருகான சமவெளியைப் பார்வையிட்டான். அங்கு நீர்வளம் இருப்பதைக் கண்டான். (கர்த்தர் சோதோமையும் கொமோராவையும் அழிப்பதற்கு முன்பு சோவாருக்குப் போகும்

வழிவரை அது கர்த்தரின் தோட்டம் போலவும் எசிப்து தேசத்தைப் போலவும் இருந்தது.) ¹¹எனவே லோத்து யோர்தான் சமவெளியைத் தேர்ந்தெடுத்தான். இருவரும் பிரிந்தனர், லோத்து சிழக்கு நோக்கிப் பயணம் செய்தான். ¹²ஆபிராம் கானான் தேசத்தில் தங்கினான். லோத்து சமவெளிப்பகுதியின் நகரங்களில் தங்கினான். லோத்து மேலும் தெற்கு நோக்கி நகர்ந்து சோதோமில் கூடாரம் அடித்தான். ¹³சோதோம் ஜனங்கள் கர்த்தருக்கு எதிராகப் பாவம் செய்து கொண்டிருந்தனர் என்பதை அறிந்திருந்தார்.

¹⁴லோத்து விலகிப்போனதும் கர்த்தர் ஆபிராமிடம், “உன்னைச் சுற்றிலும் வடக்கேயும், தெற்கேயும், சிழக்கேயும், மேற்கேயும் பார். ¹⁵இந்தப் பூமியை நான் உனக்கும் உன் சந்ததியினருக்கும் கொடுக்கிறேன். இது என்றென்றும் உங்களுக்குரியதாக இருக்கும். ¹⁶உன் ஜனங்களை உலகத்தில் உள்ள பூமியின் அளவுக்குப் பெருகச் செய்வேன். எவராவது பூமியை எண்ண முடியுமானால் அதுவே உங்கள் தொகையாக இருக்கும். ¹⁷எனவே நாட்டின் நீளமும் அகலமும் எவ்வளவோ அவ்வளவு தூரம் நட. நான் அவற்றை உனக்குத் தருவேன்” என்றார்.

¹⁸எனவே, ஆபிராம் தனது கூடாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு பெரிய மரங்களிருக்கும் எபிரோனிலிலுள்ள மம்ரேயின் சமூழிக்குச் சென்றான். இங்கு ஆபிராம் கர்த்தரைத் தொழுதுகொள்ள ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டினான்.

லோத்து பிடிக்கப்படுதல்

14 அம்ராப்பேல் சிநெயாரின் அரசன். அரியோகு ஏலாசாரின் அரசன். கெதர்லாகோமேர் ஏலாமின் அரசன். திதியால் கோயம் தேசத்தின் அரசன். ²இவர்கள் அனைவரும் மற்ற அரசர்களோடு சண்டையிட்டனர். சோதோமின் அரசனான பேரோமோடும், கொமோராவின் அரசனான பிரிசாவோடும், அத்மாவின் அரசனான சிநெயாவோடும், செபோயீமின் அரசனான செமேபரோடும் பேலாவின் அரசனோடும் (பேலா சோவார் என்றும் அழைக்கப்பட்டார்) அவர்கள் போர் செய்தனர்.

³சித்தீம் பள்ளத்தாக்கில் எல்லா அரசர்களும் தம் படைகளோடு கூடினர். (சித்தீம் பள்ளத்தாக்கு இப்போது உப்புக் கடல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.) ⁴இந்த அரசர்கள் ¹² ஆண்டுகள் கெதர்லாகோமேருக்குச் சேவைசெய்து ¹³ஆம் ஆண்டில் கலகம் செய்தார்கள். ¹⁴ஆம் ஆண்டிலே கெதர்லாகோமேரும் அவனோடு இருந்த அரசர்களும் போருக்கு வந்தனர். இவர்கள் அல்தரோக்கர்னாயீமிலே இருந்த ரெப்பாயீமியரையும் காமிலிருந்த குசிமிய

பாலைவனம் “யூதர்” லில், தென் பகுதியில் உள்ள பாலைவனம்.

ரையும், சாவேசீரியத்தாயிமிலே இருந்த ஏரியரையும், ⁶சேயீர் மலைகளில் இருந்த ஓசரியரையும் வனாந்தரத்திற்கு அருகிலே இருந்த எல்பாரான் மட்டும் தோற்கடித்தனர். ⁷அதன்பிறகு அரசன் கெதர்லாகோமேர் வடகிசையில் காதேன் என்னும் என்மியப்பாத்துக்கு வந்து அமலேக்கியரின் நாடுகளையும் அத்தாச்சோன் தாமாரிலே இருந்த எமோரியரையும் அழித்து ஒழித்தான்.

⁸அப்போது சோதோம், அத்தமா, கொமோரா, செபோயர், சோவார் என்னும் பேலா ஆகிய நாடுகளின் அரசர்கள் புறப்பட்டுப் போனார்கள். இவர்கள் சித்தீம் பள்ளத்தாக்கிலே, ஏலாயின் அரசனாகிய கெதர்லாகோமேரோடும், கோயம் அரசனாகிய திதியாலோடும் சிநெயாரின் அரசனாகிய அம்ராப்பேலோடும் ஏலாசாரின் அரசனாகிய அரியோகோடும் யுத்தம் செய்தார்கள். ⁹எனவே நான்கு அரசர்கள் ஐந்து பேருக்கு எதிராக இருந்தனர்.

¹⁰அந்தச் சித்தீம் பள்ளத்தாக்கு முழுவதும் தார் நிறைந்த குழிகள் இருந்தன. சோதோம் கொமோராவின் அரசர்கள் தோற்றோடி வந்து அதில் விழுந்தார்கள். இன்னும் பலர் மலைகளுக்கு ஓடிப்போனார்கள்.

¹¹எனவே, சோதோம் மற்றும் கொமோராவினருக்கு உரிய பொருட்களை எல்லாம் அவர்களின் பகைவர்கள் எடுத்துக் கொண்டனர். அவர்களது அனைத்து உணவுப் பொருட்களையும், ஆடைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு ஓடினார்கள். ஆபிராமின் சகோதரனுடைய மகனான லோத்து சோதாமில் வசித்துக் கொண்டிருந்தான். ¹²அவனையும் எதிரிகள் பிடித்துக் கொண்டார்கள். மேலும் அவனுடைய உடமைகள் அனைத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு எதிரிகள் ஓடினார்கள்.

¹³பிடிபடாதவர்களில் ஒருவன் எபிரெயனாகிய ஆபிராமிடம் சென்று நடந்ததைக் கூறினான். ஆபிராம் மம்ரே என்னும் எமோரியனுடைய பூமியில் குடியிருந்தான். மம்ரே, எஸ்கோல், ஆநேர் ஆகியோர் ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவுவதாக ஒப்பந்தம் செய்திருந்தனர். அவர்கள் ஆபிராமுக்கு உதவுவதாகவும் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டிருந்தனர்.

ஆபிராம் லோத்தை மீட்கிறான்

¹⁴லோத்து கைது செய்யப்பட்டதை ஆபிராம் அறிந்து கொண்டான். அவன் தனது குடும்பத்தினர் அனைவரையும் அழைத்தான். அவர்களிடம் 318 பயிற்சி பெற்ற வீரர்கள் இருந்தனர். அவன் அவர்களோடு தான் நகரம் வரை பகைவர்களைத் துரத்திக் கொண்டு போனான். ¹⁵அன்று இரவு அவனும் அவனது வீரர்களும் பகைவரைத் திடீரென்று தாக்கினர். அவர்களைத் தோற்க

டித்து தமஸ்குவின் வடக்கேயுள்ள கோபாவரை துரத்தினர். ¹⁶பிறகு, பகைவர்கள் எடுத்துசென்ற அனைத்து பொருட்களையும் ஆபிராம் மீட்டுக்கொண்டான். பெண்கள், வேலைக்காரர்கள், லோத்து, அவனது பொருட்கள் அனைத்தும் மீட்கப்பட்டன.

¹⁷பிறகு ஆபிராம் கெதர்லாகோமரையும் அவனோடிருந்த அரசர்களையும் தோற்கடித்து விட்டு தன் நாட்டுக்குத் திரும்பினான். சோதோமின் அரசன் புறப்பட்டு சாவே பள்ளத்தாக்குக்கு வந்து ஆபிராமை வரவேற்றான். (இப்போது இப்பள்ளத்தாக்கு அரசனின் பள்ளத்தாக்கு என்று அழைக்கப்படுகிறது.)

மெல்கிசேதேக்

¹⁸சாவேமின் அரசனாகிய மெல்கிசேதேக்கும் ஆபிராமைச் சந்திக்கப் போனான். இவன் உன்னதமான தேவனின் ஆசாரியன், இவன் அப்பழம் திராட்சைசுழும் கொண்டு வந்தான். ¹⁹மெல்கிசேதேக் ஆபிராமை ஆசீர்வாதம் செய்து,

“ஆபிராமை, வானத்தையும் பூமியையும் படைத்த உன்னதமான தேவன் உன்னை ஆசீர்வதிப்பாராக.

²⁰நாம் உன்னதமான தேவனைப் போற்றுவோம்.

உன் பகைவர்களை வெல்ல உனக்குத் தேவன் உதவினார்” என்றான்.

போரில் பகைப்பற்றியவற்றில் பத்தில் ஒரு பங்கை ஆபிராம் மெல்கிசேதேக்குக் கொடுத்தான். ²¹பிறகு சோதோமின் அரசன் ஆபிராமிடம், “இவை எல்லாவற்றையும் நீ உனக்கே வைத்துக் கொள். எனது ஐனங்களை மட்டும் எனக்குக் கொடு அது போதும்” என்றான்.

²²ஆனால் ஆபிராமோ சோதோம் அரசனிடம், “நான் உன்னதமான தேவனாகிய கர்த்தரிடம் வாக்குப் பண்ணியிருக்கிறேன். வானத்தையும் பூமியையும் படைத்த உன்னதமான தேவனுக்கு முன்பாக என் கைகள் சுத்தமாயிருக்கிறது. ²³உனக்குரிய எதையும் நான் வைத்திருக்க மாட்டேன் என்று வாக்குப் பண்ணியிருக்கிறேன். நான் உனக்குரிய ஒரு நூல் அல்லது பாதரசையின் சிறு வாறையாகியும் கூட ஏற்கமாட்டேன். நான் ஆபிராமைப் பணக்காரன் ஆக்கினேன்” என்று நீ சொல்வதை நான் விரும்ப மாட்டேன். ²⁴என்னுடைய இளைஞர்கள் உண்பதற்கான உணவை மட்டுமே ஏற்றுக் கொள்வேன். ஆனால் மற்றவர்களுக்கு அவர்களின் பங்கினைக் கொடுத்துவிடு. நாம் போரில் வென்ற பொருட்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொள். சிலவற்றை ஆநேர்,

எஸ்கோல், மம்ரே ஆசியவர்களுக்குக் கொடு. இவர்கள் எனக்குப் போரில் உதவினார்கள்” என்றான்.

ஆபிராமோடு தேவனின் உடன்படிக்கை

15 இவையெல்லாம் நடந்த பிறகு கர்த்தரின் வார்த்தையானது ஆபிராமுக்குத் தரிசனத்தில் வந்தது. தேவன், “ஆபிராமே, நீ பயப்பட வேண்டாம். நான் உன்னைப் பாதுகாப்பேன். எனக்குப் பெரிய பரிசு தருவேன்” என்றார்.

²ஆனால் ஆபிராமோ, “தேவனாகிய கர்த்தாவே! நீர் கொடுக்கிற எதுவும் எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தராது, ஏனென்றால் எனக்குப் பிள்ளைகள் இல்லை. எனவே நான் மரித்த பிறகு எனக்குரிய பொருட்கள் எல்லாம் எனது அடிமையான தமஸ்குவைச் சேர்ந்த எலியேசரக்கு உரியதாகும்” என்றான். ³மேலும் ஆபிராம், “நீர் எனக்கு மகனைக் கொடுக்கவில்லை. எனவே என் வீட்டில் பிறக்கும் அடிமைக்கு இந்த சொத்து முழுவதும் உரிமையாகும்” என்றான்.

⁴கர்த்தர் ஆபிராமிடம், “அந்த அடிமை எனக்குரியவற்றைப் பெறமாட்டான். உனக் கொடு மகன் பிறப்பான், அவனே உனக்குரியவற்றைப் பெற்றுக் கொள்வான்” என்றார்.

⁵பிறகு தேவன் ஆபிராமை வெளியே அழைத்து வந்து, “வானத்தில் நிறைந்திருக்கும் ஏராளமான நட்சத்திரங்களைப் பார், அவற்றை உன்னால் எண்ணமுடியாது. வருங்காலத்தில் உன் சந்தகியும் இவ்வாறே இருக்கும்” என்றார்.

⁶ஆபிராம் தேவனை நம்பினான். மேலும் தேவன் ஆபிராமின் நம்பிக்கையை அவனுடைய நீதியான காரியமாக எண்ணினார்.

⁷தேவன் ஆபிராமிடம், “நானே கர்த்தர். உன்னை பாபிலோனியாவிலுள்ள ஊர் என்னும் பட்டணத்திலிருந்து அழைத்து வந்தேன். நானே இதைச்செய்தேன். இந்தத் தேசத்தை உனக்குக் கொடுக்கிறேன். இது உனக்கே உரியதாகும்” என்றார்.

⁸ஆனால் ஆபிராமோ, “கர்த்தராகிய என் ஆண்டவரே! இந்தத் தேசம் எனக்கு உரியதாகும் என்று எப்படி உறுதிப்படுத்திக் கொள்வது?” என்று கேட்டான்.

⁹தேவன் ஆபிராமிடம், “நாம் ஒரு உடன்படிக்கையைச் செய்து கொள்வோம். மூன்று ஆண்டுகள் ஆன ஒரு பசுவைக் கொண்டு வா. அதோடு மூன்று ஆண்டுகள் ஆன ஆட்டையும், ஆட்டுக் கடாவையும், கொண்டு வா. அதோடு ஒரு காட்டுப் புறாவையும், புறாக்குஞ்சையும் என்னிடம் கொண்டு வா” என்றார்.

¹⁰ஆபிராம் இவை எல்லாவற்றையும் தேவனிடம் கொண்டு வந்தான். ஒவ்வொன்றையும் கொண்டு இரண்டு துண்டுகளாக

வெட்டி, பிறகு ஒரு பாதியை இன்னொரு பாதியோடு சேர்த்தான். பறவைகளை அவன் அவ்வாறு வெட்டவில்லை. ¹¹பின்னர், பெரிய பறவைகள் விலங்குகளின் உடலை உண்ண கீழே பறந்து வந்தன. ஆபிராம் அவற்றைத் துரத்தினான்.

¹²சூரியன் அஸ்தமிக்கும் நேரம் நெருங்கியபோது ஆபிராமுக்கும் தூக்கம் வந்தது. அத்துடன் அச்சுறுத்தும் இருள் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டது. ¹³பிறகு கர்த்தர் ஆபிராமிடம், “நீ இவ்விஷயங்களைப் பற்றி அறிய வேண்டும். உனது சந்தகி தற்களுக்குச் சொந்தமில்லாத நாட்டிலே அந்நியர்களாக இருப்பார்கள். அங்குள்ளவர்கள் அவர்களை 400 ஆண்டு காலத்துக்கு அடிமைகளாக வைத்திருந்து, மோசமாக நடத்துவார்கள். ¹⁴ஆனால் நான் அந்த நாட்டைத் தண்டிப்பேன். உனது ஜனங்கள் அந்நாட்டை விட்டு பல்வேறு பொருட்களுடன் வெளியேறுவார்கள்.

¹⁵நீ தல்ல முதிர் வயதாகும்வரை வாழ்ந்து, சமாதானமாக மரணமடைவாய். ¹⁶நான்கு தலைமுறைகளுக்குப்பின் உன் சந்தகியினர் மீண்டும் இங்கே வருவார்கள். அப்போது உனது ஜனங்கள் எமோரியரைத் தோற்கடிப்பார்கள். இது எதிர்காலத்தில் தான் நடைபெறும், ஏனென்றால் இன்னும் எமோரியர்கள் தண்டிக்கப்படுகிற அளவிற்கு மிக மோசமாகக் கெட்டுப்போகவில்லை” என்றார்.

¹⁷சூரியன் அஸ்தமித்தபின் மேலும் இருளாயிற்று. மரித்துப்போன மிருகங்கள் தரையின் மேலேயே சிடந்தன. இரண்டு துண்டுகளாகக் கிடந்த அவற்றின் உடலிலிருந்து குளையின் புகையும் நெருப்பும் வெளி வந்தன.

¹⁸ஆகையால், அன்று கர்த்தர் ஆபிராமோடு ஒரு வாக்குறுதியும், உடன்படிக்கையை யும் செய்துகொண்டார். கர்த்தர், “நான் இந்த நாட்டை உன் சந்தகிக்குத் தருவேன். எசிப்து நதி முதல் யூப்ரடஸ் நதி வரையுள்ள இடத்தைக் கொடுப்பேன். ¹⁹இந்த யூமிகேனியர், கெனிசியர், கத்மோனியர், ²⁰ஏத்தியர், பெரிசியர், ரெப்பாயீமியர், ²¹எமோரியர், கானானியர், கிர்காசியர் மற்றும் எபூசியருக்குச் சொந்தமானதாகும்” என்றார்.

ஆகார எலும் வேலைக்காரப்பெண்

16 சாராய ஆபிராமின் மனைவி. அவளுக்கு ஆபிராமுக்கும் குழந்தை இல்லாமல் இருந்தது. சாராய்க்கு ஒரு எசிப்திய வேலைக்காரப் பெண் இருந்தாள். அவள் பெயர் ஆகார. ²சாராய ஆபிராமிடம், “கர்த்தர் நான் குழந்தை பெற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்கவில்லை. எனவே எனது வேலைக்காரப் பெண்ணோடு செல்லுங்கள். அவளுக்குப் பிறக்கும் குழந்தையை என்

குழந்தைபோல ஏற்றுக்கொள்வேன்” என்றான்.

ஆபிராமும் தன் மனைவி சாராய் சொன்னபடி கேட்டான். ³இது ஆபிராம் கானான் நாட்டில் பத்து ஆண்டுகள் வாழ்ந்தபின் நடந்தது. சாராய் தனது வேலைக்காரப் பெண்ணை ஆபிராமுக்குக் கொடுத்தான். (ஆகார் எகிப்திய வேலைக்காரப் பெண்)

⁴ஆபிராமால் ஆகார் கர்ப்பமுற்றான். இதனால் அவளுக்குப் பெருமை ஏற்பட்டது. அவள் தன்னைத் தன் எஜமானியைவிடச் சிறந்தவளாக எண்ணினாள். ⁵ஆனால் சாராய் ஆபிராமிடம், “இப்பொழுது என் வேலைக்காரப் பெண் என்னை வெறுக்கிறாள். இதற்காக நான் உம்மையே குற்றம் சாட்டுவேன். நான் அவளை உமக்குக் கொடுத்தேன். அவள் கர்ப்பமுற்றாள். பிறகு என்னைவிடச் சிறந்தவளாகத் தன்னை நினைத்துக் கொள்கிறாள். உமக்கும் எனக்கும் இடையில் கர்த்தரே நியாயந்தீர்க்கட்டும்” என்றான்.

⁶ஆனால் ஆபிராமோ சாராயிடம், “நீ ஆகாரின் எஜமானி. நீ அவளுக்கு செய்ய விரும்புவதைச் செய்யலாம்” என்றான். எனவே சாராய் ஆகாரைக் கடினமாகத் தண்டிக்கப்படியால் அவள் சாராயை விட்டு ஓடிப்போனாள்.

இஸ்மவேல் - ஆகாரின் மகன்

⁷பாலைவனத்தில் சூருக்குப் போகிற வழியில் இருந்த நீருற்றினாருகில் ஆகாரைக் கர்த்தருடைய தூதன் கண்டான். ⁸தூதன் அவனிடம், “சாராயின் பணிப்பெண்ணாகிய ஆகாரே. ஏன் இங்கே இருக்கிறாய்? எங்கே போகிறாய்?” என்று கேட்டான்.

அவளோ, “நான் சாராயிடமிருந்து விலகி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறேன்” என்றான்.

⁹அதற்குக் கர்த்தருடைய தூதன், “சாராய் உனது எஜமானி. வீட்டிற்குத் திரும்பிப் போய் அவளுக்குக் கீழ்ப்படிந்திரு. ¹⁰உன்னிடமிருந்து ஏராளமான ஜனங்கள் தோன்றுவர். அவர்கள் எண்ண முடியாத அளவிற்கு இருப்பார்கள்” என்றான்.

¹¹மேலும் கர்த்தருடைய தூதன்,

“ஆகார் நீ இப்போது கர்ப்பமாக இருக்கிறாய்.

உனக்கு ஒரு மகன் பிறப்பான். அவனுக்கு இஸ்மவேல்* என்று பெயரிடு.

ஏனென்றால் நீ மோசமாக நடத்தப் பட்டதை கர்த்தர் அறிந்திருக்கிறார்.

உன் மகன் உனக்கு உதவுவான்.

¹²“இஸ்மவேல் காட்டுக் குழந்தையைப்

போன்று முரடனாகவும், சத்திரமானவனாகவும் இருப்பான்.

அவன் ஒவ்வொருவருக்கும் விரோதமாக இருப்பான்.

ஒவ்வொருவரும் அவனுக்கு விரோதமாக இருப்பார்கள்.

அவன் ஒவ்வொரு இடமாகச் சுற்றிக் தன் சகோதரர்கள் அருகில்

குடியேறுவான்.

அவர்களுக்கும் அவன் விரோதமாக இருப்பான்” என்றான்.

¹³கர்த்தர் ஆகாரிடம் பேசினார், அவன் அவரிடம், “நீ என்னைக் காண்கிற தேவன்” என்று கூறினான். அவள், “இத்தகைய இடத்திலும் தேவன் என்னைக் காண்கிறார், பொறுப்போடு கவனிக்கிறார். நானும் தேவனைக் கண்டேன்” என்று நினைத்து இவ்வாறு சொன்னாள். ¹⁴எனவே, அந்த சிணற்றிற்கு பீர் லகாய் ரோய்* என்று பெயரிடப்பட்டது. அது கா தேசக்கும் பாரேத்துக்கும் இடையில் இருந்தது.

¹⁵ஆகார் ஆபிராமுக்கு ஒரு மகனைப் பெற்றான். அவனுக்கு ஆபிராம் இஸ்மவேல் என்று பெயரிட்டான். ¹⁶ஆபிராம் ஆகார் மூலம் இஸ்மவேலைப் பெறும்போது அவனுக்கு 86 வயது.

உடன்படிக்கையின் அடையாளமான விருத்தசேதனம்

17 ஆபிராமுக்கு 99 வயதானபோது கர்த்தர் அவனுக்குக் காட்சி தந்தார். அவர், “நான் சர்வவல்லமையுள்ள தேவன். எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து எனக்கு முன்பாகச் சரியான வழியில் நட. ²நீ இவற்றைச் செய்தால், நமக்குள் ஒரு உடன்படிக்கையை நான் ஏற்படுத்துவேன். உனது ஜனங்களுக்கு ஒரு பெரிய நாட்டை ஏற்பாடு செய்வதாக வாக்குறுதி செய்வேன்” என்றார்.

³தேவனுக்கு முன் ஆபிராம் பணிந்து வணங்கினான். ⁴தேவன் அவனிடம், “நான் உன்னைப் பல நாடுகளின் தந்தையாக்குவேன். ⁵நான் உனது பெயரை மாற்றுவேன். இப்போது உனது பெயர் ஆபிராம், இனி உன் பெயர் ஆபிரகாம்.* நான் உன்னைப் பல நாடுகளுக்குத் தந்தையாக்கப் போவதால் இந்தப் பெயரை உனக்கு சூட்டுகிறேன். ⁶நான் உனக்கு அநேக சந்திகளை கொடுப்பேன். உன்னிடமிருந்து புகிய நாடுகள் உருவாகும். பல அரசர்கள் உன்னிடமிருந்து எழும்புவார்கள். ⁷நான் உனக்கும் எனக்கும்

பீர் லகாய் ரோய் “உயிருடனிருந்து என்னை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறவரின் கிணறு” என்பது அர்த்தம்.

ஆபிரகாம் இப்பெயரின் அர்த்தம் “சிறந்த தகப்பன்” அல்லது “நிறைய ஜனங்களின் தகப்பன்” எனப்படும்.

இஸ்மவேல் இப்பெயருக்கு “கர்த்தர் செவி கொடுக்கிறார்” என்று அர்த்தம்.

இடையில் ஒரு உடன் படிக்கையை ஏற்படுத்துவேன். இந்த உடன் படிக்கை உனக்கு மட்டுமல்லாமல் உனது சந்ததிக்கும் உரியதாகும். என்றென்றைக்கும் இந்த உடன் படிக்கை தொடரும். நான் உனக்கும் உனது சந்ததிக்கும் தேவன். ⁸நான் இந்தப் பூமியை உனக்கும் உனது சந்ததிக்கும் தருவேன். நீ பரதேசியாய்த் தங்கி வருகிற கானான் நாடு முழுவதையும் தருவேன். என்றென்றைக்கும் இது உனக்கு உரியதாகும். நான் உனது தேவனாயிருப்பேன்” என்றார்.

⁹மேலும் தேவன் ஆபிரகாமிடம், “இது உடன் படிக்கையில் உனது பகுதியாகும். நீயும் உனது சந்ததியும் இந்த உடன் படிக்கையை மனதில் வைத்திருக்க வேண்டும். ¹⁰இதுதான் நீ கீழ்ப்படிய வேண்டிய உடன் படிக்கை. இதுவே உனக்கும் எனக்கும் இடையேயுள்ள உடன் படிக்கை. இது உனது சந்ததிகளுக்கெல்லாம் உரியது. உனது சந்ததியருக்குப் பிறக்கும் ஒவ்வொரு ஆண்பிள்ளையும் விருத்தசேதனம் செய்து கொள்ளவேண்டும். ¹¹உங்கள் நுனித்தோலின் மாம்சத்தை விருத்தசேதனம் செய்துகொள்ள வேண்டும். இதுவே நீங்கள் உடன் படிக்கைக்குக் கீழ்ப்படிசிறீர்கள் என்பதற்கான அடையாளம். ¹²ஒரு ஆண்குழந்தை பிறந்த எட்டாவது நாள் அவனுக்கு விருத்தசேதனம் செய்துவிட வேண்டும். அதுபோலவே உங்கள் அடிமைகளுக்குப் பிறக்கும் ஆண்குழந்தைகளுக்கும் விருத்தசேதனம் செய்யவேண்டும். ¹³எனவே உங்கள் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு ஆண்களும் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு மட்டுமல்லாமல் உங்கள் அடிமைகளுக்கும் விருத்தசேதனம் செய்ய வேண்டும். ¹⁴இதுதான் உனக்கும் எனக்கும் இடையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட உடன் படிக்கை. விருத்தசேதனம் செய்யப்படாத எந்த ஆணும் உங்களிடமிருந்து விலக்கப் படுவான்; ஏனென்றால் அவன் எனது உடன் படிக்கையை உடைக்கவனாகிறான்” என்றார்.

ஈசாக்கு - சத்தியத்திற்குரிய மகன்

¹⁵தேவன் ஆபிரகாமிடம், “உன் மனைவி சாராய்* இனிமேல் சாராள்* என்று அழைக்கப்படுவாள். ¹⁶அவளை நான் ஆசீர் வதிக்கிறேன். அவள் உனக்கு ஒரு மகனைக் பெற்றுத்தரும்படி செய்வேன். நீயே அவன் தந்தை. சாராள் பல நாடுகளுக்குத் தாயாக இருப்பாள். அவளிடமிருந்து பல அரசர்கள் வருவார்கள்” என்றார்.

சாராய் அரமேய மொழியில் “இளவரசி” என்று அர்த்தம்

சாராள் இந்த எபிரேய பெயரின் பொருள் “இளவரசி” எனப்படும்.

¹⁷ஆபிரகாம் தன் முகம் தரையில்படும்படி விழுந்து வணங்கி தேவனுக்கு மரியாதை செலுத்தினான். எனினும் அவன் தனக்குள் சிரித்துக்கொண்டே, “எனக்கு 100 வயது ஆகிறது. என்னால் ஒரு மகன் பிறப்பது கூடியகாரியமா?. சாராளுக்கோ 90 வயது. அவள் ஒரு மகனைப்பெறுவது எப்படி?” என்றான்.

¹⁸ஆபிரகாம் தேவனிடம், “இஸ்மவேல் வாழ்ந்து உமக்குச் சேவை செய்வான் என நம்புகிறேன்” என்றான்.

¹⁹தேவன், “இல்லை. உன் மனைவி சாராள் ஒரு மகனைப் பெறுவாள் என்று சொன்னேன். நீ அவனுக்கு ஈசாக்கு* என்று பெயரிடுவாய். நான் அவனோடு என் உடன் படிக்கையை ஏற்படுத்திக் கொள்வேன். அந்த உடன் படிக்கையே என்றென்றைக்கும் அவனுக்கும் அவனது சந்ததிக்கும் தொடரும்.

²⁰நீ இஸ்மவேலைப்பற்றிச் சொன்னாய். நான் அவனையும் ஆசீர்வதிப்பேன். அவனுக்கும் நிறைய பிள்ளைகள் இருக்கும். அவன் 12 பெரிய தலைவர்களுக்குத் தந்தையாவான். அவனது குடும்பமே ஒரு நாடாகும். ²¹ஆனால் நான் என் உடன் படிக்கையை ஈசாக்கிடம் ஏற்படுத்த வேன். ஈசாக்கு சாராளின் மகனாயிருப்பான். அவன் அடுத்த ஆண்டு இதே நேரத்தில் பிறந்திருப்பான்” என்றார்.

²²ஆபிரகாமிடம் தேவன் பேசி முடித்தபிறகு தேவன் அவனை விட்டு விலகிப் போனார். ²³தேவன் ஆபிரகாமிடம் அவன் குடும்பத்திலுள்ள ஆண்களும், சிறுவர்களும் விருத்தசேதனம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று கூறியிருந்தார். எனவே, ஆபிரகாம் தனது மகன் இஸ்மவேல், மற்றும் அவனுடைய வீட்டில் பிறந்த அடிமைகளையும், பணம் கொடுத்து வாங்கிய அடிமைகளையும் கூட்டினார். ஆபிரகாமின் வீட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு ஆணும், சிறுவனும் அந்த நாளிலே, தேவன் ஆபிரகாமிடம் கூறியபடியே விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டனர்.

²⁴ஆபிரகாம் விருத்தசேதனம் செய்யப் பட்டபோது அவனுக்கு 99 வயது.

²⁵அப்போது ஆபிரகாமின் மகன் இஸ்மவேலுக்கு 13 வயது. ²⁶ஆபிரகாமும் அவனது மகனும் அவை நாளில் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டனர். ²⁷அன்று அவனது குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரும் விருத்தசேதனம் செய்துகொண்டனர். அவன் வீட்டில் பிறந்த அடிமைகளும், அவன் வாங்கிய அடிமைகளும் கூட விருத்தசேதனம் செய்துகொண்டனர்.

ஈசாக்கு இப்பெயரின் பொருள் “அவன் சிரிக்கிறான்” அல்லது “அவன் மகிழ்ச்சியா யிருக்கிறான்.”

மூன்று பார்வையாளர்கள்

18 பிறகு, கர்த்தர் மீண்டும் ஆபிரகாமுக்குக் காட்சியளித்தார். ஆபிரகாம் மம்ரேயிலுள்ள ஓக் மரங்களுக்கு அருகில் வாழ்ந்தான். ஒரு நாள், வெப்பம் அதிகமான நேரத்தில் ஆபிரகாம் தனது கூடாரத்தின் வாசலுக்கருகில் இருந்தான். ²ஆபிரகாம் மேலே ஏறிட்டுப் பார்த்தபோது மூன்று பேர் அவனுக்கு முன்னால் நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான். ஆபிரகாம் அவர்களைப் பார்த்ததும் குனிந்து வணங்கினான். ³ஆபிரகாம், “ஐயா, உங்கள் பணியாளாகிய என்னோடு தயவுசெய்து தங்கியிருங்கள். ⁴உங்கள் பாதங்களைக் கழுவ தண்ணீர் கொண்டு வருகிறேன். நீங்கள் மரங்களுக்கடியில் ஓய்வு கொள்ளுங்கள். ⁵நான் உங்களுக்கு உணவைக் கொண்டு வருவேன். நீங்கள் விரும்புகிற அளவிற்குச் சாப்பிடலாம். பிறகு உங்களது பயணத்தைக் தொடரலாம்” என்றான்.

அந்த மூன்று மனிதர்களும், “அது நல்லது. நீ சொன்னபடி நாங்கள் செய்கிறோம்” என்றனர்.

⁶ஆபிரகாம் கூடாரத்திற்கு விரைந்து போனான். அவன் சாராளிடம், “சீக்கிரம் மூன்றுபடி கோதுமை மாவை எடுத்து ரொட்டிகள் தயார் செய்” என்றான். ⁷பிறகு ஆபிரகாம் தனது தொழுவத்துக்கு ஓடி இளமையான கன்றுக் குட்டியைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதனை வேலைக்காரனிடம் கொடுத்தான். அதனை விரைவில் கொண்டு உணவு தயாரிக்கும்படி கூறினான். ⁸ஆபிரகாம் இறைச்சியும், கொஞ்சம் பாலும், வெண்ணெயும் கொண்டு வந்து மூன்று பார்வையாளர்கள் முன்பும் வைத்து அவர்கள் அருகில் பரிமாறுவதற்குத் தயாராக நின்றான். அவர்கள் மரத்தடியில் அமர்ந்து உண்ண ஆரம்பித்தனர்.

⁹பிறகு அவர்கள் ஆபிரகாமிடம், “உனது மனைவி சாராள் எங்கே?” என்று கேட்டனர்.

அதற்கு ஆபிரகாம், “அவள் அங்கே கூடாரத்தில் இருக்கிறாள்” என்றான்.

¹⁰பிறகு கர்த்தர், “நான் மீண்டும் அடுத்த ஆண்டு இதே நேரத்தில் திரும்பி வருவேன். அப்போது உன் மனைவி சாராள் ஒரு மகனோடு இருப்பாள்” என்றார்.

சாராள் கூடாரத்திலிருந்து இவற்றைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். ¹¹ஆபிரகாடும் சாராளும் மிகவும் முதியவர்களாக இருந்தனர். சாதாரணமாக பெண்கள் குழந்தை பெறுவதற்கான வயதை சாராள் கடந்திருந்தான். ¹²எனவே, சாராள் அவர்கள் சொன்னதை நம்பவில்லை. அவள் தனக்குள், “நானும் முதியவள். என் கணவனும் முதியவர். நான் குழந்தை பெறமுடியாதபடி முதியவளாகி விட்டேன்” என்றாள்.

¹³கர்த்தர் ஆபிரகாமிடம், “சாராள், குழந்தை பெறமுடியாத அளவுக்கு முதியவளானதாகக் கூறிச் சிரிக்கிறாள்.

¹⁴கர்த்தருக்கு கடினமான காரியம் ஏதாவது இருக்கிறதா? இல்லை. நான் வசந்த காலத்தில் மீண்டும் வருவேன். அப்போது நான் சொன்னது நடக்கும். உனது மனைவி சாராள் மகனோடு இருப்பாள்” என்றார்.

¹⁵ஆனால் சாராளோ, “நான் சிரிக்க வில்லையே” என்றாள். (அவள் அச்சத்தால் இவ்வாறு சொன்னாள்)

ஆனால் கர்த்தரோ, “இல்லை. நீ சொல்வது உண்மையன்று என எனக்குத் தெரியும். நீ சிரித்தாய்” என்றார்.

¹⁶பிறகு அந்த மனிதர்கள் எழுந்து சென்றனர். அவர்கள் சோதோம் இருந்த கிசை நோக்கிப் போனார்கள். ஆபிரகாமும் அவர்களோடு கொஞ்சம் தூரம் சென்று அவர்களை அனுப்பி வைத்தான்.

ஆபிரகாம் தேவனோடு பரிந்து பேசுதல்

¹⁷கர்த்தர் தனக்குள், “நான் செய்யப்போகிறவற்றை ஆபிரகாமிற்கு மறைக்க மாட்டேன். ¹⁸ஆபிரகாம் ஒரு மகத்தான பலமிக்க தேசமாவான். அவனால் பூமியிலுள்ள ஜனங்கள் ஆசீர்வதிக்கப் படுவார்கள். ¹⁹நான் ஆபிரகாமோடு சிறந்த உடன்படிக்கை ஒன்றைச் செய்து வைத்திருக்கிறேன். நான் இதைச் செய்ததால் அவன் தன் பிள்ளைகளையும், சந்தகிகளையும் எனது விருப்பப்படி வாழ் கட்டளையிடுவான். அவர்கள் நீதி யோடும், நேர்மையோடும் வாழும்படி அவர்களுக்குப் போதனை செய்வான் என அறிவேன். கர்த்தராகிய நான் வாக்குறுதியளித்தபடியே அவனுக்குச் செய்வேன்” என்று சொல்லிக் கொண்டார்.

²⁰மேலும் கர்த்தர், “சோதோம், கொமோரா ஜனங்கள் மிகவும் பாவின்கள் என்று நான் பலமுறை கேள் விப்பட்டிருக்கிறேன். ²¹எனவே நான் சோதோமின் உண்மை நிலை என்னவென்று போய்ப் பார்ப்பேன்” என்றார்.

²²ஆகையால், அந்த மனிதர்கள் திரும்பி சோதோமை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தனர். ஆனால் ஆபிரகாம் கர்த்தருக்கு முன்னால் நின்றான். ²³பிறகு ஆபிரகாம் கர்த்தரிடம் நெருங்கி வந்து, “கர்த்தாவே! நீர் கீயவர்களை அழிக்கும்போதே நல்லவர்களையும் அழிக்கப்போகிறீரா? ²⁴அந்த நகரத்தில் 50 நல்ல மனிதர்கள் இருந்தால் என்ன செய்வீர்? அழித்து விடுவீரா? உறுதியாக நீர் அந்த 50 நல்ல மனிதர்களுக்காக அந்தநகரத்தைக் காப்பாற்றத் தான் வேண்டும். ²⁵உம்மால் உறுதியாக அந்தநகரத்தை அழிக்க முடியாது. தீயவர்களை அழிப்பதற்காக அந்த 50 நல்ல

மனிதர்களையும் உம்மால் அழிக்க முடியாது. அவ்வாறு நடந்தால் பிறகு நல்ல மனிதர்களும் தீய மனிதர்களும் ஒரே மாதிரி ஆகிவிடுவார்கள். இருவருமே தண்டிக்கப்பட்டுவிடுவார்கள். பூமி முழுவதற்கும் நீரே நீதிபதி. நீர் நியாயமானவற்றையே செய்வீர் என்று என்னுக்குத் தெரியும்” என்றான்.

²⁶பிறகு கர்த்தர், “என்னால் சோதோம் நகரத்தில் நல்லவர்கள் 50 பேரைக் காணமுடியுமானால் நான் அந்த நகரத்தைக் காப்பாற்றுவேன்” என்றார்.

²⁷பிறகு ஆபிரகாம், “கர்த்தாவே, உம்மோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நான் வெறும் தூசியாகவும், சாம்பலாகவும் இருக்கிறேன். என்றாலும் இன்னும் ஒரு கேள்வியைக் கேட்க அனுமதியும். ²⁸அந்நகரத்தில் 45 நல்ல மனிதர்கள் மட்டுமே இருந்தால் என்ன செய்வீர்? அந்த முழு நகரத்தையுமே அழித்து விடுவீரா?” என்று கேட்டான்.

அதற்கு கர்த்தர், “நான் அங்கு 45 நல்ல மனிதர்களைக் கண்டால் அந்நகரத்தை அழிக்கமாட்டேன்” என்றார்.

²⁹ஆபிரகாம் மீண்டும் பேசினான். அவன், “நீர் 40 நல்ல மனிதர்களை மட்டும் கண்டால் அப்போது அந்நகரத்தை அழிப்பீரா?” என்று கேட்டான்.

அதற்குக் கர்த்தர், “நான் 40 நல்ல மனிதர்களைக் கண்டால் அந்நகரத்தை அழிக்கமாட்டேன்” என்று சொன்னார்.

³⁰மேலும் ஆபிரகாம், “கர்த்தாவே தயவுசெய்து என்மீது கோபம் கொள்ளா திரும். இதையும் கேட்க அனுமதியும். அந்நகரத்தில் 30 நல்ல மனிதர்கள் மட்டும் இருந்தால், அந்நகரத்தை அழித்து விடுவீரா?” என்று கேட்டான்.

அதற்குக் கர்த்தர், “நான் 30 நல்ல மனிதர்களைக் கண்டால் அந்நகரத்தை அழிக்கமாட்டேன்” என்றார்.

³¹பிறகு ஆபிரகாம், “கர்த்தாவே மேலும் உம்மிடம் ஒன்று கேட்கலாமா? அந்நகரத்தில் 20 நல்ல மனிதர்கள் மட்டும் இருந்தால் என்ன செய்வீர்?” என்று கேட்டான்.

அதற்குக் கர்த்தர், “நான் அங்கே 20 நல்ல மனிதர்களை மட்டும் கண்டாலும் அந்நகரத்தை அழிக்கமாட்டேன்” என்றார்.

³²மேலும் ஆபிரகாம், “கர்த்தாவே என் மீது கோபம் கொள்ள வேண்டாம். இறுதியாக இன்னொன்றைக் கேட்க அனுமதி தாரும். நீர் அங்கே 10 நல்ல மனிதர்களை மட்டும் கண்டால் என்ன செய்வீர்?” என்று கேட்டான்.

அதற்குக் கர்த்தர், “நான் 10 நல்ல மனிதர்களைக் கண்டாலும் அந்நகரத்தை அழிக்கமாட்டேன்” என்றார்.

³³கர்த்தர் ஆபிரகாமுடன் தன் பேச்சை முடித்துவிட்டுப் போனார். ஆபிரகாமும் தன் வீட்டிற்குத் திரும்பினான்.

லோத்தின் பார்வையாளர்கள்

19 அன்று மாலையில் இரண்டு தேவ தூதர்கள் சோதோம் நகரத்திற்கு வந்தனர். நகர வாசலில் இருந்துகொண்டு லோத்து தேவதூதர்களைப் பார்த்தான். அவர்கள் நகரத்துக்குப் போகும் பயணிகள் என்று நினைத்தான். அவன் எழுந்து அவர்களிடம் சென்று தரையில் குனிந்து வணங்கினான். ²லோத்து அவர்களிடம், “ஐயா, எனது வீட்டிற்கு வாருங்கள். நான் உங்களுக்குச் சேவை செய்வேன். உங்கள் பாதங்களைக் கழுவிக்கொண்டு இரவில் அங்கே தங்கி, நாளை உங்கள் பயணத்தைக் தொடரலாம்” என்றான்.

அதற்குத் தேவதூதர்கள், “இல்லை, நாங்கள் இரவில் வெட்டவெளியில்* தங்குவோம்” என்றனர்.

³ஆனால் லோத்து தொடர்ந்து தன் வீட்டிற்கு வருமாறு அவர்களை வற்புறுத்தினான். அவர்களும் ஒப்புக் கொண்டு அவனது வீட்டிற்குப் போனார்கள். அவர்களுக்காக அவன் ஆயத்தம் செய்த ரொட்டியை அவர்கள் சாப்பிட்டார்கள்.

⁴அன்று மாலை தூங்குவதற்கு முன்னால், லோத்தின் வீட்டிற்கு நகரின் பலபாகங்களில் இருந்தும் இளைஞர், முதியோர்கள் எனப் பலரும் கூடிவந்து வீட்டைச் சுற்றிலும் நின்றுகொண்டு அவனை அழைத்தனர்.

⁵அவர்கள், “இன்று இரவு உன் வீட்டிற்கு வந்த இருவரும் எங்கே? அவர்களை வெளியே அழைத்து வா. நாங்கள் அவர்களோடு பாலின் உறவு கொள்ள வேண்டும்” என்றனர்.

⁶லோத்து வெளியே வந்து வீட்டின் சுவை அடைத்துக் கொண்டான். ⁷லோத்து அவர்களிடம், “நண்பர்களே வேண்டாம். உங்களைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கெட்டச் செயல்களைச் செய்ய வேண்டாம். ⁸எனக்கு இரண்டு மகள்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதுவரை எந்த ஆணையும் அறியாதவர்கள். நான் அவர்களை உங்களுக்குத் தருகிறேன். நீங்கள் அவர்களோடு என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளுங்கள். ஆனால் இந்த மனிதர்களை எதுவும் செய்துவிடாதீர்கள். இவர்கள் என் வீட்டிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். நான் அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும்” என்றான்.

⁹வீட்டைச் சுற்றி நின்றவர்கள், “எங்கள் வழியில் குறுக்கிடாதே” என்று சத்தமிட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே, “லோத்து நமது நகரத்திற்கு விருந்தாளியாக வந்தான். இப்போது நாம் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டும்” என்றனர்.

வீட்டைச் சுற்றி நின்றவர்கள், “எங்கள் வழியில் குறுக்கிடாதே” என்று சத்தமிட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே, “லோத்து நமது நகரத்திற்கு விருந்தாளியாக வந்தான். இப்போது நாம் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டும்” என்றனர்.

வெட்டவெளி நகர வாசலின் அருகேயுள்ள திறந்தவெளி. நகரத்திற்கு வரும் பயணிகள் இங்கே தங்குவார்கள்.

என்று நமக்கே கூறுகிறான்” என்றனர். பிறகு அவர்கள் லோத்திடம், “நாங்கள் அந்த மனிதர்களை விட உனக்கே அதிகக் கொடுமையைச் செய்வோம்” என்று கூறி லோத்தை நெருங்கி வந்து, கதவை உடைப்பதற்கு முயன்றனர்.

¹⁰ஆனால் லோத்தின் வீட்டிற்குள் இருந்த இருவரும் கதவைத் திறந்து லோத்தை வீட்டிற்குள் இழுத்து கதவை மூடிக் கொண்டனர். ¹¹பிறகு அவர்கள் கதவுக்கு வெளியே இருந்த இளைஞர்களும் முதியவர்களும் தங்கள் பார்வையை இழக்கும் படி செய்தனர். எனவே, அவர்களால் கதவு இருக்கும் இடத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

சோதோமிலிருந்து தப்பிக்கல்

¹²அந்த இருவரும் லோத்திடம், “உன்குடும்பத்திலுள்ளவர்களில் யாராவது இந்த நகரத்தில் இருக்கிறார்களா? உனக்கு மருமகன்களோ, மகன்களோ, மகள்களோ அல்லது வேறு யாராவது இந்நகரத்தில் இருந்தால் அவர்களை உடனே இந்நகரத்தை விட்டு விலகச் சொல்ல வேண்டும். ¹³நாங்கள் இந்த நகரத்தை அழிக்கப் போகிறோம். இந்த நகரம் எவ்வளவு மோசமானது என்பதைப்பற்றி கர்த்தர் அறிந்தபடியால் இதனை அழிக்க எங்களை அனுப்பினார்” என்றார்கள்.

¹⁴ஆகவே, லோத்து வெளியே போய், தனது மகன்களை மணந்து கொள்வதாயிருந்த மருமகன்களிடம், “வேகமாக இந்த நகரத்தை விட்டு வெளியேறுங்கள். விரைவில் கர்த்தர் இந்த நகரத்தை அழிக்கப் போகிறார்” என்றான். அவர்களோ அவன் வேடிக்கையாகப் பேசுவதாய் எண்ணி னார்கள்.

¹⁵அடுத்த நாள் காலையில் தேவதூதர்கள் லோத்தை வெளியேற விரைவுபடுத்தினார்கள். அவர்கள், “இந்நகரம் தண்டிக்கப்படும். எனவே, உனது மனைவியையும், இரண்டு பெண்களையும், இன்னும் உன்னோடு வருகிறவர்களையும், அழைத்துக்கொண்டு இந்த இடத்தை விட்டு விலகிப் போ. அவ்வாறு செய்தால் நீ இந்நகரத்தோடு அபியாமல் இருப்பாய்” என்றனர்.

¹⁶லோத்து குழப்பத்துடன் வேகமாகப் புறப்படாமல் இருந்தான், எனவே அந்த இரண்டு தேவதூதர்கள் அவன், அவனது மனைவி, மகன்கள் ஆகியோரின் கையைப் பிடித்து அவர்களைப் பாதுகாப்பாக நகரத்தை விட்டு வெளியே அழைத்துச் சென்றனர். லோத்தோடும் அவனது குடும்பத்தோடும் கர்த்தர் மிகவும் கருணை உடையவராக இருந்தார். ¹⁷எனவே, இரு தேவதூதர்களும் லோத்தையும் அவன் குடும்பத்தையும் பாதுகாப்பாக நகரத்திற்கு

வெளியே கொண்டு வந்தபின்னர் தூதர்களில் ஒருவன், “இப்போது உங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள ஓடிப் போங்கள். இந்நகரத்தைத் திரும்பிப் பார்க்காதீர்கள். இந்தச் சமவெளியில் எங்கும் நிற்காதீர்கள். மலைக்குப் போய்ச் சேரும்வரை ஓடுங்கள். இடையில் நின்று நகரத்தோடு நீங்களும் அழிந்து போவீர்கள்” என்றான்.

¹⁸ஆனால் லோத்து அந்த இருவரிடமும், “ஐயா, அவ்வளவு தூரத்துக்கு ஓடும்படி என்னைக் கூடாப்படுத்தாதீர்கள். ¹⁹உங்கள் சேவகனாகிய என் மீது நீங்கள் மிகவும் இரக்கம் வைத்திருக்கிறீர்கள். என்னைக் காப்பாற்ற கருணையுடன் இருக்கிறீர்கள். ஆனால் மலைவரை என்னால் ஓட முடியாது. நாள் மரித்துப் போய்விட வாய்ப்புண்டு. ²⁰அருகில் ஒரு சிறிய நகரம் உள்ளது. என்னை அந்நகரத்திற்கு ஓடிப்போக விடுங்கள். அந்த அளவுக்கு என்னால் ஓடி என்னை பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும்” என்றான்.

²¹அதற்குத் தேவதூதன், “நல்லது” அவ்வாறு செய்ய உன்னை அனுமதிக்கிறேன். நாள் அந்நகரத்தை அழிக்க மாட்டேன். ²²ஆனால் அங்கு வேகமாக ஓடு. அங்கு நீ பாதுகாப்பாகப் போய்ச் சேரும் வரை சோதோம் நகரத்தை அழிக்கமாட்டேன்” என்றான். (அந்நகரின் பெயர் சோவார். ஏனெனில் அது மிகச் சிறிய நகரம்)

சோதோமும் கொமோராவும் அழிக்கப்படுதல்

²³சூரியன் உதயமானபோது லோத்து சோவார் நகரத்திற்குள் நுழைந்தான். ²⁴அதே நேரத்தில் கர்த்தர் சோதோமையும் கொமோராவையும் அழிக்க ஆரம்பித்தார். கர்த்தர் வானத்திலிருந்து நெருப்பையும் கந்தகத்தையும் அந்நகரின் மேல் விழுமாறு செய்து, ²⁵அந்த நகரங்களையும் அதன் முழு சமவெளியையும், அங்கிருந்த செடிகளையும், ஜனங்களையும் அழித்துவிட்டார்.

²⁶அவர்கள் ஓடிப்போகும்போது லோத்தின் மனைவி திரும்பிப் பார்த்தாள். அதனால் அவள் உப்புத்தூள் ஆனாள்.

²⁷அதே நாள் அதிகாலையில், ஆபிரகாம் எழுந்து கர்த்தரை தொழுதுகொள்ளும் இடத்துக்குச் சென்றான். ²⁸அவன் அங்கிருந்து சோதோம், கொமோரா நகரங்கள் இருக்கும் திசையையும், அதன் சமவெளியையும் பார்த்தபோது அங்கிருந்து புகை எழும்புவதைக் கண்டான். அது பெரிய நெருப்பினால் ஏற்படும் புகைபோல் தோன்றியது.

²⁹தேவன் பள்ளத்தாக்கில் உள்ள நகரங்களை அழித்துவிட்டார். அப்போது அவர் ஆபிரகாம் நினைத்து, ஆபிரகாமின்

உறவினனான லோத்தை அழிக்காமல் விட்டார். பள்ளத்தாக்கில் இருக்கும் நகரங்களுக்குள் லோத்தை வாழ்ந்து கொண்டிருந்த அவ்விடங்களை அழிக்கும் முன்பு லோத்தை தேவன் வெளியேற்றினார்.

லோத்தும் அவனது மகன்களும்

³⁰சோவாரில் தங்கியிருக்க லோத்துவுக்கு அச்சமாக இருந்தது. எனவே, அவனும் அவனது மகன்களும் மலைக்குச் சென்று அங்கு ஒரு குகையில் வசித்தனர். ³¹ஒரு நாள் மூத்தவன் இளையவனிடம், “உலகில் எல்லா இடங்களிலும் ஆண்களும் பெண்களும் மணந்துகொண்டு குடும்பமாக வாழ்கிறார்கள். ஆனால் நமது தந்தையோ வயதானவராக உள்ளார். நமக்கு குழந்தை தர வேறு ஆண்களும் இங்கே இல்லை. ³²எனவே, நாம் தந்தைக்கு மதுவைக் கொடுக்கலாம். அவர் மயங்கியபின் அவரோடு பாலின உறவு கொள்ளலாம். இப்படியாக நமக்குச் சந்தி உண்டாக நம் தந்தையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்” என்றார்.

³³அன்று இரவு இரண்டு பெண்களும் தந்தைக்கு மதுவைக் கொடுத்து குடிக்க வைத்தனர். பிறகு மூத்தவன் தந்தையின் படுக்கைக்குச் சென்று அவரோடு பாலின உறவு கொண்டார். லோத்துவுக்குத் தன் மகன் தன்னோடு படுத்ததும், எழுந்து போனதும் தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்குக் குடிக்கிறார்களே.

³⁴மறுநாள் மூத்தவன் இளையவனிடம்: “நேற்று இரவு நான் தந்தையோடு பாலின உறவு கொண்டேன். இன்று இரவும் அவரை மீண்டும் குடிக்க வைப்போம். பிறகு நீ அவரோடு பாலின உறவு கொள். இதன்மூலம் நாம் குழந்தை பெற நம் தந்தையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். நம் குடும்பமும் அழியாமல் இருக்கும்” என்றார். ³⁵அதனால் இருவரும் அந்த இரவிலும் தந்தையை மது குடிக்கும்படி செய்தனர். பிறகு இளையவன் தந்தையோடு படுத்து பாலின உறவு கொண்டார். லோத்து மதுவைக் குடிக்கிறாப்படியால் அவன் படுத்ததையும், எழுந்து போனதையும் அறியாமலிருந்தான்.

³⁶லோத்தின் இரு மகன்களும் காப்ப முற்றனர். அவர்களின் தந்தையே அவர்களது பிள்ளைகளுக்கும் தந்தை. ³⁷மூத்தவன் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றார். அவள் அவனுக்கு மோவாப்* என்று பெயர் வைத்தார். அவன் மோவாபியருக்கெல்லாம் தந்தையானான். ³⁸இளையவனும் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றார். அவனுக்கு அவள்

பென்னம்மி* என்று பெயரிட்டார். அவன் அம்மோன் ஜனங்களுக்குத் தந்தை ஆனான்.

ஆபிரகாம் கோராருக்குப் போகிறான்

20 ஆபிரகாம் அந்த நாட்டைவிட்டுப் பாலவைப்ப பகுதிக்குச் சென்றான். அவன் காடேசுக்கும், சூருக்கும் நடுவிலுள்ள கோராரில் தங்கினான். ²அவன் கோராரிலே தங்கி இருந்தபோது தன் மனைவி சாராளைச் சகோதரி என்று சொன்னான். அபிமெலேக்குக் கோராரின் அரசன். அவன் சாராளை மிகவும் விரும்பினான். எனவே, வேலைக்காரர்களை அனுப்பி அவளைக் கொண்டு வருமாறு சொன்னான். ³ஆனால் இரவில் தேவன் அபிமெலேக்கின் கனவிலே பேசி, “நீ மரித்து போவாய். நீ கைப்பற்றிய பெண் திருமணமானவள்” என்றார்.

⁴ஆகையால் அபிமெலேக்குச் சாராளைத் தொடவில்லை. அவன் தேவனிடம், “காத்தாவே! நான் குற்றமுடையவன் அல்ல. ஒன்றும் தெரியாத அப்பாவியை நீர் கொல்வீரா? ⁵ஆபிரகாமே என்னிடம், ‘இவள் என் சகோதரி’ என்று சொன்னானே! சாராளும் ஆபிரகாமும் ‘இவர் என் சகோதரன்’ என்று கூறிவிட்டார். நான் அப்பாவி. நான் வேண்டுமென்றே இதைச் செய்யவில்லை என்றான்.

⁶தேவன் அவனிடம், “நீ என்ன மனநிலையில் இதைச் செய்தாய் என்று எனக்குத் தெரியும். நீ என்ன செய்கிறாய் என்பதும் உனக்குத் தெரியாது. நீ எனக்கு எதிராகப் பாவம் செய்யாதபடி நான் உன்னைக் காப்பாற்றினேன். நீ அவளைத் தொடாதபடி நானே உன்னைத் தடுத்தேன். ⁷ஆகவே ஆபிரகாமிடம் அவன் மனைவியைத் திரும்பக் கொடுத்துவிடு. ஆபிரகாம் ஒரு தீர்க்கதரிசி. அவன் உனக்காக ஜெபிப்பான். நீ வாழ்வாய். ஆனால் நீ சாராளை ஆபிரகாமிடம் திரும்பக் கொடுக்காவிட்டால் நீயும் உன்னைச் சேர்ந்தவர்களும் மரித்துப்போவீர்கள் என்று அறிந்துகொள்” என்றார்.

⁸எனவே, மறுநாள் அதிகாலையில், அபிமெலேக்கு தன் வேலைக்காரர்களை அழைத்து, நடந்தவைகளைப் பற்றிக் கூறினான். அவர்கள் பயந்தார்கள். ⁹பிறகு அபிமெலேக்கு ஆபிரகாமே அழைத்து அவனிடம்: “நீ என் எங்களுக்கு இதுபோல் செய்தாய்? உனக்கு எதிராக நான் என்ன செய்தேன்? அவள் உன் சகோதரி என்று ஏன் பொய் சொன்னாய்? எனது அரசுக்கு நீ நிறைய தொந்தரவுகளைக் கொடுத்து விட்டாய். நீ இவ்வாறு செய்திருக்கக்

மோவாப் எபிரேய மொழியில், இப்பெயரின் அர்த்தம் “தகப்பனிடத்திலிருந்து” என்பது போலிருக்கிறது.

பென்னம்மி எபிரேய மொழியில், இப்பெயரின் அர்த்தம் “என் தகப்பனின் புக்திரன்” அல்லது “என் மகனின் புக்திரன்” என்பது போலிருக்கிறது.

கூடாது. ¹⁰நீ எதற்காகப் பயந்தாய்? ஏன் இவ்வாறு செய்தாய்” என்று கேட்டான்.

¹¹பிறகு ஆபிரகாம், “நான் பயந்து விட்டேன், இந்த இடத்தில் உள்ள எவரும் தேவனை மதிக்க மாட்டார்கள் என்று நினைத்தேன். சாராளுக்குக் காது என்னை எவராவது கொண்டு விடுவார்களோ என்று நினைத்தேன். ¹²அவள் என்னை மனைவி, ஆனால் அவள் என் சகோதரியும் கூட, அவள் என் தந்தைக்கு மகள். ஆனால் என் தாய்க்கு மகளல்ல. ¹³தேவன் என்னை என் தந்தையின் வீட்டிலிருந்து வெளியே கொண்டுவந்து என்னைப் பல்வேறு இடங்களில் அலைந்து திரியும் படி செய்திருக்கிறார். அப்போதெல்லாம் சாராளிடம், “நான் எங்கு சென்றாலும் நான் உன் சகோதரன் என்று சொல்லு” என்று கேட்டுக் கொண்டேன்” என்றான்.

¹⁴என்ன நடந்தது என்பதை அபிமேலேக்கு புரிந்து கொண்டான். எனவே சாரானைத் திரும்ப ஆபிரகாமிடம் அனுப்பி விட்டான். அவளுக்குச் சில ஆடுகளையும் மாடுகளையும் அடிமைகளையும் கொடுத்தான். ¹⁵பிறகு, “உன்னைச் சுற்றிலும் பார். இது எனது நிலம். நீ விரும்புகிற எந்த இடத்திலும் வாழலாம்” என்றான்.

¹⁶அவன் சாராளிடம், “நான் உன் சகோதரன், ஆபிரகாமிடம் 1,000 வெள்ளிக் காசுகள் கொடுத்தேன். நடந்தவற்றுக்கு வருத்தம் தெரிவிக்கவே அவ்வாறு செய்தேன். நான் செய்தது சரியென்று எல்லோருக்கும் தெரியவேண்டும்” என்றான்.

¹⁷⁻¹⁸கர்த்தர், சாராளினிமித்தம் அபிமேலேக்கின் குடும்பத்தில் எவருக்கும் குழந்தை இல்லாமல் இருக்கும்படி செய்திருந்தார். இப்போது ஆபிரகாம் தேவனிடம் வேண்டிக்கொள்ளவே, தேவன் அபிமேலேக்கு, அவன் மனைவி, வேலைக்காரப் பெண்கள் அனைவரையும் குணப் படுத்தினார்.

இறுதியாக, சாராளுக்கு ஒரு குழந்தை

21 கர்த்தர், சாராளுக்குக் கொடுத்திருந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றினார். சாரான் கர்ப்பமுற்றான். ஆபிரகாமின் வயோதிக காலத்தில் அவனுக்கு ஓர் ஆண் மகனைப் பெற்றுக் கொடுத்தார். இவையெல்லாம் தேவன் வாக்களித்தபடியே நடந்தது. ³சாரான் ஒரு மகனைப் பெற்றெடுத்தான். ஆபிரகாம் அவனுக்கு ஈசாக்கு என்று பெயரிட்டான். ⁴ஈசாக்கு பிறந்து எட்டு நாள் கழிந்தபோது ஆபிரகாம் அவனுக்கு விருத்தசேதனம் செய்து வைத்தான். தேவனின் ஆணைப்படி இவ்வாறு நடந்தது. ⁵ஈசாக்கு பிறக்கும்போது அவனது தந்தை ஆபிரகாளுக்கு 100 வயதாயிருந்தது. ⁶சாரான், “தேவன் என்னை மகிழ்ச்சியடையச்

செய்தார். இதைக் கேள்விப்படும எவரும் என்னோடு சேர்ந்து மகிழ்ச்சியடையவார்களே. ⁷ஆபிரகாமின் குழந்தையை நான் பெற்றெடுப்பேன் என்று எவரும் நினைத்திருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் நான் இந்த வயோதிக காலத்திலும் அவருக்கு ஆண் பிள்ளையைப் பெற்றுக் கொடுத்தேன்” என்றான்.

வீட்டில் பிரச்சனை

⁸ஈசாக்கு பால்குடிக்க மறக்கும் நாளில் ஆபிரகாம் பெரிய விருந்து கொடுத்தான். ⁹ஆகார் என்னும் எசுப்பீய அடிமைப்பெண் ஆபிரகாமின் முதல் மகனைப் பெற்றிருந்தாள். சாரான் அவனைப் பார்த்தான். அவன் கேலிச் செய்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டு அவளுக்கு அவன்மேல் எரிச்சல் வந்தது. ¹⁰சாரான் ஆபிரகாமிடம், “இந்த அடிமைப் பெண்ணையும் அவள் மகனையும் வெளியே தள்ளும். நாம் சாகும்போது நமக்குரிய அனைத்தையும் ஈசாக்கே பெறவேண்டும். அந்த அடிமைப் பெண்ணின் மகன் அதில் பங்கு போடுவதை நான் விரும்பவில்லை” என்றான்.

¹¹இது ஆபிரகாளுக்கு துயரத்தைத் தந்தது. அவன் தன் மகன் இல்லமேவைப்பற்றிக் கவலைப்பட ஆரம்பித்தான். ¹²ஆனால் தேவன் ஆபிரகாமிடம், “அடிமைப் பெண்ணையும், அவள் மகனையும் பற்றிக் கவலைப்படாதே, சாரான் விரும்புவது போலவே செய். ஈசாக்கு ஒருவனை உனது வாரிசு. ¹³ஆனால் நான் உனது அடிமைப் பெண்ணின் மகனையும் ஆசீர்வதிப்பேன். அவனும் உன் மகன் என்பதால் அவன்மீட்டுருந்தும் ஒரு பெரிய தேசத்தை உருவாக்குவேன்” என்றார்.

¹⁴மறுநாள் அதிகாலையில் ஆபிரகாம் கொஞ்சம் தண்ணீரும், உணவும் எடுத்து அவற்றை ஆகாரிடம் கொடுத்தான். அவள் அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு தன் மகனோடு வெளியேறி, பெயர்செபா பாலையனத்தில் அலைந்து திரிந்தாள்.

¹⁵கொஞ்ச நேரம் கழிந்ததும் தண்ணீர் கீர்ந்துபோனதால் குடிப்பதற்கு எதுவும் இல்லாமல் போயிற்று. எனவே ஆகார் தன் மகனை ஒரு புதரின் அடியில் விட்டான். ¹⁶ஆகார் கொஞ்ச தூரம் போய் உண்கார்ந்தான். அவள் தன் மகன் தண்ணீர் இல்லாமலேயே மரித்துப்போவான் என்று எண்ணினான். அவன் மரிப்பதை அவள் பார்க்க விரும்பவில்லை. எனவே அவள் அங்கே உட்கார்ந்து அழ ஆரம்பித்தாள்.

¹⁷சிறுவனின் அழுகையை தேவன் கேட்டார். தேவதூதன் வானத்திலிருந்து ஆகாரைக் கூப்பிட்டு: “ஆகாரே! உனக்கு என்ன நடந்தது? அஞ்ச வேண்டாம், கர்த்தர் சிறுவனின் அழுகையைக் கேட்டார். ¹⁸போய் சிறுவனுக்கு உதவி செய், அவனது

கையைப் பிடித்து வழிநடத்திச்செல். நான் அவனை ஏராளமான ஜனங்களுக்குத் தந்தையாக்குவேன்” என்றார்.

¹⁹பிறகு தேவன், ஆசாரை ஒரு சிணற்றைப் பார்க்கும்படிச் செய்தார். அவள் அந்த சிணற்றின் அருகே சென்று, தன் பை நிறைய தண்ணீரை நிரப்பியதுடன், தன் மகனுக்கும் குடிக்கக் கொடுத்தாள்.

²⁰அவன் வளர்ந்து ஆளாகும்வரை தேவன் அவனோடு இருந்தார். இஸ்மவேல் பாலை வனத்தில் வாழ்ந்து பெரிய வேட்டைக்காரன் ஆனான். வில்லைப் பயன்படுத்தக் தெரிந்து கொண்டான்.

²¹அவனது தாய் அவனுக்கொரு மனைவியை எகிப்தில் கண்டுபிடித்தாள். அவர்கள் பாரான் பாலைவனத்தில் வாழ்ந்தனர்.

அ பிமெலேக்கோடு ஆ பிரகாமின் உடன்படிக்கை

²²இவைகளுக்குப் பின்னர் அ பிமெலேக்கும் பிகோலும் ஆ பிரகாமோடு பேசினர். பிகோல் அ பிமெலேக்கின் படைத் தளபதி. அவர்கள் ஆ பிரகாமிடம், “நீ செய்கிற எல்லாவற்றிலும் தேவன் உன்னோடு இருக்கிறார்.”²³எனவே இப்போது எனக்கு தேவனுக்கு முன்பு ஒரு வாக்குறுதி கொடு. நீ என்னோடும், என் பிள்ளைகளோடும் நியாயமாக நடந்து கொள்வேன் என்றும், நீ என்னோடும், நீ வாழ்கிற இந்தக் தேசத்தோடும் சுருணையாய் இருப்பேன் என்றும் வாக்குறுதி கொடு. நான் உன்னோடு சுருணையாய் இருப்பது போன்று நீ என்னோடு சுருணையாய் இருப்பதாக உறுதியளி” என்று கேட்டார்.

²⁴ஆ பிரகாமோ, “நீங்கள் என்னை நடத்துவது போன்று நானும் உங்களை நடத்துவேன்” என்று சொன்னான்.²⁵பிறகு ஆ பிரகாம் அ பிமெலேக்கிடம் அரசனின் ஆட்சன் அவனது சிணற்றை அபகரித்துக் கொண்டதாய் முறையிட்டான்.

²⁶ஆனால் அ பிமெலேக்கோ, “யார் இதைச் செய்தது என்று எனக்குத் தெரியாது, இதற்கு முன் நீ எனக்கு இதைப் பற்றி சொல்லவில்லை” என்று கூறினான்.

²⁷ஆகவே, அ பிமெலேக்கும் ஆ பிரகாமும் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டனர். அதன்படி ஆ பிரகாம் அரசனுக்குச் சில ஆடுகளையும் மாடுகளையும் ஒப்பந்தத்தின் அகத்தாட்சியாகக் கொடுத்தான்.²⁸ஆ பிரகாம் ஏழு பெண் ஆட்டுக்குட்டிகளையும் தனியாக அ பிமெலேக்கு முன்பு நிறுத்தினான்.

²⁹அ பிமெலேக்கு ஆ பிரகாமிடம், “ஏன் இவற்றைத் தனியாக இதுபோல் நிறுத்தியிருக்கிறாய்” என்று கேட்டான்.

³⁰அதற்கு ஆ பிரகாம், “என்னிடத்திலிருந்து நீ இவற்றை ஏற்றுக்கொண்டால், அது நான் இந்தக் சிணற்றைத் தேர்ண்டியதற்கு அடையாளமாகும்” என்றான்.

³¹அதற்குப் பிறகு அந்தக் கிணறு பெயர்சொபா* என்று அழைக்கப்பட்டது. ஒரு வருக்கொருவர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட இடம் என்று இதற்குப் பொருள்.

³²இவ்வாறு அ பிமெலேக்கும் ஆ பிரகாமும் அந்த இடத்தில் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட பின்னர் அ பிமெலேக்கும் அவனது படையும் அந்த இடத்தை விட்டு பெலிஸ்தருடைய நாட்டுக்குத் திரும்பிப் போனார்கள்.

³³ஆ பிரகாம் பெயர்சொபாவில் ஒரு புதிய மரத்தை நட்டு என்றென்றும் ஜீவிக்கும் தேவனாகிய கர்த்தரிடம் ஜெபித்தான்.

³⁴ஆ பிரகாம் பெலிஸ்தருடைய நாட்டில் நீண்ட காலம் தங்கியிருந்தான்.

ஆ பிரகாம், தேவனால் சோதிக்கப்படல்

22 இதற்குப் பிறகு, தேவன் ஆ பிரகாமின் விசுவாசத்தைச் சோதிக்க விரும்பினார். எனவே தேவன் “ஆ பிரகாமே” என்று அழைத்தார்.

ஆ பிரகாமும் “நான் இங்கே இருக்கிறேன்” என்றான்.

²தேவன் அவனிடம், “உன்னுடைய அன்பிற்குரிய, ஒரே மகனான ஈசாக்கை அழைத்துக்கொண்டு மோரியா தேசத்திற்குச் செல். அங்கு உன் மகனை எனக்கு தகன பலியாகக் கொடு. எந்த இடத்தில் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் உனக்குச் சொல்வேன்” என்றார்.

³காலையில் ஆ பிரகாம் எழுந்து தனது கழுதையைத் தயார் செய்தான். ஈசாக்கையும் இரண்டு வேலைக்காரர்களையும் அழைத்துக் கொண்டான். பலிக்கு விறகுகளையும் எடுத்துக் கொண்டான். தேவன் போகச் சொன்ன இடத்திற்கு அவர்கள் போனார்கள்.

⁴அவர்கள் மூன்று நாட்கள் பயணம் செய்தபின் தொலைவில் தேவன் குறிப்பிட்ட இடம் தெரிந்தது.⁵ஆ பிரகாம் தனது வேலைக்காரர்களிடம், “கழுதையோடு நீங்கள் இங்கேயே தங்கியிருங்கள், நானும் என் மகனும் அவ்விடத்திற்கு தொழுது கொள்ளப் போகிறோம். பிறகு உங்களிடம் திரும்பி வருவோம்” என்றான்.

⁶பலிக்கான விறகுகளை எடுத்து மகனின் தோள் மீது வைத்தான். ஆ பிரகாம் கத்தியையும், நெருப்பையும் எடுத்துக் கொண்டு, அவனும் அவனது மகனும் சேர்ந்து போனார்கள்.

⁷ஈசாக்கு தன் தந்தையைப் பார்த்து, “அப்பா” என்று அழைத்தான்.

ஆ பிரகாமும் “என்ன மகனே” எனக் கேட்டான்.

ஈசாக்கு அவனிடம், “விரகும், நெருப்பும்

பெயர்சொபா “உறுதி மொழியின் கிணறு” என்று பொருள்படும்.

நம்பிடும் உள்ளது. பலியிடுவதற்கான ஆட்டுக்குட்டி எங்கே?” என்று கேட்டான். ⁸அதற்கு ஆபிரகாம், “தேவனே தனக்கான பலிக்குரிய ஆட்டுக்குட்டியைக் கொடுப்பார் மகனே” என்று பதில் சொன்னான்.

ஈசாக்கு காப்பாற்றப்படுதல்

ஆபிரகாம் அவனது மகனும் ⁹தேவன் போகச் சொன்ன இடத்திற்கு போய்ச் சேர்ந்தனர். அங்கே ஆபிரகாம் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி அதின்மேல் விறகு களை அடுக்கினான். பின் தன் மகன் ஈசாக்கைப் பலிபீடத்தின்மேல் கிடத்தினான். ¹⁰பிறகு ஆபிரகாம் கத்தியை எடுத்து மகனை வெட்டுவதற்குத் தயாரானான்.

¹¹ஆப்போது கர்த்தருடைய தூதன் ஆபிரகாமைத் தடுத்து நிறுத்தி, “ஆபிரகாமே ஆபிரகாமே” என்று அழைத்தார்.

ஆபிரகாம் “நான் இங்கே இருக்கிறேன்” என்று பதிலளித்தான்.

¹²தேவதூதன்: “உனது மகனைக் கொல்ல வேண்டாம். அவனை எவ்விதத்திலும் காயப்படுத்த வேண்டாம். நீ தேவனை மதிப்பவன் என்றும், சீழ்ப்படிபவன் என்பதையும் நான் தெரிந்து கொண்டேன். நீ எனக்காக உன் ஒரே ஒரு மகனையும் கொல்லத் தயாராக உள்ளாய் என்பதையும் தெரிந்து கொண்டேன்” என்றார்.

¹³ஆபிரகாம் தொலைவில் தன் சகன் முன் ஒரு ஆட்டுக் கடாவைக் கண்டான். அதன் கொம்புகள் புதரில் சிக்கிக் கொண்டிருந்தன. ஆபிரகாம் அதனை விடுவித்து தேவனுக்குப் பலியிட்டான். ஆபிரகாமின் மகன் காப்பாற்றப்பட்டான்.

¹⁴அதனால் ஆபிரகாம் அந்த இடத்திற்கு “யேகோவாயீரே”* என்று பெயரிட்டான். “கர்த்தருடைய பர்வதத்திலே பார்த்துக் கொள்ளப்படும்” என்று இன்றைக்கும் கூட ஜனங்கள் கூறுகின்றனர்.

¹⁵கர்த்தருடைய தூதன் இரண்டாவது முறையும் வானத்திலிருந்து ஆபிரகாமை அழைத்து, ¹⁶“எனக்காக உன் மகனைக் கொல்லத் தயாராக இருந்தாய், இவன் உனது ஒரே மகன். இதை எனக்காகச் செய்தாய். ¹⁷கர்த்தராகிய நான் உண்மையாகவே உன்னை ஆசீர்வதிப்பேன். வானத்தில் உள்ள நட்சத்திரங்களைப் போன்று நான் உன் சந்ததியைப் பெருகச் செய்வேன். சுடற்கரையிலுள்ள மணலைப் போன்று எண்ணற்ற வாரிசுகளையும் தருவேன். உனது ஜனங்கள் தங்கள் பகைவர்களை வெல்லுவார்கள். ¹⁸பூமியிலுள்ள ஒவ்வொரு நாடும் உனது சந்ததி மூலம் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறும். நீ எனக்குக்

சீழ்ப்படிந்தாய். அதனால் இதை நான் உனக்குச் செய்வேன்” என்றார்.

¹⁹பிறகு, ஆபிரகாம் தன் வேலைக்காரர்கள் இருக்குமிடத்திற்குச் சென்றான், அவர்கள் அனைவரும் பெயர்செபாவுக்குத் திரும்பினார்கள். ஆபிரகாம் அங்கேயே தங்கியிருந்தான்.

²⁰இவை எல்லாம் நடந்து முடிந்த பிறகு ஆபிரகாமுக்கு ஒரு செய்தி வந்தது. அதில், “உனது சகோதரன் நாகோருக்கும் அவனது மனைவி மில்காளுக்கும் குழந்தைகள் பிறந்துள்ளனர். ²¹முதல் மகனின் பெயர் ஊதல். இரண்டாவது மகனின் பெயர் பூஸ். மூன்றாவது மகனின் பெயர் கேமுவேல். இவன் ஆராமின் தந்தை. ²²மேலும் கேசேத், ஆசோ, பில்தால், இத்லாப், பெத்துவேல் என்பவர்களும் உள்ளனர். பெத்துவேல் ரெபெக்காளைப் பெற்றான்” என்று கூறப்பட்டிருந்தது. ²³அந்த எட்டு பேரை மில்காள் ஆபிரகாமுடைய சகோதரனாகிய நாகோருக்குப் பெற்றாள். நாகோர் ஆபிரகாமின் சகோதரன். ²⁴ரேயுமார் என்ற அவனது வேலைக்காரி தேபா, காகாம், தாகாஸ், மாகா என்பவர்களைப் பெற்றாள்.

சாராளின் மரணம்

23 சாராள் 127 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தாள். ²அவள் கானான் நாட்டில் உள்ள கீரியாத் அர்பா (எபிரோன்) எனும் நகரத்தில் மரணமடைந்தாள். ஆபிரகாம் மிகவும் துக்கப்பட்டு அவளுக்குக் அழுதான். ³பிறகு அவன் மரித்துப்போன மனைவியின் உடலை விட்டு எழுந்து போய் ஏத்தின் ஜனங்களோடு பேசினான். ⁴அவன், “நான் உங்கள் நாட்டில் தங்கி இருக்கும் ஒரு பிரயாணி. எனவே என் மனைவியைப் அடக்கம் செய்ய எனக்கு இடமில்லை. கொஞ்சம் இடம் தாருங்கள், என் மனைவியை அடக்கம் செய்ய வேண்டும்” என்று கேட்டான்.

⁵ஏத்தின் ஜனங்களோ ஆபிரகாமிடம், “ஐயா எங்களிடமுள்ள மகா தேவனின் தலைவர்களுள் நீங்கள் ஒருவர். உமது மனைவியின் பிணத்தை அடக்கம் செய்ய எங்களிடமுள்ள எந்த நல்ல இடத்தையும் நீர் எடுத்துக் கொள்ளலாம். எங்களுக்குரிய கல்லறைகளில் உமக்கு விருப்பமான எதையும் நீர் பெறமுடியும். உமது மனைவியை அங்கே அடக்கம் செய்வதை எங்களில் எவரும் உம்மைத் தடுக்க மாட்டார்கள்” என்றனர்.

⁷ஆபிரகாம் எழுந்து அவர்களைக் குன்றித் து வணங்கினான். ⁸அவன் அவர்களிடம், “நீங்கள் உண்மையில் எனக்கு என் மனைவியை அடக்கம் செய்ய உதவ விரும்பினால், சோகாருடைய மகனாகிய எப்பெரோனுக்குச் சொல்லுங்கள். ⁹நான் மக்பேலா எனப்படும் குகையை விலைக்கு

யேகோவாயீரே “கர்த்தர் பார்க்கிறார்” அல்லது “கர்த்தர் கொடுக்கிறார்” என்று அர்த்தம்.

வாங்க விரும்புகிறேன். அது எப்பெரோனுக்கு உரியது. அது இந்த வயலின் இறுதியில் உள்ளது. நான் அவனுக்கு முழு விலையையும் கொடுத்துவிடுவேன். நீங்கள் அனைவரும் இதற்குச் சாட்சியாக இருக்க வேண்டும்” என்றான்.

¹⁰எப்பெரோன் ஏத்கின் ஜனங்களிடையில உட்கார்ந்திருந்தான். அவன் ஆபிரகாமிடம், ¹¹“இல்லை ஐயா, நான் அந்த நிலத்தையும் குகையையும் உமக்குத் தருவேன். நீர் உமது மனைவியை அதில் அடக்கம் செய்யலாம்” என்றான்.

¹²பிறகு ஆபிரகாம் ஏத்கின் ஜனங்களிடம் குனிந்து வணங்கினான். ¹³ஆபிரகாம் அனைவருக்கும் முன்பாக எப்பெரோனிடம், “ஆனால் நான் அதற்குரிய விலையைக் கொடுப்பேன். என்னுடைய பணத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதன் பின் என் மனைவியை அடக்கம் செய்வேன்” என்றான்.

¹⁴எப்பெரோன் ஆபிரகாமுக்கு, ¹⁵“ஐயா, நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். நானூறு சேக்கல் நிறை வெள்ளி என்பது உங்களுக்கும் எனக்கும் சாதாரணமானது. எனவே நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டு மரித்த உங்கள் மனைவியை அடக்கம் செய்யுங்கள்” என்றான்.

¹⁶அதனால் ஆபிரகாம் நானூறு சேக்கல் நிறை வெள்ளியை எடையிட்டுக் கொடுத்தான்.

¹⁷⁻¹⁸எனவே, எப்பெரோனுடைய நிலம் ஆபிரகாமுக்குக் கிடைத்தது. இது மம்ரேவின் கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள மக்பேலாவில் இருந்தது. ஆபிரகாமுக்கு அந்த நிலமும் அதிலுள்ள மரங்களும் குகையும் சொந்த மாயின. அவன் செய்த ஒப்பந்தத்தை அங்கு அனைத்து ஜனங்களும் சண்டனர். ¹⁹இதற்குப் பிறகே ஆபிரகாம் தன் மனைவியான சாரானை மம்ரே அருகிலுள்ள கல்லறையில் அடக்கம் செய்தான். (இது கானான் நாட்டிலுள்ள எப்பெரோன்.) ²⁰இப்படி ஏத்கின் ஜனங்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட நிலம் ஆபிரகாமுக்கு உரியதாகிக் கல்லறை பூமியாக உறுதிசெய்யப்பட்டது.

ஈசாக்குக்கு ஒரு மனைவி

24 ஆபிரகாம் மிகவும் வயோதிபனாக இருந்தான். அவனையும், அவன் செய்த காரியங்களையும் கர்த்தர் ஆசீர்வதித்தார். ²ஆபிரகாமுக்கு ஒரு வேலைக்காரன் இருந்தான். அவனே ஆபிரகாமுக்குச் சொந்தமான எல்லாவற்றிற்கும் பொறுப்பானவனாக இருந்தான். ஒரு நாள் ஆபிரகாம் அவனை அழைத்து, “எனது தொடையின் கீழ் உன் கைகளை வை. ³நான் உன்னிடமிருந்து ஒரு வாக்குறுதியை வாங்க விரும்புகிறேன், வாணத்திற்கும் பூமிக்கும் அதிபதியான

தேவனாகிய கர்த்தருக்கு முன்னால் எனக்கு வாக்குறுதிச் கொடு. கானானி யர்க்கிடமிருந்து ஒரு பெண்ணை என் மகன் மணந்துகொள்ள நீ அனுமதிக்கக் கூடாது. நாம் இவர்கள் மத்தியில் வாழ்கிறோம். எனினும் ஒரு கானான் தேசத்துப் பெண்ணை, அவன் மணந்து கொள்ளக் கூடாது. ⁴எனது சொந்த ஜனங்கள் இருக்கிற என் நாட்டிற்குத் திரும்பிப்போ. அங்கு என் மகன் ஈசாக்குக்கு மணமுடிக்க ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து அவளை இங்கு அழைத்துக் கொண்டுவா” என்றான்.

⁵அதற்கு அந்த வேலைக்காரன், “ஒரு வேளை அந்தப் பெண் இந்த நாட்டிற்கு என்னோடு வர மறுக்கலாம். எனவே உங்கள் மகனையும் என்னோடு நான் அழைத்துச் செல்லலாமா?” என்று கேட்டான்.

⁶ஆபிரகாம் அவனிடம், “இல்லை என் மகனை அந்த இடத்திற்கு உன்னோடு அழைத்துச் செல்லக் கூடாது. ⁷வானத்திற்கு தேவனாகிய கர்த்தர் என்னை என் தாய் நாட்டிலிருந்து இங்கு அழைத்து வந்துள்ளார். அது என் தந்தைக்கும் என் குடும்பத்திற்கும் தாய்நாடு. ஆனால் கர்த்தர் இந்தப் புகிய நாடே எனது குடும்பத்தின் தாய்நாடு என்று வாக்குறுதிச் செய்திருக்கிறார். எனவே கர்த்தர் தன் தூதனை உனக்கு முன் அனுப்புவாராக. பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுக்க உனக்கு உதவ்வார். ⁸ஆனால் அந்தப் பெண் உன்னோடு இங்கு வர சம்மதிக்காவிட்டால் உனது வாக்குறுதியிலிருந்து நீ விடுதலை பெறுகிறாய். ஆனால் என் மகனை மட்டும் அங்கு அழைத்துக் கொண்டு போகக் கூடாது” என்று கூறினான்.

⁹அதன்படி, அந்த வேலைக்காரன் தன் எஜமானனின் காலடியில் தன் கையை வைத்து வாக்குறுதி செய்தான்.

பெண்ணைத் தேடுதல்

¹⁰ஆபிரகாமின் வேலைக்காரன் பத்து ஒட்டகங்களோடு அங்கிருந்து புறப்பட்டான். அவன் தன்னோடு பலவித அழகான பரிசுப்பொருள்களையும் எடுத்து சென்றான். அவன் நாகோரின் நகரமான மெசொப்பொத்தாமியாவிற்குச் சென்றான். ¹¹அவன் ஊருக்கு வெளியே இருந்த கிணற்றினருகே வந்தடைந்தான். அது பெண்கள் தண்ணீர் எடுக்க வரும் மாலை நேரம். அங்கே ஒட்டகங்களைத் தங்கள் செய்தான்.

¹²அவன், “என் எஜமானனின் தேவனாகிய கர்த்தாவே இன்று அவரது மகனுக்குப் பெண் தேட உதவி செய்யும். என் எஜமானரான ஆபிரகாம் மீது சுருணை காட்டும். ¹³நான் இந்தக் கிணற்றருகில் நின்று கொண்டிருக்கிறேன். நகருக்குள் இருந்து ஏராளமான இளம் பெண்கள்

தண்ணீரெடுக்க வருகின்றனர். ¹⁴ஈசாக்குக்குச் சரியான பெண் யாரென்று அறிந்துகொள்ள நான் ஒரு சிறப்பான உடையாளத்துக்காகக் காத்திருக்கிறேன். அதாவது, நான் ஒரு பெண்ணிடம், “குடிக்க உன் குடத்தைச் சாய்க்க வேண்டும்” என்று சொல்லும்போது எந்தப் பெண், “குடி” உன் ஓட்டகங்களுக்கும் தண்ணீர் தருவேன்” என்று கூறுகிறாளோ அவளையே ஈசாக்கின் மனைவியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அப்படி நடந்தால், அவளே நீர் ஈசாக்கிற்காக தேர்ந்தெடுத்த சரியான பெண் என்றும் அதன்பின் நீர் என் எஜமானன் மீது கருணை காட்டினீர் என்றும் நம்புவேன்” என்றான்.

பெண்ணைக் கண்டுபிடித்தல்

¹⁵அந்த வேலைக்காரன் இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்து முடிப்பதற்குள் ஒரு இளம் பெண் தண்ணீரெடுக்க கிணற்றருகே வந்தாள். இவள் பெத்துவேலின் மகளாகிய ரெபெக்காள். பெத்துவேல் நாகோருக்கும் மில்க்காளுக்கும் பிறந்த மகள். நாகோர் ஆபிரகாமின் சகோதரன். அவள் தோளில் குடத்தை வைத்துக்கொண்டு தண்ணீரெடுக்க வந்தாள். ¹⁶அவள் மிகவும் அழகுள்ளவளும், புருஷனை அறியாத கன்னிகையுமாயிருந்தாள். அவள் கிணற்றருகே சென்று தண்ணீரெடுத்து தன் குடத்தை நிறைத்தாள். ¹⁷வேலைக்காரன் அவளிடம் போய், “நான் குடிக்கக் கொஞ்சம் தண்ணீரை உன் குடத்திலிருந்து தா” என்று கேட்டான்.

¹⁸உடனே ரெபெக்காள் தோளிலிருந்து குடத்தை இறக்கி, “இதைக் குடியுங்கள் ஐயா” என்றாள். ¹⁹அவன் குடித்து முடித்ததும் அவள், “உங்கள் ஓட்டகங்கள் குடிக்கவும் நான் தண்ணீர் ஊற்றுவேன்” என்று சொல்லி, ²⁰குடத்திலுள்ள தண்ணீர் முழுவதையும் ஓட்டகம் குடிக்குமாறு ஊற்றினாள். பிறகு கிணற்றுக்குப் போய் மேலும் தண்ணீரெடுத்து வந்து எல்லா ஓட்டகங்களுக்கும் ஊற்றினாள்.

²¹வேலைக்காரன் அவளை அமைதியாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். கர்த்தர் அவனுக்கு ஒரு பதிலளித்தார் என்பதையும் அவனது பயணத்தை வெற்றிகரமான தாக்கினார் என்பதையும் உறுதிப்படுத்த விரும்பினான். ²²ஓட்டகங்கள் தண்ணீர் குடித்தபின் வேலைக்காரன் அவளுக்கு அரைச் சேக்கல் எடையுள்ள தங்கக் காதணியும், பத்து சேக்கல் எடையுள்ள இரண்டு பொன் சுடகங்களையும் கொடுத்தான். ²³அவன் அவளிடம், “உனது தந்தை யார்? உன் தந்தையின் வீட்டில் நாங்கள் இரவில் தங்க இடம் உண்டா” என்று கேட்டான்.

²⁴அதற்கு ரெபெக்காள், “என் தந்தை பெத்துவேல். அவர் நாகோர் மில்க்காள்

ஆகியோரின் மகன்” என்றாள். ²⁵பிறகு அவள், “எங்கள் வீட்டில், உங்கள் ஓட்டகங்களுக்கு உணவும், உங்களுக்குப் படுக்க இடமும் உண்டு” என்றாள்.

²⁶வேலைக்காரன் பணிந்து கர்த்தரைத் தொழுதுகொண்டான். ²⁷அவன், “எனது எஜமான ஆபிரகாமின் தேவனாகிய கர்த்தர் ஸ்தோத்தரிக்கப்படுவாராக. அவருக்குக் கர்த்தர் கருணை காட்டி தமது உண்மையை நிரூபித்துள்ளார். என் எஜமானனின் மகனுக்கு ஏற்ற பெண்ணிடம் கர்த்தர் என்னை வழிநடத்திவிட்டார்” என்றான்.

²⁸பிறகு ரெபெக்காள் ஓடிப்போய் தன் குடும் பத்தாரிடம் நடந்ததை எல்லாம் சொன்னாள். ²⁹⁻³⁰அவளுக்கு ஒரு சகோதரன் இருந்தான். அவன் பெயர் லாபான். அவன் சொன்னதையெல்லாம் அவன் கேட்டான். அவன் அவளது காதணிகளையும் கடகங்களையும் பார்த்துவிட்டு கிணற்றருகே ஓடியான். அங்கு கிணற்றருகில் ஓட்டகங்களையும், வேலையாளையும் கண்டான். ³¹அவளிடம், “ஐயா, கர்த்தரால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவரே உங்களை எங்கள் வீட்டிற்கு வரவேற்சிறோம். இங்கே வெளியே நீங்கள் நின்று கொண்டிருக்க வேண்டாம். நீங்கள் இளைப்பாற ஒரு அறையை ஏற்பாடு செய்துள்ளேன். உங்கள் ஓட்டகங்கள் தங்கவும் ஏற்பாடு செய்துள்ளேன்” என்றான்.

³²ஆபிரகாமின் வேலைக்காரன் அந்த வீட்டிற்குப் போனான். லாபான் அவனுக்கு உதவினான். ஓட்டகங்களுக்கு உணவு கொடுத்தான். பிறகு ஆபிரகாமின் வேலைக்காரனும் அவனது ஆட்களும் கால்களைக் கழுவிக்கொள்ளத் தண்ணீர் கொடுத்தான். ³³பிறகு அவனுக்கு உண்ண உணவு கொடுத்தான். ஆனால் வேலையான் உண்ண மறுத்துவிட்டான். “நான் ஏன் வந்திருக்கிறேன் என்பதைச் சொல்வதற்கு முன் உண்ணமாட்டேன்” என்றான்.

ஆகையால் லாபான், “பிறகு எங்களுக்குச் சொல்லும்” என்றான்.

ரெபெக்காளைப் பெண் கேட்டுப் பேசுதல்

³⁴வேலையான், “நான் ஆபிரகாமின் வேலைக்காரன். ³⁵கர்த்தர் எல்லாவகையிலும் என் எஜமானனை சிறப்பாக ஆசீர்வதித்திருக்கிறார். என் எஜமானன் பெரிய மனிதராகி விட்டார். அவருக்கு ஆட்டு மந்தைகளையும் மாட்டு மந்தைகளையும் கர்த்தர் கொடுத்திருக்கிறார். அவரிடம் தங்கமும் வெள்ளியும் உள்ளன. நிறைய வேலைக்காரர்களும் உள்ளனர். ஓட்டகங்களும் கழுதைகளும் இருக்கின்றன. ³⁶சாரான் என் எஜமானனின் மனைவி. அவள் தனது முதிய வயதில் ஆண் குழந்தையை பெற்றாள். எனது எஜமானன் தனக்குரிய அனைத்தையும் அவனுக்கே கொடுத்திருக்கிறார்.

37 என் எஜமானன் என்னை ஒரு வாக்குறுதி செய்யுமாறு வற்புறுத்தினார். என் எஜமானன் என்னிடம், 'என் மகன் கானான் நாட்டுப்பெண்ணை மணந்துகொள்ள நீ அனுமதிக்கக் கூடாது. நாம் கானானியர் களுக்கிடையில் வாழ்கிறோம். ஆனால் இங்குள்ள பெண்ணை என் மகன் மணந்துகொள்ளக் கூடாது. 38 அதனால் எனது தந்தையின் நாட்டிலுள்ள எனது குடும்பத்தாரிடம் போய் என் மகனுக்குப் பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்' என்று சொன்னார். 39 அதற்கு நான், என் எஜமானிடம் 'ஒரு வேளை அந்தப் பெண் என்னோடு இங்கு வர மறுப்பாள்' என்றேன். 40 உடனே அவர், 'நான் கர்த்தருக்குச் சேவை செய்ய்கிறேன். எனவே கர்த்தர் தன் தூதனை எனக்கு முன்பாக அனுப்பி உனக்கு உதவுவார். அங்கே எனது குடும்பத்தில் என் மகனுக்கேற்ற பெண்ணைக் கண்டு பிடிப்பாய்' என்று கூறினார். 41 ஆனால் அவர்கள் என் மகனுக்குப் பெண் கொடுக்க மறுத்தால் பிறகு நீ செய்த வாக்குறுதியிலிருந்து விடுதலை பெறுவாய்' என்றார்.

42 'இன்று அந்தக் கிணற்றருகில் வந்து 'என் எஜமானன் ஆபிரகாமின் தேவனாகிய கர்த்தாவே! எனது பயணத்தை வெற்றிகரமாக்கும். 43 நான் இந்தக் கிணற்றருகில் ஒரு இளம் பெண்ணுக்காகக் காத்திருப்பேன். அவளிடம் குடிக்க தண்ணீர் கேட்பேன். 44 பொருத்தமான பெண் எனில் சிறப்பான முறையில் சரியான பதிலைத் தருவாள். அவள், "இந்த தண்ணீரைக் குடியுங்கள். உங்கள் ஓட்டகங்களுக்கும் தண்ணீர் கொடுப்பேன்" என்பாள். அதன் மூலம் இந்தப் பெண்ணே என் எஜமானின் மகனுக்குக் கர்த்தரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவள் என்று அறிவேன்' என்று பிரார்த்தனை செய்தேன்.

45 'நான் வேண்டிதல்களை முடிக்கும் முன்னரே ரெபெக்காள் தண்ணீர் எடுப்பதற்காக கிணற்றுக்கு வந்தாள். அவள் தோளில் குடத்தோடு வந்து தண்ணீரை நிரப்பினாள். நான் அவளிடம் குடிக்க தண்ணீர் கேட்டேன். 46 அவள் உடனே வேகமாகக் குடத்தை இறக்கி எனக்கு தண்ணீர் ஊற்றினாள். இந்த தண்ணீரைக் குடியுங்கள். நான் உங்கள் ஓட்டகங்களுக்கும் தண்ணீர் கொண்டு வருகிறேன்' என்றாள். எனவே நான் தண்ணீரைக் குடித்தேன். பிறகு அவள் என் ஓட்டகங்களுக்கும் தண்ணீர் கொடுத்தாள். 47 பிறகு நான் 'உனது தந்தையார்' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவள், 'என் தந்தை பெத்துவேல், அவர் நாகோருக்கும் மில்காளுக்கும் மகன்' என்றாள். பிறகு அவளுக்கு நான் காத்திரிகளும் கடகங்களும் கொடுத்தேன். 48 பின்னர் நான் குனிந்து கர்த்தருக்கு நன்றி

சொன்னேன். என் எஜமானாகிய ஆபிரகாமின் தேவனாகிய கர்த்தரைப் புகழ்ந்தேன். என்னைச் சரியான வழியில் நடத்தியதற்காக நான் நன்றி சொன்னேன். என் எஜமானின் சகோதரது பேத்தியையே தேவன் காட்டிவிட்டார். 49 இப்போது சொல்லுங்கள். என் எஜமானன் மீது நீங்கள் கருணையும் நேசமும் வைத்து உங்கள் பெண்ணைக் கொடுப்பீர்களா? அல்லது உங்கள் பெண்ணைக் கொடுக்க மறுப்பீர்களா? சொல்லுங்கள். பின்னரே நான் செய்ய வேண்டியதை முடிவு செய்ய வேண்டும்" என்றான்.

50 'வாபானும் பெத்துவேலும், "இது கர்த்தரிடமிருந்து வந்த காரியம் என உணர்ச்சியோடு. ஆகையால் சொல்வதற்கு ஏதுமில்லை. 51 இதோ ரெபெக்காள் இருக்கிறாள். அவளை அழைத்துக் கொண்டு போம். அவள் உமது எஜமானின் மகனை மணந்து கொள்ளட்டும். இதுவே கர்த்தரின் விருப்பம்" என்றார்.

52 ஆபிரகாமின் வேலையாள் இதனைக் கேட்டு தரையில் விழுந்து கர்த்தரை வணங்கினாள். 53 பின்னர் தான் கொண்டு வந்திருந்த பரிசுப் பொருட்களையெல்லாம் ரெபெக்காளுக்குக் கொடுத்தான். அவள் அழகான ஆடைகளையும், பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் ஆன நகைகளையும் கொடுத்தான். அவன் ரெபெக்காளின் தாயும், சகோதரன் போன்றவர்களுக்கும் விலையுயர்ந்த பரிசுகளைக் கொடுத்தான். 54 பிறகு அவனும் அவனோடு வந்தவர்களும் அங்கே உண்டு இரவில் உறங்கினார். மறுநாள் அதிகாலையில் அவர்கள் எழுந்து, "இப்போது நான் என் எஜமானிடம் போக வேண்டும்" என்றார்.

55 ரெபெக்காளின் தாயும் சகோதரனும், "இவள் இன்னும் பத்து நாட்கள் எங்களோடு இருக்கட்டும். பிறகு அவளை அழைத்துப் போகலாம்" என்றார்.

56 ஆனால் வேலையாளோ, "என்னைக் காத்திருக்கும்படி செய்யாதீர்கள். கர்த்தர் என் பயணத்தை வெற்றிகரமாக்கியுள்ளார். இப்போது என் எஜமானிடம் போக விடுங்கள்" என்றான்.

57 'ரெபெக்காளின் தாயும் சகோதரனும், நாங்கள் ரெபெக்காளை அழைத்து அவளது விருப்பத்தை அறியவேண்டும்' என்றனர். 58 அவர்கள் அவளை அழைத்து, "இப்போது இவரோடு போக விரும்புகிறாயா?" என்று கேட்டனர். "ஆம், நான் போகிறேன்" என்று அவள் சொன்னாள்.

59 'எனவே, அவர்கள் அவளை வேலையாளோடும் ஆட்களோடும் அனுப்ப அனுமதி கொடுத்தனர். ரெபெக்காளின் தாதையும் அவளோடு போனார். 60 அவள் அவர்களை விட்டுப் போகும்போது அவளை ஆசீர்வதித்து:

“எங்கள் சகோதரியே
லட்சக்கணக்கான ஜனங்களுக்கு நீ
தாயாவாய்.
உனது சந்ததியார் தங்கள் பகைவரை
வெல்லுவார்கள்.
நகரங்களைக் கைப்பற்றுவார்கள்”
என்றான்.

⁶¹பின் ரெபெக்காளும் அவனது தாதியும்
ஒட்டகத்தின் மீது ஏறி அமர்ந்து வேலை
யாளைப் பின்தொடர்ந்து போனார்கள்.
அவன் அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு
போனான்.

⁶²ஈசாக்கு, பெயர்லகாய்ரோயியை விட்டு
பாலைவனப் பகுதியில் வசித்துக்
கொண்டிருந்தான். ⁶³ஒரு நாள் மாலை
தியானம் செய்ய அவன் வயலுக்குச்
சென்றான். அப்போது வெகு தூரத்திலிருந்து
ஒட்டகங்கள் வருவதைப் பார்த்தான்.

⁶⁴ரெபெக்காளும் ஈசாக்கைப் பார்த்தாள்.
பின் அவள் ஒட்டகத்திலிருந்து இறங்கினாள்.
⁶⁵அவள் வேலைக்காரனிடம், “வயலில்
நம்மை சந்திக்க வருகிறாரே அந்த இளைஞன்
யார்?” என்று கேட்டாள்.

அதற்கு அவன், “அவர்தான் என்
எஜமானின் மகன்” என்று பதில்
சென்னான். அவள் தன் முகத்தைத்
துணியால் மறைத்துக் கொண்டாள்.

⁶⁶ஈசாக்கிடம் வேலைக்காரன் நடந்ததை
எல்லாம் விபரமாகச் சொன்னான். ⁶⁷பின்
ஈசாக்கு அவளை அழைத்துக் கொண்டு
அவனது தாயான சாராளின் கூடாரத்திற்குப்
போனான். அன்று அவள் அவனது
மனைவியானாள். ஈசாக்கு ரெபெக்காளைப்
பெரிதும் நேசித்தான். அவன் தாயின்
மரணத்தினால் அடைந்த துக்கம் குறைந்து
அமைதியும் ஆறுதலும் பெற்றான்.

ஆபிரகாமின் குடும்பம்

25 ஆபிரகாம் மீண்டும் திருமணம்
செய்தான். அவனது மனைவியின்
பெயர் கேத்தூராள். ²கேத்தூராள் சிம்ரான்,
யக்ஷான், மேதான், மீதியான், இஸ்பாக்,
சூவாக் போன்றவர்களைப் பெற்றாள்.
³யக்ஷான் சேபானையும், தேகானையும்
பெற்றான். தேகானுடைய சந்ததி அசூரீம்,
லெத்தூசம், லெயூமீம், என்பவர்கள்.
⁴மீதியானுக்கு ஏப்பா, ஏப்பேர், ஆனோக்கு,
அபீதா, எல்தாகா என்ற மகன்கள் பிறந்தனர்.
இவர்கள் அனைவரும் கேத்தூராளின்
பிள்ளைகள். ⁵⁻⁶ஆபிரகாம் மரிப்பதற்குமுன்,
அவன் தன் வேலைக்காரப் பெண்களின்
பிள்ளைகளுக்குப் பரிசுகளைக் கொடுத்து
கிழக்கு நாடுகளுக்கு ஈசாக்கை விட்டு
அப்பால் அவர்களை அனுப்பி வைத்தான்.
பின் ஆபிரகாம் தனக்குரிய எல்லா
வற்றையும் ஈசாக்குக்கு உரிமையாக்கினான்.

⁷ஆபிரகாமுக்கு 175 வயது ஆனது.
⁸அதனால் அவன் மெலிந்து பலவீனமாசி
மரணமடைந்தான். அவன் ஒரு நீண்ட
திரும்பியான வாழ்க்கை வாழ்ந்தான். அவன்
தனது பிதாக்களோடு சேர்த்துக் கொள்ளப்
பட்டான். ⁹அவனது மகன்களான ஈசாக்கும்
இஸ்மவேலும் அவனை மக்பேலா
குகையிலே அடக்கம் செய்தனர். அந்தக்
குகை எப்பெரோனின் வயலில் இருந்தது.
எப்பெரோன் சோகாரின் மகன். அந்த இடம்
மம்ரேக்குக் கிழக்கே இருந்தது. ¹⁰இந்தக்
குகையைத்தான் ஆபிரகாம் ஏத்தின்
ஜனங்களிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கியிருந்
தான். சாராளோடு சேர்த்து ஆபிரகாமை
அடக்கம் செய்து விட்டனர். ¹¹ஆபிரகாம்
மரித்துப்போனபின் தேவன் ஈசாக்கை
ஆசீர்வதித்தார். ஈசாக்கு தொடர்ந்து
பெயர்லகாய்ரோயியில் வாழ்ந்து வந்தான்.

¹²பின்வருவது இஸ்மவேலின் குடும்பப்
பட்டியல்: இஸ்மவேல் ஆபிரகாமுக்கும்
ஆகாருக்கும் பிறந்தவன். (ஆகார் சாராளின்
எசியியின் பணிப்பெண்.) ¹³இஸ்மவேலின்
பிள்ளைகளது பெயராவன: மூத்தமகன்
பெயர் நெபாயோத், பின் கேதார்,
தொடர்ந்து அத்தியேல், மிப்சாம். ¹⁴மிஷ்மா,
தூமா, மாசா, ¹⁵ஆதார், தேமா, யெத்தூர்,
நாபீஸ், கேத்மா என்பவர்கள் பிறந்தார்கள்.
இவை அனைத்தும் இஸ்மவேலின்
ஜனங்களின் பெயர்கள் ஆகும். ¹⁶ஒவ்வொரு
நகரங்களாக்கிக் கொண்டனர். பன்னிரண்டு
பிள்ளைகளும் தம் ஜனங்களுடன்
பன்னிரண்டு அரசுமாரர்களைப் போல
வாழ்ந்தனர். ¹⁷இஸ்மவேல் 137 ஆண்டுகள்
வாழ்ந்தான். பின் அவன் மரித்து தன்
முற்பிதாக்களோடு சேர்த்துக்கொள்ளப்
பட்டான். ¹⁸இஸ்மவேலின் சந்ததிகள்
பாலைவனப் பகுதி முழுவதும் பரவி
குடியேறினார்கள். அப்பகுதி ஆவிலா முதல்
சூர் வரை இருந்தது. சூர் எசிபுத்துக்கு அருகில்
இருந்தது. அங்கிருந்து அசிரியா வரை
பரவிற்று. இஸ்மவேலின் சந்ததிகள்
அவ்வப்போது அவனுடைய சகோதரர்
களின் ஜனங்களைத் தாக்கினார்கள்.

ஈசாக்கின் குடும்பம்

¹⁹இது ஈசாக்கின் குடும்ப வரலாறு:
ஈசாக்கு ஆபிரகாமின் மகன். ²⁰ஈசாக்கிற்கு
40 வயதானபோது அவன் ரெபெக்காளை
மணந்து கொண்டான். ரெபெக்காள் பதான்
அராம் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த
பெத்துவேலின் மகள். லாபானுக்குச்
சகோதரி. ²¹ஈசாக்கின் மனைவிக்குப்
பிள்ளைப்பேறு இல்லாமல் இருந்தது.
எனவே, அவள் தன் மனைவிக் காக்க
கர்த்தரிடம் ஜெபித்தான். ஈசாக்கின்

ஜெபத்தைக் கேட்டு, கர்த்தர் ரெபெக்காள் கர்ப்பமடையச் செய்தார்.

²² அவள் கர்ப்பமாக இருந்தபோது, சுருவிலுள்ள குழந்தைகள் மோதிக் கொண்டதால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டாள். அவள் கர்த்தரிடம் ஜெபித்து, “ஏன் எனக்கு இவ்வாறு ஏற்படுகிறது?” என்று கேட்டாள்.

²³ அதற்கு கர்த்தர், “உனது கர்ப்பத்தில் இரண்டு நாடுகள் உள்ளன. இரண்டு குடும்பங்களின் அரசர்கள் உனக்குப் பிறப்பார்கள். அவர்கள் பிரிக்கப்பட்டு ஒருவனைவிட இன்னொருவன் பலவானாக இருப்பான். மூத்தவன் இளையவனுக்குச் சேவை செய்வான்” என்றார். ²⁴ சரியான நேரம் வந்தபோது ரெபெக்காள் இரட்டைக் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தாள். ²⁵ மூதல் குழந்தை சிவப்பாக இருந்தது. அவனது உடல் ரோம அங்கி போர்த்தது போல இருந்தது. எனவே அவன் ஏசா* என்று பெயர் பெற்றான். ²⁶ இரண்டாவது குழந்தை பிறந்த போது, அவன் ஏசாவின் குதிங்காலைப் பிடித்துக் கொண்டே வெளியே வந்தான். எனவே அவனுக்கு யாக்கோபு* என்று பெயரிட்டனர்.

யாக்கோபும் ஏசாவும் பிறக்கும்போது ஈசாக்குக்கு 60 வயது.

²⁷ பிள்ளைகள் வளர்ந்தார்கள். ஏசா திறமைமிக்க வேட்டைக்காரன் ஆனான். அவன் எப்போதும் வெளியே அலை வதிலேயே விருப்பப்பட்டான். ஆனால் யாக்கோபு அமையானவன், தன் கூடாரத்திலேயே தங்கியிருந்தான். ²⁸ ஈசாக்கு ஏசாவை நேசித்தான். ஏசா வேட்டையாடிய மிருகங்களை உண்ண ஈசாக்கு விரும்பினான். ஆனால் ரெபெக்காள் யாக்கோபை நேசித்தாள்.

²⁹ ஒரு முறை ஏசா வேட்டை முடித்து திரும்பிக் கொண்டிருந்தான். அவன் சோர்வாகவும் பலவீனமாகவும் இருந்தான். யாக்கோபு ஒரு பாத்திரத்தில் கழற்சமைத்துக் கொண்டிருந்தான். ³⁰ எனவே ஏசா யாக்கோபிடம், “நான் பலவீனமாகவும் பசியாகவும் இருக்கிறேன். எனக்குக் கொஞ்சம் கழற் கொடு” என்று கேட்டான் (இதனாலே அவனுக்கு ஏதோம்* என்றும் பெயராயிற்று.)

³¹ ஆனால் யாக்கோபோ, அதற்குப் பதிலாக: “மூதல் மகன் என்ற உரிமையை இன்று எனக்கு விற்றுவிட வேண்டும்” என்று கேட்டான்.

ஏசா இப்பெயர் “ரோம்களுள்ளவன்” எனப் பொருள்படும்.

யாக்கோபு எபிரெய மொழியில் இப்பெயரின் பொருள் “குதிங்கால்” எனப்படும். அது “பின் தொடருகிறவன்” அல்லது “தந்திரசாலி” எனவும் பொருள்படும்.

ஏதோம் “சிவப்பு நிறம்” எனப் பொருள்படும்.

³² ஏசாவோ, “நான் பசியால் மரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் மரித்துப் போனால் என் தந்தையின் சொத்துக்கள் எல்லாம் எனக்கு உதவுவதில்லை. எனவே நான் எனது பங்கை உனக்குத் தருகிறேன்” என்றான்.

³³ ஆனால் யாக்கோபு, “மூதலில் உன் பங்கைத் தருவதாகச் சத்தியம் செய்” என்றான். ஆகையால் ஏசாவும் சத்தியம் செய்தான். அவன் மூதாதையர் சொத்தாக தனக்குக் கிடைக்கவிருந்த பங்கை யாக்கோபுக்கு விற்று விட்டான். ³⁴ பிறகு யாக்கோபு ஏசாவுக்கு அப்பத்தையும் பயற்றங்கூழையும் கொடுத்தான். ஏசா அவற்றை உண்டு, விலகிப் போனான். இவ்வாறு ஏசா தனது பிறப்புரிமையைப் பற்றி கவலைப்படாமல் இருந்தான்.

ஈசாக்கு அபிமெலேக்கிடம் பெயர் சொல்கிறான்

26 ஒரு முறை பஞ்சம் உண்டாயிற்று. இது ஆபிரகாம் காலத்தில் ஏற்பட்டது போல் இருந்தது. எனவே ஈசாக்கு கேரார் நகருக்குப் போனான். அதனை அபிமெலேக்கு ஆண்டு வந்தான். அவன் பெலிஸ்திய ஜனங்களின் அரசன். ² கர்த்தர் ஈசாக்கின் முன்பு தோன்றி, “நீ எசிப்துக்குப் போக வேண்டாம். நான் எங்கே உன்னை வசிக்கச் சொல்கிறேனோ அங்கே இரு. ³ நான் உன்னோடு இருப்பேன். உன்னை ஆசீர்வதிப்பேன். நான் உனக்கும் உன் வாரிசுகளுக்கும் இந்தப் பகுதியைத் தருவேன். உன் தந்தையான ஆபிரகாமுக்குச் சொந்த வாக்கின்படி உனக்குத் தருவேன். ⁴ வானத்து நட்சத்திரங்களைப் போன்று உன் குடும்பத்தைப் பெருகச் செய்வேன். இந்த நிலப்பகுதிகளையெல்லாம் உன் குடும்பத்தாருக்கே தருவேன். உன் சந்திகள் மூலம் உலகிலுள்ள அனைத்து நாடுகளையும் ஆசீர்வதிப்பேன். ⁵ நான் இவற்றைச் செய்வேன். ஏனென்றால் உன் தந்தை எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நான் சொன்னபடி நடந்தான். எனது ஆணைகள், சட்டங்கள், விதிகள் அனைத்துக்கும் ஆபிரகாம் கீழ்ப்படிந்தான்” என்றார்.

⁶ ஆகவே, ஈசாக்கு கேராரிலியே தங்கினான். ⁷ ஈசாக்கின் மனைவியான ரெபெக்காள் மிகவும் அழகானவள். அங்குள்ளவர்கள் அவளைப்பற்றி ஈசாக்கிடம் கேட்டனர். அதற்கு ஈசாக்கு, அவர்களிடம் ரெபெக்காள் தன் மனைவி என்று சொல்ல அஞ்சி “அவள் என் சகோதரி” என்று சொன்னாள். தன்னைக் கொண்டு அவளை அபகரித்துக் கொள்வார்கள் என எண்ணினான்.

⁸ஈசாக்கு அங்கே நீண்ட காலம் வாழ்ந்தபோது, அபிமெலேக்கு ஒரு நாள் தன் ஜன்னல் வழியாக ஈசாக்கு ரெபெக் காளோடு விளையாடுவதைக் கவனித்தான்.

⁹அபிமெலேக்கு ஈசாக்கை அழைத்து அவனிடம், “இவள் உன் மனைவி அல்லவா, அவன் உன் சகோதரி என்று ஏன் பெயர் சொன்னாய்?” என்று கேட்டான். ஈசாக்கு, “என்னைக் கொண்டு இவளை அபகரித்துக் கொள்வாயோ என்று பயந்தேன்” என்றான்.

¹⁰“நீ எங்களுக்குக் தீயதைச் செய்து விட்டாய். ஒருவேளை எங்களில் ஒருவன் உன் மனைவியோடு பாலின் உறவு கொண் டிருந்தால் பெரிய குற்றம் செய்த பாவத்துக்கு அவன் ஆளாகி இருக்கக் கூடும்” என்று அபிமெலேக்கு கூறினான்.

¹¹ஆகையால் அபிமெலேக்கு அனைவருக் கும் எச்சரிக்கை விடுத்தான், “இவளையோ இவன் மனைவியையோ யாரும் துன்புறுத்தக்கூடாது. அப்படிச் செய்ய முயல்வோர் கொல்லப்படுவர்” என்றான்.

ஈசாக்கு செல்வந்தன் ஆகுதல்

¹²ஈசாக்கு அங்கேயே நிலங்களில் விதை விதைத்தான். அவ்வாண்டு அவனுக்கு பெரும் அறுவடை கிடைத்தது. கர்த்தர் அவனை ஆசீர்வதித்தார். ¹³ஈசாக்கு செல்வந்தன் ஆனான். தொடர்ந்து அவன் பெரிய செல்வந்தனாக வளர்ந்து கொண்டிருந்தான். ¹⁴அவனுக்கு நிறைய மந்தைகளும், அடிமைகளும் இருந்தனர். பெலிஸ்திய ஜனங்கள் அவன்மீது பொறாமை கொண்டனர். ¹⁵ஆகவே அவர்கள் முற் காலத்தில் ஆபிரகாமும் அவனுது வேலைக் காரர்களும் தோண்டிய கிணறுகள் அனைத்தையும் மண்ணால் நிரப்பி அழித்தனர். ¹⁶அபிமெலேக்கு ஈசாக்கிடம், “எங்கள் நாட்டைவிட்டுப் போ. நீ எங்களை விட பெரும் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறாய்” என்றான்.

¹⁷எனவே ஈசாக்கு அந்த இடத்தை விட்டுப் போய், கேரோரில் உள்ள சிறு நதியின் கரையில் குடியேறினான். ¹⁸இதற்கு ரொம்ப காலத்திற்கு முன்பே ஆபிரகாம் நிறைய கிணறுகள் தோண்டியிருந்தான். ஆபிரகாம் மரித்தபின்பு, பெலிஸ்திய ஜனங்கள் அவற்றை மண்ணால் தூர்த்து விட்டனர். அதன் பின்பு ஈசாக்கு மீண்டும் அக்கிணறுகளைத் தோண்டினான். அவற்றிற்கு தன் தந்தை இட்ட பெயர்களையே இட்டான். ¹⁹ஈசாக்கின் வேலைக்காரர்களும் நதிக்கரையில் ஒரு கிணறு தோண்டினார்கள். அதிலிருந்து ஒரு பெரும் ஊற்று வந்தது. ²⁰ஆனால் அங்கு ஆடு மேய்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் வேலைக்காரர்களோடு வாக்குவாதம் செய்து தண்ணீர் தங்களுடையது என உரிமை கொண்டாடினர்

அதனால் ஈசாக்கு அதற்கு ஏசேக்கு என்று பெயர் வைத்தான்.

²¹பிறகு ஈசாக்கின் வேலைக்காரர்கள் இன்னொரு கிணற்றைத் தோண்டினர். அங்குள்ள ஜனங்கள் அது தொடர்பாகவும் வாக்குவாதம் செய்தனர். எனவே ஈசாக்கு அதற்கு சித்தா என்று பெயரிட்டான்.

²²ஈசாக்கு அங்கிருந்து நகர்ந்து போய் வேறொரு கிணறு தோண்டினான். எவரும் அதுபற்றி வாதிட வரவில்லை. அதனால் அதற்கு ரெகொபோத் என்று பெயரிட்டான். “இப்போது கர்த்தர் நமக்கென்று ஒரு இடத்தைக் கொடுத்துவிட்டார். எனவே நாம் இங்கே செழித்து நாட்டில் பெருகுவோம்” என்றான்.

²³அங்கிருந்து ஈசாக்கு பெயர்செபாவுக்குப் போனான். ²⁴அன்று இரவு கர்த்தர் அவனோடு பேசி, “நானே உனது தந்தை ஆபிரகாமின் தேவன், அஞ்சவேண்டாம். நான் உன்னோடு இருக்கிறேன். நான் உன்னை ஆசீர்வதிப்பேன். உன் குடும்பத்தை பெரிதாக்குவேன். எனது ஊழியனான ஆபிரகாமுக்காக இதனைச் செய்வேன்” என்று சொன்னார். ²⁵எனவே, ஈசாக்கு அந்த இடத்தில் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி கர்த்தரை தொழுதுக்கொண்டு அங்கேயே குடியேறினான். அவனது வேலைக்காரர்கள் அங்கே ஒரு கிணறு தோண்டினர்.

²⁶அபிமெலேக்கு கேராரிலிருந்து ஈசாக்கைப் பார்க்க வந்தான். அவன் தன்னோடு தன் அமைச்சரான அகுசாத்தையும் அழைத்து வந்தான். மீகோல் எனும் படைத்தளபதியும் கூட வந்தான்.

²⁷“என்னை ஏன் பார்க்க வந்தீர்கள்? இதற்கு முன் என்னை நீங்கள் வெறுத்தீர்கள். உங்கள் நாட்டை விட்டு துரத்தினீர்களே” என்று ஈசாக்கு கேட்டான்.

²⁸“கர்த்தர் உன்னோடு இருக்கிறார் என்பதை இப்போது தெரிந்து கொண்டோம். நாம் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளலாம். ²⁹நாங்கள் உன்னைத் துன்புறுத்தவில்லை. நீயும் எங்களைத் துன்புறுத்தமாட்டாய் என்று வாக்குறுதி செய். நாங்கள் உன்னைச் சமாதானத்தோடுதான் வெளியே அனுப்பினோம். கர்த்தர் உன்னை ஆசீர்வதிக்கிறார் என்பது இப்போது தெளிவாகி விட்டது” என்றனர்.

³⁰அதனால் ஈசாக்கு அவர்களுக்கு விருந்து கொடுத்தான். அவர்கள் நன்றாக உண்டு, குடித்தனர். ³¹மறுநாள் அதிகாலையில் ஒருவரோடொருவர் வாக்குறுதி செய்து கொண்டனர், அவர்கள் சமாதானத்தோடு பிரிந்து போனார்கள்.

³²அன்று, ஈசாக்கின் வேலைக்காரர்கள் வந்து தாங்கள் தோண்டிய கிணற்றைப் பற்றிக் கூறினர். “அதில் தண்ணீரைக் கண்டோம்” என்றனர். ³³அதனால் ஈசாக்கு

அதற்கு சேபா* என்று பெயரிட்டான். அந்த நகரமே பெயர்ச்செபா* என்று இன்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

ஏசாவின் மனைவியர்

³⁴ஏசாவுக்கு 40 வயது ஆனபோது, அவன் ஏத்தியரான இரு பெண்களை மணந்து கொண்டான். ஒருத்தி பெயேரியின் மகளான யூகித், இன்னொருத்தி ஏலோனுடைய மகளான பஸ்மாத். ³⁵இவர்களால் ஈசாக்கும் ரெபெக்கா³⁶ளும் பாதிக்கப்பட்டனர்.

வாரிசு சிக்கல்கள்

27 ஈசாக்கு வயோதிபன் ஆனான். அவனது கண்கள் பலவீனமாகி அவனால் தெளிவாகப் பார்க்க முடியவில்லை. ஒரு நாள் தன் மூத்த மகன் ஏசாவை அழைத்து “மகனே” என்றான். ஏசா “இங்கே இருக்கிறேன்” என்றான்.

²ஈசாக்கு அவனை நோக்கி, “எனக்கு வயதாசிவிட்டது. விரைவில் நான் செத்துப் போகலாம். ³எனவே, உன் வில்லையும் அம்பையும் எடுத்துக் கொண்டு வேட்டைக்குப் போ. நான் உண்பதற்காக ஒரு மிருகத்தைக் கொண்டு வா. ⁴நான் விரும்புகிற அந்த உணவைத் தயாரித்து வா. அதை நான் உண்ண வேண்டும். மரிப்பதற்கு முன் உன்னை ஆசீர்வதிப்பேன்” என்றான். ⁵எனவே ஏசா வேட்டைக்குப் போனான்.

யாக்கோபு ஈசாக்கை ஏமாற்றியது

ஈசாக்கு ஏசாவிடம் கூறுவதை ரெபெக்காள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். ⁶இதனை அவள் யாக்கோபிடம் கூறினாள். “சுவனி! உன் தந்தை உன் சகோதரனிடம் கூறுவதைக் கேட்டேன். ⁷அவர் “நான் உண்பதற்கு ஒரு மிருகத்தைக் கொண்டு, எனக்கு உணவை சமைத்து வா. நான் உண்பேன். பிறகு நான் மரிப்பதற்கு முன் உன்னை ஆசீர்வதிப்பேன்” என்றார். ⁸எனவே மகனே நான் சொல்வதைக் சுவனித்து அதன்படி செய். ⁹நீ நமது ஆட்டு மந்தைக்குப் போ. இரண்டு இளம் ஆட்டுக் குட்டிகளைக் கொண்டு வா. உன் தந்தை விரும்புவதுபோல நான் சமைத்து தருவேன். ¹⁰பிறகு அதனை உன் தந்தைக்குக் கொடு. அவர் உன்னை தான் மரிப்பதற்கு முன்னர் ஆசீர்வதிப்பார்” என்றான்.

¹¹ஆனால் அவன் தாயிடம், “என் சகோதரனோ உடல் முழுவதும் முடி உள்ளவன். நான் அவ்வாரில்லை. ¹²என் தந்தை என்னைத் தொட்டுப் பார்த்தால்

நான் ஏசா இல்லை என்பதைத் தெரிந்து கொள்வார். பின் அவர் என்னை ஆசீர்வதிக்க மாட்டார்; சபித்து விடுவார். நான் ஏமாற்றியதை அறிந்து கொள்வாரே” என்றான்.

¹³அதனால் ரெபெக்காள் அவனிடம், “ஏதாவது தவறு ஏற்பட்டால் அதற்கான சாபம் என்மேல் விழட்டும். நீ போய் எனக்காக இரண்டு ஆட்டுக் குட்டிகளைக் கொண்டு வா” என்றாள்.

¹⁴அதனால் யாக்கோபு வெளியே போய் இரண்டு ஆட்டுக் குட்டிகளைக் கொண்டு வந்தான். அவன் அதனை ஈசாக்கு விரும்பும் வகையில் சிறப்பான முறையில் சமைத்தான். ¹⁵பின்னர் ரெபெக்காள் ஏசா விரும்பி அணியும் ஆடைகளை தேர்ந்தெடுத்து யாக்கோபுக்கு அணிவித்தாள். ¹⁶ஆட்டுத் தோலையாக்கோபின் கைகளிலும் சுழுத்திலும் கட்டினாள். ¹⁷பிறகு அவள் மகன் யாக்கோபிடம் அவள் செய்த ரொட்டி யையும் சுவையான உணவையும் கொடுத்து அனுப்பி வைத்தாள்.

¹⁸யாக்கோபு தந்தையிடம் போய், “அப்பா” என்று அழைத்தான். அவன் தந்தையோ, “மகனே, நீ யார்?” என்று கேட்டான்.

¹⁹யாக்கோபு தன் தந்தையிடம், “நான் ஏசா, உங்கள் மூத்த மகன். நீங்கள் சொன்னபடி செய்துள்ளேன். இப்போது உட்கார்ந்து நான் வேட்டையாடிக் கொண்டு வந்த இறைச்சியை உண்ணுங்கள். பிறகு என்னை ஆசீர்வாதம் செய்யுங்கள்” என்றான்.

²⁰ஆனால் ஈசாக்கு தன் மகனிடம், “இவ்வளவு வேகமாக நீ எவ்வாறு வேட்டையாடி மிருகத்தைக் கொன்றாய்?” என்று கேட்டான். இதற்கு யாக்கோபு “உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் விரைவாக வேட்டையாடி மிருகத்தைக் கொல்ல எனக்கு உதவினார்” என்று சொன்னான்.

²¹பிறகு ஈசாக்கு யாக்கோபிடம், “என் அருகிலே வா. உன்னைத் தொட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அப்போது தான் நீ என் மகன் ஏசாவா இல்லையா என்று தெரிந்துகொள்ள முடியும்” என்றான்.

²²யாக்கோபு அவனது அருகிலே போனான். ஈசாக்கு அவனைத் தொட்டுப் பார்த்துவிட்டு, “உனது கைகள் யாக்கோபினுடையதுபோல் உள்ளது. ஆனால் உனது கைகள் ஏசாவின் கைகள் போல் முடி நிறைந்ததாய் இருக்கிறது” என்றான். ²³ஈசாக்கினால் அவனை யாக்கோபு என்று கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. எனவே, அவனை ஆசீர்வதித்தான்.

²⁴எனினும் ஈசாக்கு, “உண்மையில் நீ என்னுடைய மகன் ஏசாதானா?” என்று கேட்டான். யாக்கோபு, “ஆமாம்” என்று பதில் சொன்னான்.

சேபா “ஏழு” அல்லது “உறுதி மொழி.”
பெயர்ச்சேபா “உறுதி மொழியின் கிணறு” என்று பொருள்படும்.

யாக்கோபிற்கு ஆசீர்வாதம்

²⁵பிறகு ஈசாக்கு “அந்த உணவைக் கொண்டு வா. அதனை உண்டு விட்டு உன்னை ஆசீர்வதிக்கிறேன்” என்றான். எனவே யாக்கோபு உணவைக் கொடுத்தான். அவனும் அதை உண்டான். பின் யாக்கோபு கொஞ்சம் திராட்சைரசத்தைக் கொடுத்தான். அதையும் அவன் குடித்தான்.

²⁶பிறகு ஈசாக்கு அவனிடம், “மகனே அருகில் வந்து என்னை முத்தமிடு” என்றான். ²⁷எனவே யாக்கோபு அருகிலே போய் தந்தையை முத்தமிட்டான். ஈசாக்கு அவனது ஆடையை நுகர்ந்து பார்த்து அவனை ஏசா என்றே நம்பி ஆசீர்வதித்தான்.

“என் மகன் கர்த்தரால்

ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட வயலைப்

போன்று மணக்கிறான்.

²⁸கர்த்தர் உனக்கு மிகுதியாக

மழையைத் தரட்டும்.

அதனால் நீ யூமியின் செல்வத்தைப்

பெறுவாய்.

²⁹எல்லா ஜனங்களும் உனக்குச்

சேவை செய்யட்டும்.

நாடுகள் உனக்கு அடிபணியட்டும்.

உன் சகோதரர்களையும் நீ ஆள்வாய்.

உன் தாயின் மகன்கள் உனக்கு

அடிபணிந்து கீழ்ப்படிவார்கள்.

உன்னைச் சபிக்கிறவர்கள்

சபிக்கப்படுவார்கள்.

உன்னை ஆசீர்வதிப்பவர்கள்

ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள்”

என்று கூறினான்.

ஏசாவின் ஆசீர்வாதம்

³⁰ஈசாக்கு யாக்கோபை ஆசீர்வதித்து முடித்தான். யாக்கோபு தந்தையிடமிருந்து போன உடனேயே ஏசா வேட்டையை முடித்துவிட்டு உள்ளே வந்தான்.

³¹தந்தைக்கென வேட்டையாடிய மிருகத்தைச் சிறப்பாக சமைத்தான். அதனை எடுத்துக் கொண்டு தந்தையிடம் போனான். “தந்தையே நான் உங்களின் மகன் அழைக்கிறீர்கள். உங்களுக்காக வேட்டையாடி சமைத்துக் கொண்டு வந்த உணவை உண்ணுங்கள். பிறகு என்னை ஆசீர்வதி யுங்கள்” என்றான்.

³²ஆனால் ஈசாக்கோ “நீ யார்” என்று கேட்டான். “நான்தான் உங்கள் மூத்தமகன் ஏசா” என்றான்.

³³அதனால் ஈசாக்கு அதிர்ச்சியும் வருத்தமும் அடைந்தான். “நீ வருவதற்கு முன்னால் இறைச்சி உணவு சமைத்துக் கொடுத்துவிட்டுப் போனானே அவன் யார்? நான் அதனை உண்டு அவனை ஆசீர்வாதம் செய்தேனே. அவன் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவனாகவும் இருப்பான்” என்றான்.

³⁴ஏசா தந்தையின் வார்த்தைகளைக் கேட்டான். பிறகு கோபமும் ஆத்திரமும் அடைந்து அழுதான். தந்தையிடம் “என்னை யும் ஆசீர்வாதம் செய்யுங்கள்” என்றான்.

³⁵ஈசாக்கு அவனிடம், “உன் தம்பி என்னை ஏமாற்றிவிட்டான். அவன் வந்து உனது ஆசீர்வாதத்தை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டான்” என்றான்.

³⁶அவன் பெயரே யாக்கோபு. (தந்திரசாலி என்றும் பொருள்.) அவனுக்குப் பொருத்த மான பெயர்தான். அவன் இருமுறை என்னை ஏமாற்றி இருக்கிறான். முன்பு முதல் மகன் என்ற உரிமைப் பங்கையும் அவன் பெற்றுக்கொண்டான். இப்போதோ எனது ஆசீர்வாதங்களையும் எடுத்துக் கொண்டானே” என்று புலம்பினான். பிறகு, “எனக்கென்று ஏதாவது ஆசீர்வாதம் மீதி இருக்கிறதா” என்று கேட்டான்.

³⁷அதற்கு ஈசாக்கு, “இல்லை. இப்போது மிகவும் தாமதமாகிவிட்டது. நான் அவனுக்கு உன் மீது ஆளுகை செலுத்தும் படி ஆசீர்வதித்துவிட்டேன். அவனது சகோதரர்கள் அனைவரும் அவனுக்கு வேலை செய்வார்கள் என்றும் கூறிவிட்டேன். ஏராளமான உணவும் திராட்சைரசமும் பெறுவான் என்றும் ஆசீர்வதித்து விட்டேன். உனக்கென்று தர எதுவும் இல்லையே” என்றான்.

³⁸ஆனால் தொடர்ந்து ஏசா தந்தையை கெஞ்சிக் கொண்டிருந்தான். “அப்பா உங்களிடம் ஒரு ஆசீர்வாதம்தான் உள்ளதா, என்னையும் ஆசீர்வதியுங்கள்” என்று அழுதான்.

³⁹பிறகு ஈசாக்கு:

“நல்ல நிலத்தில் நீ வாழ மாட்டாய்.

அதிக மழை இருக்காது.

⁴⁰நீ உன் பட்டயத்தால்தான் வாழ்வாய்.

உன் தம்பிக்கு நீ அடிமையாகவும்

இருக்கவேண்டும்.

ஆனால் விடுதலைக்காகச்

சண்டையிட்டு அவனது கட்டுகளை

உடைத்து விடுவாய்” என்றார்.

⁴¹அதற்குப் பின் ஏசா யாக்கோபுக்கு எதிராக வஞ்சகம் கொண்டான். ஏனென்றால் தந்தையின் ஆசீர்வாதத்தை அவன் பெற்றுள்ளான். “என் தந்தை விரைவில் மரித்து போவார். அதனால் நான் சோகமடைவேன். அதற்குப் பின் நான் யாக்கோபை கொண்டு விடுவேன்” என்று தனக்குள் ஏசா கூறிக்கொண்டான்.

⁴²யாக்கோபை கொல்ல வேண்டும் என்ற ஏசாவின் திட்டத்தை ரெபெக்காள் அறிந்துகொண்டாள். அவள் யாக்கோபை அழைத்து அவனிடம், “உன் சகோதரன் ஏசா உன்னைக் கொல்லத் திட்டமிடுகிறான்.

⁴³எனவே நான் கொல்கிறபடி நீ செய்.

ஆரானில் இருக்கிற என் சகோதரன் லாபானிடம் ஓடிச்சென்று அவனோடு இரு.

44. உன் சகோதரனின் கோபம் தீரும்வரை அங்கேயே இரு. 45. கொஞ்சக் காலம் ஆனதும் உன் சகோதரன் நீ செய்ததை மறந்து விடுவான். பிறகு உன்னை இங்கு அழைக்க ஒரு வேலைக்காரனிடம் செய்தியைச் சொல்லி அனுப்புவேன். ஒரே நாளில் எனது இரண்டு மகன்களையும் நான் இழக்க விரும்பவில்லை” என்றான்.

46. பிறகு ரெபெக்காள் ஈசாக்கிடம், ‘உமது மகன் ஏசா எத்தியர் பெண்களை மணந்துகொண்டான். நான் அந்தப் பெண்களால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனெனில் அவர்கள் நம் இனத்தவர்களல்ல. யாக்கோபும் இதுபோல் மணம் செய்தால் நான் மரித்துப் போவேன்” என்றான்.

யாக்கோபு மனைவியைத் தேடுதல்

28 ஈசாக்கு யாக்கோபை அழைத்து அவனை ஆசீர்வதித்தான். அவனுக்கு ஒரு ஆணையிட்டான். “நீ ஒரு கானானியப் பெண்ணை மனைவியாக்கக் கூடாது. 2. எனவே நீ இந்த இடத்தைவிட்டுப் பதான் ஆராமுக்குப் போ. உன் தாயின் தந்தையான பெத்துவேல் வீட்டிற்குப் போ. உன் தாயின் சகோதரனான லாபான் அங்கு வாழ்கிறான். அவனது மகன்களில் ஒருத்தியை மணந்து கொள். 3. சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் உன்னை ஆசீர்வதிப்பார். உனக்கு நிறைய குழந்தைகள் பிறப்பார்கள். ஒரு பெரிய தேசத்தின் தந்தையாவாய். 4. தேவன் உன்னையும் உன் குழந்தைகளையும் ஆசீர்வதிப்பார். ஆபிரகானையும் அப்படித்தான் ஆசீர்வதித்தார். நீ வாழ்கிற நாடு உனக்குச் சொந்தமாகும். தேவன் ஆபிரகாமுக்குக் கொடுத்த நாடு இது” என்றான்.

5. ஆகவே ஈசாக்கு யாக்கோபை பதான் ஆராமுக்கு அனுப்பிவைத்தான். யாக்கோபும் லாபானிடம் போனான். பெத்துவேல் லாபானுக்கும் ரெபெக்காளுக்கும் தந்தை. ரெபெக்காள் ஏசாவுக்கும் யாக்கோபுக்கும் தாய்.

6. தன் தந்தை யாக்கோபை ஆசீர்வதித் ததையும் ஒரு மனைவியைத் தேட யாக்கோபை பதான் ஆராமுக்கு தன் தந்தை அனுப்பியதையும், கானானியப் பெண்களை மணந்துகொள்ளக் கூடாது என்று ஆணை இட்டதையும் ஏசா அறிந்துகொண்டான்.

7. யாக்கோபு தன் தாயும், தந்தையும் சொன்னதைக்கேட்டு அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து பதன் ஆராமுக்குப் போனதையும் அறிந்தான். 8. இதனால் ஈசாக்கு தம் பிள்ளைகள் கானானியப் பெண்களை மணந்துகொள்வதை விரும்பவில்லை என்பதையும் தெரிந்து கொண்டான். 9. அவனுக்கு ஏற்கெனவே இரண்டு மனைவியர் இருந்

தனர். ஆனாலும் அவன் இவ்மேவலிடம் போய் அவன் மகளாகிய மகலாத்தை மணந்துக் கொண்டான். இவ்மேவல் ஆபிரகாமின் மகன். மகலாத் நெபாயோத்தின் சகோதரி.

பெத்தேல் - தேவனுடைய வீடு

10. யாக்கோபு பெயெர்செபாவை விட்டு ஆராமுக்குப் போனான். 11. அவன் பயணத்தின்போது சூரியன் மறைந்தது. அன்றைய இரவு தங்கும்பொருட்டு ஒரு இடத்துக்குச் சென்றான். அங்கே ஒரு கல்லை எடுத்து அதை தலைக்கு வைத்துக்கொண்டு படுத்தான். 12. யாக்கோபு ஒரு கனவு கண்டான். கனவில் வானத்தைத் தொடும் அளவுக்கு உயரமாய் இருந்த ஒரு ஏணியைக் கண்டான். தேவதூதர்கள் அதில் ஏறி மேலும் கீழும் வந்து போய்க் கொண்டிருந்தனர். 13. கர்த்தர் ஏனையின் அருகில் நின்று கொண்டிருப்பதையும் கண்டான். கர்த்தர், “நானே தேவன். உன் தாத்காவான ஆபிரகாமுக்கும் நானே தேவன். நான் ஈசாக்குக்கும் தேவன். இப்போது நீ படுத்திருக்கிற பூமியையே உனக்குக் கொடுப்பேன். இது உனக்கும் உன் பிள்ளைகளுக்கும் உரியதாகும். 14. உனக்கு எண்ணிறந்த சந்தகிகள் உருவாகுவார்கள். பூமியில் உள்ள தூளைப்போன்று அவர்கள் எண்ணிக்கையில் நிறைந்திருப்பார்கள். அவர்கள் சிழக்கிலும் மேற்கிலுமாக வடக்கிலும் தெற்கிலுமாகப் பரவுவார்கள். உன்னாலும் உன் சந்தகிகளாலும் உலகிலுள்ள குடும்பங்கள் எல்லாம் ஆசீர்வதிக்கப்படும்.

15. நான் உன்னோடு இருக்கிறேன். நீ போகிற ஒவ்வொரு இடத்திலும் உன்னைக் காப்பாற்றுவேன். நான் மீண்டும் உன்னை இங்கே கொண்டு வருவேன். எனது வாக்குறுதியை முடிக்கும்வரை உன்னை விட்டு விலகமாட்டேன் என்றார்.

16. உடனே யாக்கோபு தனது தூக்கத் திலிருந்து எழுந்தான். “கர்த்தர் இங்கே தான் இருக்கிறார்” என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். நான் தூங்கும்வரை இதை அறிந்து சொள்ளவில்லை” என்றான்.

17. அவனுக்குப் பயம் வந்தது. “இது மிகச்சிறந்த இடம். இது தேவனுடைய வீடு, பரலோகத்தின் வாசல்” என்றான்.

18. யாக்கோபு அதிகாலையில் எழுந்ததும், தலைக்கு வைத்துப்படுத்த கல்லை நிமிர்த்தி வைத்து, அதன்மேல் எண்ணெய் ஊற்றினான். இவ்வாறு அவன் அந்தக் கல்லை நினைவுச் சின்னமாக ஆக்கினான். 19. இந்த நகரத்தின் பெயர் ஹஸ். ஆனால் யாக்கோபு அதற்குப் பெத்தேல்* என்று பெயரிட்டான்.

பெத்தேல் “தேவனுடைய வீடு” எனப் பொருள் படும்.

20 பின் யாக்கோபு: “தேவன் என்னோடு இருந்து, எங்கு போனாலும் என்னைத் தேவன் காப்பற்றுவாரானால், உண்ண உணவும் அணிய ஆடையும் தேவன் கொடுப்பாரானால், 21 என் தந்தையின் இடத்துக்குச் சமாதானத்தோடு திரும்புவேனாயானால், தேவன் இதையெல்லாம் செய்வாரானால், கர்த்தர் என் தேவனாயிருப்பார். 22 இந்த இடத்தில் இக்கல்லை ஞாபகார்த்தக கல்லாக நிறுத்துவேன். தேவனுக்கான பரிசுத்த இடம் இது என்று அடையாளம் காட்டும். தேவன் எனக்குக் கொடுக்கும் அனைத்திலும் பத்தில் ஒரு பங்கை அவருக்கே கொடுப்பேன்” என்று பொருத்தனை செய்தான்.

யாக்கோபு ராகேலைச் சந்திக்கிறான்

29 பிறகு யாக்கோபு தன் பயணத்தைக் தொடர்ந்து, கிழக்கே உள்ள நாட்டுக்குப் போனான். 2 யாக்கோபு வயல்வெளியில் ஒரு சிணற்றைப் பார்த்தான். அக்கிணற்றின் அருகில் மூன்று ஆட்டு மந்தைகள் மடக்கப்பட்டிருப்பதையும் பார்த்தான். அக்கிணறுதான் ஆடுகள் தண்ணீர் குடிக்கும் இடம் ஆகும். சிணற்றின் வாயானது ஒரு பெரிய கல்லால் அடைக்கப்பட்டிருந்தது. 3 ஆடுகள் எல்லாம் அங்கு ஒன்று சேர்ந்ததும் மேய்ப்பர்கள் சிணற்றை மூடியுள்ள பாதையை அகற்றி, ஆடுகளுக்குத் தண்ணீர் காட்டுவார்கள். ஆடுகள் வயிறு நிறைய தண்ணீர் குடிக்க பிறகு மேய்ப்பர்கள் அக்கிணற்றைப் பாதையால் மூடி வைப்பார்கள்.

4 யாக்கோபு அந்த மேய்ப்பர்களிடம், “சகோதரர்களே, நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?” என்று கேட்டான். மேய்ப்பர்கள், “நாங்கள் ஆரானிலிருந்து வருகிறோம்” என்றார்கள்.

5 பிறகு யாக்கோபு “உங்களுக்கு லாபானைத் தெரியுமா? அவர் நாகோரின் மகன்” என்று கேட்டான். மேய்ப்பர்கள் “எங்களுக்குத் தெரியும்” என்று பதில் சொன்னார்கள்.

6 “அவர் எப்படி இருக்கிறார்?” என்று கேட்டான் யாக்கோபு. அதற்கு அவர்கள் “அவர் நன்றாக இருக்கிறார். அதோ பாரும் அவரை மகன் ராகேல் ஆட்டு மந்தையோடு வந்து கொண்டிருக்கிறான்” என்றார்கள்.

7 யாக்கோபு, “சூரியன் அஸ்தமிக்க இன்னும் பொழுது இருக்கிறதே. ஆடுகளை இன்னும் கொஞ்சம் மேய்த்து தண்ணீர் காட்டலாமே! இது ஆடுகளை அடைக்கிற நேரமில்லையே. தண்ணீர் காட்டிவிட்டு மீண்டும் அவற்றை, வயல்வெளிக் கு அனுப்புங்கள்” என்றான்.

8 அதற்கு மேய்ப்பர்கள், “எல்லா ஆடுகளும் சேருமுன்னால் நாங்கள் அவ்வாறு செய்யக்

கூடாது. சேர்ந்த பின்னரே சிணற்றின் கல்லை அகற்றுவோம் அப்போது எல்லா ஆடுகளும் தண்ணீர் குடிக்கும்” என்றனர்.

9 யாக்கோபு மேய்ப்பர்களோடு பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே ராகேல் தன் தந்தையின் ஆடுகளோடு வந்தாள். (அவளது வேலையே ஆடு மேய்ப்பதுதான்.) 10 ராகேல் லாபானின் மகன். லாபான் யாக்கோபின் தாயான ரெபெக்காளின் சகோதரன். அவன் ராகேலைக் கண்டதும் சிணற்றின் மேயுள்ள கல்லை நகர்த்தி ஆடுகள் தண்ணீர் குடிக்க உதவினான். 11 பிறகு அவன் ராகேலை முத்தமிட்டு, அழகான். 12 அவன் அவளிடம், தான் அவளது தந்தையின் குடும்பத்திலிருந்து வந்திருப்பதாகச் சொன்னான். தான் ரெபெக்காளின் மகன் என்றான். ராகேல் ஓடிப்போய் தந்தையிடம் கூறினான்.

13 லாபான் தன் சகோதரியின் மகன் யாக்கோபைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதும் அவனைச் சந்திக்க ஓடி வந்தான். அவனை அணைத்து முத்தமிட்டு வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றான். யாக்கோபு நடந்தவற்றை யெல்லாம் சொன்னான்.

14 அப்பொழுது லாபான் “இது ஆச்சரியமானது. நீ எனது சொந்தக் குடும்பத்தில் உள்ளவன்” என்றான். எனவே யாக்கோபு அங்கு ஒரு மாத காலம் தங்கி இருந்தான்.

லாபான் யாக்கோபிடம் தந்திரம் செய்கிறான்

15 ஒரு நாள் லாபான் யாக்கோபிடம், “நீ என்னிடம் தொடர்ந்து சம்பளமில்லாமல் வேலை செய்துகொண்டிருப்பது சரியல்ல. நீ எனது அடிமையல்ல, உறவினன். நான் உனக்கு என்ன சம்பளம் தரட்டும்?” என்று கேட்டான்.

16 லாபானுக்கு இரண்டு பெண்கள் இருந்தனர். மூத்தவர் பெயர் லேயான் இளையவர் பெயர் ராகேல்.

17 ராகேல் மிக அழகானவள். லேயானின் கண்களோ கூச்சம் உடையவை.*

18 யாக்கோபு ராகேலை நேசித்தான். எனவே அவன் லாபானிடம், “உங்கள் மகன் ராகேலை மணமுடிக்க நீங்கள் அனுமதித்தால் நான் ஏழு ஆண்டுகள் உங்களுக்காக வேலை செய்யத் தயார்” என்றான்.

19 அதற்கு லாபான், “அவள் வேறு யாரையாவது மணந்துகொள்வதைவிட உன்னை மணந்து கொள்வது அவளுக்கு நல்லது” என்றான்.

20 அதனால் யாக்கோபு அங்கு ஏழு ஆண்டுகள் தங்கி வேலை பார்த்தான். ஆனால் அவன் ராகேலை நேசித்தால் ஆண்டுகள் வேகமாக முடிந்துவிட்டன.

லேயாளின் கண்களோ கூச்சம் உடையவை லேயான் அழகில் குறைந்தவள் என்பது மென்மை யாக கூறப்பட்டிருக்கிறது.

²¹ஏழு ஆண்டுகள் ஆனதும் அவன் லாபானிடம், “ராகேலை எனக்குத் தாருங்கள். நான் அவளை மணமுடிக்க வேண்டும். நான் வேலை செய்ய வேண்டிய காலமும் முடிந்துவிட்டது” என்றான்.

²²அதனால் அந்த இடத்திலுள்ள எல்லா ஜனங்களுக்கும் லாபான் ஒரு விருந்து கொடுத்தான். ²³அன்று இரவு அவன் தன் மூத்த மகள் லேயாளை யாக்கோபிடம் அழைத்து வந்தான். இரவுறும் பாலின உறவு கொண்டனர். (லாபான் தன் வேலைக்காரியாகிய சில்பாளை லேயாளுக்கு வேலைக்காரியாக ஆக்கி இருந்தான்.)

²⁴காலையில் எழுந்ததும் யாக்கோபு இரவு முழுக்க தன்னோடு இருந்தது லேயாள் என்பதை அறிந்து கொண்டான். லாபானிடம் சென்று “என்னை ஏமாற்றி விட்டீர்கள். நான் ராகேலை மணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே ஏழு ஆண்டுகள் கடினமாக உழைத்திருக்கிறேன். ஏன் என்னை ஏமாற்றினீர்கள்?” என்று கேட்டான்.

²⁶லாபான், “மூத்தவள் இருக்கும்போது இளையவளுக்கு மணம் முடிக்க எங்கள் நாட்டில் அனுமதிக்க மாட்டோம். ²⁷ஆனால் திருமணச் சடங்குகளை ஒரு வாரத்திற்குத் தொடர்ந்தபின் நான் உனக்கு ராகேலையும் திருமணம் செய்துகொள்ளத் தருவேன். ஆனால் நீ இன்னும் ஏழு ஆண்டுகள் எனக்குப் பணிபாற்ற வேண்டும்” என்றான்.

²⁸எனவே யாக்கோபு அதற்கு ஒப்புக்கொண்டு ஒரு வாரத்தைக் கழித்தான். லாபான் ராகேலை அவனுக்கு மனைவியாகக் கொடுத்தான். ²⁹(தனது வேலைக்காரியான பில்காளை ராகேலுக்கு வேலைக்காரியாகக் கொடுத்தான்.) ³⁰யாக்கோபு ராகேலோடும் பாலின உறவு கொண்டான். அவன் லேயாளை விட ராகேலைப் பெரிதும் நேசித்ததால் மேலும் ஏழு ஆண்டுகள் அங்கு வேலை செய்தான்.

யாக்கோபின் குடும்பம் பெருகுதல்

³¹யாக்கோபு லேயாளை விட ராகேலை அதிகமாக நேசிப்பதைக் கர்த்தர் கண்டார். எனவே லேயாள் மட்டுமே சுருத்தரிக்குமாறு கர்த்தர் செய்தார். ஆனால் ராகேலோ மலடியாய் இருந்தாள்.

³²லேயாளுக்கு ஓர் மகன் பிறந்தான். அவள் அவனுக்கு ரூபன்* என்று பெயரிட்டாள். “கர்த்தர் நான் படும் தொல்லைகளைக் கண்டார். என் கணவன் என்னை நேசித்தாரமல் இருந்தார்.” இப்போது ஒருவேளை அவர் என்னை நேசிக்கலாம்” என்று நினைத்தாள்.

ரூபன் “இதோ, (பார்) ஒரு மகன்” எனப் பொருள்படும்.

³³லேயாள் மீண்டும் கர்ப்பமானாள். அவள் இன்னொரு மகனைப் பெற்றாள். அவனுக்குச் சிமியோன்* என்று பெயர் வைத்தாள். “நான் நேசிக்கப்படாததைக் கண்டு கர்த்தர் எனக்கு இன்னொரு மகனை கொடுத்தார்” என்று கூறினாள்.

³⁴லேயாள் மீண்டும் கர்ப்பமாகி இன்னொரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றாள். அவனுக்கு லேவி* என்று பெயரிட்டாள். “இப்பொழுது என் கணவர் என்னை நிச்சயம் நேசிப்பார். நான் அவருக்கு மூன்றாம் மகன்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன்” என்றாள்.

³⁵லேயாள் மேலும் ஒரு மகனைப் பெற்றாள். அவனுக்கு யூதா* என்று பெயரிட்டாள். அவள், “நான் இப்போது கர்த்தரைத் துதிப்பேன்” என்றாள். பிறகு குழந்தை பெறுவது நின்று விட்டது.

30 ராகேல், தன்னால் யாக்கோபுக்குக் குழந்தைகளைக் கொடுக்க முடியவில்லையே என்று வருத்தப்பட்டாள். அவளுக்கு தன் சகோதரி லேயாள் மீது பொறாமை வந்தது. அவள் யாக்கோபிடம் “எனக்குக் குழந்தையைக் கொடும் அல்லது நான் மரித்துப் போவேன்” என்றாள்.

²அவனுக்கு அவள் மீது கோபம் வந்தது. அவன், “நான் தேவன் இல்லை. நீ குழந்தை பெற முடியாததற்குத் தேவனே காரணம்” என்றான்.

³பிறகு ராகேல் அவனிடம், “நீர் என் வேலைக்காரி பில்காளோடு பாலின உறவு கொண்டால், எனக்காக அவள் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றுத் தருவார்.* அவள் மூலம் நான் தாயாக விரும்புகிறேன்” என்றாள்.

⁴பின் தனது வேலைக்காரி பில்காளை யாக்கோபிற்குக் கொடுத்தாள். அவன் அவளோடு பாலின உறவு கொண்டான். ⁵பில்காள் கருவுற்று ஒரு ஆண் பிள்ளையைப் பெற்றாள்.

⁶ராகேல் மகிழ்ந்து, “தேவன் என் பிரார்த்தனையைக் கேட்டு, எனக்கு ஒரு மகனை கொடுத்தார்” என்று கூறி அவனுக்குத் தான்* என்று பெயர் வைத்தாள்.

சிமியோன் “அவர் கேட்கிறார்” எனப் பொருள் படும்.

லேவி “கூட இருப்பதற்காக.” “ஒன்று சேர்க்கப்பட” அல்லது “நெருக்கி இணைக்கப் பட்ட” எனப் பொருள்படும்.

யூதா “அவர் துதிக்கப்பட்டார்” எனப் பொருள் படும்.

எனக்காக ... பெற்றுத் தருவார் “அவள் ஒரு பிள்ளையைப் பெற்று என் முழங்காலின் மேல் போடுவான், அப்பொழுது அவள் மூலமாக நானும் ஒரு குழந்தையைப் பெறுவேன்” என்பது பொருள்.

தான் “யோசிக்க” அல்லது “நியாயநீர்க்க” எனப் பொருள்படும்.

⁷பில்கான் மீண்டும் கர்ப்பமுற்று இன் னொரு மகனைப் பெற்றார். அவனுக்கு ராகேல் நப்தலி* என்று பெயரிட்டு, ⁸எனது சகோதரியோடு போராட நான் கடுமையாக உழைத்திருக்கிறேன். நான் வென்று விட்டேன்” என்றார்.

⁹லேயான் தனக்கு மேலும் குழந்தை இல்லாததைக் கவனித்தான். மேலும் குழந்தை வேண்டும் என்று தன் வேலைக்காரி சில்பாளை யாக்கோபுக்குக் கொடுத்தான். ¹⁰பிறகு சில்பாளுக்கும் ஒரு மகன் பிறந்தான்.

¹¹“நான் பாக்கியசாலி” என்று லேயான் மகிழ்ந்தான். பின் அவனுக்குக் காத்* என்று பெயரிட்டார். ¹²சில்பான் மேலும் ஒரு மகனைப் பெற்றார். ¹³லேயான் “நான் மேலும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். என்னை பார்க்கும் பெண்களும் மகிழ்ச்சியுடன் அழைப்பார்கள்” என்று எண்ணினான். எனவே அவனுக்கு ஆசேர்* என்று பெயரிட்டார்.

¹⁴கோதுமை அறுவடைக் காலத்தில் ரூபன் வயலுக்குப் போனான். அங்கு சில புதுவகை மலர்களைக்* கண்டான். அதனைப் பறித்துக்கொண்டு தன் தாயான லேயானிடம் வந்தான். ராகேல் இதனைப் பார்த்து, “உன் மகன் கொண்டு வந்த மலர்களில் சிலவற்றை எனக்குக் கொடு” என்று கேட்டான்.

¹⁵அதற்கு லேயான், “ஏற்கெனவே என் கணவனை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். இப்போது என் மகன் கொண்டு வந்த மலர்களையும் எடுக்கப் பார்க்கிறாயா?” என்று மறுத்தான். ஆனால் ராகேலோ, “நீ அந்த மலர்களைக் கொடுத்தால் இன்று இரவு நீ யாக்கோபோடு பாலின உறவு கொள்ளலாம்” என்று சொன்னான்.

¹⁶யாக்கோபு அன்று இரவு வயலில் இருந்து திரும்பினான். அவனை லேயான் போய் சந்தித்து, “இன்று இரவு நீங்கள் என்னோடு தூங்க வேண்டும். நான் அதற்காக என் மகன் கொண்டு வந்த மலர்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன்” என்றான். அவன் அன்று இரவு அவளோடு இருந்தான்.

¹⁷தேவன் லேயானை மீண்டும் கர்ப்பவதியாக அனுமதித்தார். அவள் ஐந்தா வது மகனைப் பெற்றார். ¹⁸லேயான், “நான் என் கணவனுக்கு வேலைக்காரியை கொடுத்ததால் தேவன் எனக்குப் பரிசு கொடுத்திருக்கிறார்” என்று மகிழ்ந்தான்.

நப்தலி “எனது போராட்டம்” எனப் பொருள்படும். **காத்** “அதிரிஷ்டம்” அல்லது “பாக்கியம்” எனப் பொருள்படும்.

ஆசேர் “மகிழ்ச்சி” அல்லது “ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட” எனப் பொருள்படும்.

புதுவகை மலர்கள் அல்லது “மாந்தரேக் பூ” எபிரவு மொழியில் “விரும்பு பூ” எனப்படும். இவ்வகைப் பூக்கள் பெண்களுக்கு குழந்தைகளை பெற உதவும் என மக்கள் நினைத்தார்கள்.

தன் மகனுக்கு இசக்கார்* என்று பேரிட்டார்.

¹⁹லேயான் மீண்டும் கர்ப்பமாகி ஆறாவது மகனைப் பெற்றார். ²⁰லேயான் “தேவன் எனக்கு அற்புதமான பரிசு கொடுத்திருக்கிறார். இப்போது யாக்கோபு என்னை நிச்சயம் ஏற்றுக்கொள்வார். நான் அவருக்கு ஆறு மகன்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன்” என்று மகிழ்ச்சி அடைந்தான். அவனுக்கு செபுலோன்* என்று பெயர் வைத்தான்.

²¹பிறகு அவள் ஒரு மகனைப் பெற்றார். அவளுக்கு தீனான் என்று பெயர் வைத்தான்.

²²பிறகு தேவன் ராகேலின் பிரார்த்தனை யைக் கேட்டு, அவளும் குழந்தை பெறுவதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுத்தார். ²³⁻²⁴அவள் கர்ப்பமாகி ஒரு மகனைப் பெற்றார். “தேவன் எனது அவமானத்தை அகற்றி ஒரு மகனைத் தந்துவிட்டார்” என்று மகிழ்ச்சியடைந்தான். அவள் தன் மகனுக்கு யோசேப்பு* என்று பெயர் வைத்தான்.

லாபானுடன் யாக்கோபின் தந்திரம்

²⁵யோசேப்பு பிறந்த பிறகு யாக்கோபு லாபானிடம், “இப்போது என்னை என் சொந்த நாட்டிற்குப் போக அனுமதிக்க வேண்டும். ²⁶எனக்கு எனது மனைவி களையும் குழந்தைகளையும் தாருங்கள். நான் 14 ஆண்டுகளாக அவர்களுக்காக உழைத்திருக்கிறேன். நான் நன்றாக உழைத்தேன் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியுமே” என்றான்.

²⁷லாபான், “என்னையும் ஏதாவது சொல்லவிடு. உன்னால் கர்த்தர் என்னை ஆசீர்வதித்திருக்கிறார் என்பதை நான் அறிவேன். ²⁸நான் உனக்கு என்ன தர வேண்டும் என்று சொல், நான் தருவேன்” என்றான்.

²⁹“நான் உங்களுக்காகக் கடினமாக உழைத்ததை நீங்கள் அறிவீர்கள். நான் கவனித்ததால் உங்கள் மந்தைகள் பெருகியுள்ளன. ³⁰நான் வந்து சேர்ந்தபோது உங்களிடம் குறைவான எண்ணிக்கையிலேயே மந்தைகள் இருந்தன. இப்போது ஏராளமாக உள்ளன. எப்பொழுதும் உங்களுக்காக ஏதாவது வேலை செய்தேன். கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதித்தார். இப்போது நான் எனக்காக உழைக்க வேண்டிய காலம் வந்து விட்டது. நான் சொந்தமாக வீடு கட்டிக் கொள்ளவேண்டும்” என்றான்.

³¹அதற்கு லாபான், “நான் என்ன தர வேண்டும்” என்று கூறு எனக் கேட்டான்.

இசக்கார் “பரிசு” அல்லது “சம்பளம்” எனப் பொருள்படும்.

செபுலோன் “துதி” அல்லது “மரியாதை” எனப் பொருள்படும்.

யோசேப்பு “இணைக்க” *சேர்க்க” அல்லது “சுட்ட” எனப் பொருள்படும்.

யாக்கோபு அவனிடம், “நீங்கள் எனக்கு எதுவும் கொடுக்க வேண்டாம். நான் செய்த வேலைக்கு மட்டும் சம்பளம் கொடுங்கள். இந்தக் காரியம் மட்டும் செய்யுங்கள். நான் திரும்பிப்போய் உங்கள் மந்தையைக் கவனித்துக் கொள்கிறேன்.”³² அவற்றில் புள்ளியும் வரியும் உடைய ஒவ்வொரு பெண் செம்மறியாடுகளையும், வரியும் புள்ளியுமுள்ள வெள்ளாடுகளையும் இன்று பிரித்து விடுகிறேன். ஒவ்வொரு கறுப்பு இன ஆட்டையும் நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். புள்ளியும் வரியும் உடைய ஒவ்வொரு பெண் ஆட்டையும் எடுத்துக் கொள்கிறேன். இதுவே என் சம்பளமாய் இருக்கும்.”³³ நான் நேர்மையானவனாக இருக்கிறேனா இல்லையா என்பதை எதிர்காலத்தில் எளிதில் கண்டு கொள்ளலாம். அப்போது நீங்கள் எனது மந்தையை வந்து காணலாம். புள்ளியும் வரியுமில்லாத ஆடுகளைக் கண்டால் அவை என்னால் திருடப்பட்டதாகக் கொள்ளலாம்” என்றான்.

³⁴ நான் இதற்கு ஒத்துக்கொள்கிறேன். நீ கேட்டபடியே தருகிறேன்” என்று லாபான் கூறினான்.³⁵ அன்று லாபான் புள்ளி உள்ள ஆட்டுக்கடாக்களையும், ஆடுகளையும் பிரித்து மறைத்துவிட்டான். கறுப்பு ஆடுகளையும் தனியாகப் பிரித்து மறைத்தான். அவற்றைத் தன் மகன்களிடம் கொடுத்து கவனிக்கும்படி சொன்னான்.³⁶ அவர்கள் புள்ளி ஆடுகளையெல்லாம் மூன்று நாள் பயண தூரத்திற்குத் தனியாகக் கொண்டு போனார்கள். மிஞ்சியவற்றை யாக்கோபு கவனித்துக் கொண்டான். புள்ளியோ, வரிகளோ கொண்ட ஆடுகள் எதுவும் யாக்கோபிடம் இல்லை.

³⁷ எனவே அவன் பச்சையாக உள்ள புன்னை, வாதுமை, அர்மோன் மரக் கொப்புகளை வெட்டி, இடையிடையே வெண்மை தோன்றும்படி பட்டையை உரித்தான்.³⁸ அவற்றை அவன் ஆடுகள் தண்ணீர் குடிக்கும் இடங்களில் போட்டு வைத்தான். அவை தண்ணீர் குடிக்கும்போது கடாவும் ஆடும் இணைந்தன.³⁹ ஆடுகள் அந்தக் கிளைகளுக்கு முன்னால் இணைந்ததினால் அவை கலப்பு நிறமுள்ளதும் புள்ளியுள்ளதும் வரியுள்ள துமரன் குட்டிகளைப் போட்டன.

⁴⁰ யாக்கோபு மந்தையில் இருந்து புள்ளிகளும் கறுப்பும் உள்ள ஆடுகளைத் தனியாகப் பிரித்தான். அவற்றை லாபானின் ஆட்டிலிருந்து தனிப் படுத்தினான்.

⁴¹ பலமுள்ள ஆடுகள் இணையும்போது அவற்றின் கண்களில் படுமாறு மரக்கிளைகளைக் கால்வாய்க் கரையில் போட்டு வைத்தான்.⁴² ஆனால் பலவீனமுள்ள ஆடுகள் இணையும்போது போடமாட்டான். அதன் குட்டிகள் எல்லாம் லாபானுக்கு

உரியதாயிற்று. பலமுள்ள ஆடுகளின் குட்டிகள் எல்லாம் யாக்கோபுக்கு உரியதாயிற்று.⁴³ இவ்வாறு யாக்கோபு பெரும் பணக்காரன் ஆனான். அவனிடம் பெரிய மந்தை இருந்தது. அதோடு வேலைக் காரர்களும், ஓட்டகங்களும், கழுதைகளும் சொந்தமாயின.

யாக்கோபு பிரிந்து செல்லுதல்

31 ஒரு நாள், லாபானின் மகன்கள் ஜேசிக்கொள் வதை யாக்கோபு கேட்டான். அவர்கள், “நம் தந்தைக்குரிய அனைத்தையும் யாக்கோபு எடுத்துக் கொண்டான். அதனால் பணக்காரனாகி விட்டான். நம் தந்தையிடம் இருந்தே இச்செல்வத்தை எடுத்துக் கொண்டான்” என்றனர்.¹ யாக்கோபு, முன்புபோல் லாபான் அன்போடு இல்லை என்பதையும் கவனித்தான்.² கர்த்தர் யாக்கோபிடம், “உனது சொந்த நாடான, உன் முற்பிதாக்களின் நாட்டுக்கு திரும்பிப் போ. நான் உன்னோடு இருப்பேன்” என்றார்.³ அதனால் யாக்கோபு லேயாளிடமும் ராகேலிடமும் தன்னை மந்தைகள் உள்ள வயலில் சந்திக்கும்படி கூறினான்.⁴ அங்கு அவர்களிடம், “உங்கள் தந்தை என்மீது கோபமாய் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. முன்பு என்னிடம் மிகவும் அன்பாய் இருந்தார். இப்போது அப்படி இல்லை.”⁵ நான் உங்கள் தந்தைக்காக எவ்வளவு கடினமாக அழைத்திருக்கிறேன் என்று உங்கள் இருவருக்கும் தெரியும்.⁶ ஆனால் உங்கள் தந்தை என்னை ஏமாற்றிவிட்டார். அவர் என் சம்பளத்தைப் பத்துமுறை மாற்றிவிட்டார். எனினும் லாபானின் எல்லாத் தந்திரங்களிலிருந்தும் தேவன் என்னைக் காப்பாற்றினார்.

⁸ அவர் ஒருமுறை, ‘புள்ளியுள்ள ஆடுகளையெல்லாம் நீயே வைத்துக்கொள்’ அதுவே உனக்கு சம்பளம் என்றார். ஆனால் அப்போது எல்லா ஆடுகளும் புள்ளி உள்ளவையாக இருந்ததால் எல்லாம் எனக்கும் உரியதாயிற்று. எனவே இப்போது, ‘புள்ளி உள்ள ஆடுகள் எல்லாம் எனக்கு வேண்டும்.’ கலப்பு நிறம் உள்ள ஆடுகளை நீ வைத்துக் கொள்” என்கிறார். இதன் பிறகு எல்லா ஆடுகளும் கலப்புநிறக் குட்டிகளைப் போட்டன.⁹ ஆகையால் தேவன் உங்கள் தந்தையிடமுள்ள ஆடுகளையெல்லாம் எடுத்து எனக்குக் கொடுத்து விட்டார்.

¹⁰ ஆடுகள் எல்லாம் இணையும்போது நான் களவு கண்டேன். அதில் இணைகிற ஆண் ஆடுகள் மட்டுமே புள்ளியும் வரியும் உடையவையாக இருக்கக் கண்டேன்.¹¹ அதோடு களவில் ‘யாக்கோபே’ என்று தேவதூதன் ஒருவர் அழைத்தார். “நான் இங்கே இருக்கிறேன்” என்று பதில் சொன்னேன்.”

12“தேவதுதன் என்னிடம் ‘பார், புள்ளிகளும் வரிகளும் உடைய கடைக்களே இணைகின்றன. இவற்றை நானே ஏற்படுத்தினேன், லாபான் உனக்கு எதிராக செய்யும் எல்லாக் காரியங்களையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். எல்லா புதிய ஆட்டுக் குட்டிகளையும் நீ பெறவேண்டும் என்பதற்காக இதைச் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். 13நான் பெத்தேலில் உனக்கு வெளியே பட்ட அதே தேவன். அங்கு எனக்குப் பலிபீடம் அமைத்தாய். பலிபீடத்தின்மேல் ஒலிவ எண்ணெயை ஊற்றினாய். அங்கு ஒரு பொருத்தகையும் செய்தாய். இப்போதும் நீ உன் பிறந்த நாட்டிற்குப் போகத் தயாராக இருக்க வேண்டும், என்று சென்றார்.” என்றான்.

1415ராகேலும் லேயானும் யாக்கோபுக்குப் பதிலளித்தார்கள், “எங்கள் தந்தை மரிக்கும் பொழுது எங்களுக்குக் கொடுக்க அவரிடம் ஏதுமில்லை. அவர் எங்களை அந்நியர்களாகவே நடத்தினார். எங்களை உங்களுக்கு விற்றுவிட்டார். எங்களுடைய தாயிருக்க வேண்டிய பணம் முழுவதையும் அவர் செலவழித்துவிட்டார். 16எனவே தேவன் எங்கள் தந்தையிடமிருந்து எடுத்த இந்தச் செல்வமெல்லாம் நமக்கும் நம் பிள்ளைகளுக்கும் உரியது. எனவே தேவன் உமக்குச் சொன்னபடி செய்யும்” என்றார்கள்.

17எனவே, யாக்கோபு பயணத்துக்குத் தயாரானான். தன் மனைவிகளையும் பிள்ளைகளையும் ஓட்டகத்தில் ஏற்றினான்.

18பின் அவர்கள் அவனது தந்தை இருக்கும் காணான் தேசத்துக்குப் பயணம் செய்தனர். அவர்களுக்கு முன்னால் அவர்களது மந்தையும் கொண்டு செல்லப்பட்டது. பதான் அராமிலிருக்கும்போது அவன் வாங்கிய பொருட்களையெல்லாம் அவன் எடுத்துக் கொண்டான்.

19அந்த நேரத்தில் லாபான் ஆடுகளுக்கு மயிர்க்கத்தரிக்கப் போயிருந்தான். ராகேல் வீட்டிற்குள்போய் தந்தையினுடைய பொய்த் தெய்வங்களின் உருவங்களைத் திருடிச் கொண்டான்.

20யாக்கோபு தந்திரமாக லாபானிடம் தான் போவதைப்பற்றிக் கூறாமல் புறப்பட்டுப் போய்விட்டான். 21யாக்கோபு தன் குடும்பத்தோடும் தனக்குரியவற்றோடும் வேகமாகச் சென்று ஐப்பிராத்து ஆற்றைக் கடந்து கீலேயாத் மலையை நோக்கிப் போனார்கள்.

22மூன்று நாள் ஆனதும் லாபான் யாக்கோபு ஓடிவிட்டதை அறிந்து கொண்டான். 23உடனே தன் ஆட்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு யாக்கோபுக்குத் துரத்திக் கொண்டு போனான். ஏழு நாட்கள் ஆனபிறகு லாபான் யாக்கோபை கீலேயாத் மலை நகரம் ஒன்றில் கண்டு பிடித்தான். 24அன்று இரவு தேவன் லாபானின் கனவில்

தோன்றி, “எச்சரிக்கையாய் இரு. யாக்கோபிடம் பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் எச்சரிக்கையோடு பேசு” என்றார்.

திருடப்பட்ட தேவர்களின் உருவங்களைத் தேடுதல்

25மறுநாள் காலையில் லாபான் யாக்கோபைப் பிடித்தான். யாக்கோபு மலைமீது தன் கூடாரத்தைப் போட்டிருந்தான். எனவே லாபானும் அவனது ஆட்களும் கீலேயாத்தின் மலை நகரத்தில் இருந்தனர்.

26லாபான் யாக்கோபிடம் “என்னை ஏன் ஏமாற்றினாய். ஏன் என் மகன்களைப் போரில் கைப்பற்றிய பெண்களைப் போன்று கவர்ந்து கொண்டு போகிறாய். 27என்னிடம் சொல்லாமல் கூட ஏன் ஓடிப்போகிறாய்? என்னிடம் நீ சொல்லியிருந்தால் உனக்கு ஒரு விருந்து கொடுத்திருப்பேனே. அவ்விருந்தில் ஆடலும் பாடலும் இசையும் இருந்திருக்கும். 28நான் என் மகன்களையும் பேரப்பிள்ளைகளையும் முத்தமிட்டு வழியணுப்பவும் வாய்ப்பு கொடுக்கவில்லையே. இதனை நீ முட்டாள்தனமாகச் செய்துவிட்டாய். 29உன்னைத் துன்புறுத்தும் அளவுக்கு எனக்கு வல்லமை இருக்கிறது. ஆனால் நேற்று இரவு கனவில் உன் தந்தையின் தேவன் என்னிடம் வந்தார். உன்னை எந்த விதத்திலும் துன்புறுத்த வேண்டாம் என்று அவர் என்னை எச்சரித்துவிட்டார். 30நீ உன் தந்தையின் வீட்டிற்குத் திரும்பிச்செல்ல விரும்புகிறாய் என்று அறிகிறேன். அதனால்தான் நீ விலகிப் போகிறாய். ஆனால் ஏன் என் தேவர்களைத் திருடிக்கொண்டு போகிறாய்?” என்று கேட்டான்.

31அதற்கு யாக்கோபு, “நான் எதுவும் சொல்லாமல் வந்துவிட்டேன். ஏனென்றால் எனக்குப் பயமாக இருந்தது. ஒரு வேளை நீங்கள் உங்கள் பெண்களை என்னிடமிருந்து பிரித்துவிடலாம் என்று நினைத்தேன். 32ஆனால் நான் உங்கள் தேவர்களைத் திருடவில்லை. அதைத் திருடியவர்கள் யாராவது என்னோடு இருந்தால் அவரை நான் கொல்லுவேன். உங்கள் மனிதர்களே இதற்குச் சாட்சி. உங்களுக்குரிய எந்தப் பொருளும் இங்கிருக்கிறதா என்று நீர் பார்த்து, இருந்தால் எடுத்துக் கொள்ளலாம்” என்றான். (ராகேல் தன் தந்தையின் தெய்வங்களின் உருவங்களைத் திருடிக்கொண்டு வந்தது யாக்கோபுக்குத் தெரியாது.)

33எனவே, லாபான் யாக்கோபின் கூடாரத்துக்குள் போய் தேடிப் பார்த்தான். பிறகு லேயாளின் கூடாரத்தில் தேடினான். இரு அடிமைப் பெண்கள் இருந்த

கூடாரங்களிலும் தேடினான். ஆனால் திருட்டுப்போன தேவர்களின் சிலைகள் சிலைக்கவிலலை. பிறகு ராகேவின் கூடாரத்திற்குள் சென்றான். ³⁴ராகேல் அச்சிலைகளை ஒட்டகத்தின் சேணத்திற்குள் ஒளித்து வைத்து அதன்மேல் உட்கார்ந்திருந்தான். லாபான் கூடாரம் முழுவதையும் பார்த்தான். ஆனால் அவனால் தேவர்களைக் காண முடியவில்லை.

³⁵ராகேல் தன் தந்தையிடம், “அப்பா என்னிடம் கோபப்படுகிறீர்கள். உங்கள் முன்னால் என்னால் நிற்க முடியவில்லை. நான் மாத விலக்காக இருக்கிறேன்” என்று கூறிவிட்டார். கூடாரம் எங்கும் தேடிப் பார்த்தும் தன் தேவர்களின் சிலைகளை லாபானால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

³⁶யாக்கோபுக்குக் கோபம் வந்தது. “நான் செய்த தவறு என்ன? எந்தச் சட்டத்தை உடைத்து விட்டேன்? எதற்கு என்னைப் பின்தொட்டு வந்து தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். ³⁷எனக்குரிய எல்லாவற்றையும் சோதித்துவிட்டீர். உமக்குரிய பொருள் இவற்றில் எதுவுமில்லை. இருந்தால் நம் மனிதர்கள் காணும்படி அதை இங்கே வைத்துங்கள். நம் இருவரில் யாரிடம் தவறு உள்ளது என்று நம் மனிதர்களே தீர்மானிக்கட்டும். ³⁸நான் உமக்காக 20 வருடங்கள் உழைத்திருக்கிறேன். அப்போது எந்தக் குட்டியும் பிறக்கும்போது மரிக்க வில்லை. எந்தக் கடாவையும் உமது மந்தையிலிருந்து எடுத்து நான் உண்டதில்லை. ³⁹காட்டு மிருகங்களால் ஏதாவது ஆடுகள் அடிப்படு மரித்திருக்குமானால் அதற்குரிய விலையை நானே தந்திருக்கிறேன். மரித்த ஆடுகளைக் கொண்டு வந்து உமக்கு முன் காட்டி இதற்குக் காரணம் நானில்லை என்று சொன்ன தில்லை. ஆனால் நானோ பகலிலும் இரவிலும் திருட்டேன். ⁴⁰பசல் பொழுது என் பலத்தை எடுத்துக் கொண்டது. இரவு குளிர் என் கண்களிலிருந்து உறக்கத்தைத் திருடிக் கொண்டது. ⁴¹ஒரு அடிமையைப் போன்று 20 வருடங்களாக உமக்காக உழைத்திருக்கிறேன். முன் 14 ஆண்டுகளும் உமது மகர்களை மணந்து கொள்வதற்காக உழைத்தேன். இறுதி ஆறு ஆண்டுகளும் உமது மிருகங்களை காப்பாற்றுவதற்கு உழைத்தேன். இந்நாட்களில் எனது சம்பளத்தைப் பத்து முறை மாற்றி இருக்கிறீர்.

⁴²ஆனால் என் முற்பிதாக்களின் தேவனும், ஆபிரகாமின் தேவனும் ஈசாக்கின் பயபக்திக்குரிய* தேவனுமானவர் என்னோடு இருந்தார். தேவன் என்னோடு இல்லாமற்போயிருந்தால் நீர் என்னை ஒன்றும் இல்லாதவனாக ஆக்கி அனுப்பி இருப்பீர். ஆனால் என் துன்பங்களையும்,

எனது உழைப்பையும் கண்ட தேவன் நேற்று இரவு நான் நியாயமானவன் என்பதை நிரூபித்துவிட்டார்” என்றான்.

யாக்கோபும் லாபானும் செய்த ஒப்பந்தம்

⁴³லாபான் யாக்கோபிடம், “இந்தப் பெண்கள் என் மகன்கள். இந்தக் குழந்தைகள் என்னைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்த மிருகங்கள் எல்லாம் என்னுடையவை. நான் இங்கு காண்கிற அனைத்தும் என்னுடையவை. ஆனால் எனது மகன்களுக்கும் அவர்களின் குழந்தைகளுக்கும் என்னால் தீமை செய்ய முடியாது. ⁴⁴எனவே நான் உன்னோடு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிறேன். நாம் இங்கே ஒரு கற்குவியலை அமைத்து அதை நமது ஒப்பந்தத்திற்கு நினைவு சின்னமாகக் கருதுவோம்” என்றான்.

⁴⁵அதை யாக்கோபும் ஒப்புக்கொண்டு ஒரு பெரிய கல்லை ஒப்பந்தத்துக்கு அடையாளமாக நட்டு வைத்தான். ⁴⁶மேலும் கற்களைத் தேடி எடுத்து வந்து குவியலாக குங்கள் என தன் ஆட்களிடம் சொன்னான். பிறகு அதன் அருகில் இருந்து இருவரும் உணவு உண்டனர். ⁴⁷லாபான் அந்த இடத்திற்கு ஜெகர்சக்தாதா* என்றும், யாக்கோபு கலயெத்* என்றும் பேரிட்டனர்.

⁴⁸லாபான் யாக்கோபிடம், “இக்கற்குவியல் நமது ஒப்பந்தத்தை நினைவுபடுத்தும்” என்றான். இதனால்தான் யாக்கோபு அந்த இடத்துக்கு கலயெத் என்று பெயரிட்டான்.

⁴⁹பிறகு லாபான், “நாம் ஒருவரை ஒருவர் விட்டுப் பிரிந்திருந்தாலும் சாத்கர் நம்மைக் கண்காணிக்கட்டும்” என்றான். எனவே இந்த இடம் மிஸ்பா* என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

⁵⁰மேலும் லாபான், “நீ என் பெண்களைத் துன்புறுத்தினால் தேவன் உன்னைத் தண்டிப்பார். நீ வேறு பெண்களை மணந்து கொண்டாலும் தேவன் உன்னைக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பார். ⁵¹நம் இருவருக்கும் இடையில் இங்கே நான் நட்கற்கன் உள்ளன. இந்த விசேஷ கல்லானது நம் ஒப்பந்தத்தை நினைவுபடுத்துகிறது. ⁵²நம் இருவருக்கும் இடையிலான ஒப்பந்தத்தை என்மற்றும் ஞாபகப்படுத்தும் இந்தக் கல்லைத் தாண்டி வந்து நான் உன்னோடு போரிட மாட்டேன். நீயும் இதைக் கடந்து வந்து என்னோடு போரிடக் கூடாது. ⁵³ஆபிரகாமின் தேவனும் நானோடு தேவனும் அவர்களது முற்பிதாக்களின் தேவனுமானவர், நாம் இந்த ஒப்பந்தத்தை

ஜெகர்சக்தாதா அரமேய மொழியில் “ஒப்பந்தத்தின் பாறைக் குவியல்” எனப் பொருள்படும்.

கலயெத் “கிலயாத்” என்பதின் மற்றொரு பெயர். எபிரேய மொழியில் “ஒப்பந்தத்தின் பாறைக் குவியல்” எனப்படும்.

மிஸ்பா “கண் காணிக்கப்படுகிற இடம்” எனப் பொருள்படும்.

உடையதால், குற்றவாளி யாரென்று நியாயந்தீர்க்கட்டும்” என்றான்.

யாக்கோபின் தந்தையான ஈசாக்கு தேவனை “பயபக்திக்குரியவர்” என்று அழைத்தார். யாக்கோபு அந்தப் பெயரிலேயே வாக்குறுதி செய்தான். ⁵⁴பிறகு, யாக்கோபு ஒரு ஆட்டைப் பலியிட்டு மலையில் வழிபாடு செய்தான். தன் மனிதர்களை அழைத்து உணவு உண்ணுமாறு வேண்டினான். உணவு முடிந்தபின் அந்த இரவு மலையின் மேலேயே கழித்தனர். ⁵⁵மறுநாள் அதிகாலையில், லாபான் எழுந்து தன் மசர்களையும் பேரப்பிள்ளைகளையும் முத்தமிட்டு ஆசீர்வதித்தான். பின் தன் ஊருக்குத் திரும்பிப் போனான்.

ஏசாவோடு திரும்ப சேருதல்

32 யாக்கோபும் அந்த இடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டான். வழியில் அவன் தேவதூதர்களைக் கண்டான். ²அவர்களைப் பார்த்ததும் “இதுவே தேவனின் முகாம்” என்று எண்ணினான். அந்த இடத்திற்கு மக்னாயீம்* என்று பேர் வைத்தான்.

³யாக்கோபின் சகோதரனான ஏசா, சேயீர் பகுதியில் வாழ்ந்து வந்தான். அது ஏதோம் நாட்டைச் சேர்ந்தது. யாக்கோபு ஏசாவிடம் தூதுவர்களை அனுப்பினான். ⁴யாக்கோபு அவர்களிடம், “எனது எஜமானனான ஏசாவிடம் இதைச் சொல்லுங்கள்: ‘உங்கள் வேலைக்காரனான யாக்கோபு இந்த நாள் வரை லாபானோடு வாழ்ந்தேன். ⁵என்னிடம் நிறைய பசுக்களும், சுழுகளும், ஆடுகளும், ஆண் வேலைக்காரர்களும், பெண் வேலைக்காரர்களும் உள்ளனர். ஐயா நீர் எங்களை ஏற்றுக் கொள்வதற்காகவே இந்தத் தூதுவரை அனுப்பினேன்” என்றான்.

⁶தூதுவர்கள் யாக்கோபிடம் திரும்பி வந்து, “நாங்கள் உங்கள் சகோதரர் ஏசாவிடம் சொன்னோம். அவர் உங்களைச் சந்திக்க 400 பேரோடே வருகிறார்” என்றனர்.

⁷அதனால் யாக்கோபு பயந்தான். தன்னோடு இருந்தவர்களையும் மிருகங்களையும் இரு பிரிவாகப் பிரித்தான். ⁸ஏசா வந்து ஒரு பிரிவை அழித்தால் இன்னொரு பிரிவு தப்பி ஓடிப் பிழைத்துக்கொள்ளும்” என்று நினைத்தான்.

⁹“என் தந்தையாகிய ஆபிரகாமின் தேவனே! என் தந்தையாகிய ஈசாக்கின் தேவனே, சர்க்க்தாவே, என்னை என் சொந்த நாட்டுக்குத் திரும்பிப் போகுமாறு சொன்னீர். எனக்கு நன்மை செய்வதாகவும் சொன்னீர். ¹⁰என் மீது நீர் வைத்த மிகுதியான கருணைக்கும் நன்மைகளுக்கும்

நான் தகுதியுடையவனில்லை. நான் யோர்தான் ஆற்றை முதல் முறையாகக் கடந்து சென்றபோது, என்னிடம் எதுவுமில்லை. ஒரு கைத்தடி மட்டுமே இருந்தது. இப்போது என்னிடம் இரு குழுக்களாகப் பிரிக்கும் அளவிற்கு எல்லாம் உள்ளது. ¹¹இப்போது என்னை என் சகோதரனாகிய ஏசாவிட மிருந்து காப்பாற்றும். அவனைக் குறித்து நான் அஞ்சுகிறேன். அவன் வந்து அனைவரையும் கொன்றுவிடுவான். ¹²சர்க்க்தாவே ‘நான் உனக்கு நன்மை செய்வேன் என்று சொன்னீர். உனது குடும்பத்தையும் ஜனங்களையும் கடற்கரையிலுள்ள மணலைப் போன்று பெருகச் செய்வேன்’ என்று சொன்னீர்” என்று பிரார்த்தித்தான்.

¹³யாக்கோபு இரவு முழுவதும் அங்கே தங்கி இருந்தான். ஏசாவுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுக்க சில பொருட்களைத் தயார்செய்து வைத்தான். ¹⁴200 வெள்ளாடுகளையும், 20 கபாக்களையும், 200 செம்மறி ஆடுகளையும், ¹⁵பால் கொடுக்கும் 30 ஓட்டகங்களையும் அதன் குட்டிகளையும், 40 கபாரிகளையும், 10 காளைகளையும் 20 பெண் சுழுகைகளையும், 10 ஆண் சுழுகைகளையும் பிரித்தெடுத்தான். ¹⁶வேலைக்காரனிடம் ஒவ்வொரு மந்தையையும் தனித்தனியாக ஒப்புவித்து, “எனக்கு முன்னால் போங்கள். ஒவ்வொரு மந்தைக்கும் இடைவெளி இருக்கட்டும்” என்றான். ¹⁷யாக்கோபு அவர்களுக்குச் சில ஆணைகளையும் இட்டான். முதல் குழுவிடம், “என் சகோதரன் வந்து, ‘யாருடைய மிருகங்கள் இவை? எங்கே போகின்றன? யாருடைய வேலைக்காரர்கள் நீங்கள்’ என்று கேட்டால் நீங்கள் ¹⁸இவை உங்கள் அடிமையான யாக்கோபின் மிருகங்கள். எஜமானே இவை உங்களுக்கான பரிசுகள், யாக்கோபும் பின்னால் வந்து கொண்டிருக்கிறார்” என்று சொல்லுங்கள்” என்றான்.

¹⁹யாக்கோபு இரண்டாம் வேலைக்காரனுக்கும், மூன்றாம் வேலைக்காரனுக்கும், மற்ற வேலைக்காரர்களுக்கும் இவ்வாறே கட்டளைவிட்டான். “நீங்கள் ஏசாவைச் சந்திக்கும்போது, ²⁰இவ்வாறே சொல்ல வேண்டும். ‘இவை உங்களுக்கான பரிசுகள். உங்கள் அடிமையான யாக்கோபு பின்னால் வந்து கொண்டிருக்கிறார், என்று சொல்லவேண்டும்’ என்றான்.

யாக்கோபு “இவர்களையும் பரிசுகளையும் முதலில் அனுப்பி வைத்தால் என் சகோதரன் ஏசா இவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு என்னை மன்னித்து விடலாம்” என்று எண்ணினான். ²¹எனவே, யாக்கோபு பரிசுகளை அனுப்பிவிட்டு அன்று இரவு கூடாரத்திலேயே தங்கிவிட்டான்.

²²பின்னிரவில் எழுந்து அந்த இடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டான். அவன் தனது

மக்னாயீம் “இரண்டு முகாம்” எனப் பொருள்படும்.

இரண்டு மனைவிகளையும், இரண்டு வேலைக்காரிகளையும், பதினொரு குழந்தைகளையும் தன்னோடு அழைத்துக்கொண்டு ஆற்றைக் கடந்தான். ²³முதலில் தன் குடும்பத்தை ஆற்றைக் கடக்க அனுப்பினான். பிறகு தனக்குரிய அனைத்தும் கடக்க உதவினான்.

தேவனோடு போராடுதல்

²⁴யாக்கோபு ஆற்றைக் கடந்தவர்களில் கடைசி நபர். அவன் ஆற்றைக் கடக்குமுன், தனியாக நிற்கும்போது தேவதூதனைப் போன்ற ஒருவர் வந்து அவனோடு போராடினார். சூரியன் உதயமாகும்வரைக்கும் அவர் போராடியும், ²⁵அந்த மனிதரை யாக்கோபு விடுவதாயில்லை. எனவே, அவர் யாக்கோபின் தொடையைத் தொட்டார். அப்போது யாக்கோபின் கால் சுளுக்கிச் கொண்டது.

²⁶அந்த மனிதர் யாக்கோபிடம், “என்னைப் போக விடுகிறாயா? சூரியன் உதித்து விட்டது” என்று கேட்டார். அதற்கு யாக்கோபு, “நான் உம்மைப் போக விடமாட்டேன். நீர் என்னை ஆசீர்வதித்தே ஆக வேண்டும்” என்றான்.

²⁷அந்த மனிதர், “உன் பெயர் என்ன?” என்று கேட்டார். அவன், “என் பெயர் யாக்கோபு” என்றான்.

²⁸பிறகு அந்த மனிதர், “உன் பெயர் இனி யாக்கோபு அல்ல. உன் பெயர் இஸ்ரவேல்.* நீ தேவனோடும் மனிதரோடும் போராடி மேற்கொண்டபடியால் நான் உனக்கு இந்தப் பெயரை வைக்கிறேன். உன்னைத் தோற்கடிக்க மனிதர்களால் முடியாது” என்றார்.

²⁹யாக்கோபு அவரிடம், “உமது பெயரைத் தயவு செய்து சொல்லும்” என்றான். ஆனால் அவர், “என் பெயரை ஏன் கேட்கிறாய்?” என்று கேட்டார். அதே சமயத்தில் அவர் யாக்கோபை ஆசீர்வதித்தார்

³⁰எனவே, யாக்கோபு அந்த இடத்திற்கு பெனியேல்* என்று பெயர் வைத்தான். “இந்த இடத்தில் நான் தேவனை முகமுகமாய்ப் பார்த்தேன். உயிர் தப்பிப் பிழைத்தேன்” என்றான்.

³¹அவன் பெனியேலைக் கடந்து போகையில் சூரியன் உதயமாகி விட்டது. அவனது தொடை சுளுக்கிச் கொண்டதால் நொண்டி நொண்டி நடந்தான். ³²எனவே, இன்னும் இஸ்ரவேல் ஐனங்கள் தொடைச் சந்து தசையை உண்பதில்லை. ஏனென்றால் அது தேவன் யாக்கோபின் தொடைச் சந்து தசையைத் தொட்ட இடம் ஆகும்.

இஸ்ரவேல் “தேவனுக்காகப் போராடுகிறான்.”
“தேவனுடன் போராடுகிறான்” அல்லது “தேவனுடைய போராட்டம்” எனப்படும்.

பெனியேல் “தேவனுடைய முகம்” எனப் பொருள்படும்.

**யாக்கோபு தனது
 தைரியத்தைக் காட்டுதல்**

33 யாக்கோபு, ஏசா வருவதைப் பார்த்தான். அவனோடு 400 ஆட்கள் வந்தனர். யாக்கோபு தனது குடும்பத்தை நான்கு குழுக்களாகப் பிரித்தான். லேயானும் அவன் குழந்தைகளும் ஒரு குழு. ராகேலும் யோசேபும் இன்னொரு குழு. இரண்டு வேலைக்காரிகளும் அவர்களின் பிள்ளைகளும் தனித்தனியாக இரண்டு குழுக்கள். ²யாக்கோபு முதலில் வேலைக்காரிகளையும் பிள்ளைகளையும் நிற்க வைத்தான். பின் லேயானும் அவன் பிள்ளைகளும். கடைசியில் ராகேல் மற்றும் யோசேபு இருவரையும் நிற்க வைத்தான். ³யாக்கோபு ஏசாவிடம் முதலில் போனான். அவன் போகும்போதே ஏழுமுறை தரையில் குனிந்து வணங்கினான்.

⁴அப்போது ஏசா எதிர்கொண்டு ஓடிவந்து அவனைத் தழுவிக்கொண்டான். ஏசா யாக்கோபை கைகளால் கழுத்தில் அணைத்துக்கொண்டு முத்தமிட்டான். பின் இருவரும் அழுதனர். ⁵ஏசா ஏறிட்டுப் பார்த்து பெண்களையும் குழந்தைகளையும் கவனித்தான். “இவர்கள் அனைவரும் யார்?” எனக் கேட்டான்.

யாக்கோபு, “இவர்கள் தேவன் கொடுத்த என் பிள்ளைகள். தேவன் எனக்கு நன்மை செய்திருக்கிறார்” என்றான்.

⁶பிறகு இரு வேலைக்காரிகளும் குழந்தைகளும் ஏசாவின் அருகில் சென்று அவன் முன் கீழே குனிந்து வணங்கினார்கள். ⁷பிறகு லேயானும் அவளது பிள்ளைகளும் போய் பணிந்து வணங்கினார்கள். பின்னர் ராகேலும் யோசேபும் ஏசாவின் அருகில் சென்று பணிந்து வணங்கினார்கள்.

⁸ஏசா அவனிடம், “நான் வரும்போது பார்க்க நேர்ந்த இந்த மனிதர்கள் எல்லாம் யார்? இந்த மிருகங்கள் எல்லாம் எதற்காக?” என்று கேட்டான்.

யாக்கோபு, “என்னை நீர் ஏற்றுக் கொண்டதன் அடையாளமாக இப்பரிசுப் பொருட்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்றான்.

⁹ஆனால் ஏசாவோ, “எனக்கு நீ பரிசுப் பொருட்கள் கொடுக்க வேண்டிய தேவையில்லை. என்னிடம் போதுமான அளவு இருக்கிறது” என்றான்.

¹⁰அதற்கு யாக்கோபு, “இல்லை. நான் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், என்னை நீர் உண்மையில் ஏற்றுக்கொள்வதானால் இப்பொருட்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளும். உமது முகத்தை மீண்டும் பார்த்ததில் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இது தேவனின் முகத்தைப் பார்ப்பதுபோல் இருக்கிறது. என்னை நீர் ஏற்றுக்கொண்டதைப் பார்த்து மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். ¹¹ஆகையால்

நான் கொடுக்கும் பரிசுப் பொருட்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேன். தேவன் எனக்கு நிறைய நன்மைகள் செய்திருக்கிறார். தேவைக்குமேல் என்னிடம் உள்ளது” என்றான். இவ்வாறு யாக்கோபு கெஞ்சியதால் ஏசா பரிசுப் பொருட்களை ஏற்றுக் கொண்டான்.

¹²ஏசா “இப்போது உனது பயணத்தைத் தொடரலாம். நான் உனக்கு முன் வருவேன்” என்றான்.

¹³ஆனால் யாக்கோபோ, “எனது குழந்தைகள் பலவீனமாய் இருக்கிறார்கள் என்பது உமக்குத் தெரியும். எனது மந்தைகளைப் பற்றியும், அவற்றின் இளம் கன்றுகளைப் பற்றியும் நான் கவனமாக இருக்க வேண்டும். நான் அவற்றை ஒரு நாளில் அதிக தூரம் நடக்க வைத்தால் எல்லா விலங்குகளும் மரித்துப்போகும்.

¹⁴எனவே நீங்கள் போய்க்கொண்டே இருங்கள், நான் மெதுவாகப் பின் தொடர்ந்து வருகிறேன். ஆடுமாடுகளும் மற்ற மிருகங்களும் பாதுகாப்பாக இருக்கும் வகையில் நான் மெதுவாக வருகிறேன். என் குழந்தைகள் மிகவும் சோர்ந்து போகாதபடி மெதுவாக வருகிறேன். நான் உங்களை சேய்யில் சந்திப்பேன்” என்றான்.

¹⁵எனவே ஏசா, “பிறகு நான் எனது சில மனிதர்களை உனக்கு உதவியாக விட்டு விட்டுப் போகிறேன்” என்றான்.

ஆனால் யாக்கோபு, “உம் அன்புக்காக நன்றி, ஆனால் அது தேவையில்லை” என்றான். ¹⁶எனவே அன்று ஏசா சேய்ருக்குப் பயணம் புறப்பட்டான்.

¹⁷ஆனால் யாக்கோபோ சக்கோத்திற்குப்* பயணம் செய்தான். அங்கே அவன் தனக்கென்று வீடு கட்டிக்கொண்டதுடன், மிருகங்களுக்கும் தொழுவம் அமைத்துக் கொண்டான். எனவே அந்த இடம் சக்கோத் என்று பெயர் பெற்றது.

¹⁸யாக்கோபு தனது பயணத்தைச் சுகமாக பதான் அராமிலிருந்து காணான் நாட்டிலிலுள்ள சீகேம் பட்டணத்திற்கு அருகில் முடித்துவிட்டான். நகரத்திற்கு அருகிலுள்ள வயலில் தன் கூடாரத்தைப் போட்டான்.

¹⁹யாக்கோபு அந்த வயலைச் சீகேமின் தந்தையான ஏமோரிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கினான். அவன் அதற்கு 100 வெள்ளிக் காசுகள் கொடுத்தான். ²⁰யாக்கோபு தேவனைத் தொழுதுகொள்ள அங்கே ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டினான். யாக்கோபு அந்த இடத்திற்கு “எல் எல்லோகே இஸ்ரவேல்” என்று பெயரிட்டான்.

தீனாள் கற்பழிக்கப்படுதல்

34 யாக்கோபுக்கும் லேயாளுக்கும் பிறந்த மகன் தீனாள். ஒரு நாள் அவள் அப் பகுதியிலுள்ள பெண் களைப் பார்ப்பதற்காகச் சென்றாள். ²ஏமோர் அந்தப் பகுதியின் அரசன். அவனது மகனான சீகேம் தீனாளைப் பார்த்தான். அவன் அவளைக் கடத்திக்கொண்டுபோய் அவளைக் கற்பழித்தான். ³பிறகு சீகேம் அவளை மணந்துகொள்ள விரும்பினான். ⁴அவன் தன் தந்தையிடம் சென்று, “நான் திருமணம் செய்துகொள்ளும்பொருட்டு இந்தப் பெண்ணை ஏற்பாடு செய்யுங்கள்” என்றான்.

⁵யாக்கோபு தன் மகளுக்கு ஏற்பட்ட தீய நிலைமையை அறிந்துகொண்டான். அப்போது யாக்கோபின் மகன்கள் ஆடு மேய்ப்பதற்காக வயலுக்கு வெளியே போய் இருந்தார்கள். அவர்கள் திரும்பி வரும்வரை எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. ⁶அப்போது சீகேமின் தந்தையாகிய ஏமோர் யாக்கோபோடு பேசுவதற்குப் போனான்.

⁷வயலில் யாக்கோபின் மகன்கள் நடந்ததைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டனர். இதனால் அவர்களுக்குக் கடும் கோபம் வந்தது. நடந்த காரியம் அவர்களுக்கு அவமானமாக இருந்தது. சீகேம் யாக்கோபின் மகன்கள் கற்பழிக்கதால் இஸ்ரவேலுக்கே அவன் இழிவைகொண்டு வந்தான். அவர்கள் உடனே வயல்களிலிருந்து திரும்பி வந்தார்கள்.

⁸ஏமோர் அவர்களோடு பேசினான். “என் மகன் சீகேம் தீனாளைப் பெரிதும் விரும்புகிறான். அவளை அவன் மணந்து கொள்ளுமாறு அனுமதியுங்கள்.” ⁹இந்தத் திருமணம் நமக்குள் ஒரு சிறப்பான ஒப்பந்தம் உண்டு எனக் காண்பிக்கும். பிறகு உங்கள் ஆண்கள் எங்கள் பெண்களையும் எங்கள் ஆண்கள் உங்கள் பெண்களையும் மணந்து கொள்ளட்டும். ¹⁰நீங்கள் இங்கேயே எங்களோடு வாழலாம். இந்த நிலத்தை நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டு இங்கேயே வியாபாரம் செய்யலாம்” என்றான்.

¹¹சீகேம் யாக்கோபோடும் தீனாளின் சகோதரர்களோடும் கூட பேசினான். “என்னை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் நீங்கள் என்ன செய்யச் சொன்னாலும் நான் உங்களுக்காகச் செய்வேன். ¹²உங்களுக்கு எந்த அன்பளிப்பு வேண்டுமானாலும் நான் கொடுப்பேன். ஆனால் தீனாளை மணக்க என்னை அனுமதிக்க வேண்டும்” என்று கெஞ்சினான்.

¹³யாக்கோபின் மகன்களோ சீகேமையும் அவனது தந்தையையும் வஞ்சிக்க விரும்பினார்கள். தங்கள் சகோதரிக்கு அவன் செய்த கேடான காரியத்தை அவர்களால் மறக்க முடியவில்லை. ¹⁴அதனால், “எங்கள் சகோதரியை நீ மணந்துகொள்ள

சக்கோத் யோர்தான் ஆற்றிற்கு கிழக்கு பக்கமாக உள்ள நகரம் “தற்காலிகமாக தங்குமிடம்” எனப் பொன்படும்.

அனுமதிக்க முடியாது. ஏனென்றால் நீ இன்னும் விருத்தசேதனம் செய்து கொள்ளவில்லை. அதனால் இந்த மணம் தவறாகும். ¹⁵ஆனால் நீயும் உன் நகரத்திலுள்ள அனைத்து ஆண்களும் விருத்தசேதனம் செய்துகொள்ள வேண்டும். அப்போது எங்கள் சகோதரியை மணந்து கொள்ள அனுமதிக்கிறோம். ¹⁶பிறகு உங்கள் ஆண்கள் எங்கள் பெண்களையும் எங்கள் ஆண்கள் உங்கள் பெண்களையும் மணந்து கொள்ளலாம். பிறகு நாம் ஒரே ஜனங்கள் ஆகலாம். ¹⁷இல்லாவிட்டால் நாங்கள் தீனாளை அழைத்துக்கொண்டு போய் விடுவோம்” என்றனர்.

¹⁸இந்த ஒப்புத்தகதால் ஏமோரும் அவன் மகன் சீகேமும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். ¹⁹சீகேம் தீனாளை விரும்பியதால் தீனாளின் சகோதரர்கள் சொன்னதைச் செய்வதில் சீகேம் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

பழிவாங்குதல்

சீகேம் அவனது குடும்பத்திலேயே மதிப்பிற்குரிய மனிதன். ²⁰ஏமோரும் சீகேமும் நகரத்திற்குள்ளே ஜனங்கள் கூடும் இடத்திற்குச் சென்று, அவர்களோடு பேசினார்கள். ²¹“இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் நம்மோடு நட்பாக இருக்க விரும்புகின்றனர். நாம் இந்தப் பூமியில் அவர்களை வாழவிடுவோம். அவர்கள் நம்மோடு சமாதானமாய் இருக்கட்டும். நம் அனைவருக்கும் போதுமான நிலம் இங்கே உள்ளது. அவர்களின் பெண்களை நாம் மணந்து கொள்ளலாம். நமது பெண்களையும் அவர்களுக்கு மணமுடித்துக் கொடுக்கலாம்.

²²ஆனால் நாம் ஒரு காரியம் செய்ய ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். நமது ஆண்கள் அனைவரும் விருத்தசேதனம் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்களும் அவ்வாறே செய்திருக்கிறார்கள். ²³நாம் இவ்வாறு செய்தால் நாம் அவர்களின் ஆடுமாடுகளைப் பெற்று பணக்காரர்களாகி விடுவோம். எனவே இந்த ஒப்புத்தகை நாம் நிறைவேற்றுவோம். அவர்களும் நம்மோடு இங்கே தங்கட்டும்” என்றான்.

²⁴அக்கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட அனைவரும் இதற்கு ஒப்புக் கொண்டனர். அப்போது ஒவ்வொரு ஆண் மகனுக்கும் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டது.

²⁵முன்று நாட்கள் ஆனதும் விருத்தசேதனம் செய்துகொண்ட ஆண்களுக்குப் புண் ஆறாமல் இருந்தது. யாக்கோபின் மகன்களில் இருவரான சிமியோனும் லேவியும், பட்டணத்திலுள்ள ஆண்களின் நிலையை அறிந்து கொண்டு, அங்கு போய் ஆண்களை எல்லாம் வெட்டிக் கொண்டார்கள். ²⁶தீனாளின் சகோதரர்களாகிய சிமியோனும் லேவியும் ஏமோரையும் சீகேமையும் கொன்றனர்.

பிறகு தீனாளை அழைத்துக்கொண்டு சீகேமின் வீட்டை விட்டு வெளியேறினர். ²⁷யாக்கோபின் மகன்கள் நகரத்திற்குள் போய் அங்குள்ள செல்வங்களையெல்லாம் கொள்ளையிட்டனர். அவர்கள் தங்கள் சகோதரிக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்திற்காக இன்னும் கோபம் தணியாமல் இருந்தனர். ²⁸அவர்கள் எல்லா மிருகங்களையும் கொண்டு சென்றதுடன், கழுதைகளையும் பிறவற்றையும் வயலில் உள்ளவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டனர். ²⁹தீனாளின் சகோதரர்கள் சீகேம் ஜனங்களின் அனைத்துப் பொருட்களையும் எடுத்துக் கொண்டதோடு அவர்களின் மனைவிமார்களையும் குழந்தைகளையும் அழைத்துக் கொண்டனர்.

³⁰ஆனால் யாக்கோபு, “நீங்கள் எனக்கு மிகுதியாகத் தொல்லை கொடுக்கிறீர்கள். இந்தப் பகுதியிலுள்ள அனைவரும் என்னை வெறுப்பார்கள். அனைத்து கானானியர்களும் பெரிசியர்களும் எனக்கு எதிராகத் திரும்புவார்கள். நாம் கொஞ்சம்போதான் இருக்கிறோம். இங்குள்ள ஜனங்கள் எல்லாம் கூடி நம்மோடு சண்டைக்கு வந்தால் நாம் அழிக்கப்பட்டு விடுவோம். நமது ஜனங்கள் அனைவரும் அழிந்து போவார்கள்” என்று சிமியோனிடமும் லேவியிடமும் சொன்னான்.

³¹ஆனால் அச்சகோதரர்களோ, “எங்கள் சகோதரியை அவர்கள் ஒரு வேசியைப் போன்று நடத்தினார்கள். அதை நாங்கள் அனுமதிக்க முடியுமா? முடியாது. அவர்கள் எங்கள் சகோதரிக்குத் தீங்கு செய்து விட்டனர்” என்றார்கள்.

பெத்தேலில் யாக்கோபு

35 தேவன் யாக்கோபிடம், “பெத்தேல் நகரத்திற்குப் போய், அங்கே வாசம் செய். தொழுதுகொள்ள என்கொரு பலிபீடம் கட்டு. நீ உன் சகோதரனாகிய ஏசாவிருக்குப் பயந்து ஓடிப்போனபோது உனக்குக் காட்சி தந்த தேவனுக்கு அங்கே ஒரு பலிபீடத்தை அமைத்து அங்கு தேவனைத் தொழுதுகொள்” என்றார்.

²எனவே, யாக்கோபு தன் குடும்பத்தார் வேலைக்காரர்கள் அனைவரிடமும், “உங்களிடம் உள்ள மரத்தாலும் உலோகங்களாலும் செய்யப்பட்ட அந்நிய தெய்வங்களை யெல்லாம் அழித்துப் போடுங்கள். உங்களைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டு, சுத்தமான ஆடைகளை அணிந்து கொள்ளுங்கள். ³நாம் இந்த இடத்தைவிட்டு பெத்தேலுக்குப் போகிறோம். அங்கே எனக்குத் துன்பத்தில் உதவிய தேவனுக்கு நான் பலிபீடம் கட்டப் போகிறேன். அந்த தேவன் நான் என்கு போனாலும் என்னோடு இருக்கிறார்” என்றான்.

⁴எனவே, ஜனங்கள் தம்மிடம் இருந்த அந்நிய தெய்வங்களையும், தங்கள்

காதுகளில் அணிந்திருந்த வளையங்களுக்கும் யாக்கோபிடம் கொடுத்தார்கள். அவற்றை சீமேம் நகருக்கருகில் இருந்த ஒரு கர்வாலி மரத்தின் அடியிலே புதைத்துவிட்டான்.

⁵யாக்கோபும் அவனது மகன்களும் அவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டது போனபோது, அப்பகுதியில் உள்ள ஜனங்கள் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்துபோய் அவர்களைக் கொலைசெய்ய விரும்பினார்கள். ஆனால் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு பயம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டபடியால் அவர்கள் யாக்கோபைப் பின்தொடரவில்லை. ⁶எனவே, யாக்கோபும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் கானானிலுள்ள ஓரூசை அடைந்தனர். ஓரூஸ் இப்போது பெத்தேல் என்று அழைக்கப்பட்டது. ⁷யாக்கோபு அவ்விடத்தில் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டினான். அதற்கு “ஏல் பெத்தேல்” என்று பெயரிட்டான். காரணம் அவன் சகோதரனுக்குப் பயந்து ஓடியபோது தேவன் அந்த இடத்தில்தான் அவனுக்கு முதலில் காட்சியளித்தார்.

⁸தேபோரான் எனும் ரெபெக்காளின் தாதி அங்கு மரித்துபோனான். பெத்தேலில் கர்வாலி மரத்தின் அடியில் அவளை அடக்கம் செய்தனர் அந்த இடத்திற்கு அல்லோன்பாகுத்* என்று பெயர் வைத்தனர்.

யாக்கோபின் புதிய பெயர்

⁹பதான் அராமிலிருந்து யாக்கோபு திரும்பி வந்தபோது தேவன் மீண்டும் அவனுக்குக் காட்சியளித்தார். தேவன் யாக்கோபை ஆசீர்வதித்தார். ¹⁰தேவன், யாக்கோபிடம், “உன் பெயர் யாக்கோபு. உன்பெயர் இனி யாக்கோபு என அழைக்கப்படாது. உன் பெயர் இஸ்ரவேல் எனப்படும்” என்று கூறி அவனுக்கு ‘இஸ்ரவேல்’ என்று பெயரிட்டார்.

¹¹தேவன் அவனிடம், “நான் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன். உனக்கு இந்த ஆசீர்வாதத்தைத் தருவேன். நீ நிறைய குழந்தைகளைப் பெற்று ஒரு நாட்டை உருவாக்குவாய். வேறு ஜாதிகளின் கூட்டமும், அரசர்களும் உன்னிடமிருந்து தோன்றுவார்கள். ¹²நான் ஆபிரகாமுக்கும் ஈசாக்குக்கும் சிறந்த இடங்களைக் கொடுத்திருந்தேன். இப்போது அதனை உனக்குக் கொடுக்கிறேன். உனக்கும் பின்னால் வரும் உன் பிள்ளைகளுக்கும் கொடுப்பேன்” என்றார். ¹³பிறகு தேவன் அந்த இடத்தை விட்டு எழுந்தருளிப் போனார்.

¹⁴⁻¹⁵யாக்கோபு தேவன் தன்னோடு பேசின அந்த இடத்தில் ஒரு ஞாபகக் கல் நிறுத்தி அதில் திராட்சைரசத்தையும் எண்ணெயை

யும் ஊற்றினான். இது ஒரு சிறப்பான இடம். ஏனென்றால் அதுதான் தேவன் அவனிடம் பேசிய இடம். எனவே யாக்கோபு அதற்கு பெத்தேல் என்று பெயரிட்டான்.

ராகேல் மரணமடைதல்

¹⁶யாக்கோபும் அவனது கூட்டமும் பெத்தேலை விட்டுப் புறப்பட்டது. எப்பிராத்தாவுக்கு வர இன்னும் கொஞ்ச தூரம் இருந்தது. அப்போது ராகேல் பிள்ளை பெற்றார். ¹⁷ஆனால் பிரசவ வேதனை அதிகமாக இருந்தது. தாதியோ, “யய்ப்படாதே நீ இன்னொரு குழந்தையையும் பெறுவாய்” என்றார்.

¹⁸ஆனால் அவள் ஆண் குழந்தை பெறும் போதே மரித்துபோனாள். மரிக்கும் முன்னால் தன் மகனுக்குப் பெனோனி* என்று பெயர் சூட்டினாள். ஆனால் யாக்கோபு அவனைப் பென்யமீன்* என்று அழைத்தான்.

¹⁹ராகேல் எப்பிராத்தாவுக்குப் போகும் சாலை ஓரத்திலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டாள். (எப்பிராத்தா என்பது பெத்தேலும் ஆகும்) ²⁰யாக்கோபு அதில் ஒரு சிறப்பான கல்தூணை நட்டு ராகேலின் கல்லறையைப் பெருமைப்படுத்தினான், இன்றும் அக்கல் (தூண்) உள்ளது. ²¹இஸ்ரவேல் (யாக்கோபு) தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்தான். ஏதேர் கோபுரத்திற்குத் தென் பகுதியில் கூடாரமிட்டான்.

²²இஸ்ரவேல் அங்கு கொஞ்சக்காலமே தங்கினான். அப்போது ரூபன், தன் தந்தையின் வேலைக்காரியான* பில்கா நோடு பாலின் உறவு கொண்டதை அறிந்து இஸ்ரவேல் கடுங்கோபம் கொண்டான்.

இஸ்ரவேலின் குடும்பம்

யாக்கோபிற்கு (இஸ்ரவேலுக்கு) 12 மகன்கள் இருந்தார்கள்.

²³ரூபன், சிமியோன், லேவி, யூதா, இசக்கார், செபுலோன் ஆசியோர் யாக்கோபுக்கும் யோபானுக்கும் முதலில் பிறந்தவர்கள்.

²⁴யோசேப்பும் பென்யமீனும் யாக்கோபுக்கும் ராகேலுக்கும் பிறந்தவர்கள்.

²⁵தான், நத்தலி ஆசியு இருவரும் யாக்கோபுக்கும் பில்காளுக்குப் பிறந்தவர்கள்.

²⁶காத், ஆசேர் இருவரும் யாக்கோபுக்கும் சில்பானுக்கும் பிறந்தவர்கள். ⁸இவர்கள் அனைவரும் பதான் அராமில் யாக்கோபிற்குப் (இஸ்ரவேலுக்கு) பிறந்தவர்கள்.

²⁷யாக்கோபு தனது தந்தை ஈசாக்கு இருந்த

பெனோனி “என் துக்கத்தின் மகன்” எனப் பொருள்படும்.

பென்யமீன் “எனது வலது கை (அன்பான்) மகன்” எனப் பொருள்படும்.

வேலைக்காரி “அடிமைப்பெண்” “ஒருவனுக்கு மனைவிபோல இருப்பார்.”

அல்லோன்பாகுத் “துக்கத்தின் கர்வாலி மரம்” எனப் பொருள்படும்.

கீரியாத் அர்பாவிலிருந்த மம்ரேக்கு சென்றான். அங்கேதான் ஆபிரகாமும் வாழ்ந்தான். ²⁸ஈசாக்கு 180 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். ²⁹பிறகு ஈசாக்கு பலவீனமாகி மரித்துப் போனான். அவன் நீண்ட முழுமையான வாழ்க்கை வாழ்ந்தான். ஏசாவும் யாக்கோபும் ஆபிரகாமு அடக்கம் செய்த இடத்திலேயே ஈசாக்கையும் அடக்கம் செய்தனர்.

ஏசாவின் குடும்பம்

36 இது ஏசாவின் குடும்ப வரலாறு. ஏசா கானான் நாட்டுப் பெண்களை மணந்து கொண்டான். அவன் ஏத்தியனான ஏலோனின் மகளான ஆதாளையும், ஏவியனாகிய சிபியோனின் மகளும் ஆனாசின் மகளான அகோலிபாமாளையும் முதலில் மணந்து கொண்டான். ³இஸ்மவேலின் மகளும் நெபாயோத்தின் சகோதரியான பஸ்மாத்தையும் பிறகு மணந்தான். ⁴ஏசாவுக்கும் ஆதாளுக்கும் எலீப்பால் என்ற மகன் பிறந்தான். பஸ்மாத்துக்கு ரெகுவேல் என்ற மகன் பிறந்தான். ⁵அகோலிபாமாளுக்கு எயூஷ், யாலாம், கோரா என்ற மூன்று மகன்கள் பிறந்தனர். ஏசாவின் இறக்கப் பிள்ளைகள் கானான் நிலப் பகுதியிலேயே பிறந்தனர்.

⁶யாக்கோபு மற்றும் ஏசா ஆகியோரின் குடும்பங்கள் கானான் நாட்டில் வளர்ந்து மிகப் பெரிதாயின. எனவே ஏசா தன் சகோதரன் யாக்கோபை விட்டு விலகிப் போனான். ஏசா தனது மனைவியரையும், பிள்ளைகளையும், அடிமைகளையும், பசுக்கள் மற்றும் மிருகங்களையும் மற்ற பொருட்களையும் எடுத்துக் கொண்டு சேயீர் எனும் மலைப் பகுதிக்குச் சென்றான். (ஏசாவுக்கு ஏதோம் என்ற பேரும் உண்டு. சேயீர்* நாட்டுக்கும் இந்தப் பெயர் உண்டு)

⁹ஏசா ஏதோம் ஜனங்களுக்குத் தந்தையானான். சேயீர் எனும் மலைப் பகுதியில் வாழ்ந்த ஏசா குடும்பத்தினரின் பெயர்கள் பின் வருமாறு:

¹⁰ஏசாவுக்கும் ஆதாவுக்கும் பிறந்த மகன் எலீப்பால். ஏசாவுக்கும் பஸ்மாத்துக்கும் பிறந்த மகன் ரெகுவேல்.

¹¹எலீப்பாசுக்கு தேமான், ஓமார், செப்போ, சுத்தாம், கோனஸ் எனும் ஐந்து மகன்கள். ¹²எலீப்பாசுக்குத் திம்னா என்ற வேலைக்காரி இருந்தாள். அவளுக்கும் அவனுக்கும் அமலேக்கு என்ற மகன் பிறந்தான்.

¹³ரெகுவேலுக்கு நசாக், செராசு, சம்மா, மீசா என்று நான்று மகன்கள்.

இவர்கள் ஏசாவுக்கு பஸ்மாத் மூலம் வந்த பேரக்குழந்தைகள்.

¹⁴ஏசாவின் மூன்றாவது மனைவியான

சிபியோனின் மகன் ஆனாசினின் மகளான அகோலிபாமான் எயூஷ், யாலாம், கோராசு எனும் மகன்களைப் பெற்றார்.

¹⁵ஏசாவின் மகன்களில் கீழ்க்கண்ட கோத்திரங்கள் தோன்றினர்.

ஏசாவின் மூத்த மகன் எலீப்பால். எலீப்பாசிலிருந்து தேமான், ஓமார், செப்போ, கோனஸ், ¹⁶கோராசு, சுத்தாம், அமலேக்கு என்பவர்கள்.

இவர்கள் ஏதோம் நாட்டில் எலீப்பாசின் சந்ததியும் ஏசாவின் மனைவி வழி வந்த ஆகானின் கோத்திரங்கள்.

¹⁷ஏசாவின் மகனாகிய ரெகுவேலின் மகன்களில் நசாக், செராசு, சம்மா, மீசா, என்பவர்கள் முக்கியமானவர்கள்.

இவர்கள் ஏதோம் நாட்டில் ரெகுவேலின் சந்ததியும் ஏசாவின் மனைவியாகிய பஸ்மாத்தின் மகனாமாயிருந்த பிரபுக்கள்.

¹⁸ஏசாவின் மனைவியாகிய அகோலிபாமாளின் மகன்களான எயூஷ், யாலாம், கோராசு என்பவர்கள். இவர்கள் ஆனாசின் மகளும் ஏசாவின் மனைவியாகிய அகோலிபாமாளின் சந்ததியாயிருந்த தலைவர்கள். ¹⁹இவர்கள் எல்லோரும் ஏசாவின் குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்கள்.

²⁰அந்த நாட்டில் ஏசாவுக்கு முன் வாழ்ந்த சேயீருக்கு லோத்தான், சோபால், சிபியோன், ஆனாகு. ²¹திஷோன், ஏதசேர், திஷான் என்னும் மகன்கள் இருந்தனர். இவர்கள் ஏதோம் நாட்டில் சேயீரின் மகன்களாகிய ஓரியருடைய சந்ததியாயிருந்த பிரபுக்கள்.

²²லோத்தானுக்கு ஓரி, ஏமாம் எனும் மகன்கள் இருந்தனர். லோத்தானின் சகோதரி திம்னாள் என்பவள்.

²³சோபாலினுக்கு அல்வான், மானகாத், ஏபால், செப்போ, ஓனாம் எனும் மகன்கள் இருந்தனர்.

²⁴சிபியோனுக்கு அயா, ஆனாகு எனும் மகன்கள் இருந்தனர். ஆனாகு தன் தகப்பனாகிய சிபியோனின் சுழுகைகளைப் பாலவனத்தில் மேய்க்கையில் வெந்நீர் ஊற்றுக்களைக் கண்டுபிடித்தான்.

²⁵ஆனாகினுக்கு திஷோன், அகோலிபாமான் எனும் பிள்ளைகள் இருந்தனர்.

²⁶திஷோனுக்கு எம்தான், எஸ்பான், இத்தரான், செரான் எனும் மகன்கள் இருந்தனர்.

²⁷ஏதசேனுக்கு பில்கான், சகவான், அக்கான் என்னும் மகன்கள் இருந்தனர்.

²⁸திஷோனுக்கு ஊதஸ், அரான், என்னும் மகன்கள் இருந்தனர்.

²⁹ஓரியரின் சந்ததியிலே லோத்தான், சோபால், சிபியோன், ஆனாகு, ³⁰திஷோன், ஏதசேர், திஷான் என்பவர்கள் தலைவர்கள் ஆனார்கள். இவர்களே சேயீர் நாட்டிலே தங்கள் பகுதிகளில் இருந்த ஓரியர் சந்ததியிலே உள்ள பிரபுக்கள். ³¹அப்பொழுது

சேயீர் ஏதோமிலுள்ள மலைப் பகுதியான இடம்.

ஏதோமிலே இராஜாக்கள் இருந்தார்கள். இஸ்ரவேலுக்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே ஏதோமில் பல மன்னர்கள் இருந்தனர்.

³²யோபா என்பது அரசனின் மகனாகிய பேலா ஏதோமில் ஆட்சி செலுத்தி வந்தான். அவன் தின்காபா எனும் நகரிலிருந்து ஆண்டான். ³³பேலா மரித்தது யோபாப் அரசன் ஆனான். இவன் போஸ்றாவிலுள்ள சேராசுவின் மகன். ³⁴யோபாப் மரித்ததும் ஊசாம் அரசாண்டான். இவன் தேமானிய நாட்டினன். ³⁵ஊசாம் மரித்ததும் ஆதாச் அரசாண்டான். இவன் பேதாதின் மகன். (ஆதாச் மோவாபிய நாட்டிலே மீதியானியரை வெற்றி பெற்றவன்) இவன் ஆவிக் நாட்டிலிருந்து வந்தவன். ³⁶ஆதாச் மரித்தபின் சம்பலா அரசாண்டான். இவன் மலீரேக்கா ஊரைச் சார்ந்தவன். ³⁷சம்பலா மரித்தபின் சவுல் அரசாண்டான். இவன் அங்குள்ள ஆற்றின் அருகிலுள்ள ரெகொபோத் ஊரைச் சேர்ந்தவன். ³⁸சவுல் மரித்தபின் பாகால்கானான் அரசாண்டான். இவன் அக்போருடைய மகன். ³⁹பாகால்கானான் மரித்தபின் ஆதார் அரசாண்டான். இவன் பாகு எனும் நகரைச் சேர்ந்தவன். இவனது மனைவியின் பெயர் மெகேதபேல். இவன் மதீரேத் மற்றும் மெசகாவின் மகன்.

⁴⁰⁻⁴³ஏசாவே ஏதோமிய குடும்பங்களின் தந்தை ஆவான். ஏசாவின் வம்சத்தில் திம்னா, அல்வா, ஏதேத், அகோலிபாமா, ஏவா, பிளோன், கோலான், தேமான், மிப்சர், மக்தியேல், ஈராம் எனும் பிரபுக்கள் இருந்தனர். ஒவ்வொரு குடும்பமும் அந்தந்த குடும்பப் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது பகுதிகளில் வாழ்ந்து வந்தனர்.

கனவுகாணும் யோசேப்பு

37 கானான் தேசத்திலேயே யாக்கோபு வாழ்ந்து வந்தான். இதே நாட்டில்தான் அவனது தந்தையும் வாழ்ந்திருந்தான். ²இது யாக்கோபின் குடும்ப வரலாறு:

யோசேப்பு ஓர் 17 வயது இளைஞன். தன் சகோதரர்களோடு சேர்ந்து ஆடு மாடுகளைக் கவனித்துக் கொள்வது அவனது வேலை. பில்கான், சில்பான், ஆசியோரின் மகன்களும் அவனோடு இருந்தனர் (பில்காளும், சில்பாளும் அவனது தந்தையின் மனைவிகள்.) யோசேப்பு தன் சகோதரர்கள் செய்த கெட்ட செயல்களைத் தந்தையிடம் சொன்னான். ³யோசேப்பு பிறக்கும்போது இஸ்ரவேலுக்கு மிக முதிய வயது. எனவே அவன் மற்ற மகன்களைவிட யோசேப்பைப் பெரிதும் நேசித்தான். அவனுக்கென்று ஒரு தனி அங்கியைக் கொடுத்திருந்தான். அது மிக நீளமான தாகவும் அழகானதாகவும் இருந்தது. ⁴யோசேப்பின் சகோதரர்கள், தங்கள் தந்தை தங்களைவிட யோசேப்பை அதிகமாக நேசிப்பதாக உணர்ந்தனர். இதனால் அவர்

கள் அவனை வெறுத்தனர். எனவே அவர்கள் அவனோடு அன்பாகப் பேசுவதில்லை.

⁵ஒரு நாள் யோசேப்புக்கு விசேஷமான கனவு வந்தது. அவன் அதனைச் சகோதரர்களிடம் சொன்னான். அதனால் அவர்கள் அவனை மேலும் வெறுத்தனர்.

⁶யோசேப்பு, "நான் ஒரு கனவு கண்டேன். ⁷நாம் எல்லோரும் வயலில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். கோதுமை அரிசனைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்போது என்னுடைய கட்டு நிமிர்ந்திருந்தது. உங்கள் கட்டுக்கள் என் கட்டுக்களைச் சுற்றி வந்து வணங்கின" என்றான்.

⁸அவனுடைய சகோதரர்கள், "இதனால் நீ அரசனாகி எங்களையெல்லாம் ஆளலாம் என்று நினைக்கிறாயா?" எனக் கேட்டனர். அவன் சகோதரர்கள் இக்கனவைப்பற்றி அறிந்தபிறகு அதிகமாக அவனை வெறுத்தனர்.

⁹பிறகு யோசேப்புக்கு இன்னொரு கனவு வந்தது. அதையும் அவன் அவர்களிடம் சொன்னான். "நான் இன்னொரு கனவு கண்டேன். அதில் சூரியனும் சந்திரனும் பதினொரு நட்சத்திரங்களும் என்னை வணங்கின" என்றான்.

¹⁰அவன் இக்கனவைத் தந்தையிடமும் சொன்னான். ஆனால் அவனது தந்தை அவனை விமர்சனம் செய்து, "என்ன மாதிரியான கனவு இது? நானும் உனது தாயும் சகோதரர்களும் உன்னை வணங்குவோம் என நினைக்கிறாயா?" என்று கேட்டான். ¹¹யோசேப்பின் சகோதரர்கள் தொடர்ந்து அவன் தன் பொருமை கொண்டிருந்தனர், அவன் தந்தையோ அவன் சொன்னதை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, அது என்னவாக இருக்கும் என்று யோசனை செய்தான்.

¹²ஒரு நாள் யோசேப்பின் சகோதரர்கள் சீகேமிற்குத் தங்கள் தந்தையின் ஆடுகளை மேய்க்கப் போனார்கள். ¹³சில நாட்களான பின்பு யாக்கோபு யோசேப்பிடம், "சீகேமிற்குப் போ. அங்கு உன் சகோதரர்கள் ஆடு மேய்க்கிறார்கள்" என்றான்.

யோசேப்பும், "நான் போகிறேன்" என்று கூறினான்.

¹⁴யாக்கோபு அவனிடம், "போய் உன் சகோதரர்களும், ஆடுகளும் பத்திரமாக இருக்கிறார்களா என்று பார்த்து வா" என்றான். அவனை எபிரோன் சமவெளியிலிருந்து சீகேமிற்கு அனுப்பினான்.

¹⁵சீகேமிற்குப் போகும்போது யோசேப்பு வழித்தப்பிவிட்டான். ஒரு மனிதன் இவன் அலைந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, "யாரை நீ தேடிக்கொண்டிருக்கிறாய்?" என்று கேட்டான்.

¹⁶நான் என் சகோதரர்களைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன். அவர்கள் மந்தைக்

ளோடு எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியுமா?” என்று கேட்டான்.

¹⁷அவனோ, “அவர்கள் ஏற்கெனவே தோத்தானுக்குப் போயிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன்” என்றான். எனவே யோசேப்பும் தோத்தானுக்குப் போய் சகோதரர்களைக் கண்டு கொண்டான்.

அடிமையாக யோசேப்பு விற்கப்படுதல்

¹⁸யோசேப்பு தூரத்தில் வரும்போதே அவனது சகோதரர்கள் அவனைப் பார்த்து விட்டு, அவனைக் கொன்றுவிட முடிவு செய்தார்கள். ¹⁹அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர், “கனவு காணும் யோசேப்பு வந்து கொண்டிருக்கிறான். ²⁰இப்பொழுது நம்மால் அவனைக் கொல்லமுடியும். கொன்று ஏதாவது ஒரு சிணற்றில் அவன் பிணத்தை எறிந்து விடுவோம். ஏதோ காட்டு மிருகம் அவனைக் கொன்றுவிட்டதாகத் தந்தையிடம் சொல்லுவோம். அவனது கணவுகள் பயனற்றவை என்று நீர்பிப்போம்” எனப் பேசிக்கொண்டனர்.

²¹ஆனால் யோசேப்பைக் காப்பாற்ற ரூபன் விரும்பினான். “அவனைக் கொல்ல வேண்டாம். ²²அவனைத் தூக்கி பாலை வனத்திலுள்ள இந்தக் சிணற்றில் போட்டு விடுங்கள்” என்றான். பிறகு அவனைக் காப்பாற்றி தந்தையிடம் அனுப்பலாம் என்று அவன் திட்டம் போட்டான். ²³யோசேப்பு சகோதரர்களிடம் வந்தான். அவர்கள் அவனை அடித்து அவனது அழகான மேல் அங்கியைக் கிழித்தனர். ²⁴பிறகு அவனை ஒரு வறண்ட சிணற்றில் தூக்கிப் போட்டனர்.

²⁵அவன் சிணற்றில் கிடக்கும்போது அவர்கள் மேலே உணவு உண்ண உட்கார்ந்தனர். அப்போது வியாபாரிகள் கூட்டமாகக் கீலையாத்திலிருந்து எகிப்து நோக்கிப் போவதைக் கண்டனர். அவர்கள் ஓட்டக்களில் நிறைய செல்வங்களையும் விலையுயர்ந்த பொருட்களையும் ஏற்றிச் சென்றனர். ²⁶எனவே யூதா சகோதரர்களிடம், “யோசேப்பைக் கொன்று மறைத்து விடுவதால் நமக்கு என்ன லாபம்?”

²⁷அதைவிட அவனை வியாபாரிகளிடம் விற்றுவிட்டால் நிறைய லாபம் கிடைக்கும், சொந்த சகோதரனைக் கொன்றோம் என்ற பழியும் இருக்காதே” என்றான். மற்ற சகோதரர்களும் இதற்கு ஒப்புக்கொண்டனர். ²⁸மீதியானிய வியாபாரிகள் அருகில் வந்ததும் யோசேப்பைக் சிணற்றிலிருந்து வெளியே எடுத்து 20 வெள்ளிகாசுகளுக்கு அவனை விற்று விட்டனர். அவர்கள் யோசேப்பை எகிப்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள்.

²⁹இச்சமயத்தில் ரூபன் அவர்களோடு இல்லை. அவனுக்கு அவர்கள் யோசேப்பை விற்றுவிட்டார்கள் என்பது தெரியாது.

அவன் சிணற்றைப் பார்த்தபோது அவன் இல்லாததை அறிந்து வருத்தப்பட்டு தன் ஆடைகளைக் கிழித்துக் கொண்டான்.

³⁰ரூபன் தன் சகோதரர்களிடம் போய், “அந்த இளைஞன் சிணற்றில் இல்லையே, நான் என்ன செய்வது?” என்று கேட்டான். ³¹அச்சகோதரர்கள் ஒரு ஆட்டைக் கொண்டு அதன் இரத்தத்தை யோசேப்பின் அங்கியில் தோய்த்தனர். ³²பிறகு அதைக் கொண்டு போய் தந்தையிடம் காட்டி, “இந்த அங்கியைக் கண்டெடுத்தோம். இது யோசேப் பிணுடையதா?” என்று கேட்டனர்.

³³தந்தை அந்த அங்கியைப் பார்த்துவிட்டு அது யோசேப்பிணுடையது என்று அறிந்து கொண்டான். “ஆமாம் இது அவனுடையதுதான். ஒரு வேளை ஏதாவது காட்டு மிருகம் அவனைக் கொன்றிருக்கும். என் மகன் யோசேப்பு காட்டு மிருகத்தால் உண்ணப்பட்டான்” என்று கூறினான்.

³⁴அவனுக்கு வருத்தம் அதிகமாகித் தன் ஆடைகளைக் கிழித்துக் கொண்டான். பிறகு அவன் தன் சோகத்தை சாக்கினாலான ஆடையை அணிந்து வெளிப்படுத்தினான். அவன் தொடர்ந்து நீண்ட நாள் மகனைப் பற்றிய துக்கத்தில் இருந்தான். ³⁵யாக்கோபின் பிற மகன்களும், மகன்களும் அவனுக்கு ஆறுதல் கூற முயன்றார்கள். ஆனால் அவன் ஆறுதல் அடையவில்லை. “நான் மரிக்கும் வரை என் மகனுக்காக வருத்தப்படுவேன்” என்று கூறினான்.

³⁶மீதியானிய வியாபாரிகள் எகிப்தில் யோசேப்பை விற்றுவிட்டார்கள். பார்வோனின் பிரதானியும் தலையாரிகளுக்குத் தலைவனுமான போத்திப்பாருக்கு அவனை விற்றார்கள்.

யூதாவும் தாமாரும்

38 அந்த நேரத்தில் யூதா தன் சகோதரர்களை விட்டுவிட்டு ஈரா என்ற பெயருடைய மனிதனோடு இருந்தான். ஈரா அதுவல்லாம் என்ற நகரிலிருந்து வந்தவன். ²யூதா ஒரு கானானிய பெண்ணைச் சந்தித்து அவளை மணந்து கொண்டான். அவளது தந்தையின் பெயர் குவா. ³அவளுக்கு ஒரு மகன் பிறந்தான். அவனுக்கு ஏர் என்று பெயர் வைத்தனர். ⁴அவள் இன்னொரு மகனைப் பெற்றாள். அவனுக்கு ஓனான் என்று பேர் வைத்தார்கள். ⁵இன்னொரு மகன் அவளுக்கு பிறந்தான். அவனுக்கு செலா என்று பெயர் வைத்தார்கள். அவன் பிறந்தபோது அவர்கள் கெசீபிலே வாழ்ந்தனர்.

⁶யூதா தன் மூத்த மகனான ஏர் என்பவனுக்கு மணம் முடிக்க ஒரு பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுத்தான். அந்த பெண்ணின் பெயர் தாமார். ⁷ஆனால் ஏர் பல தீய செயல்களைச் செய்தான். கர்த்தர்

அவனைப்பற்றி சந்தோஷமடையாததால், கர்த்தர் அவனை அழித்துவிட்டார்.⁸ பிறகு யூதா, ஏரின் சகோதரனை ஓனானிடம், “போய் உன் சகோதரனின் மனைவியைச் சேர்த்துக்கொண்டு அவளுக்குக் கணவனாகு. அவளுக்குக் குழந்தைகள் பிறந்தால் அவை உன் சகோதரன் ஏருக்கு உரியதாகும்” என்றான்.

⁹இந்தச் சேர்க்கையினால் பிறக்கும் குழந்தைகள் தன்னுடையதாக இருக்காது என்பதை ஓனான் அறிந்தான். ஓனான் தாமாருடன் பாலின உறவு கொள்ளும்போது தனது சகோதரனுக்கு சந்ததி உண்டாகாதிருக்கத் தனது வித்துவைத் தரையில் விழ்ச்செய்தான்.¹⁰ இது கர்த்தருக்கு மிகவும் கோபம் மூட்டியது. எனவே கர்த்தர் ஓனானையும் அழித்தார்.¹¹ பிறகு யூதா தன் மருமகனான தாமாரிடம், “உன் தந்தை வீட்டிற்குப் போ. என் இளைய மகன் வளர்ந்து ஆளாகிறவரை நீ அவனுக்காகக் காத்திரு” என்றான். சேலாவும் அழிந்து போவானோ என்று யூதா அஞ்சினான். தாமார் தன் தந்தை வீட்டிற்குப் போனான்.

¹²பின்னர் சூவாவின் மகனான யூதாவின் மனைவி மரித்துப் போனான். யூதாவின் துக்ககாலத்தில் அதுல்லாம் நகரைச் சேர்ந்த தன் நண்பன் ஈராவோடு தன் ஆடுகளுக்கு மயிர் சுத்தரிக்க திம்னாவுக்குப் போனான்.

¹³தன் மாமனராகிய யூதா ஆடுகளின் மயிரைக் சுத்தரிக்கும்படி திம்னாவை நோக்கிச் செல்கிறார் என்பதைத் தாமார் அறிந்துகொண்டான். அவள் எப்போதும் விதைவக்குரிய ஆடைகளையே அணிந்து வந்தாள்.¹⁴ எனவே இப்போது வேறு ஆடைகளை அணிந்து, தன் முகத்தை மூடிக்கொண்டு திம்னா நகருக்கு அருகில் உள்ள ஏனாயிம் என்னும் இடத்துக்குச் செல்லும் பாதைக்கு அருகில் உட்கார்ந்து கொண்டான். யூதாவின் இளைய மகனான சேலா அப்பொழுது வளர்ந்து விட்டான் என்பதைத் தாமார் அறிந்தாள். ஆனால் தாமார் அவனை மணப்பதற்கானத் திட்டத்தை யூதா செய்யமாட்டான் என்று அவள் உணர்ந்து கொண்டாள்.

¹⁵யூதா அவ்வழியாகப் போனபோது அவளைப் பார்த்தான். அவள் தன் முகத்தை மூடியிருந்தபடியால் அவளை வேசி என்று நினைத்துக் கொண்டான்

¹⁶யூதா அவளிடம் போய், “நான் உன்னோடு பாலின உறவு கொள்ளலாமா” என்று கேட்டான். (அவனுக்கு அவள் தன் மருமகனான தாமார் என்பது தெரியாது) அவளோ, “என்னை எவ்வளவு கொடுப்பீர்?” என்று கேட்டான்.

¹⁷அவளோ, “என் மந்தையிலிருந்து ஓர் இளம் ஆட்டை அனுப்புவேன்” என்றான்.

அவள் அதற்கு, “நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் முதலில் ஆடு

வரும்வரை அடமானமாக ஏதாவது கொடுத்துவிட்டுப் போகவேண்டும்” என்று கேட்டான்.

¹⁸அவன், “என்னிடமிருந்து அடமானமாக என்ன பொருளை விரும்புகிறாய்” என்று கேட்டான்.

அவள், “உம்முடைய முத்திரை மோதிரமும், ஆரமும், கைக்கோலும் வேண்டும்” என்று கேட்டாள். யூதாவும் அவ்வாறே கொடுத்துவிட்டு அவளோடு பாலின உறவு கொண்டான். அதனால் அவள் கர்ப்பமானாள்.¹⁹ தாமார் தன் வீட்டிற்குப் போய் முக்காட்டை எடுத்து விட்டாள். பின் விதைவக்குரிய ஆடைகளை அணிந்து கொண்டாள்.

²⁰யூதா தான் வாக்களித்தபடி வேசியிடம் ஆட்டுக்குட்டியைக் கொடுக்க தன் நண்பன் ஈராவை அனுப்பினான். அவளிடம் கொடுத்த அடமானப் பொருட்களையும் வாங்கி வருமாறு சொன்னான். ஆனால் அவனால் அவளைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.²¹ ஈரா அந்தநகர ஜனங்கள் பலரிடம் அந்த வேசியைப்பற்றி விசாரித்தான்.

அவர்கள், “அத்தகைய வேசி இங்கு இல்லை” என்றனர்.

²²எனவே அவன் யூதாவிடமே திரும்பி வந்தான். “என்னால் அந்தப் பெண்ணைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அங்குள்ள வர்கள் அத்தகைய வேசி அங்கில்லை எனக் கூறுகின்றனர்” என்றான்.

²³அதனால் யூதா, “அவள் எனது பொருட்களை வைத்திருக்கட்டும். ஜனங்கள் எங்களை நகையாடுவதை நான் விரும்பவில்லை. ஆட்டுக்குட்டியை அவளுக்குக் கொடுக்க முயன்றேன். அங்கே அவளோ இல்லை, இதுபோதும்” என்றான்.

தாமார் கர்ப்பமாகுதல்

²⁴மூன்று மாதங்கள் ஆனதும் சிலர் யூதாவிடம், “உன் மருமகன் தாமார் ஒரு வேசியைப்போல பாவம் செய்து விட்டான். இப்போது அவள் கர்ப்பமாக இருக்கிறாள்” என்றனர். யூதாவோ, “அவளை அழைத்துப் போய் எரித்து விடுவோம்” என்றான்.

²⁵அந்த மனிதர்கள் தாமாரைக் கொல்வதற்காக அவளிடம் சென்றார்கள். ஆனால் அவள் தன் மாமனாருக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பினாள், “என்னைக் கர்ப்பவதியாக்கிய மனிதருக்குரிய பொருட்கள் சில என்னிடம் உள்ளன. இப்பொருட்களைப் பாருங்கள், அவர் யார்? யாருடைய முத்திரையும், ஆரமும் இது? யாருடைய கோல் இது?” என்று கேட்டிருந்தான்.

²⁶யூதாவுக்கு எல்லாம் புரிந்து போயிற்று, “அவள் சொல்வது சரி, நானே தவறு செய்துவிட்டேன். நான் சொன்னபடி என் மகன் சேலாவை நான் அவளுக்குக்

கொடுக்கவில்லை” என்று உணர்ந்தான். அவன் மீண்டும் தாமாரோடு பாலின உறவு கொள்ளவில்லை.

²⁷தாமார் குழந்தைபெறும் காலம் வந்தது. அவளுக்கு இரட்டைக் குழந்தை பிறக்கும் என்றார்கள். ²⁸முகலில் ஒரு குழந்தை கையை நீட்டியதும் அதன் கையில் சிவப்புக் கயிற்றைக்கட்டி “அது மூத்த குழந்தை என்றாள் தாதி” ஆனால் ²⁹அக்குழந்தை கைகளை உள்ளே இழுத்துக்கொண்டபோது இன்னொரு குழந்தை பிறந்தது. எனவே தாதி, “நீ மீறிக்கொண்டு வந்தாய். அதனால் மீறுதல் உன்னிடம் நிற்கும்” என்று அதற்கு பாரேல்* என்று பேரிட்டாள். ³⁰பின்னரே அடுத்த குழந்தை பிறந்தது. அதன் கையில் சிவப்புக் கயிறு இருந்ததால் சேரா* என்று பெயரிட்டனர்.

யோசேப்பு போத்திபாரிடம் விற்கப்படுகிறான்

39 யோசேப்பை வாங்கிய வியாபாரிகள் அவனை எகிப்தில் பார்வோனின் படைத்தலைவன் போத்திபாரிடம் விற்றார்கள். ²ஆனால் கர்த்தர் அவனுக்கு உதவினார். யோசேப்பு ஒரு வெற்றியுள்ள மனிதன் ஆனான். அவன் தன் எஜமானனின் வீட்டில் வசித்தான்.

³கர்த்தர் யோசேப்போடு இருப்பதையும், அவன் செய்கிற எல்லாவற்றிலும் கர்த்தரின் உதவியால் வெற்றி பெறுவதையும் பார்த்தான். ⁴அதனால் யோசேப்பைப்பற்றி மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தான். எனவே, தனக்காக யோசேப்பு வேலை செய்வதை அனுமதித்ததுடன், தன் வீட்டைக் கவனித்துக்கொள்ளவும் வைத்தான். போத்தி பாருக்குச் சொந்தமான எல்லாவற்றையும் யோசேப்பு ஆளுகை செய்தான். ⁵யோசேப்பைத் தனது வீடு முழுவதற்கும் அதிகாரியாக்கியதும் கர்த்தர் அந்த வீட்டையும், போத்திபாருக்குச் சொந்தமான எல்லாவற்றையும் ஆசீர்வதித்தார். இவை அனைத்தையும் கர்த்தர் யோசேப்புக்காகச் செய்தார். போத்திபாருக்குரிய வீடு மற்றும் வயல்களையும் கர்த்தர் ஆசீர்வதித்தார். ⁶ஆகவே போத்திபார் யோசேப்பிற்கு வீட்டிலுள்ள எல்லா பொறுப்புகளையும் கொடுத்துவிட்டான். அவன் உண்ணும் உணவைத் தவிர வேறு எதைப்பற்றியும் கவலைப்படவில்லை.

யோசேப்பு போத்திபாரின் மனைவியுடன் பாவம் செய்ய மறுக்கல்

யோசேப்பு கம்பிரமாகவும் பார்ப்பதற்கு அழகாகவும் இருந்தான். ¹கொஞ்சக் காலம்

ஆனதும், யோசேப்பின் எஜமானனின் மனைவி யோசேப்புமீது ஆசைப்பட ஆரம்பித்தாள். ஒரு நாள் அவனிடம், “என்னோடு பாலின உறவு கொள்ள வா” என்றாள்.

⁸ஆனால் யோசேப்பு மறுத்து விட்டான், “என் எஜமானன் என்னை நம்பி வீட்டிலுள்ள எல்லாவற்றையும் ஒப்படைத்திருக்கிறார். ⁹என் எஜமானன் இந்த வீட்டில் ஏறக்குறைய என்னைத் தனக்குச் சமமாக வைத்திருக்கிறார். நான் அவரது மனைவியோடு பாலின உறவு கொள்ளக் கூடாது. இது தவறு, தேவனுக்கு விரோதமான பாவம்” என்று கூறினான்.

¹⁰அவன் ஒவ்வொரு நாளும் யோசேப்போடு பேசி அவனை அழைத்தான். அவனோ அவளோடு பாவத்தில் ஈடுபட மறுத்துவிட்டான். ¹¹ஒரு நாள் அவன் வீட்டிற்குள் வேலை செய்வதற்காகப் போனான். அப்போது வீட்டில் அவன் மட்டும் தான் இருந்தான். ¹²அவனது எஜமானனின் மனைவி அவனது அங்கியை பற்றிப்பிடித்து, “என்னோடு பாலின உறவு கொள்ள வா” என்றாள். எனவே அவன் வேகமாக வீட்டை விட்டு வெளியே ஓடிவிட்டான். அப்போது அவனது அங்கியை அவளது கையில் சிக்கிக் கொண்டது.

¹³அவள் அதனைக் கவனித்தாள். நடந்ததைப்பற்றி அவன் பொய்யாகச் சொல்லத் திட்டமிட்டான். ¹⁴அவன் வீட்டிலுள்ள வேலைக்காரர்களை அழைத்து “பாருங்கள், நம்மை அவமானம் செய்வதற்காக இந்த எபிரேய அடிமை கொண்டு வரப்பட்டுள்ளான். அவன் வந்து என்னோடு படுக்க முயன்றான். ¹⁵நான் சத்தமிட்டதால் அவன் ஓடிப்போய்விட்டான். அவனது அங்கி மட்டும் சிக்கிக்கொண்டது” என்று முறையிட்டான். ¹⁶அவள் அந்த அங்கியை அவள் புருஷன் வரும்வரை வைத்திருந்து, ¹⁷அவனிடமும் அதே கதையைக் கூறினாள். “நீங்கள் கொண்டுவந்த எபிரேய அடிமை என்னைக் கெடுக்கப் பார்த்தான். ¹⁸அவன் என்னருகில் வந்ததும் நான் சத்தமிட்டேன், அவன் ஓடிவிட்டான். அவனது அங்கி மட்டும் சிக்கிக்கொண்டது” என்றாள்.

சிறையில் யோசேப்பு

¹⁹யோசேப்பின் எஜமானன் அவனது மனைவி சொன்னதைக் கேட்டு கோபம் கொண்டான். ²⁰அரசனுடைய பகைவர்களைப் போடுவதற்கென்றிருந்த சிறையிலே போத்திபார் யோசேப்பைப் போட்டி விட்டான். யோசேப்பு அங்கேயே தங்கினான்.

²¹ஆனால் கர்த்தர் யோசேப்போடு இருந்தார். அவர் தொடர்ந்து தனது இரக்கத்தை அவன்மீது காட்டி வந்தார்.

பாரேல் “உடைக்கப்பட” எனப் பொருள்படும்.

சேரா “பிரகாசம்” எனப் பொருள்படும்.

சிறையதிகாரி யோசேப்பை விரும்ப ஆரம்பித்தான். ²²யோசேப்பை கைதிகளைக் கண்காணிப்பவனாக நியமித்தான். அங்கு நடப்பவற்றுக்கு அவன் பொறுப்பாளியாக்கப்பட்டான். ²³அந்த அதிகாரி அவனை முழுமையாக நம்பினான். கர்த்தர் யோசேப்போடு இருந்ததால் இது இவ்வாறு நடந்தது. அவன் செய்கிற ஒவ்வொரு காரியத்தையும் வெற்றிகரமாக்க கர்த்தர் உதவினார்.

யோசேப்பு இரண்டு கணவுகளுக்கு விளக்கம் கூறுதல்

40 பிறகு, பார்வோனுக்கு எதிராக ரொட்டி சுடுபவனும், திராட்சைரசம் கொடுப்பவனுமான இரண்டு வேலைக்காரர்கள் தவறு செய்தனர். ²அவர்கள் மீது பார்வோனுக்கு மிகுந்த கோபம் இருந்தது. ³அரசன் அவர்களை யோசேப்பு இருந்த சிறையிலேயே அடைத்து விட்டான். போத்திபார் இந்தச் சிறையின் பொறுப்பாளன். ⁴அதிகாரி, இந்த இருவரையும் யோசேப்பின் கண்காணிப்பில் வைத்தார். இருவரும் சிறையில் கொஞ்சக் காலம் தொடர்ந்து இருந்தனர். ⁵ஓரிருவரும் கணவு வந்தது. இருவரும் வெவ்வேறு கணவுகளைக் கண்டனர். இருவரும் எசிப்திய அரசனின் வேலைக்காரர்கள். ஒருவன் ரொட்டி சுடுபவன், மற்றொருவன் திராட்சைரசம் கொடுப்பவன். ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனிப் பொருள் இருந்தது. ⁶மறுநாள் காலையில் யோசேப்பு அவர்களிடம் சென்றான். அவர்கள் இருவரும் சுவலையாயிருப்பதைக் கண்டான். ⁷அவர்களிடம், “ஏன் இவ்வாறு இன்று சுவலையோடு இருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டான்.

⁸அவர்கள், “நேற்று நாங்கள் இருவரும் கணவு கண்டோம். அதன் பொருள் புரியவில்லை. அதின் பொருளையோ, விளக்கத்தையோ சொல்பவர்கள் யாரும் எங்களுக்கு இல்லை” என்றனர்.

யோசேப்பு அவர்களிடம், “தேவன் ஒருவரே நமது கணவுகளைப் புரிந்து கொண்டு விளக்க வல்லவன். என்னிடம் உங்கள் கணவுகளைக் கூறுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்” என்றான்.

திராட்சைரசம் பரிமாறுபவனின் கணவு

⁹திராட்சைரசம் கொடுப்பவன் தன் கணவை யோசேப்பிடம் கூறினான். “என் கணவில் நான் ஒரு திராட்சைக் கொடியைக் கண்டேன். ¹⁰அதில் மூன்று கிளைகள் இருந்தன. அவை வளர்ந்து பூக்கள் விட்டு கனிவதைக் கண்டேன். ¹¹நான் பார்வோனின் கோப்பையை ஏந்தியிருந்தேன். எனவே அந்தக் திராட்சையைப் பிழிந்து சாறு

எடுத்தேன். பிறகு அதனைப் பார்வோனுக்குக் கொடுத்தேன்” என்றான்.

¹²பிறகு யோசேப்பு, “இந்தக் கணவை உனக்கு விளக்குவேன். மூன்று கிளைகள் என்பது மூன்று நாட்கள். ¹³இன்னும் மூன்று நாளில் பார்வோன் உன்னை மன்னித்து, உன்னை விடுதலை செய்து, முன்பு அவரது கிண்ணம் ஏந்துபவனாக இருந்ததுபோல் உன்னை ஏற்றுக்கொள்வார். ¹⁴ஆனால் நீ விடுதலையானதும் என்னை நினைத்துக் கொள். எனக்கும் உதவி செய். பார்வோனிடம் உன்னைப் பற்றிக் கூறு. அவர் என்னை விடுதலை செய்வார். ¹⁵நான் என் சொந்த எபிரேய நாட்டைவிட்டு இங்கு பலவந்தமாக கொண்டு வரப்பட்டேன். இங்கேயும் நான் தவறு செய்யவில்லை. நான் சிறையில் இருக்க வேண்டியவன் அல்ல” என்றான்.

ரொட்டிச் சுடுபவனின் கணவு

¹⁶ரொட்டிச் சுடுபவன் மற்றவனின் கணவுக்கு நல்ல பொருள் இருப்பதை அறிந்தான். தன் கணவையும் யோசேப்பிடம் கூறினான். “நானும் ஒரு கணவு கண்டேன். என் தலையில் மூன்று ரொட்டிக் கூடைகள் இருந்தன. ¹⁷மேல் கூடையில் எல்லா வகையான சமைத்த உணவுகளும் இருந்தது. அது பார்வோனுக்கு உரியது. ஆனால் பறவைகள் அவற்றைத் தின்றனாகொண்டிருந்தன” என்றான்.

¹⁸யோசேப்பு, “நான் உனக்கு அக்கனவின் பொருளைச் சொல்கிறேன். மூன்றும் கூடைகள் மூன்று நாட்களைக் குறிக்கும். ¹⁹மூன்று நாள் முடிவதற்குள் நீ வெளியே செல்வாய். அரசன் உன் தலையை வெட்டிவிடுவான். உனது உடலைக் கம்பத்தில் தொங்க விடுவான். பறவைகள் உன் உடலைத் தின்னும்” என்று சொன்னான்.

யோசேப்பு மறக்கப்படாத

²⁰மூன்று நாளானதும் பார்வோனுடைய பிறந்த நாள் வந்தது. அவன் தன் வேலைக்காரர்களுக்கெல்லாம் விருந்து கொடுத்தான். அதனால் ரொட்டிச் சுடுபவனையும் திராட்சைரசம் கொடுப்பவனையும் விடுதலை செய்தான். ²¹பார்வோன் திராட்சைரசம் கொடுப்பவனுக்கு மீண்டும் வேலை கொடுத்தான். அவனும் பார்வோனிடம் ஒரு கோப்பை திராட்சைரசத்தை கொடுத்தான். ²²ஆனால் பார்வோன் ரொட்டிச் சுடுபவனைக் கொன்றுவிட்டான். யோசேப்பு சொன்னது போலவே அனைத்தும் நிகழ்ந்தது. ²³ஆனால் திராட்சைரசம் வழங்குபவன் உதவிசெய்ய மறந்துவிட்டான். அவன் யோசேப்பைப் பற்றி பார்வோனிடம் எதுவும் சொல்லவில்லை.

பார்வோனின் கனவுகள்

41 இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்தது. பார்வோன் ஒரு கனவு கண்டான். நைல் நதியின் அருகில் நின்று கொண்டிருப்பதாகக் கனவு கண்டான்.² ஆற்றிலிருந்து ஏழு பசுக்கள் வெளியே வந்து புல் தின்று கொண்டிருந்தன. அவை செழுமையாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் இருந்தன.³ மேலும் ஏழு பசுக்கள் ஆற்றிலிருந்து வெளியே வந்து கரையில் நின்ற மற்ற பசுக்களோடு நிற்றன. அவை மெலிந்தும் பார்வை அருவருப்பாகவும் இருந்தன.⁴ மெலிந்த அருவருப்பான பசுக்கள் கொழுத்த ஆரோக்கியமான ஏழு பசுக்களையும் உண்டன. பிறகு பார்வோன் எழும்பினான்.⁵ பார்வோன் மீண்டும் தூங்கி கனவு காண ஆரம்பித்தான். அப்போது ஒரே செடியில் ஏழு செழுமையான கதிர்கள் வந்திருந்தன.⁶ மேலும் ஒரு செடியில் ஏழு கதிர்கள் வந்தன. ஆனால் அவை செழுமையில்லாமல் இருந்தன. காற்றில் உதிர்ந்து போயின.⁷ மெலிந்த ஏழு கதிர்களும் செழுமையான ஏழு கதிர்களை விழுங்கிவிட்டன. பார்வோன் மீண்டும் எழுந்து தான் கண்டது கனவு என உணர்ந்தான்.⁸ மறுநாள் காலையில் அவன் இதைப்பற்றி மிகவும் கவலைப்பட்டான். அவன் எசிப்திலுள்ள அனைத்து மந்திரவாதிகளையும், ஞானிகளையும் அழைத்தான். அவர்களிடம் தன் கனவைச் சொன்னான். ஆனால் ஒருவராலும் அதற்கு விளக்கம் சொல்ல முடியவில்லை.

யோசேப்பைப்பற்றி வேலைக்காரன் பார்வோனிடம் கூறுதல்

⁹ பிறகு திராட்சைரம் கொடுப்பவனுக்கு யோசேப்பைப் பற்றிய நினைவு வந்தது. அவன் பார்வோனிடம், “எனக்கு ஏற்பட்டது இன்று நினைவுக்கு வருகிறது.”¹⁰ உங்களுக்குக் கோபம் வந்து என்னையும், ரொட்டி சுடுபவனையும் சிறையில் அடைத்திருந்தீர்களே,¹¹ அப்போது ஓரிரவில் நாங்கள் கனவு கண்டோம். இரண்டும் வெவ்வேறு கனவுகள்.¹² அங்கு எபிரிய இளைஞன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் சிறையதிகாரியின் உதவியாள். நாங்கள் அவனிடம் கனவைச் சொன்னோம். அவன் அதைப்பற்றி விளக்கம் சொன்னான்.¹³ அவன் சொன்னதெல்லாம் உண்மையாயிற்று. நான் மூன்று நாளில் விடுதலையாகிப் பழைய வேலையைப் பெறுவேன் என்றான். அது அவ்வாறாயிற்று. ரொட்டி சுடுபவன் தூக்கிலிடப்படுவான் என்றான். அது போலவே நடந்தது” என்றான்.

யோசேப்பு விளக்கம் சொல்ல அழைக்கப்படுதல்

¹⁴ எனவே, பார்வோன் சிறையில் இருந்து

யோசேப்பை அழைத்தான். அதிகாரி உடனே யோசேப்பை வெளியே கொண்டு வந்தான். அவன் சவரம் செய்து நல்ல ஆடைகள் அணிந்து கொண்டு, பார்வோனைப் பார்க்கப் போனான்.¹⁵ பார்வோன் யோசேப்பிடம், “நான் கனவு கண்டேன். எவராலும் அதற்கு பொருள் சொல்ல முடியவில்லை. உன்னிடம் அவற்றைப்பற்றி சொன்னால் நீ அதற்கு விளக்கம் சொல்ல முடியும் என்று அறிந்தேன்” என்றான்.

¹⁶ யோசேப்பு, “என்னால் முடியாது. ஆனால் தேவன் உமக்காக விளக்கம் தருவார்” என்றான்.

¹⁷ பிறகு பார்வோன், “கனவில் நான் நைல் ஆற்றின் கரையில் நின்று கொண்டிருந்தேன்.¹⁸ அப்போது ஏழு பசுக்கள் ஆற்றிலிருந்து வெளியே வந்து புல் மேய்ந்து கொண்டிருந்தது. அவை செழுமையாகவும், பார்க்க அழகாகவும் இருந்தன.¹⁹ பிறகு மேலும் ஏழு பசுக்கள் ஆற்றிலிருந்து வெளியே வந்தன. அவை மெலிந்து, நோய் கொண்டவையாக இருந்தன. அவற்றைப் போன்று மோசமான பசுக்களை நான் எசிப்திலே எங்கும் பார்த்ததில்லை.²⁰ அவை செழுமையான பசுக்களை உண்டுவிட்டன.²¹ அவை அதற்குப்பிறகும் ஒல்லியாகவும், நோயற்றும் தோன்றின. அவை பசுக்களைத் தின்றுவிடும் என்று சொல்ல முடியாத வகையிலேயே இருந்தன. அதற்குள் நான் எழுந்துவிட்டேன்.

²² அடுத்த கனவில் ஒரு செடியில் ஏழு கதிர்களைக் கண்டேன். அவை செழுமையாக இருந்தன.²³ பிறகு செடியில் மேலும் ஏழு கதிர்கள் வளர்ந்தன. காற்றில் உதிர்க்கூடிய நிலையில் மெலிந்து இருந்தன.²⁴ பிறகு இவை செழுமையான கதிர்களை விழுங்கிவிட்டன.

“நான் இந்தக் கனவை மந்திரவாதிகளிடம் ஞானிகளிடமும் கூறினேன். ஆனால் யாராலும் இவற்றிற்கு பதில் சொல்ல முடியவில்லை, இவற்றின் பொருள் என்ன?” என்று கேட்டான்.

யோசேப்பு கனவை விளக்குதல்

²⁵ பிறகு யோசேப்பு பார்வோனிடம், “இரண்டு கனவுகளுக்கும் ஒரே பொருள்தான். விரைவில் என்ன நடக்கும் என்பதைத் தேவன் கூறிவிட்டார்.²⁶ ஏழு செழுமையான பசுக்கள், ஏழு செழுமையான கதிர்கள் என்பது ஏழு வளமான ஆண்டுகளைக் குறிக்கும்.²⁷ ஏழு மெலிந்த பசுக்கள் ஏழு மெலிந்த கதிர்கள் என்பது பஞ்சமான ஏழு ஆண்டுகளைக் குறிக்கும். வளமான ஏழு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே பஞ்சமான ஏழு ஆண்டுகள் வரும்.²⁸ விரைவில் என்ன நடக்கும் என்பதைத் தேவன் உமக்கு காண்பித்திருக்கிறார். இவ்வாறே தேவன்

நடத்துவார். ²⁹இன்னும் ஏழு ஆண்டுகளுக்கு எசிர்ப்தில் ஏராளமான உணவுப் பொருட்கள் விளையும். ³⁰பிறகு ஏழு ஆண்டுகள் பஞ்சமும் பசியும் இருக்கும். எசிர்ப்து ஜனங்கள் முன்பு கடந்த காலத்தில் தாங்கள் வைத்திருந்த உணவின் மிகுதியை மறந்துவிடுவார்கள். இப் பஞ்சம் நாட்டை அழித்து விடும். ³¹ஏனென்றால் தொடர்ந்து வரும் பஞ்சம் அவ்வளவு கடுமையாக இருக்கும்.

³²நீர் ஏன் ஒரே பொருள்பற்றிய இரு கனவுகளைக் கண்டிருக்கிறீர் தெரியுமா? இது நிச்சயம் நடக்கும் என்பதைக் தேவன் உமக்குக் காட்ட விரும்புகிறார். அதோடு தேவன் இதனை விரைவில் நிகழ வைப்பார். ³³எனவே, நீர் புத்திசாலியான ஒருவனிடம் எசிர்ப்தின் பொறுப்புகளை விடவேண்டும். ³⁴பிறகு மேலும் சிறந்த ஆட்களை தேர்ந்தெடுத்து உணவுப் பொருட்களை எல்லாம் சேகரிக்க வேண்டும். இனியுள்ள ஏழு வருடங்களும் ஜனங்கள் தங்கள் விளைச்சலில் ஐந்தில் ஒரு பங்கை அரசனுக்குரியதென இவர்களிடம் கொடுக்க வேண்டும். ³⁵இவ்வாறு அந்த ஆட்கள் உணவுப் பொருட்களைச் சேகரித்து, தேவைப்படும் அளவுக்கு நன்றாகச் சேமித்து வைக்கவேண்டும். இந்த உணவு உமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கவேண்டும். ³⁶பிறகு ஏழு பஞ்ச ஆண்டுகளில் தேவையான உணவுப் பொருள் எசிர்ப்து நாட்டில் இருக்கும். அதனால் எசிர்ப்து பஞ்சத்தில் அழியாமல் இருக்கும்” என்றான்.

³⁷இந்த விளக்கம் பார்வோனுக்கும் அவனது அதிகாரிகளுக்கும் பொருத்தமானதாக இருந்தது. அதோடு ³⁸பார்வோன் அவர்களிடம், “யோசேப்பைவிடப் பொருத்தமானவன் வேறு யாரும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தேவ ஆவியானவர் அவன்மேல் இருக்கிறார். அவனை மிக ஞானமுள்ளவனாக ஆக்கியிருக்கிறார்!” என்றான்.

³⁹எனவே, பார்வோன் யோசேப்பிடம், “தேவன் இவற்றை உனக்குத் தெரியச் செய்தார். உன்னைப்போல் அறிவுக் கூர்மையும், ஞானமும் உள்ளவர்கள் வேறு யாரும் இல்லை. ⁴⁰உன்னை என் நாட்டிற்கு அதிகாரியாய் ஆக்குகிறேன். உன் கட்டளைகளுக்கு என் ஜனங்கள் அடங்கி நடப்பார்கள். நான் மட்டுமே உன்னைவிட மிகுந்த அதிகாரம் பெற்றவனாக இருப்பேன்” என்று கூறினான்.

⁴¹யோசேப்பை ஆளுநர் ஆக்குவதற்குரிய விசேஷச் சட்டமும், ஊர்வலமும் சிறப்பான முறையில் நடந்தன. “உன்னை எசிர்ப்து முழுமைக்கும் ஆளுநர் ஆக்குகிறேன்” என்றான். ⁴²பார்வோன் யோசேப்புக்கு தனது விசேஷ மோதிரத்தைக் கொடுத்தான். அம்மோதிரத்தில் அரசமுத்திரை பொறிக்கப் பட்டிருந்தது. இத் தோடு அழகான

ஆடைகளையும், அவன் சூழத்தில் பொன்மாலையும் அணிவித்தான். ⁴³யோசேப்பைத் தனது இரண்டாவது இரத்தத்தில் ஏற்றி ஊர்வலமாகப் போகச்செய்தான். காவல் அதிகாரிகள் அவன் முன்னே போய் ஜனங்களிடம், “யோசேப்புக்கு அடிபணியுங்கள்” என்றனர்.

இவ்வாறு யோசேப்பு எசிர்ப்து முழுவதற்கும் ஆளுநர் ஆனான். ⁴⁴பார்வோன் யோசேப்பிடம், “நான் எசிர்ப்தின் அரசனாகிய பார்வோன். எனக்கு விருப்பமான முறையில் நான் நடந்து கொள்வேன். வேறுயாரும் இந்நாட்டில் உன் அனுமதி இல்லாமல் கையைத் தூக்கவோ காலை நகர்த்தவோ முடியாது” என்றான்.

⁴⁵பார்வோன் யோசேப்புக்கு சாப்னாத் பன்னையோ* என்று பெயர் குட்டினான். அவனுக்கு ஆஸ்நாத் என்ற மனைவியையும் கொடுத்தான். அவள் ஒன் நகரத்து ஆசாரியனாகிய போத்திபிராவின் மகள். இவ்வாறாக யோசேப்பு எசிர்ப்து தேசத்து ஆளுநரானான்.

⁴⁶யோசேப்புக்கு அப்போது 30 வயது. அவன் நாடு முழுவதையும் சுற்றிப்பார்க்கப் பறப்ப்டான். ⁴⁷ஏழு ஆண்டுகளாக எசிர்ப்தில் நல்ல விளைச்சல் இருந்தது. ⁴⁸யோசேப்பு அவற்றை நன்கு சேமித்து வைத்தான். ஒவ்வொரு நகரத்திலும் அதன் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள தானியங்களையெல்லாம் சேமித்து வைத்தான். ⁴⁹யோசேப்பு ஏராளமாக கடற்கரை மனைலைப்போன்று தானியங்களைச் சேமித்து வைத்தான். அவன் சேமித்த தானியமானது அளக்கமுடியாத அளவில் இருந்தது.

⁵⁰யோசேப்பின் மனைவி ஆஸ்நாத்து ஒன் பட்டணத்து ஆசாரியனாகிய போத்திபிராவின் மகள். முதலாண்டு பஞ்சம் வருவதற்கு முன்னால் அவளுக்கு இரண்டு மகன்கள் பிறந்தார்கள். ⁵¹முதல் மகனுக்கு மனாசே* என்று பேரிட்டான். ஏனென்றால் “தேவன் என் துன்பங்களையெல்லாம் மறக்கச் செய்தார். என் வீட்டையும் மறக்கச் செய்துவிட்டார்” என்றான். ⁵²யோசேப்பு இரண்டாவது மகனுக்கு எப்பிராயீம்* என்று பேரிட்டான். “நான் சிறுமைப்பட்டிருந்த தேசத்தில் தேவன் என்னைப் பலுகப் பண்ணினார்” என்று சொல்லி இந்தப் பெயரை வைத்தான்.

சாப்னாத்பன்னையோ இது ஒரு எசிர்ப்திய பெயர் “வாழ்வோடு இணைந்து இருக்கிறவர்” எனப் பொருள்படும். ஆனால் எபிரெய மொழியில் “மறைவான காரியங்களை வெளிப்படுத்துகிற மனிதன்” எனப் பொருள்படும்.

மனாசே எபிரெய மொழியில் “மறக்க” எனப் பொருள்படும்.

எப்பிராயீம் எபிரெய மொழியில் “இரட்டிப்பான கனிவுள்ள” எனப் பொருள்படும்.

பஞ்சம் துவங்குகிறது

⁵³ஏழு ஆண்டுகளுக்குத் தேவையான உணவுப்பொருட்கள் இருந்தன. அந்த ஆண்டுகள் முடிந்தன. ⁵⁴அதன் பிறகு யோசேப்பு சொன்னதைப் போலவே பஞ்ச காலம் துவங்கியது. எந்த நாடுகளிலும் உணவுப் பொருட்கள் விலையவில்லை. ஆனால் எகிப்தில் உணவுப் பொருட்கள் ஏராளமாக சேமிக்கப்பட்டிருந்தன. இதற்குக் காரணம் யோசேப்பின் திட்டம். ⁵⁵பஞ்சம் துவங்கியதும் ஜனங்கள் பார்வோனிடம் வந்து உணவுக்கு அழுதனர். பார்வோன் ஜனங்களிடம், “நீங்கள் போய் யோசேப் பிடம் என்ன செய்யலாம் எனக் கேளுங்கள்” என்றான்.

⁵⁶எங்கும் பஞ்சம். அதனால் யோசேப்பு ஜனங்களுக்குச் சேமிப்பிலிருந்து தானியத்தை எடுத்துக் கொடுத்தான். சேர்த்து வைத்த தானியங்களை யோசேப்பு எகிப்தியருக்கு விற்றான். பஞ்சம் மேலும் மோசமாகியது. ⁵⁷எல்லா இடத்திலும் மோசமான அளவில் பஞ்சம் இருந்தது. எகிப்தைச்சுற்றி பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து ஜனங்கள் உணவுப் பொருட்களை வாங்குவதற்காக எகிப்திற்கு வந்தார்கள்.

கனவுகள் நிறைவேறுகின்றன

42கானான் தேசத்திலும் கொடிய பஞ்சம் இருந்தது. யாக்கோபு எகிப்தில் உணவுப் பொருட்கள் இருப்பதாக அறிந்தான். எனவே அவன் தன் மகன்களிடம், “எதுவும் செய்யாமல் இங்கே இருந்து என்ன பயன்? எகிப்தில் உணவுப் பொருட்களை விற்றதாகக் கேள்விப்பட்டேன். எனவே நாம் செத்துப் போவதற்குப் பதிலாக அங்கே போய் உணவுப் பொருட்களை வாங்கிவருவோம்” என்றான்.

³எனவே, யோசேப்பின் பத்து சகோதரர்களும் உணவுப்பொருட்கள் வாங்க எகிப்து நாட்டிற்குப் போனார்கள். ⁴யாக்கோபு பென்யமினை அவர்களோடு அனுப்பவில்லை. (அவனை யோசேப்பின் முழுமையான சகோதரன்) அவனுக்கும் ஏதாவது கேடு ஏற்படலாம் என்று யாக்கோபு பயந்தான்.

⁵கானான் பகுதியில் பஞ்சம் மிகவும் கொடுமையாக இருந்தது. எனவே ஏராளமான ஜனங்கள் எகிப்துக்குப் போனார்கள். அவர்களுள் இஸ்ரவேலின் மகன்களும் இருந்தனர்.

⁶யோசேப்புகான் எகிப்தின் ஆளுநராக அச்சமயத்தில் இருந்தான். எகிப்துக்கு வரும் ஜனங்களுக்கு விற்கப்படும் தானியத்தைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு அவனிடமே இருந்தது. எனவே யோசேப்பின் சகோதரர்கள் அவனிடம் வந்து குனிந்து வணங்கி

நின்றனர். ⁷யோசேப்பு தன் சகோதரர்களைப் பார்த்ததும், உடனே அடையாளம் கண்டு கொண்டான். எனினும் தெரிந்து கொண்டதைப்போல் காட்டிக்கொள்ளாமல் அவர்களிடம் கடுமையாக நடந்துகொண்டான். “எங்கேயிருந்து வருகின்றீர்கள்?” என்று கேட்டான்.

அவர்கள், “நாங்கள் கானான் பகுதியிலிருந்து வருகிறோம். உணவுப் பொருட்களை வாங்குவதற்காக வந்தோம்” என்றனர்.

⁸யோசேப்புக்கு அவர்கள் அனைவரும் தன் சகோதரர்கள் என்று புரிந்தது. ஆனால் அவர்களுக்கு அவனை அடையாளம் தெரியவில்லை. ⁹அவன் தன் சகோதரர்களைப் பற்றி தான் கண்ட கனவை நினைத்துப் பார்த்தான்.

யோசேப்பு தன் சகோதரர்களை ஒற்றர்கள் என அழைத்தல்

யோசேப்பு அவர்களை, “நீங்கள் உணவுப் பொருட்கள் வாங்குவரவில்லை, நீங்கள் ஒற்றர்கள். எங்கள் நாட்டின் பலவீனத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வந்திருக்கிறீர்கள்” என்றான்.

¹⁰அவர்களோ, “இல்லை ஐயா! நாங்கள் உங்கள் வேலைக்காரர்களாக வந்திருக்கிறோம். உணவுப் பொருட்களை வாங்கவே வந்துள்ளோம். ¹¹நாங்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள். எங்கள் அனைவருக்கும் ஒரே தந்தை. நாங்கள் நேர்மையானவர்கள். நாங்கள் தானியம் வாங்கவே வந்தோம்” என்றனர்.

¹²பின்னும் யோசேப்பு, “இல்லை! நீங்கள் எங்கள் பலவீனத்தை அறியவே வந்துள்ளீர்கள்” என்றான்.

¹³அவர்களோ, “இல்லை நாங்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள். மொத்தம் பன்னிரண்டு பேர். எல்லோருக்கும் ஒரே தந்தை. எங்கள் இளைய தம்பி வீட்டில் தந்தையோடு இருக்கிறான். இன்னொரு சகோதரன் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் மரித்துபோனான். இப்போது உங்கள் இரகசிய வேலைக்காரர்களைப் போன்று இருக்கிறோம். நாங்கள் கானான் நாட்டிலிருந்து வந்துள்ளோம்” என்றான்.

¹⁴ஆனால் யோசேப்போ, “இல்லை! நீங்கள் ஒற்றர்களே. ¹⁵ஆனால், நீங்கள் சொல்வது உண்மை என்பதை நிரூபிக்க அனுமதிக்கிறேன். உங்கள் இளைய சகோதரன் வந்தால் நீங்கள் போகலாம். இது பார்வோன்மேல் நான் இருகிற ஆணை. ¹⁶உங்களில் ஒருவர் மட்டும் ஊருக்குப் போய் இளைய சகோதரனை அழைத்துவர அனுமதிக்கிறேன். மற்றவர்கள் அனைவரும் சிறையில் இருக்கவேண்டும். நீங்கள் சொல்வது உண்மையான என்று பார்ப்பேன். ஆனால் உங்களை நான் ஒற்றர்கள் என்றே

நினைக்கிறேன்” என நான். ¹⁷பின்பு அவர்களை மூன்று நாட்களுக்குச் சிறையில் அடைக்கான்.

சிமியோன் ஜாமீனாக வைக்கப்படுகிறான்

¹⁸மூன்று நாட்கள் ஆனதும் யோசேப்பு அவர்களிடம், “நான் தேவனுக்குப் பயந்தவன். நான் சொல்கிறபடி செய்தால் உங்களை விடுவேன். ¹⁹நீங்கள் உண்மையில் நேர்மையானவர்கள் என்றால் உங்களில் ஒருவன் சிறையில் இருக்கட்டும். மற்றவர்கள் உணவுப் பொருட்களோடு உங்கள் நாட்டிற்கு செல்லுங்கள். ²⁰ஆனால் நீங்கள் உங்கள் இளைய சகோதரனை என்னிடம் அழைத்துவர வேண்டும். அதனால் உங்களது வாழ்த்தைகள் உண்மை என்று அறிவேன். நீங்களும் மரிக்காமல் இருக்கலாம்” என்றான்.

சகோதரர்கள் இதற்கு ஒப்புக்கொண்டனர். ²¹அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர், “நாம் நமது இளைய சகோதரனுக்குச் செய்த தீமைக்கே இந்தத் தண்டனை. அவன் துன்பப்படுவதைப் பார்த்தோம். தன்னைக் காப்பாற்றும்படி அவன் எவ்வளவோ கெஞ்சினான். ஆனால் நாம் அவன் சொன்னதைக் கவனிக்க மறுத்துவிட்டோம். இப்போது அதற்கு அனுபவிக்கிறோம்” என்று பேசிக்கொண்டனர்.

²²பிறகு ரூபன் அவர்களிடம், “அவனுக்கு எந்தத் தீமையும் செய்யவேண்டாம் என்று நான் உங்களிடம் சொன்னேன். ஆனால் நான் சொன்னதை நீங்கள் கேட்கவில்லை. அவனது மரணத்துக்கு நாம் இப்போது தண்டனை அனுபவிக்கிறோம்” என்றான்.

²³யோசேப்பு மொழி பெயர்ப்பாளனைக் கொண்டு அவர்களோடு பேசியதால் தாங்கள் சொன்னதை அவன் புரிந்து கொள்ளமாட்டான் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். ஆனால் யோசேப்பு அவர்கள் சொன்னவற்றையெல்லாம் புரிந்து கொண்டான். ²⁴அவர்களின் வாழ்த்தைகள் அவனைப் பெரிதும் வருந்தச் செய்தது. எனவே, அவன் அவர்களை விட்டுப் போய் கதறி அழுகான். பிறகு அவர்களிடம் வந்து, சகோதரர்களுள் ஒருவனான சிமியோனைக் கைது செய்தான். மற்ற சகோதரர்கள் இதைப் பார்த்தார்கள். ²⁵யோசேப்பு வேலைக்காரர்களிடம் அவர்களின் பைகளை உணவுப் பொருட்களால் நிரப்பிய பின்னர் அவர்கள் கொடுத்த பணத்தை அவர்கள் பையிலேயே போட்டு, அவர்களின் பயணத்துக்குத் தேவையான வற்றையெல்லாம் கொடுத்து அனுப்பச் சொன்னான்.

²⁶சகோதரர்கள் உணவுப் பொருட்களைக் கழுதைகளில் ஏற்றிக்கொண்டு போனார்கள். ²⁷அன்று இரவு வழியில் ஓரிடத்தில் தங்கினார்கள். அப்போது ஒருவன் கழுதைக் காக உணவு எடுக்கப் பையைத் திறந்து

பார்த்தபோது உள்ளே பணம் இருந்தது. ²⁸அவன் மற்ற சகோதரர்களிடம், “பாருங்கள். இங்கே பணம் இருக்கிறது. நான் தானியத்துக்குப் பணம் கொடுத்தேன். ஆனால் பணம் என் பையில் திரும்பப் போடப்பட்டிருக்கிறது” என்றான். அவர்கள் பயந்தார்கள், “தேவன் நமக்கு என்ன செய்கிறார்?” என்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக் கொண்டனர்.

சகோதரர்கள் யாக்கோபிடம் தெரிவிக்கிறார்கள்

²⁹அவர்கள் கானான் பகுதிக்குப் போய் தம் தந்தையான யாக்கோபைச் சந்தித்து, நடந்தவை அனைத்தையும் சொன்னார்கள். ³⁰“அந்நாட்டின் ஆளுநர் எங்களிடம் மிகக் கடுமையாகப் பேசினான். எங்களை ஒற்றர்கள் என்று குற்றம் சாட்டினான்” ³¹நாங்கள் அவ்வாறு இல்லை என்று மறுத்தோம். நாங்கள் நேர்மையானவர்கள் என்றோம். ³²நாங்கள் பன்னிரண்டு சகோதரர்கள் என்றும் தந்தையைப் பற்றியும் இளைய தம்பியைப் பற்றியும் சொன்னோம். ³³“பிறகு அந்த ஆளுநர் ‘நீங்கள் கௌரவமானவர்கள் என்பதை இதன் மூலம் நிரூபியுங்கள். ஒரு சகோதரனை விட்டு விட்டுப் போங்கள். உங்கள் உணவுப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்லுங்கள். ³⁴பிறகு உங்கள் இளைய சகோதரனை அழைத்துக் கொண்டு வாருங்கள். அதன் பிறகு நீங்கள் கௌரவமானவர்களா, இல்லை ஒற்றர்களா என்பதை அறிந்து கொள்வோம். நீங்கள் சொன்னது உண்மை என்றால் உங்கள் சகோதரனை விட்டு விடுவோம். நீங்களும் இந்த தேசத்திலே வியாபாரம் பண்ணலாம், என்று சொன்னான்” என்றார்கள்.

³⁵பிறகு சகோதரர்கள் அனைவரும் தங்கள் பைகளை அவிழ்த்து தானியத்தை வெளியே எடுத்தனர். எல்லாப் பைகளிலும் பணம் இருந்தது. சகோதரர்களும் தந்தையும் அவற்றைப் பார்த்து அஞ்சினார்கள்.

³⁶யாக்கோபு அவர்களிடம், “நான் எனது எல்லா மகன்களையும் இழக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்களா? யோசேப்பு போய் விட்டான். சிமியோனும் போய்விட்டான். நீங்கள் இப்போது பென்யமீனையும் கொண்டு போகிறீர்களா?” என்று கேட்டான்.

³⁷அதற்கு ரூபன், “தந்தையே, நான் பென்யமீனை மீண்டும் உங்களிடம் அழைத்து வரவிட்டால் எனது இரண்டு மகன்களையும் கொன்றாவிடுங்கள். என்னை நம்புங்கள். நான் பென்யமீனைத் திரும்ப அழைத்துக்கொண்டு வருவேன்” என்றான்.

³⁸ஆனால் யாக்கோபு, “பென்யமீனை உங்களோடு அனுப்பமாட்டேன். அவனது ஒரே சகோதரன் மரித்துபோனான். ராசேவின்

மகன்களில் இவன் ஒருவன் மட்டுமே உள்ளான். எசிப்துக்கு போகிற வழியில் ஏதாவது நடந்தால் அதுவே என்னைக் கொன்றுவிடும். வயதான என்னை துக்கத்துடனே கல்லறைக்கு அனுப்புவீர்கள்” என்றான்.

யாக்கோபு பென்யமினை எசிப்துக்கு அனுப்ப சம்மதிக்கல்

43 நாட்டில் பஞ்சம் மிகக் கொடியதாய் இருந்தது. ²அவர்கள் எசிப்திலிருந்து வாங்கி வந்த தானியங்கள் எல்லாம் தீர்ந்து விட்டது. யாக்கோபு தன் மகன்களிடம், “எசிப்துக்குப் போய் இன்னும் கொஞ்சம் தானியங்களை வாங்கி வாருங்கள்” என்றான்.

³ஆனால் யூதாவோ யாக்கோபிடம், “அந்நாட்டின் ஆளுநர் எங்களை எச்சரித்திருக்கிறார். “உங்கள் இளைய சகோதரனை அழைத்துக்கொண்டு வரா விட்டால் உங்களோடு சேரமாட்டேன்” என்றார். ⁴நீங்கள் பென்யமினை எங்களோடு அனுப்பினால் நாங்கள் போய் தானியங்களை வாங்கி வருவோம். ⁵ஆனால் நீங்கள் பென்யமினை அனுப்ப மறுத்தால் நாங்கள் போகமாட்டோம். அந்த மனிதன் இவன் இல்லாமல் வரவேண்டாம் என்று எச்சரித்துள்ளான்” என்றான்.

⁶இஸ்ரவேல் (யாக்கோபு) “அவனிடம் ஏன் உங்கள் இளைய சகோதரனைப்பற்றி சொன்னீர்கள்? ஏன் இதுபோல் ஒரு கெட்டச் செயலை எனக்குச் செய்தீர்கள்?” என்று கேட்டான்.

⁷அதற்கு சகோதரர்கள், “அந்த மனிதன் ஏராளமான கேள்விகளைக் கேட்டான். அவன் எங்களைப்பற்றியும் நமது குடும்பத்தைப் பற்றியும் கேட்டான். அவன் எங்களிடம், “உங்கள் தந்தை உயிரோடு இருக்கிறாரா? இன்னொரு தம்பி வீட்டில் இருக்கிறாரா?” என்று கேட்டான். நாங்கள் பதிலை மட்டும் சொன்னோம், அவன் இளைய சகோதரனையும் அழைத்துக் கொண்டு வரச் சொல்லுவான் என்பதை நாங்கள் அறியோம்” என்றார்கள்.

⁸பிறகு யூதா, “தன் தந்தையாகிய இஸ்ரவேலிடம் பென்யமினை என்னோடு அனுப்பிவைப்பவர்கள் அவனுக்கு நான் பொறுப்பு. உணவுப் பொருட்களுக்காக எசிப்துக்குப் போகவே வேண்டும். நாம் போகாவிட்டால் நீரும், நமது குழந்தைகளும் மரித்துபோவோம். ⁹அவனைப் பாதுகாப்பாக அழைத்து வருவோம் என்று உறுதி கூறுகிறேன். அவனை நாங்கள் திருப்பி அழைத்து வராவிட்டால் நீங்கள் என்னை எப்பொழுதும் பழிகூறுங்கள். ¹⁰நீங்கள் முன்னமே போகவிட்டிருந்தால் இதற்குள் இரண்டுமுறை போய் வந்திருக்கலாம்” என்று சொன்னான்.

¹¹பிறகு அவர்கள் தந்தை இஸ்ரவேல், “இது உண்மை என்றால் பென்யமினை உங்களோடு அழைத்துப்போங்கள். ஆனால் ஆளுநருக்குச் சில அன்பளிப்புகளையும் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நம் நாட்டில் சேகரிக்கக்கூடியவற்றைச் சேகரியுங்கள். தேன், பிசின்னெலம், கந்தவர்க்கம், வெள்ளைப் போளம், கொபிந்துகொட்டைகள், வாதுமைக் கொட்டைகள் போன்றவற்றை எடுத்துச் செல்லுங்கள். ¹²பணத்தை இரட்டிப்பாய் எடுத்துப்போங்கள். கடந்த முறை நீங்கள் கொடுத்துப் பணம் தவறி உங்களிடமே வந்துவிட்டது ஆளுநர் தவறு செய்திருக்கலாம். ¹³பென்யமினையும் அழைத்துக் கொண்டு அவரிடம் போங்கள். ¹⁴நீங்கள் ஆளுநர் முன்னால் நிற்கும்போது சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் உங்களுக்கு உதவுவார். அவர் சிமியோனையும், பென்யமினையும் திருப்பி அனுப்பும்படி பிரார்த்தனை செய்துகொள்ளுங்கள். இல்லாவிட்டால் நாம் மகனை இழந்த துக்கத்துக்கு ஆளாவேன்” என்றான்.

¹⁵எனவே, சகோதரர்கள் காணிக்கைப் பொருட்களோடும் இரண்டு மடங்கு பணத்தோடும் எசிப்துக்குப் புறப்பட்டுப் போனார்கள். இப்போது பென்யமினும் அவர்களோடு போனான்.

சகோதரர்கள் யோசேப்பின் வீட்டிற்கு அழைக்கப்படுகிறார்கள்

¹⁶எசிப்தில், அவர்களோடு பென்யமினை பார்த்த யோசேப்பு வேலைக்காரனிடம், “இவர்களை என் வீட்டிற்கு அழைத்து வாருங்கள். ஒரு மிருகத்தைக் கொண்டு சமையுங்கள். இன்று மத்தியானம் அவர்கள் என்னோடு சாப்பிடுவார்கள்” என்றான். ¹⁷வேலைக்காரன் யோசேப்பு சொன்னபடி செய்தான். அவர்களை யோசேப்பின் வீட்டிற்கு அழைத்துப் போனார்கள்.

¹⁸அவர்கள் யோசேப்பின் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டபோது பயந்தனர். “சென்ற முறை பணத்தை பைக்குள்ளே போட்டுவிட்டதால் இப்போது தனது வீட்டிற்கு அழைக்கிறார். அது நமக்கு எதிரான சாட்சியாகப் பயன்படுத்தப்படும். நமது கழுதைளைப் பறித்துக்கொண்டு நம்மை அடிமைகளாக்கி விடுவார்கள்” என்று பேசிக்கொண்டார்கள்.

¹⁹ஆகவே அவர்கள் அனைவரும் யோசேப்பின் வீட்டின் பொறுப்பாளனாகிய வேலைக்காரனிடம் வந்தனர். ²⁰அவர்கள் அவனிடம், “ஐயா, இதுதான் உண்மை என்று வாக்குறுதிச் செய்துகொள்ளுங்கள். சென்ற முறை தானியம் வாங்க வந்தோம். ²¹⁻²²வீட்டிற்குத் திரும்பும்போது வழியில் பைக்குள் பணம் இருப்பதைப் பார்த்தோம். அதற்குள் எவ்வாறு வந்தது என்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் அந்தப் பணத்தைக்

திருப்பிக் கொடுக்க கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த முறை உணவுப் பொருள் வாங்குவதற்கு அதிகப்படியான பணமும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்” என்றான்.

²³ஆனால் வேலைக்காரனோ, “பயப்பட வேண்டாம், நம்புங்கள் உங்கள் தேவனும் உங்கள் தந்தையின் தேவனும் அந்தப் பணத்தை உங்கள் பைகளில் போட்டிருக்கலாம். கடந்த முறை தானியத்துக்கான பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்” என்றான்.

பிறகு அவன் சியியோனைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்தான். ²⁴அவர்கள் அனைவரையும் அழைத்துக்கொண்டு வேலைக்காரன் வீட்டிற்குள் போனான். அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்தான். அவர்கள் பாதங்களைக் கழுவிக்கொண்டனர். அவர்களின் கழுதைகளுக்கும் உணவு கொடுத்தான்.

²⁵அவர்கள் ஆளுநரோடு உணைப் போகிறோம் என்பதை அறிந்தனர். எனவே, அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய காணிக்கைகளை எடுத்து தயார் செய்தனர்.

²⁶மதியம் ஆன்போது யோசேப்பு வீட்டிற்கு வந்தான். அவர்கள் அவனுக்குக் காணிக்கைகளைக் கொடுத்தனர். பிறகு அவனுக்கு முன்னால் பணிந்து வணங்கினார்கள்.

²⁷யோசேப்பு அவர்களிடம் நடந்ததை எல்லாம் கேட்டான், “உங்கள் வயதான தந்தை எப்படி இருக்கிறார். இப்போதும் அவர் உயிரோடும் நலமாகவும் இருக்கிறாரா?” என்று கேட்டான்.

²⁸சகோதரர்கள் அனைவரும், “ஆமாம் ஐயா, அவர் இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறார்” என்றனர். மீண்டும் அவனைப் பணிந்து வணங்கினார்கள்.

யோசேப்பு தன் தம்பி பென்யமினைப் பார்க்கிறான்

²⁹பிறகு யோசேப்பு தன் தம்பியைப் பார்த்தான். (இருவரும் ஒரே தாயின் வயிற்றில் பிறந்தவர்கள்.) “இதுதான் எனக்கு நீங்கள் சொன்ன உங்கள் இளைய சகோதரனா?” என்று கேட்டான். பிறகு யோசேப்பு, “என் மகனே தேவன் உன்னை ஆசீர்வதிக்கட்டும்” என்று பென்யமினிடம் சொன்னான்.

³⁰பிறகு அவன் அந்த அறையை விட்டு வெளியே ஓடினான். தன் சகோதரன் பென்யமினைத் தான் மிகவும் விரும்புவதை அவனுக்கு உணர்த்தப் பெரிதும் விரும்பினான். அவனுக்கு அழுவண்டும்போல இருந்தது. ஆனால் தான் அழுவதைத் தன் சகோதரர்கள் பார்த்துவிடக் கூடாதே என்று அஞ்சினான். இதனால் தன் அறைக்குச் சென்று அழுதான். ³¹பிறகு முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டு வந்தான். அவன் தன்னைத்

தானே அடக்கிக்கொண்டு, “இது உணவு உண்ணும் நேரம்” என்றான்.

³²அவனுக்கும் அவர்களுக்கும் மற்ற எகிப்தியர்களுக்கும் தனித்தனியாக மேஜை போடப்பட்டிருந்தது. அவர்களும் தனித்தனியாக அமர்ந்தார்கள். எகிப்தியர்கள் எபிரெயர்களோடு சேர்த்து சாப்பிடுவதில்லை. ³³யோசேப்பின் சகோதரர்கள் அவனுக்கு முன்னால் அமர்ந்தார்கள். மூத்தவன் முதல் இளையவன் வரை வரிசையாக அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் நடப்பதைப்பற்றி வியப்புடன் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள். ³⁴வேலைக்காரர்கள் யோசேப்பின் மேஜையிலிருந்து உணவை எடுத்து வந்து அவர்களிடம் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் பென்யமினுக்கு மற்றவர்களைக் காட்டிலும் ஐந்து மடங்கு அதிகமாக உணவு கொடுத்தனர். சகோதரர்கள் யோசேப்போடு சாப்பிட்டு மகிழ்ச்சியாக இருந்தார்கள்.

யோசேப்பின் தந்திரமான திட்டம்

44 பிறகு யோசேப்பு வேலைக்காரர்களிடம்: “இவர்களின் பைகளில் எவ்வளவு தானியம் போட முடியுமோ அவ்வளவு போடுங்கள். அவர்களால் கொண்டுபோக முடியிறவரை போடுங்கள். தானியத்தோடு அவர்களின் பணத்தையும் போட்டு விடுங்கள். ²இளைய சகோதரனின் பைக்குள் பணத்தோடு குறிப்பாக எனது வெள்ளிக் கோப்பையையும் போடுங்கள்” என்றான். வேலைக்காரர்களும் அவ்வாறே செய்தார்கள்.

³மறுநாள் அதிகாலையில் சகோதரர்களும் அவர்களின் கழுதைகளும் அவர்களின் நாட்டுக்குத் திரும்பி அனுப்பப்பட்டனர்.

⁴அவர்கள் புறப்பட்டுப் போனதும் அவன் வேலைக்காரர்களிடம் “போய் அவர்களைப் பின் தொடருங்கள். அவர்களை நிறுத்தி, ‘நாங்கள் நல்லபடியாக நடந்து கொண்டோம். நீங்கள் ஏன் இவ்வாறு நடந்து கொள்கிறீர்கள், எங்கள் எஜமானின் வெள்ளிக் கோப்பையை ஏன் திருடினீர்கள்?’ எங்கள் எஜமானர் அந்தக் கோப்பையில்தான் திராட்சைரசம் குடிப்பார். அவர் இதனைக் குறியூறவும் பயன்படுத்துவார். நீங்கள் என்ன செய்தீர்களோ அது தவறு என்று கேளுங்கள்” என்றான்.

⁵வேலைக்காரர்களும் அவ்வாறே செய்து, யோசேப்பு சொல்லச் சொன்னதைச் சொன்னார்கள்.

⁶ஆனால் சகோதரர்களோ வேலைக்காரர்களிடம், “ஏன் இவ்வாறு ஆளுநர் சொன்னார்? நாங்கள் எதுவும் அவ்வாறு செய்யவில்லையே. ⁷எங்கள் பைகளில் கண்டுபிடித்த பணத்தைத் திரும்பக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் ஏன் உங்கள்

எனினும் வெள்ளியையும் தங்கத்தையும் திருடுகிறோம்? ⁹எங்களில் எவராவது ஒருவரது பையில் அந்த வெள்ளிக் கோப்பை இருக்குமானால் அவன் சாகட்டும். நீங்கள் அவனைக் கொல்லுங்கள். நாங்கள் உங்கள் அடிமையாகிறோம்” என்றனர்.

¹⁰வேலைக்காரனோ, “நீங்கள் சொல்வது போலவே செய்யோம். ஆனால் அந்த மனிதனை நான் கொல்லமாட்டேன். அந்த வெள்ளிக் கோப்பை யாரிடம் உள்ளதோ அவன் எங்கள் அடிமையாவான். மற்றவர்களை விட்டுவிடுவேன்” என்றான்.

பென்யமீன் சிக்கிக்கொள்ளுதல்

¹¹ஒவ்வொருவரும் தங்கள் பையை விரைவாக அவிழ்த்து தானியத்தைக் கரையில் கொட்டினர். ¹²வேலைக்காரன் ஒவ்வொரு பையிலும் தேடினான். மூத்தவனிலிருந்து இளையவன் வரை என வரிசையாகத் தேடினான். அவன் ‘பென்யமீனின் பையில் கோப்பையைக் கண்டு பிடித்தான். ¹³சகோதரர்கள் மிகவும் துக்கப்பட்டனர். தம் துயரத்தை வெளிப்படுத்தும்படி தங்கள் ஆடைகளைக் சிழித்துக்கொண்டனர். தங்கள் பைகளைக் கழுதைகளின் மீது வைத்துக்கொண்டு நகரத்திற்குத் திரும்பினார்கள்.

¹⁴யூதாவும் பிற சகோதரர்களும் யோசேப்பின் வீட்டிற்கு வந்தனர். யோசேப்பு அங்கேயே இருந்தான். அவர்கள் அவனுக்கு முன்னால் விழுந்து வணங்கினார்கள். ¹⁵யோசேப்பு, “ஏன் இவ்வாறு செய்தீர்கள்? நான் பிரகசியங்களை அறிந்துகொள்ள சிறப்பாக வழிகள் உண்டு என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? என்னைத் தவிர வேறு எவராலும் சிறப்பாகச் செய்ய முடியாது!” என்றான்.

¹⁶யூதா, “ஐயா, நாங்கள் சொல்வதற்கு எதுவுமில்லை. விளக்கிச் சொல்லவும் வழியில்லை. நாங்கள் குற்றமற்றவர்கள் என்பதை நிரூபிக்க முடியவில்லை. நாங்கள் எப்போதோ செய்த தவறுக்கு இப்போது பென்யமீன் தண்டிக்கிறார். நாங்களும் தேவன்மீண்டும் இனி உங்கள் அடிமைகள்” என்றான்.

¹⁷ஆனால் யோசேப்போ, “உங்கள் அனைவரையும் அடிமையாக்க நான் விரும்பவில்லை. என் கோப்பையைத் திருடியவனை மட்டுமே அடிமையாக்குவேன். உங்கள் தந்தையிடம் நீங்கள் அனைவரும் சமாதானமாகத் திரும்பிப் போகலாம்” என்றான்.

யூதா பென்யமீனுக்காக வாதாடுதல்

¹⁸யூதா யோசேப்பிடம் போய், “ஐயா! எங்களை வெளிப்படையாகப் பேச விடுங்கள். எங்களிடம் கோப்பைப்பாதீர்கள். நீங்கள் பாரீவோன் மன்னரைப் போன்றவர்

என்பதை அறிவோம். ¹⁹முன்பு இங்கு வந்தபோது ‘உங்களுக்குத் தந்தையோ சகோதரரோ இருக்கிறார்களா’ என்று கேட்டீர்கள். ²⁰நாங்கள் ‘எங்களுக்குத் தந்தை இருக்கிறார், அவர் முதியவர். இளைய சகோதரன் இருக்கிறார். அவன் எங்கள் தந்தையின் முதிய வயதில் பிறந்ததால் அவனைப் பெரிதும் நேசிக்கிறார். அவனோடு கூடப்பிறந்தவன் மரித்துப் போனான். இவன் ஒருவன்தான் அத்தாயின் மகன்களில் உயிரோடு இருக்கிறான். எனவே எங்கள் தந்தை இவனைப் பெரிதும் நேசிக்கிறார் என்றோம். ²¹பிறகு நீங்கள், ‘அவனையும் அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள். நான் அவனைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்’ என்றீர்கள். ²²அதற்கு நாங்கள், ‘அவனால் வரமுடியாது’ அவனைத் தந்தை விடமாட்டார். அவனைப் பிரிந்தால் எங்கள் தந்தை மரித்துபோவார்’ என்றோம். ²³ஆனால் நீங்களோ எங்களிடம், ‘நீங்கள் அவனை அழைத்துக் கொண்டு வரவேண்டும் இல்லாவிட்டால் இனிமேல் தானியம் தரமுடியாது’ என்றீர்கள். ²⁴அதனால் நாங்கள் எங்கள் தந்தையிடம் போய் நீங்கள் சொன்னதையெல்லாம் சொன்னோம்.

²⁵இறுதியில் எங்கள் தந்தை, ‘போய் இன்னும் தானியம் வாங்கிக் கொண்டு வாருங்கள்’ என்றார். ²⁶நாங்கள் எங்கள் தந்தையிடம் ‘நாங்கள் எங்கள் இளைய சகோதரன் இல்லாமல் போகமாட்டோம். ஆளுநர் இவனைப் பார்க்காவிட்டால் தானியம் தரமுடியாது என்று கூறியிருக்கிறார்’ என்றோம். ²⁷பிறகு என் தந்தை, ‘என் மனைவி ராகேல் எனக்கு இரண்டு மகன்களைக் கொடுத்தார். ²⁸ஒரு மகனை வெளியே அனுப்பினேன். அவனைக் காட்டு மிருகங்கள் கொன்றுவிட்டன. அவனை இன்றுவரை காணவில்லை. ²⁹அடுத்த மகனையும் நீங்கள் அழைத்துப்போய் அவனுக்கு ஏதாவது நடந்தால் நான் மரணமடையுமளவுக்கு வருத்தமடைவேன்’ என்றார். ³⁰இப்போதும் எங்களின் இளைய சகோதரன் இல்லாமல் நாங்கள் போகும் பொழுது என்ன நடக்கும் என்பதைக் கற்பனை செய்யுங்கள். அவனே எங்கள் தந்தையின் வாழ்வில் மிக முக்கியமானவன். ³¹அவன் எங்களுடன் இல்லை என்பதை எங்கள் தந்தை அறிந்தால் அவர் மரித்துவிடுவார். மேலும் அது எங்களுடைய தவறாகும். நாங்கள் எங்கள் தந்தையை மிகக் கவலைகொண்ட மனிதராக அவரது கல்வறைக்கு அனுப்புவோம்!

³²நான் என் தந்தையிடம் இவனுக்காக பொறுப்பேற்று வந்துள்ளேன். ‘நான் இவனைத் திரும்ப அழைத்துக்கொண்டு வராவிட்டால் என் வாழ்க்கை முழுவதும் என்னைப் பழிக்கலாம்’ என்றேன். ³³எனவே

நான் உங்களை கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவனை இவர்களோடு அனுப்பிவையங்கள். நான் இங்கே உங்களுக்கு அடிமையாக இருக்கிறேன். ³⁴இவன் இல்லாமல் நான் என் தந்தையிடம் போகமாட்டேன். என் தந்தைக்கு என்ன நேருமோ என்று எனக்கு அச்சமாக இருக்கிறது” என்றான்.

தான் யாரென்று யோசேப்பு சொல்கிறான்

45 யோசேப்பு அதிக நேரம் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. அங்கிருந்தவர்களின் முன்னால் அவன் உள்ளம் உடைந்து கண்ணீர் சிந்தினான். யோசேப்பு “எல்லோரையும் வெளியே போகச்சொல்” என்று கட்டளையிட்டான். அனைவரும் வெளியேறினர். அச்சகோதரர்கள் மட்டுமே அங்கிருந்தார்கள். பிறகு அவன் தன்னை யாரென்று சொன்னான். ²யோசேப்பு தொடர்ந்து அழுதான். அந்த வீட்டில் உள்ள எகிப்தியர்கள் அனைவரும் அதைக் கேட்டனர். ³யோசேப்பு தனது சகோதரர்களிடம், “நான் உங்களின் சகோதரன் யோசேப்பு. என் தந்தை உயிரோடு நலமாக இருக்கிறாரா?” என்று கேட்டான். சகோதரர்கள் அவனுக்குப் பதில் சொல்ல வில்லை. அவர்கள் குழப்பமும் பயமும் கொண்டனர்.

⁴யோசேப்பு மீண்டும், “என்னருகே வாருங்கள். கெஞ்சிக் கேட்கிறேன், வாருங்கள்” என்றான். சகோதரர்கள் அவனருகே வந்தனர். அவர்களிடம், “நான் உங்கள் சகோதரன் யோசேப்பு. எகிப்திய வியாபாரிகளிடம் உங்களால் விற்றகப்பட்டவன். ⁵இப்போது அதற்காக வருத்தப்படாதீர்கள். நீங்கள் செய்தவற்றுக்காக உங்களை யே கோபித்துக் கொள்ளாதீர்கள். இங்கே நான் வரவேண்டும் என்பது தேவனின் திட்டம். உங்கள் வாழ்க்கையைக் காப்பாற்றவே இங்கே இருக்கிறேன். ⁶இந்தப்பஞ்சம் இரண்டு ஆண்டுகளாக இருக்கின்றன. இன்னும் ஐந்து ஆண்டுகள் இருக்கும். ⁷ஆகவே தேவன் என்னை உங்களுக்கு முன்னதாக அனுப்பி இருக்கிறார். அதனால் உங்களை காப்பாற்ற முடியும். ⁸என்னை இங்கே அனுப்பியது உங்களுக்கு தவறு அல்ல. இது தேவனின் திட்டம். பார்வோன் மன்னருக்கே தந்தை போன்று நான் இங்கே இருக்கிறேன். நான் அரண்மனைக்கும் இந்த நாட்டிற்கும் ஆளுநராக இருக்கிறேன்” என்றான்.

இஸ்ரவேல் எகிப்திற்கு அழைக்கப்படுதல்

⁹யோசேப்பு அவர்களிடம், “வேகமாக என் தந்தையிடம் போங்கள். அவரது மகன் யோசேப்பு இந்தச் செய்தியை அனுப்பியதாகக் கூறுங்கள்:

“தேவன் என்னை எகிப்தின் ஆளுநராக ஆக்கினார். எனவே என்னிடம் வாருங்கள். காத்திருக்க வேண்டாம். இப்போதே வாருங்கள். ¹⁰என்னருகில் கோசேன் நிலப்பகுதியில் வாழலாம். நீங்களும், உங்கள் பிள்ளைகளும், பேரப்பிள்ளைகளும், மிருகங்களும் இங்கே வரவேற்கப்படுகிறீர்கள். ¹¹இனிவரும் ஐந்தாண்டு பஞ்சத்திலும் உங்கள் அனைவரையும் பாதுகாத்துக் கொள்வேன். எனவே, நீங்களும் உங்கள் குடும்பமும் உங்களுக்குரிய எதையும் இழக்க மாட்டீர்கள்” என்று கூறுங்கள் என்றான்.

¹²யோசேப்பு தன் சகோதரர்களிடம், “நன்றாக உறுதி செய்து கொள்ளுங்கள். நான்தான் யோசேப்பு. உங்கள் சகோதரனாகிய எனது வாய்தான் பேசுகிறது என்பதை நீங்களும் பெய்யமீனும் கண்களால் காண்கிறீர்கள். ¹³எகிப்திலே எனக்குள்ள மரியாதையையும் இங்கே நீங்கள் பார்க்கின்ற வற்றையும் தந்தையிடம் சொல்லுங்கள். வேகமாகப் போய் தந்தையை அழைத்து வாருங்கள்” என்று சொன்னான். ¹⁴பிறகு தன் தம்பி பெய்யமீனை அனைத்துக் கொண்டான். இருவரும் அழுகார்கள். ¹⁵பிறகு அவன் சகோதரர்கள் அனைவரையும் முத்தமிட்டான். அவர்களுக்காக அழுதான். இதற்குப் பிறகு அவர்கள் அவனோடு பேசத் தொடங்கினார்கள்.

¹⁶யோசேப்பின் சகோதரர்கள் வந்த செய்தியை பார்வோன் அறிந்துகொண்டான். பார்வோன் அரண்மனை முழுக்க அச்செய்தி பரவியது. அரசனும் அவனது வேலைக் காரர்களும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். ¹⁷அரசன் யோசேப் பிடம் வந்து, “உங்கள் சகோதரர்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களை எடுத்துக்கொண்டு கானான் பகுதிக்குப் போகட்டும். ¹⁸உனது குடும்பத்தையும் தந்தையைமீண்டும் என்னிடம் அழைத்து வருமாறு கூறு. உங்களுக்கு வாழ நல்ல நிலத்தைக் கொடுக்கிறேன். இங்குள்ள சிறந்த உணவை அவர்கள் உண்ணலாம்” என்றான். ¹⁹“அதோடு இங்குள்ள சிறந்த வண்டிகளை உன் சகோதரர்களுக்கு கொடு. அவர்கள் கானான் பகுதிக்குச் சென்று உன் தந்தையையும், பெண்களையும், குழந்தைகளையும் ஏற்றிக்கொண்டு வரட்டும். ²⁰அங்கிருந்து எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு வருவதைக் குறித்துக் கவலை கொள்ள வேண்டாம். எகிப்திலுள்ளவற்றில் சிறந்தவற்றை அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம்” என்றான்.

²¹எனவே இஸ்ரவேலின் பிள்ளைகளும் அவ்வாறே செய்தனர். பார்வோன் மன்னன்

சொன்னதுபோல் நல்ல வண்டிகளையும், பயணத்திற்கு வேண்டிய உணவையும் யோசேப்பு கொடுத்து அனுப்பினான். ²²சகோதரர் அனைவருக்கும் யோசேப்பு அழகான ஆடைகளைக் கொடுத்தான். ஆனால் யோசேப்பு பென்யமினுக்கு மட்டும் ஐந்து ஜோடி ஆடைகளையும், 300 வெள்ளிக் காசுகளையும் கொடுத்தான். ²³யோசேப்பு தன் தந்தைக்கும் அன்பளிப்புகளைக் கொடுத்து அனுப்பினான். 10 சுழதைகள் சமக்கும்ளவு எகிப்திலுள்ள சிறந்த பொருட்களை யெல்லாம் கொடுத்தான். 10 பெண் சுழதைகள் சமக்கும்படி உணவுப் பொருட்களும், ரொட்டியும் பிற பொருட்களும் தன் தந்தையார் திரும்பிவரும் பயணத்திற்குப் பயன்பட கொடுத்தான். ²⁴பிறகு சகோதரர்களை அனுப்பினான். அவர்கள் பிரிந்து போகும்போது “நேராக வீட்டிற்குப் போங்கள், வழியில் சண்டை போடாதீர்கள்” என்றான்.

²⁵எனவே, சகோதரர்கள் எகிப்தை விட்டு கானான் பகுதிக்குத் தந்தையிடம் போனார்கள். ²⁶அவர்கள் அவரிடம், “யோசேப்பு உயிரோடு இருக்கிறான் அவன் எகிப்து நாடு முழுவதிற்கும் ஆளுநராக இருக்கிறான்” என்றனர்.

இந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும் யாக்கோபு புரியாமலிருந்தான். முதலில் அவனால் நம்ப முடியவில்லை. ²¹ஆனால் அவர்கள் யோசேப்பு சொன்னதை எல்லாம் சொன்னார்கள். தன்னை அழைத்துப் போவதற்காக யோசேப்பு அனுப்பியிருந்த வண்டிகளை யெல்லாம் பார்க்கான். பிறகு யாக்கோபு புத்துணர்வு பெற்று மிக்க சந்தோஷமடைந்தான். ²⁸“இப்போது உங்களை நம்புகிறேன், என் மகன் யோசேப்பு இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறான். மரிப்பதற்கு முன்னால் அவனைப் பார்க்கப் போவேன்” என்று இஸ்ரவேல் கூறினான்.

தேவன் இஸ்ரவேலுக்கு வாக்குறுதி தருதல்

46 எனவே, இஸ்ரவேல் எகிப்துக்குப் பயணம் தொடங்கினான். அவன் முதலில் பெயெர்செபாவுக்குப் போனான். அவன் அங்கே தன் தகப்பனாகிய ஈசாக்கின் தேவனைத் தொழுதுகொண்டு, பலிகளும் செலவுத்தினான். ²இரவில் தேவன் கனவில் இஸ்ரவேலிடம் பேசினார். தேவன், “யாக்கோபே, யாக்கோபே” என்று கூப்பிட்டார்.

“நான் இங்கே இருக்கிறேன்” என்றான் இஸ்ரவேல்.

³அப்பொழுது அவர், “நான் தேவன், உன் தந்தைக்கும் தேவன். எகிப்திற்குப் போகப் பயப்படவேண்டாம். அங்கு உன்னைப் பெரிய இனமாக்குவேன். உன்னோடு நானும் எகிப்துக்கு வருவேன். மீண்டும் உன்னை எகிப்திலிருந்து வெளியே வர

வழைப்பேன். நீ எகிப்திலேயே மரணமடைவாய். ஆனால் யோசேப்பு உன்னோடு இருப்பான். நீ மரிக்கும்போது அவன் தன் கையாலேயே உன் கண்களை மூடுவான்” என்றார்.

இஸ்ரவேல் எகிப்துக்குப் போகிறான்

⁵பிறகு, யாக்கோபு பெயெர்செபாவை விட்டு எகிப்துக்குப் பயணம் செய்தான். அவனது பிள்ளைகளும், பிள்ளைகளின் பிள்ளைகளும், அவர்களின் மனைவி மார்களும் எகிப்துக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்கள் பார்வோன் மன்னன் அனுப்பிய வண்டியில் பயணம் செய்தனர். ⁶தங்கள் ஆடு மாடுகளையும் கானான் பகுதியில் சம்பாதித்த பொருட்களையும் எடுத்துக் கொண்டு எகிப்துக்குப் போனார்கள். எனவே இஸ்ரவேல் தன் குடும்பத்தோடும் தன் எல்லாப் பிள்ளைகளோடும் எகிப்திற்குச் சென்றான். ⁷அவர்களோடு அவனது பிள்ளைகளும் பேரன்களும், பேத்திகளும், இருந்தனர். மொத்த குடும்பமும் அவனோடு எகிப்தை அடைந்தது.

யாக்கோபின் குடும்பம்

⁸எகிப்துக்கு இஸ்ரவேலோடு சென்ற அவனது மகன்களின் பெயர்களும் குடும்பத்தின் பெயர்களும் பின்வருமாறு: ரூபன் முதல்கன். ⁹ரூபனுக்கு ஆனோக்கு, பல்லூர், எஸ்ரோன், கர்மீ ஆகிய மகன்கள் இருந்தனர்.

¹⁰சியியோனுக்கு எழுவேல், யாமின், ஓகாத், யாகீன், சொகார், கானானிய மன்னரின் மகனான சவுல் ஆகிய பிள்ளைகள் இருந்தனர்.

¹¹கெர்சோன், கோகாத், மெராரி ஆகியோர் லேவியின் பிள்ளைகள்.

¹²ஏர், ஓனான், சேலா, பாரேஸ், சேரா ஆகியோர் யூதாவின் பிள்ளைகள். (ஏர் மற்றும் ஓனான் கானானில் இருக்கும்போதே மரணமடைந்தனர்) எஸ்ரோன், ஆழல் இருவரும் பாரசேகடைய குமாரர்.

¹³நோலா, யூலா, யோபு, சிம்ரோன் என்பவர்கள் இசக்காரின் பிள்ளைகள்.

¹⁴செரேத், ஏலோன், யக்லேல் ஆகியோர் செபுலோனுடைய பிள்ளைகள்.

¹⁵யாக்கோபுக்கும் லேயானுக்கும் பிறந்த பிள்ளைகள் ரூபன், சியியோன், லேவி, யூதா, இசக்கார், செபுலோன் ஆகியோர். அவர் இக்குழந்தைகளை பதான் ஆராமில் பெற்றார். அவளுக்குத் தீனான் என்ற மகனும் உண்டு. மொத்தம் 33 பேர்கள் இருந்தனர்.

¹⁶காத்துக்கு சிபியோன், அகி, சூனி, எஸ்போன், ஏரி, அரோதி, அரேலி எனும் பிள்ளைகள் இருந்தனர்.

¹⁷ஆசெருக்கு, இம்னா, இஸ்வா, இஸ்வி, பெர்யா எனும் பிள்ளைகள் இருந்தனர்.

இவர்களுக்கு செராக்கு எனும் சகோதரி இருந்தாள். பெரியாவுக்கு ஏபேர், மல்கியேல் என்ற பிள்ளைகள் இருந்தனர்.

¹⁸இவர்கள் அனைவரும் யாக்கோபின் மனைவியான லேயாளின் வேலைக்காரப் பெண் சில்பாவுக்குப் பிறந்தவர்கள். அவர்கள் மொத்தம் 16 பேர்.

¹⁹யாக்கோபின் மனைவியான ராகேலுக்கு இரண்டு பிள்ளைகள், யோசேப்பும் பென்யமீனும். பென்யமீன் யாக்கோபோடு இருந்தான். யோசேப்பு ஏற்கெனவே எகிப்தில் இருந்தான்.

²⁰எகிப்தில் யோசேப்புக்கு இரண்டு மகன்கள். அவர்கள் மனாசேயும் எப்பிராயீழும். அவன் மனைவி ஆஸ்நாத், ஓன் நகரத்து ஆசாரியனாகிய போத்திப்பிராவின் மகன்.

²¹பென்யமீனுக்கு பேலா, பெகேர், அல்பேல், கேரா, நாகமான், ஏசி, ரோஷ், முப்பிம், உப்பிம், ஆர்து என்னும் பிள்ளைகள்.

²²இவர்கள் அனைவரும் யாக்கோபிற்கு ராகேல் மூலம் வந்தவர்கள். மொத்தம் 14 பேர்.

²³தானின் மகன் உசீம்.

²⁴நப்தலியின் மகன்களான யாட்சியேல், கூனி, எத்சேர், சில்லேம் என்பவர்கள்.

²⁵இவர்கள் யாக்கோபிற்கும் பில்காளுக்கும் பிறந்தவர்கள். (பில்காள் ராகேலின் வேலைக்காரி.) மொத்தம் ஏழு பேர்.

²⁶ஆக மொத்தம் யாக்கோபு குடும்பத்தின் நேர் சந்ததியார் 66 பேர் இருந்தனர். இவர்கள் அனைவரும் எகிப்துக்குச் சென்றார்கள். இதில் யாக்கோபு மருமகன்கள் பெயர் சேர்க்கப்படவில்லை. ²⁷யோசேபுக்கும் இரண்டு பிள்ளைகள். அவர்கள் எகிப்திலேயே பிறந்தவர்கள். எனவே ஒட்டுமொத்தமாக 70 பேர் யாக்கோபு குடும்பத்தில் இருந்தனர்.

இஸ்ரவேல் எகிப்து வந்ததைப்

²⁸முதலில் யாக்கோபு யூதாவை யோசேப்போடு பேச அனுப்பினான். யூதாயோசேப்பிடம் போய் அவனைக் கோசேனில் பார்த்தான். பிறகு யாக்கோபும் மற்றவர்களும் அவனோடு போனார்கள்.

²⁹யோசேப்பு தன் தந்தை வருவதை அறிந்து தன் தைரைத் தயார் செய்து அவரை எதிர்தொண்டழைக்கப் போனான். அவன் தன் தந்தையைப் பார்த்ததும் ஓடிப்போய் மாப்போடு கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு நீண்ட நேரம் அழுகான்.

³⁰இஸ்ரவேல் யோசேப்பிடம், “இப்போது நான் சமாதானமாகச் மரிப்பேன். உன் முகத்தைப் பார்த்துவிட்டேன். இன்னும் நீ உயிரோடு இருக்கிறாயே” என்றான்.

³¹யோசேப்பு தன் சகோதரர்களிடம் அவர்களின் குடும்பத்தினிடமும், “நான்

இப்போது போய் பார்வோன் மன்னரிடம் நீங்கள் இங்கே இருப்பதைப் பற்றிக் கூறுவேன். அவரிடம், ‘என் சகோதரர்களும் அவர்களது குடும்பமும் கானான் நாட்டைவிட்டு என்னிடம் வந்திருக்கிறார்கள்.’³²அவர்கள் மேய்ப்பர் குடும்பத்தினர். அவர்கள் எப்போதும் ஆடு மாடுகளை வைத்திருப்பார்கள். அவர்கள் ஆடு மாடுகளையும் அவர்களுக்குரிய அனைத்தையும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்’ என்பேன். ³³அவர் உங்களை அழைத்து ‘நீங்கள் என்ன வேலை செய்கிறீர்கள்?’ என்று கேட்டால், ³⁴அவரிடம் நீங்கள் ‘நாங்கள் மேய்ப்பர்கள், எங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் மேய்ப்பது தான் எங்கள் தொழில். எங்கள் முற்பிதாக்களும் மேய்ப்பர்கள்தான்’ என்று சொல்லுங்கள். பிறகு பார்வோன் மன்னர் உங்களை கோசேன் பகுதியில் வாழ அனுமதிப்பார். எகிப்தியர்கள் மேய்ப்பர்களை விரும்பமாட்டார்கள். எனவே நீங்கள் இங்கே கோசானில் இருப்பதுதான் நல்லது” என்றான்.

இஸ்ரவேல் கோசேனில் குடியேறும்

47யோசேப்பு பார்வோனிடம் சென்று, “எனது தந்தையும் சகோதரர்களும் அவர்களின் குடும்பமும் வந்துள்ளது. அவர்கள் தங்கள் மிருகங்களையும், பொருட்களையும் கொண்டு வந்துள்ளனர். அவர்கள் இப்போது கோசேன் பகுதியில் உள்ளனர்” என்றான். ²யோசேப்பு தம் சகோதரர்களில் ஐந்து பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து அழைத்துச் சென்று பார்வோன் முன் நிறுத்தினான்.

³பார்வோன் அவர்களிடம், “நீங்கள் என்ன வேலை செய்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டான்.

அவர்கள், “ஐயா, நாங்கள் மேய்ப்பர்கள். எங்கள் முற்பிதாக்களும் மேய்ப்பர்கள்” என்றனர். ⁴மேலும், “கானான் நாட்டில் பஞ்சம் அதிகம். எங்கள் மிருகங்களுக்கு அங்கே புல் மிகுந்த வயல் எதுவுமே இல்லை. எனவே, இங்கே வாழ்வதற்காக வந்துள்ளோம். கோசேனில் வாழ அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்” என்றனர்.

⁵பார்வோன் யோசேப்பிடம், “உனது தந்தையும் சகோதரர்களும் உன்னிடம் வந்திருக்கிறார்கள். ⁶எனவே, நீ எந்த இடத்தை வேண்டுமானாலும் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம். அவர்களுக்கு நல்ல நிலத்தைக் கொடு. அவர்கள் வேண்டுமானால் கோசேனிலேயே வாழட்டும். அவர்கள் திறமையுள்ள மேய்ப்பர்கள் என்றால் எனது ஆடுமாடுகளையும் பார்த்துக்கொள்ளலாம்” என்றான்.

⁷யோசேப்பு தன் தந்தையைப் பார்வோனைப் பார்ப்பதற்காக அழைத்தான். யாக்கோபு பார்வோனை ஆசீர்வதித்தான்.

⁸ பார்வோன் அவனிடம், “உங்களுக்கு எத்தனை வயதாகிறது?” என்று கேட்டான்.

⁹ “ஏராளமான துன்பங்களோடு மிகக்குறுகிய காலமே வாழ்ந்திருக்கிறேன். என் வயது 130 ஆண்டுகளே. எனது தந்தையும் அவருடைய முற்பிதாக்களும் என்னை விட அதிகக் காலம் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்” என்றான்.

¹⁰ யாக்கோபு பார்வோனை வாழ்த்தி, அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றான்.

¹¹ பார்வோன் சொன்னது போலவே யோசேப்பு தந்தைக்கும் சகோதரர்களுக்கும் நல்ல நிலத்தை கோசேனில் கொடுத்தான். இது எகிப்திலேயே சிறந்த இடம். இது ராமசேப் நகரத்துக்கு அருகில் உள்ளது. ¹² யோசேப்பு தன் தந்தைக்கும் சகோதரர்களுக்கும் குடும்பத்துக்கும் வேண்டிய உணவுப் பொருட்களையும் கொடுத்தான்.

யோசேப்பு பார்வோனுக்காக நிலம் வாங்குதல்

¹³ பஞ்சம் மிகவும் மோசமாகியது. பூமியில் எங்கும் உணவு இல்லை. எகிப்தும் கானானும் இக்காலத்தில் மிகவும் மோசமாகியது. ¹⁴ ஜனங்கள் நிறைய தானியங்களை விலைக்கு வாங்கினார்கள். யோசேப்பு அச்செல்வத்தைச் சேர்த்து வைத்து பார்வோனின் வீட்டிற்குக் கொண்டு வந்தான். ¹⁵ கொஞ்ச காலத்தில் எகிப்திலும் கானானிலும் உள்ள ஜனங்களிடம் தானியம் வாங்கப் பணம் இல்லை. தம்மிடம் இருந்த பணத்தை ஏற்கனவே தானியம் வாங்குவதில் செலவழித்திருந்தார்கள். எனவே அவர்கள் யோசேப்பிடம் சென்று, “தயவு செய்து தானியம் கொடுங்கள். எங்கள் பணம் தீர்ந்துவிட்டது. நாங்கள் உணவு உண்ணாவிட்டால் உங்கள் முன்னாலேயே மரித்து விடுவோம்” என்று வேண்டினார்கள்.

¹⁶ ஆனால் யோசேப்பு போ, “உங்கள் ஆடுமாடுகளைக் கொடுங்கள் உணவு தருகிறேன்” என்றான். ¹⁷ எனவே ஜனங்கள் தங்கள் ஆடு மாடுகளையும் குதிரைகளையும் மற்ற மிருகங்களையும் உணவுக்காக விற்றனர். யோசேப்பு அவற்றை வாங்கிக் கொண்டு உணவைக் கொடுத்தான்.

¹⁸ ஆனால் அடுத்த ஆண்டு அவர்களிடம் விற்க மிருகங்களும் இல்லை. எனவே, யோசேப்பிடம் ஜனங்கள் போய், “எங்களிடம் உணவு வாங்கப் பணம் இல்லை. எங்கள் எது மிருகங்களோ உங்களிடம் உள்ளது. எங்களிடம் எதுவும் இல்லை. எங்கள் சாரீரமும், நிலங்களும் மட்டுமே உள்ளது. ¹⁹ நீங்கள் பார்க்கும்போகே நாங்கள் மரித்து விடுவோம். ஆனால் நீங்கள் உணவு கொடுத்தால் பார்வோன் மன்னரைக்கு எங்கள் நிலங்களைக் கொடுப்போம். நாங்கள்

அவரது அடிமைகளாக இருப்போம். விதை கொடுங்கள் விதைக்கிறோம். பிறகு நாங்கள் மரிக்காமல் உயிர் வாழ்வோம். நிலத்தில் மீண்டும் உணவு விளையும்” என்றனர்.

²⁰ எனவே, யோசேப்பு எகிப்தில் உள்ள எல்லா நிலங்களையும் பார்வோனுக்காக வாங்கி விட்டான். அனைவரும் தங்கள் நிலங்களை யோசேப்பிடம் விற்று விட்டார்கள், அவர்கள் பசியாய் இருந்ததால் இவ்வாறு செய்தார்கள். ²¹ எகிப்திலே, எல்லோரும் பார்வோன் மன்னரின் அடிமைகள் ஆனார்கள். ²² ஆசாரியர்களுக்கு உரிய நிலத்தை மட்டுமே யோசேப்பு வாங்கவில்லை. அவர்களின் உணவுக்கு ஆசாரியர்கள் தங்கள் நிலத்தை விற்க வேண்டிய தேவை ஏற்படவில்லை. ஏனெனில் மன்னன் தேவையானவற்றைச் சம்பளமாகக் கொடுத்து வந்தான். அதையே உணவு வாங்க வைத்துக்கொண்டனர்.

²³ யோசேப்பு ஜனங்களிடம், “இப்போது நான் உங்கள் நிலத்தைப் பங்கிட்டு உங்களையும் பார்வோனுக்காக வாங்கி விட்டேன். எனவே விதை கொடுக்கிறேன். நீங்கள் அந்நிலங்களில் பயிர் செய்யுங்கள். ²⁴ அறுவடைக் காலத்தில், நீங்கள் ஐந்தில் ஒரு பாகம் எங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஐந்தில் நான்கு பாகம் நீங்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம். அதில் விதை வைத்திருந்து அடுத்த ஆண்டுக்குப் பயன்படுத்தலாம். இப்போது உங்கள் குழந்தைகளுக்கும் குடும்பத்துக்கும் உணவு கொடுக்கலாம்” என்றான்.

²⁵ ஜனங்களோ, “எங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றினீர்கள். நாங்கள் பார்வோனுக்கு அடிமையாக இருப்பதில் மிகுக்கிறோம்” என்றனர்.

²⁶ எனவே, யோசேப்பு அப்போது ஒரு சட்டத்தை இயற்றினான். அது இன்றும் உள்ளது. அதன்படி நில வருவாயில் ஐந்தில் ஒரு பாகமானது பார்வோனுக்குரியது. பார்வோனுக்கு எல்லா நிலமும் சொந்தமாக இருக்கும். ஆசாரியர்களின் நிலம் மட்டுமே, பார்வோனுக்குச் சொந்தமாகவில்லை.

“தன் மரணம் பற்றி யாக்கோபின் அறிவிப்பு”

²⁷ இஸ்ரவேல் (யாக்கோபு) எகிப்தில் கோசேன் பகுதியில் வாழ்ந்தான். அவனது குடும்பம் வளர்ந்து மிகப் பெரியதாகி அப்பகுதியில் நன்றாக வாழ்ந்தனர்.

²⁸ யாக்கோபு எகிப்தில் 17 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான். எனவே அவனுக்கு 147 வயது ஆனது. ²⁹ தான் விரைவில் மரித்துப் போவேன் என்று இஸ்ரவேலுக்குத் (யாக்கோபு) தெரிந்தது. அவன் யோசேப்பை அழைத்து அவனிடம்: “நீ என்னை நேசித்தால், உன் கையை என் தொடையின் கீழ் வைத்து ஒரு வாக்குறுதியைச் செய்.

நான் சொல்வதை நீ செய்யவேண்டும். எனக்கு உண்மையாக இருக்க வேண்டும். நான் மரித்தால் என்னை எகிப்தில் அடக்கம் செய்யவேண்டாம். ³⁰எனது முற்பிதாக்களை அடக்கம் செய்த இடத்திலேயே என்னையும் அடக்கம் செய்து விடு. இங்கிருந்து களைப்போய் நமது குடும்பக் கல்வறையில் என்னை அடக்கம் செய்” என்றான்.

யோசேப்பு, “நீர் சொன்னபடியே நான் செய்யவேன் என்று வாக்குறுதி செய்கிறேன்” என்றான்.

³¹பிறகு யாக்கோபு, “எனக்கு வாக்கு கொடு” என்று கேட்டான். யோசேப்பும் அவ்வாறே வாக்குறுதி அளித்தான். பின் இஸ்ரவேல் (யாக்கோபு) படுக்கையில் தன் தலையைச் சாய்த்தான்.

மனாசேயையும் எப்பிராயீமையும் ஆசீர்வதித்தல்

48 கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிறகு, யோசேப்பு தன் தந்தை உடல் நலம் குன்றி இருப்பதை அறிந்தான். ஆகவே அவன் மனாசே மற்றும் எப்பிராயீம் எனும் தன் இரண்டு மகன்களையும் அவனிடம் அழைத்து சென்றான். ²யோசேப்பு போய்ச் சேர்ந்தபோது ஓரூவர், “உங்கள் மகன் யோசேப்பு உங்களைப் பார்க்க வந்திருக்கிறார்” என்று யாக்கோபிடம் சொன்னார். அவன் பலவீனமானவராக இருப்பினும் கஷ்டப்பட்டு எழுந்து உட்கார முயன்றான்.

³அவன் யோசேப் பிடம், “சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் கானான் நாட்டிலுள்ள லூஸ் என்னுமிடத்தில் என் முன் தோன்றி அங்கே என்னை ஆசீர்வதித்தார். ⁴தேவன் என்னிடம், ‘உன்னைப் பெரிய குடும்பமாக செய்வேன். நிறைய குழந்தைகளைத் தருவேன். நீங்கள் பெரிய இனமாக வருவீர்கள். உன் குடும்பம் இந்த நிலத்தைச் சொந்தமாக்கிக்கொள்ளும்’ என்றார். ⁵இப்போது உனக்கு இரண்டு மகன்கள் இருக்கிறார்கள். நான் வருவதற்கு முன்னரே அவர்கள் இந்த எகிப்து நாட்டில் பிறந்திருக்கிறார்கள். உன் பிள்ளைகள் எனது சொந்தப் பிள்ளைகளைப் போன்றவர்கள். அவர்கள் எனக்கு சிமியோனையும் ரூபனையும் போன்றவர்கள். ⁶எனவே இந்த இருவரும் என் பிள்ளைகள். எனக்குரிய அனைத்தையும் இவர்களுக்குப் பங்கிட்டுத் தருகிறேன். ஆனால் உனக்கு வேறு குழந்தைகள் பிறந்தால் அவர்கள் உன் பிள்ளைகள். ஆனால் அவர்கள் மனாசேக்கும் எப்பிராயீமுக்கும் பிள்ளைகள்போல் இருப்பார்கள். எனவே, வருங்காலத்தில் இவர்களுக்குரியவற்றை அவர்களும் பங்கிட்டுக் கொள்வார்கள். ⁷பதான் அராமிலிருந்து வரும்போது ராகேல் மரித்துப்போனால். அது என்னை மிகவும் வருத்தத்திற்குள்ளாக்கியது. அவள் கானான் நாட்டில்

லேயே மரித்தாள். நாங்கள் எப்பிராத்தாவை நோக்கி வந்தோம். சாலையேரரத்தில் அவளை அடக்கம் செய்தோம்” என்றான். (எப்பிராத்தா என்பது பெல்லசேமைக் குறிக்கும்.)

⁸பின் இஸ்ரவேல் யோசேப்பின் பிள்ளைகளைப் பார்த்து, “இவர்கள் யார்?” என்று கேட்டார். ⁹யோசேப்பு தந்தையிடம், “இவர்கள் என் பிள்ளைகள், எனக்குத் தேவன் கொடுத்த மகன்கள்” என்றான். இஸ்ரவேல் அவனிடம், “என்னிடம் அவர்களை அழைத்து வா, நான் அவர்களை ஆசீர்வதிக்கிறேன்” என்றான்.

¹⁰இஸ்ரவேலுக்கு வயதானதால் கண்களும் சரியாகத் தொரியவில்லை. எனவே, யோசேப்பு தன் மகன்களை மிக அருகில் அழைத்து வந்தான். இஸ்ரவேல் அவர்களை முத்தமிட்டு அணைத்துகொண்டான். ¹¹பிறகு அவன் யோசேப்பிடம், “நான் உனது முகத்தை மீண்டும் பார்ப்பேன் என்று நினைக்கவில்லை. ஆனால் தேவன் உன்னையும் உன் பிள்ளைகளையும் பார்க்கும்படி செய்துவிட்டார்” என்றான்.

¹²பிறகு யோசேப்பு தன் மகன்களை இஸ்ரவேலின் மடியில் இருந்து இறக்கி விட்டான். அவர்கள் அவரைக் குனிந்து வணங்கினார்கள். ¹³யோசேப்பு எப்பிராயீமை தனது வலது பக்கத்திலும் மனாசேயை தனது இடது பக்கத்திலும் அமர வைத்தான். ¹⁴ஆனால் இஸ்ரவேல் தனது கைகளைக் குறுக்காக வைத்து வலது கையை இளையவன் மீதும் இடதுகையை மூத்தவன் மீதும் வைத்து ஆசீர்வாதம் செய்தான். மனாசே மூத்தவனாக இருப்பினும் அவன் மீது இடது கையை வைத்து ஆசீர்வதித்தான். ¹⁵இஸ்ரவேல் யோசேப்பையும் ஆசீர்வதித்தான். அவன்,

“என் முற்பிதாக்களான ஆபிரகாமும் ஈசாக்கும் நம் தேவனை வழிபட்டனர். அதே தேவன் என் வாழ்க்கை முழுவதும் என்னை வழிநடத்தினார்.

¹⁶எனது அனைத்து துன்பங்களிலும் என்னைக் காப்பாற்றும் தேவதாதனாக இருந்தார். இந்தப் பிள்ளைகளை ஆசீர்வதிக்கும்படி அந்த தேவனை வேண்டுகிறேன். இப்போது இவர்கள் எனது பெயரையும், எனது முற்பிதாக்களான ஆபிரகாம் மற்றும் ஈசாக்கின் பெயரையும் பெறுவார்கள். இவர்கள் வளர்ந்து மகத்தான குடும்பமாகவும், தேசமாகவும் இப்பூமியில் விளங்கவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறேன்” என்றான்.

17யோசேப்பு தன் தந்தை வலது கையை எப்பிராயீம் மீது வைத்திருப்பதைப் பார்த்தான். இது யோசேப்புக்கு மகிழ்ச்சி தரவில்லை. யோசேப்பு தன் தந்தையின் வலது கையை எப்பிராயீம் தலையிலிருந்து எடுத்து மனாசேயின் தலையில் வைக்க விரும்பினான். 18 அவன் தன் தந்தையிடம், “உமது வலது கையைத் தவறாக வைத்திருக்கிறீர், மனாசேதான் முதல் மகன்” என்றான்.

19 ஆனால் யாக்கோபோ, “எனக்குத் தெரியும் மகனே! மனாசேதான் மூத்தவன். அவன் பெரியவன் ஆவான். அவனும் ஏராளமான ஜனங்களின் தந்தையாவான். ஆனால் இளையவனே மூத்தவனை விட பெரியவனாவான். அவனது குடும்பமும் மிகப்பெரியதாக இருக்கும்” என்றான்.

20 இவ்விதமாக இஸ்ரவேல் அன்று அவர்களை ஆசீர்வதித்தான்.

“இஸ்ரவேலின் ஜனங்கள் உங்கள் பெயரைப் பயன்படுத்தி மற்றவரை வாழ்த்துவார்கள். அவர்கள், “எப்பிராயீமும் மனாசேயும் போல தேவன் உங்களை வாழ வைக்கட்டும் என்பார்கள்” என்றான்.

இவ்வாறு இஸ்ரவேல் எப்பிராயீமை மனாசேயைவிடப் பெரியவனாக்கினான்.

21 பிறகு இஸ்ரவேல் யோசேப்பிடம், “பார், நான் மரிப்பதற்குரிய காலம் நெருங்கி விட்டது. ஆனாலும் தேவன் உன்னோடு இருக்கிறார். அவர் உன்னை உன் முற்பிதாக்களின் பூமிக்கு வழி நடத்திச் செல்வார். 22 நான் உன் சகோதரர்களுக்குக் கொடுக்காத சிலவற்றை உனக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். எமோரிய ஜனங்களிடம் இருந்து நான் வென்ற மலையை உனக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் என் பட்டயத்தையும், வில்லையும் பயன்படுத்தி அதை நான் வென்றேன்” என்றான்.

யாக்கோபு தன் மகன்களை ஆசீர்வதித்தல்

49 பின்பு யாக்கோபு தன் அனைத்து பிள்ளைகளையும் அழைத்தான். “பிள்ளைகளே! என்னிடம் வாருங்கள். எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்கும் என்று சொல்லுகிறேன்.

2 “சேர்ந்து வாருங்கள், சுவனியுங்கள். யாக்கோபின் பிள்ளைகளே. இஸ்ரவேலாசிய உங்கள் தந்தை சொல்வதைக் கேளுங்கள்”

ரூபன்

3 “ரூபனே! என் முதல் மகனே! நீ எனக்கு முதல் பிள்ளை. எனது மனித சக்தியின்

முதல் அடையாளம் நீயே. நீயே வல்லமையும் மரியாதையும் உள்ள மகனாக விளங்கியிருக்கலாம். 4 ஆனால் உனது உணர்ச்சிகளை வெள்ளம்போல உன்னால் கட்டுப்படுத்த முடியாததாக இருக்கிறது. எனவே நீ மரியாதைக்குரியவனாக இருக்கமாட்டாய். நீ உன் தந்தையின் படுக்கையில் அவர் மனைவிகளுள் ஒருத்தியோடு படுத்தவன். நீ எனது படுக்கைக்கே அவமானம் தேடித்தந்தவன்.”

சியியோனும் லேவியும்

5 “சியியோனும் லேவியும் சகோதரர்கள். அவர்கள் வார்களால் சண்டையிடுவதை விரும்புவார்கள். 6 இரகசியமாகப் பாவம் செய்யத் திட்டமிடுவார்கள். அவர்களின் திட்டங்களில் என் ஆத்தமா பங்குகொள்ள விரும்பவில்லை. அவர்களின் இரகசியக் கூட்டங்களை நான் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன். கோபமாக இருக்கும்போது மனிதர்களைக் கொல்லுகிறார்கள், மிருகங்களை வேடிக்கைக்காகவே துன்புறுத்துகிறார்கள். 7 அவர்களின் கோபமே ஒரு சாபம். அது வலிமையானது. அவர்கள் பைத்தியமாகும்போது கொடூரமானவர்களாகிறார்கள். யாக்கோபின் பூமியிலே அவர்கள் சொந்த பூமியைப் பெறமாட்டார்கள். அவர்கள் இஸ்ரவேல் முழுவதும் பரவி வாழ்வார்கள்.”

யூதா

8 “உன்னை உன் சகோதரர்கள் போற்றுவார்கள். நீ உன் பகைவர்களை வெல்வாய். உன் சகோதரர்கள் உனக்கு அடிபணிவார்கள். 9 யூதா ஒரு சிங்கத்தைப் போன்றவன். என் மகனே, தான் கொன்ற மிருகத்தின் மேல் நிற்கும் ஒரு சிங்கத்தை போன்றவன் நீ. நீ ஒய்வெடுக்கும்போது உன்னை எவரும் தொந்தரவு செய்யமுடியாது. 10 யூதாவின் குடும்பத்தில் வருபவர்கள் அரசர் ஆவார்கள். சமாதான கர்த்தர் வரும்வரை உன்னைவிட்டு செங்கோல் நீங்குவதில்லை. ஏராளமான ஜனங்கள் அவனுக்கு

- 11 அடிபணிந்து சேவை செய்வார்கள். அவன் தன் கழுதையைத் திராட்சைக் கொடியில் கட்டி வைப்பான். அவன் தன் இளைய கழுதையை சிறந்த திராட்சைக்கொடியில் கட்டி வைப்பான். அவன் சிறந்த திராட்சைரசத்தை ஆடைவெளுக்கப் பயன்படுத்துவான்.
- 12 அவன் கண்கள் திராட்சைரசத்தினால் சிவப்பாகும். அவன் பற்கள் பாலால் வெளுக்கும்”

செபுலோன்

- 13 “இவன் கடற்கரையில் வசிப்பான். அவனது துறைமுகம் கப்பல்களுக்கு ஏற்றதாக இருக்கும். அவனது எல்லை சீதோன்வரை இருக்கும்”
- இசக்கார்**
- 14 “இசக்கார் ஒரு கழுதையைப்போல கடினமாக உழைப்பான். இரண்டு பொதியின் நடுவே படுக்கிறப்பவனைப் போன்றவன்.
- 15 தன் ஓய்விடத்தை நன்றாக இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்வான். தன் பூமியை செழிப்பாக வைத்துக்கொள்வான். அடிமையைப்போல வேலைசெய்ய சம்மதிப்பான்”

தாண்

- 16 “தாண் இஸ்ரவேல் குடும்பத்தில் ஒருவனாக தன் சொந்த ஜனங்களையே நியாயம் தீர்ப்பான்.
- 17 இவன் சாலையோரத்தில் அலையும் பாம்பைப் போன்றவன். இவன் பாதையிலே படுக்கிறக்கும் பாம்பைப்போன்று பயங்கரமானவன். இப்பாம்பு ஒரு குதிரையின் காலை கடிக்கிறது. சவாரி செய்தவன் கீழே விழுகிறான்.
- 18 கர்த்தாவே நான் உமது இரட்சிப்புக்காகக் காத்திருக்கிறேன்”

காத்

- 19 “ஒரு கொள்ளைக் கூட்டம் காத்தைத் தாக்கும். ஆனால் அவர்களை அவன் துரத்திவிடுவான்.”

ஆசேர்

- 20 “இவனது நிலம் அதிகமாக விளையும். ஒரு அரசனுக்கு வேண்டிய உணவு

பொருட்களைத் தருவான்”

நந்தலி

- 21 “இவன் சுதந்திரமாக ஓடுகிற மானைப் போன்றவன். அவன் வார்த்தைகள் குழந்தைகளைப் போன்று அழகானவைகள்”

யோசேபு

- 22 “இவன் வெற்றி பெற்றவன். இவன் பழத்தால் மூடப்பட்ட திராட்சைக்கொடியைப் போன்றவன். நீரூற்றுக்கருசிலும் வேலிக்குள்ளும் இருக்கிற கொடியைப் போன்றவன்.
- 23 நிறையப்பேர் அவனுக்கு எதிராகப் போரிடுவார்கள். வில் வீரர்களே அவன் பகைவர்.
- 24 ஆனால் அவன் பலம் வாய்ந்த வில்லாலும் திறமையான கைகளாலும் சண்டையில் வென்றான். அவன் யாக்கோபின் வல்லவரும், மேய்ப்பரும், இஸ்ரவேலின் பாறையும் ஆனவரிடமிருந்தும் உன் பிதாவின் தேவனிடமிருந்தும் வலிமை பெற்றான்.
- 25 தேவன் உன்னை ஆசீர்வதிக்கிறார். சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் வானத்திலிருந்தும், கீழே ஆழத்திலிருந்தும் உன்னை ஆசீர்வதிக்கட்டும். ஸ்தனங்களுக்கும், கர்ப்பங்களுக்குமுரிய ஆசிகளை அவர் உனக்கு வழங்கட்டும்.
- 26 எனது பெற்றோர்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மைகள் ஏற்பட்டன எனினும் எனது ஆசீர்வாதங்கள் அவற்றைவிட மேலானது. உனது சகோதரர்கள் உன்னை எதுவுமில்லாமல் விட்டுவிட்டுப் போனார்கள். ஆனால், இப்போது எனது ஆசீர்வாதங்களையெல்லாம் மலையின் உயரம்போல் கூட்டிக் தருகிறேன்”

பென்யமீன்

- 27 “பென்யமீன் ஒரு பசித்த நரி போன்றவன். காலையில் கொன்று தின்பான். மாலையில் மிஞ்சியதைப் பசிர்த்துகொள்வான்.”

28 இவர்கள் அனைவரும் இஸ்ரவேலின் 12 குடும்பத்தினர். இவ்வாறு யாக்கோபு

அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவருக்குப் பொருத்தமான ஆசீர்வாதங்களைக் கொடுத்தான்.²⁹ பின் இஸ்ரவேல் ஒரு ஆணையிட்டான். “நான் மரிக்கும்போது என் ஜனங்களோடு இருக்க விரும்புகிறேன். என் முற்பிதாக்களோடு நான் அடக்கம் செய்யப்பட்டுவண்டும். எந்தக் கல்லறை ஏத்தியரிடம் வாங்கிய எப்பெரோனில் உள்ளது.³⁰ அந்தக் குகை மம்ரேக்கு அருகில் மக்பேலா எனும் இடத்தில் வயலில் உள்ளது. இது கானான் நாட்டில் உள்ளது. இதனை ஆபிரகாம் எப்பெரோனிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கி கல்லறையாக மாற்றிவிட்டார்.³¹ ஆபிரகாமும் அவன் மனைவி சாரானும் அதே குகையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டனர். ஈசாக்கும் அவர் மனைவி ரெபெக்காநும் அதே குகையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டனர். நான் என் மனைவி லேயானையும் அதே குகையில் அடக்கம் பண்ணினேன்.³² அந்தக் குகை இருக்கும் நிலம் ஏத்தின் மகன்களிடமிருந்து வாங்கப்பட்டுள்ளது” என்றான்.³³ யாக்கோபு பேசி முடித்ததும் படுத்தான். கால்களைக் கட்டிலின்மேல் மடக்கியபடியே மரணமடைந்தான்.

யாக்கோபின் இறுதிச் சடங்கு

50 இஸ்ரவேல் மரித்ததும் யோசேப்பு மிகவும் துக்கப்பட்டான். அவன் தன் தந்தையைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு அழுது முத்தமிட்டான்.² பிறகு யோசேப்பு தன் வேலைக்காரர்களுக்கு அவனது தந்தையின் உடலை அடக்கத்திற்கு தயார் செய்யும்படி ஆணையிட்டான். (அவர்கள் அனைவரும் மருத்துவர்கள்.) அடக்கம் செய்வதற்கு ஏற்ற முறையில் அதனைத் தயார் படுத்தினர். எகிப்திய முறையில் அவ்வாறு செய்தனர்.³ சரியான முறையில் தயார் செய்ய 40 நாட்கள் ஆகும். அந்தபடியே அந்த நாட்கள் நிறைவேறின. எகிப்தியர்கள் அவனுக்காக 70 நாட்கள் துக்கம் கொண்டாடினர்.

⁴70 நாட்கள் ஆனதும் துக்க நாட்கள் முடிந்தன. எனவே யோசேப்பு பார்வோன் மன்னனின் அதிகாரிகளோடு பேசினான். “இதனைப் பார்வோன் மன்னனுக்குச் சொல்லுங்கள்.⁵ என் தந்தை மரணத்தை நெருங்கும்போது அவருக்கு நான் ஒரு வாக்குக் கொடுத்தேன். அவரைக் கானான் நாட்டில் ஓரிடத்தில் அடக்கம் செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டேன். அதுவே அவர் விரும்பிய குகை. எனவே, நான் போய் அவரை அடக்கம் செய்ய எனக்கு அனுமதி வேண்டும். பின்னர் நான் உங்களிடம் திரும்பி வருவேன்” என்றான்.

⁶பார்வோனும், “உன் வாக்கைக் காப்பாற்று. போய் உன் தந்தையை அடக்கம்செய்” என்றான்.

⁷எனவே யோசேப்பு அடக்கம் செய்யக் கிளம்பினான். பார்வோனின் மூப்பர்களும் (தலைவர்களும்) எகிப்திலுள்ள முதியவர்களும் யோசேப்போடு சென்றார்கள்.⁸ யோசேப்பின் குடும்பத்தினரும், அவனது சகோதரர்களின்குடும்பத்தினரும் தந்தையின் குடும்பத்தினரும் அவனோடு சென்றார்கள். குழந்தைகளும் மிருகங்களும் மட்டுமே கோசேன் பகுதியில் தங்கினார்கள்.⁹ அவர்கள் பெருங்கூட்டமாகப் போனார்கள். வீரர்களும் இரதங்களிலும் குதிரைகளிலும் ஏறிப் போனார்கள்.

¹⁰அவர்கள் கோரான் ஆக்தாத் நதியின் கீழ்க் கரையில் உள்ள கோசேன் ஆக்தாதிற்கு வந்தனர். அங்கே இஸ்ரவேலுக்கு இறுதிச் சடங்குகளையெல்லாம் செய்தனர். இது ஏழு நாட்கள் நடந்தது.¹¹ கானான் நாட்டிலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் இந்தச் சடங்கில் கலந்து கொண்டனர். அவர்களோ, “அந்த எகிப்தியர்கள் பெரிய துக்கமான சடங்கைக் கொண்டுவந்தனர்” என்றனர். இப்போது அந்த இடத்திற்கு ஆபேல் மிஸ்ராயீம்* என்று பெயர் வழங்குகிறது.

¹²யாக்கோபின் மகன்கள் தந்தை சொன்னபடியே செய்தனர்.¹³ அவர்கள் அவனது உடலை கானானுக்குள் எடுத்துச் சென்று மக்பேலாவில் அடக்கம் செய்தனர். இந்தக் குகை ஆபிரகாம் ஏத்தின் ஜனங்களிடமிருந்து வாங்கிய நிலத்தில் மம்ரேக்கு அருகில் இருந்தது. ஆபிரகாம் இதனைக் கல்லறைக்காகவே வாங்கியிருந்தான்.¹⁴ யோசேப்பு தன் தந்தையை அடக்கம் செய்த பிறகு, அவனோடு அனைவரும் எகிப்துக்குத் திரும்பிப் போனார்கள்.

சகோதரர்கள் யோசேப்புக்குப் பயப்படுதல்

¹⁵யாக்கோபு மரித்தபிறகு யோசேப்பின் சகோதரர்கள் மிகவும் கவலைப்பட்டனர். அவர்கள் பயந்தார்கள். அவர்கள் யோசேப்புக்கு தாங்கள் செய்த தீமையை எண்ணிப் பயந்தனர். “நாம் யோசேப்பிற்குச் செய்த தீமைக்காக அவன் இப்போதும் நம்மை வெறுக்கலாம். நம் தீமைகளுக்கெல்லாம் அவன் பழி தீர்க்கலாம்” என்று அவர்கள் பேசிக்கொண்டனர்.¹⁶ எனவே அவனது சகோதரர்கள் அவனுக்குக் கீழ்க்கண்ட செய்தியை அனுப்பினர்.

தந்தை மரிப்பதற்கு முன்னால் உனக்கு ஒரு செய்தி சொல்லும்படி சொன்னார்.

¹⁷அவர், “யோசேப்புக்கு நீங்கள் முன்பு செய்த தீமையை மன்னிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்” என்றார். எனவே நாங்கள் உன்னைக் கொஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறோம். நாங்கள் உனக்

ஆபேல் மிஸ்ராயீம் “எகிப்தியர்களின் துக்கமான நேரம்” எனப் பொருள்படும்.

குச் செய்த தீமைக்கு எங்களை மன்னித்துவிடு. நாங்கள் தேவனின் அடிமைகள். அவர் உனது தந்தைக்கும் தேவன்” என்றனர்.

இந்தச் செய்தி யோசேப்பை மிகவும் துக்கப்படுத்தியது. அவன் அழுதான்.

¹⁸ அவனது சகோதரர்கள் அவனிடம் சென்று பணிந்து வணங்கினார்கள். “நாங்கள் உன் வேலைக்காரர்கள்” என்றனர்.

¹⁹ பிறகு யோசேப்பு, “பயப்படவேண்டாம், நான் தேவன் அல்ல. உங்களைத் தண்டிக்க எனக்கு உரிமையில்லை. ²⁰ எனக்குக் கேடு செய்ய நீங்கள் திட்டம் போட்டீர்கள் என்பது உண்மை. ஆனால் உண்மையில் தேவன் நன்மைக்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறார். நான் பலரது உயிரைக் காப்பற்றவேண்டும் என்பது தேவனின் திட்டம். இன்னும் அவரது திட்டம் அதுதான். ²¹ எனவே அஞ்சவேண்டாம். நான் உங்களையும் உங்கள் பிள்ளைகளையும் பொறுப்பேற்றுக்கொள்வேன்” என்றான். இவ்வாறு யோசேப்பு தன் சகோதரர்களுக்கு இனிமையாகப் பதில் சொன்னான். இதனால் அவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.

²² யோசேப்பு தொடர்ந்து எகிப்தில் தன் தந்தையின் குடும்பத்தோடு வாழ்ந்தான். அவனுக்கு 110 வயதானபோது மரணமடைந்தான். ²³ யோசேப்பு உயிரோடு

இருக்கும் போதே எப்பிராயீழுக்குப் பிள்ளைகளும் பேரப்பிள்ளைகளும் இருந்தனர். மனாசேக்கு மாகீர் என்ற மகன் இருந்தான். மாகீரின் பிள்ளைகளையும் யோசேப்பு பார்த்தான்.

யோசேப்பின் மரணம்

²⁴ மரணம் நெருங்கியதும் யோசேப்பு தன் சகோதரர்களிடம், “எனது மரண நேரம் நெருங்கிவிட்டது. தேவன் உங்களை கவனித்துக்கொள்வார் என்பதை நான் அறிவேன். உங்களை இந்த நாட்டிலிருந்து வெளியே அழைத்துச் செல்வார். ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு ஆகியோருக்கு தேவன் கொடுப்பதாகச் சொன்ன நாடுகளை உங்களுக்குக் கொடுப்பார்” என்றான்.

²⁵ பின் யோசேப்பு இஸ்ரவேல் ஜனங்களிடம் ஒரு வாக்குறுதிச் செய்தான். அவன், “நான் மரித்தபிறகு என் எலம்புகளை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் தேவனால் வழிநடத்தப்பட்டு புதிய பூமிக்குப் போகும்போது அதையும் கொண்டு செல்லுங்கள், இதைப்பற்றி வாக்குறுதி செய்யுங்கள்” என்றான்.

²⁶ யோசேப்பு எகிப்திலேயே மரணமடைந்தான். அப்போது அவனுக்கு 110 வயது. மருத்துவர்கள் அவனது உடலை அடக்கம் செய்வதற்காகத் தயார் செய்தனர். அதனை ஒரு பெட்டியில் வைத்தார்கள்.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>